

**การศึกษาคำใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็น
มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี**

**สารนิพนธ์
ของ
นางกฤติยา อุษชิน**

**เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา**

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

495.7824

ก 299ก

จ.3

การศึกษาคำใช้ง่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็น
มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

14 ก.ย. 2547

บทคัดย่อ
ของ
นางกฤติยา อุษชิน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
พฤษภาคม 2547

h 251197

กฤติยา อุษชิน. (2547). การศึกษาค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)ภาษาเกาหลี. สารนิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐกา ดันสกุล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และให้บริการนำเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) และยังคงสถานภาพอยู่ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2545 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยเรื่องวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี พบว่า มัคคุเทศก์มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีที่สำคัญ 2 วิธีคือ การเรียนรู้จากสถานศึกษา และการเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตนเอง ในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษานั้น มัคคุเทศก์ให้ความคิดเห็นว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาในระดับพื้นฐานที่ทำให้ได้รับทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน สำหรับการค้นคว้าด้วยตนเองของมัคคุเทศก์เป็นการเรียนรู้ต่อเนื่องจากการเรียนรู้จากสถานศึกษา โดยมัคคุเทศก์ใช้โอกาสจากการทำงาน และเวลาว่างในการค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งทำให้มัคคุเทศก์ได้รับทักษะการพูด และ ทักษะการฟัง

การเรียนรู้ภาษาเกาหลีนั้นมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น โดยค่าใช้จ่ายในการเรียนจากสถานศึกษา คือ ค่าเล่าเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าเอกสารประกอบการเรียน (Sheet), ค่าครูผู้สอน, ค่าสถานที่ และค่าวัสดุ-อุปกรณ์ในการเรียน โดยมัคคุเทศก์มีค่าใช้จ่ายประมาณ 2,000-4,500 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายจากการเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตนเอง คือ ค่าหนังสือบทสนทนา, พจนานุกรม, แผ่นดิสก์ (CD) ภาพยนตร์เกาหลี, เทปเพลงเกาหลี โดยมัคคุเทศก์มีค่าใช้จ่ายประมาณ 50-700 บาท จากการสอบถามความคิดเห็นมัคคุเทศก์ในเรื่องนี้ พบว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่า เพราะทำให้พวกเขามีความรู้ในภาษาเกาหลีที่สามารถใช้ประกอบอาชีพได้

ผลการวิจัยเรื่องผลตอบแทน พบว่า มัคคุเทศก์มีผลตอบแทน 2 ประเภท คือ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินนั้น พบว่า มัคคุเทศก์ได้รับเงินจากการทำงาน งานละ 500 บาท ค่ารถ 100 บาท และเงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยว 20 เหรียญสหรัฐ (USD) สำหรับผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน พบว่า การเป็นมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี ทำให้พวกเขามีความภูมิใจในอาชีพมัคคุเทศก์ การมีโอกาสดูใช้ภาษาเกาหลี และโอกาสในการสร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทย จากผลตอบแทนทั้ง 2 ประเภทนี้ มัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า พวกเขาพอใจกับรายได้ที่ได้รับ และจะยังคงทำอาชีพนี้ต่อไป

**THE EXPENSES IN STUDYING KOREAN LANGUAGE AND BENEFITS OF
KOREAN LANGUAGE TOURIST GUIDE OCCUPATION**

**AN ABSTRACT
BY
MRS.KRITTIYA UJJIN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Economics degree in Economics of Education
at Srinakarinwirot University
May 2004**

Krittiya Ujjin. (2004). *The Expenses in Studying Korean Language and Benefits of Korean Language Tourist Guide Occupation*. Master's Project, M.Econ. (Economics of Education). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor : Asst. Prof. Nathaga Tanskul.

The purposes of this research were to study the methods of Korean language learning, the expenses of Korean language learning, and the benefits of being Korean language tourist guide. The participants were selected to be a sample size of the research, were the Korean language tourist guide, who were registered with the Bangkok Tourist Business and Guide Registration together with were working as guide at the Grand Palace and had been being tourist guide on 31st December 2002. The questionnaire, designed by the researcher, was used for collecting the data.

The results of the methods of Korean language learning: It was found that there were two methods of Korean language learning, study at school and self study. Study at school was a basic study which provided both reading and writing skills. Self study was an advance study. The guides could practice when they were working or free. It provided both speaking and listening

The expenses of Korean language learning: The expenses of study at the school including tuition fee, hand out fee, tutorial fee, place fee, and miscellaneous fee. While the expenses of self study were 50 – 700 baht which covered conversation books, dictionary, Korean movie CD, and Korean song tape cassette. The Korean language tourist guides believed that the expenses of Korean language learning were reasonable because they could improve their Korean language for their occupation.

The benefits of being Korean language tourist guide: There were two kinds of benefits which Korean language tourist guides could gain, monetary and nonmonetary returns. For one job, Korean language tourist guide got 500 baht for wage, 100 baht for transportation fee and 20 US dollars for tip. At the same time, Korean language tourist guides had been proud performing their job, the opportunity to practice Korean language and bring the famous to the Kingdom of Thailand for their nonmonetary return. The Korean language tourist guides satisfied these two benefits and plan to continue working as a Korean language tourist guide.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
พรหม ทัศน์กุล
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ัญญา ตันสกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
กิตติมา สังข์เกษม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

คณะกรรมการสอบ

.....
พรหม ทัศน์กุล
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ัญญา ตันสกุล)

ประธาน

.....
.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล)

กรรมการ

.....
.....
(อาจารย์วิพรรณ สาสีผล)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
กิตติมา สังข์เกษม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ณัฐกา ตันสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และอาจารย์วิพรรณ สาสีผล กรรมการสอบสาร
นิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า และแนวทางการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัย ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ คุณจารย์พล เรืองเกตุ
นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ คุณหทัยรัตน์ เทพวัชรานนท์ ประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษา
เกาหลี ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
คุณวุฒินา แซ่ตั้ง อดีตประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ที่ได้กรุณาหากกลุ่มตัวอย่างในการ
วิจัย และให้ข้อมูลเบื้องต้นของมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)ภาษาเกาหลี และคุณป้า ร้านกาแฟ
สดชาวเรือ ราชนาวิสโมสร ที่อนุเคราะห์สถานที่ในการสัมภาษณ์ ซึ่งทำให้การวิจัยครั้งนี้ดำเนิน
ไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสใน
การศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และประสิทธิ์ประสาทความรู้อันมีคุณค่ายิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อยองยศ อูชชิน คุณแม่ฤทัย อูชชิน และคุณวีระยุทธ สุขศรี
สามี ที่ได้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษามาโดยตลอด

ขอขอบคุณ คุณนัจดา อูชชิน ที่ให้ความช่วยเหลือด้านเอกสาร คุณรำไพ เครือแก้ว
คุณณัฐชา ตริมุข คุณภัทริยา ศรีสมุทร คุณสุกานดา รุ่งโรจน์ชำนาญกิจ และเพื่อนร่วมรุ่นทุก ๆ
ท่าน สำหรับกำลังใจที่ดีเสมอมา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่ทำให้มีความพยายามเอาชนะ

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่
คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

กฤติยา อูชชิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
การฝึกอบรม.....	11
วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม.....	12
ประโยชน์ของการฝึกอบรม.....	13
ประเภทของการฝึกอบรม.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้.....	18
ความหมายของการเรียนรู้.....	18
แนวคิดการเรียนรู้.....	19
ส่วนประกอบของการเรียนรู้.....	24
การเรียนรู้ของผู้ใหญ่.....	25
ระบบการศึกษา.....	26
การศึกษาในระบบ.....	26
การศึกษานอกระบบ.....	27
การศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ.....	27
ความหมายของการศึกษาตามอัธยาศัย.....	27
ลักษณะของการศึกษาตามอัธยาศัย.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
การวัดทุนมนุษย์.....	32
การลงทุนในมนุษย์.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) ต้นทุนทางการศึกษาส่วนบุคคล.....	33
ผลตอบแทนทางการศึกษา.....	35
ผลตอบแทนส่วนบุคคล.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
มัลคฤเทศก์.....	42
นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย.....	42
ความหมายของมัลคฤเทศก์.....	47
ประเภทของมัลคฤเทศก์.....	47
ความสำคัญของมัลคฤเทศก์.....	49
คุณสมบัติของมัลคฤเทศก์.....	50
ความสามารถของมัลคฤเทศก์.....	52
บทบาทและหน้าที่ของมัลคฤเทศก์.....	53
การขออนุญาตเป็นมัลคฤเทศก์.....	57
หลักสูตรการฝึกอบรมมัลคฤเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ).....	57
มาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับมัลคฤเทศก์.....	59
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมมัลคฤเทศก์.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	62
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	62
วิธีการศึกษา.....	63
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การอภิปรายผลข้อมูล.....	66
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	90
อภิปรายผล.....	93
ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้.....	97
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	98
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	107
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์	111
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์.....	113
ภาคผนวก ง รายละเอียดคำสัมภาษณ์.....	120
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	175

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สัดส่วนระหว่างมัตคุเทศก์และนักท่องเที่ยวน ปี 2545.....	2
2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ระหว่างปี 2540-2545.....	43
3 มัตคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ) ที่มีความชำนาญในภาษาต่างประเทศ.....	46

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี.....	8
2 คำใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี.....	9
3 ผลตอบแทนในอาชีพมัคคุเทศก์.....	10
4 ทฤษฎีทุนมนุษย์.....	33
5 ต้นทุนทางการศึกษาของผู้เรียน.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ความเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีผลต่อเนื่องกับความต้องการบุคลากรเพิ่มเติมในอัตราที่ค่อนข้างสูง มัคคุเทศก์เป็นผู้ให้บริการโดยตรงแก่นักท่องเที่ยว ความพอใจ ความประทับใจของนักท่องเที่ยวต่อบริการที่ได้รับเป็นจุดที่จะต้องแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คำปราศรัย ธรรมนูญ ประจวบเหมาะ. 2533 : 11) จากการแข่งขันทางธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ความต้องการแรงงานด้านการบริการมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะตลาดแรงงานมัคคุเทศก์ ซึ่งปัจจุบันมีการส่งเสริมการผลิตบุคลากร โดยองค์กรและสถาบันต่าง ๆ อันได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยอาชีวศึกษา สถาบันราชภัฏ ได้ทำการผลิตบุคลากรป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่ก็ยังไม่สามารถสนองความต้องการของอุตสาหกรรมนี้ได้ อย่างเต็มที่ เพราะมีขีดจำกัดบางประการ ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ บุคลากรที่ใช้ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนี้ค่อนข้างจะเป็นบุคลากรที่ต้องฝึกอบรมเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษา และยังพบอีกว่าขณะนี้เรามีปริมาณเพียงพอแต่คุณภาพยังไม่ดีพอ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คำปราศรัย อาทร จันทวิมล. 2539 : 11)

ปัญหาความชำนาญด้านภาษาต่างประเทศ เป็นปัญหาในเรื่องคุณภาพ ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่และจำเป็นต่อการสื่อความกับนักท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คำปราศรัย วิจิตร ณ ระนอง. 2539 : 24) นอกจากปัญหาในเรื่องของความชำนาญในภาษาต่างประเทศแล้ว ความต้องการมัคคุเทศก์บางภาษาที่ขาดแคลนนั้นยังไม่เพียงพอ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คำปราศรัย เสรี วังสไพจิตร. 2533 : 16) นั้นแสดงให้เห็นว่า การประกอบอาชีพมัคคุเทศก์มัคคุเทศก์ไทยยังขาดประสบการณ์และความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ และคณะ. 2541 : 9) และสะท้อนให้เห็นความจำเป็นในการพัฒนาความรู้ความชำนาญในด้านภาษาต่างประเทศของมัคคุเทศก์อาชีพ ดังตาราง 1

ตาราง 1 สัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว ปี 2545

ภาษาราชการ	ประเทศ	มัคคุเทศก์	นักท่องเที่ยว	มัคคุเทศก์/นักท่องเที่ยว
เกาหลี	เกาหลี	505	717,361	1,421
เขมร	กัมพูชา	37	79,549	2,150
จีน	จีน	5,962	763,708	242
	ไต้หวัน		678,511	
ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่น	4,439	1,233,239	278
เดนิช	เดนมาร์ก	10	86,131	8,613
ดากาลอก	ฟิลิปปินส์	0	143,354	-
นอร์วีเจียน	นอร์เวย์	8	75,520	9,440
เนปาลี	เนปาล	0	23,021	-
บังกลา	บังกลาเทศ	0	41,263	-
โปรตุเกส	บราซิล	12	5,535	461
ฝรั่งเศส	ฝรั่งเศส	2,269	254,610	112
พม่า	พม่า	7	42,448	6,064
ฟินนิช	ฟินแลนด์	6	64,566	10,761
เฟลมมิช	เนเธอร์แลนด์	4	142,528	49,728
	เบลเยียม		56,383	
มาเลย์	บรูไน	146	14,181	8,985
	มาเลเซีย		1,297,619	
เยอรมัน	เยอรมันนี	1,018	412,968	580
	สวิตเซอร์แลนด์		128,529	
	ออสเตรีย		48,768	
ลาว	ลาว	66	94,147	1,426
เวียดนาม	เวียดนาม	32	98,456	3,077

ตาราง 1 (ต่อ)

ภาษาราชการ	ประเทศ	มัลติเทสต์	นักท่องเที่ยว	มัลติเทสต์/นักท่องเที่ยว
สเปน	เม็กซิโก	366	0	139
	สเปน		48,550	
	อาร์เจนตินา		2,380	
สวีเดน	สวีเดน	28	222,154	7,934
สิงคโปร์	ศรีลังกา	0	32,499	-
อิตาลี	ปากีสถาน	0	29,930	-
อังกฤษ	แคนาดา	14,606	101,588	197
	นิวซีแลนด์		65,189	
	สหรัฐอเมริกา		519,668	
	สหราชอาณาจักร		574,007	
	สิงคโปร์		687,982	
	ออสเตรเลีย		358,616	
	อัฟริกาใต้		37,772	
	ฮ่องกง		533,798	
	คูเวต	19	28,576	5,011
	ซาอุดีอาระเบีย		14,600	
อิตาลี	สหรัฐอาหรับเอมิเรต		44,521	
	อียิปต์		7,505	
	อิตาลี	301	126,648	15,365
	อินโดนีเซีย	134	165,295	22,041
อินเดีย	อินเดีย	5	253,475	18,535
อิสราเอล	อิสราเอล	0	98,694	5,194

ที่มา : www.mfa.go.th/web/ ณ 19 กันยายน 2546www.lonelyplanet.com/destination ณ 19 กันยายน 2546

จากตาราง 1 แสดงสัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์กับนักท่องเที่ยว สัดส่วนที่มากที่สุด ได้แก่ ภาษาฟิลิปปินส์ 1 : 49,728 คน ภาษาพม่า 1 : 10,761 คน ภาษาเกาหลี 1 : 6,064 คน ภาษาเกาหลี 1 : 1,421 คน และภาษาฝรั่งเศส 1 : 112 คน

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าในปี 2545 ประเทศไทยมีมัคคุเทศก์ที่สามารถให้บริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาพำนักรและท่องเที่ยวในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ภาษาที่มีสัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวมาก แสดงว่าเป็นภาษาที่มีความขาดแคลน มัคคุเทศก์ในการให้บริการ สมควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้มัคคุเทศก์ได้มีการเรียนรู้ แต่อย่างไรก็ดีแม้ว่าในบางภาษาที่ขาดแคลนน้อยนั้นจำเป็นที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้เช่นกัน ด้วยสาเหตุเพราะ

1. แนวโน้มอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทย ไม่เท่ากัน คือ ภาษาที่มีความขาดแคลนมัคคุเทศก์มากแต่มีแนวโน้มของอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวน้อย เมื่อเทียบกับภาษาที่มีความขาดแคลนมัคคุเทศก์น้อยกว่าแต่มีแนวโน้มอัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวมากกว่านั้น มีความเป็นไปได้ว่าในอนาคตภาษาที่มีความขาดแคลนมัคคุเทศก์น้อยกว่า จะเป็นภาษาที่มีสัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยวมากขึ้นได้ เช่น เกาหลี มีแนวโน้มการเติบโตของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 6 ปี ที่ร้อยละ 18.97 , จีน ร้อยละ 12.83 และ ญี่ปุ่น ร้อยละ 5.08 ในขณะที่ สัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยว ของเกาหลี มีสัดส่วนที่ 1 : 1,421 คน จีน 1 : 242 คน และ ญี่ปุ่น 1 : 278 คน จากข้อมูลทั้งสองประเภท แสดงว่า มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี เป็นมัคคุเทศก์ภาษาที่สมควรได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ ในภาษาเกาหลีมากที่สุด

2. ระบบเศรษฐกิจการเมืองภายในประเทศของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว เช่น ประเทศ ญี่ปุ่น จีน เกาหลี รัสเซีย ถึงแม้ว่าประเทศทั้ง 4 เพียงจะพันวิฤตด้านเศรษฐกิจและการเมือง แต่จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่าประเทศดังกล่าวมีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. คุณภาพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีผลต่อระยะเวลาในการให้บริการของมัคคุเทศก์ โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดลักษณะคุณภาพของนักท่องเที่ยวไว้ เช่น จำนวนวันในการพำนักรอาศัยในประเทศไทย , ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) จากลักษณะดังกล่าว ประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น และ จีน เป็นนักท่องเที่ยวมีลักษณะตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ข้อสังเกตไว้

4. ปริมาณมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (ตาราง 3)

5. ภาษาที่ขาดแคลนมัคคุเทศก์มากย่อมส่งผลต่อ รายได้ที่มากกว่ามัคคุเทศก์ที่ชำนาญในภาษาที่ไม่ขาดแคลน เช่น มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี กับมัคคุเทศก์ภาษาอังกฤษ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของกระทรวงการต่างประเทศ พบว่า ประเทศไทยจัดเป็นอันดับที่ 4 ที่ชาวเกาหลีใต้นิยมเดินทางมาท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ได้เดินทางมาไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แม้ว่าจะซบเซาลงไปบ้างในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในเกาหลีใต้ระหว่างปี 2540-2541 แต่กลับฟื้นตัวขึ้นตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา เหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐฯ เมื่อ 11 กันยายน 2544 ก็ไม่กระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้ที่เดินทางมาไทย โดยแหล่งท่องเที่ยวของไทยที่นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้นิยมได้แก่ กรุงเทพฯ พัทยา และภูเก็ต ทั้งนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มาไทยในปี 2545 มีจำนวนประมาณ 700,000 คน นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีใต้นิยมใช้บัตรเครดิตที่มีความรู้ภาษาเกาหลี ซึ่งไทยมีจำนวนบัตรเครดิตดังกล่าวประมาณ 500 คน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากนักท่องเที่ยวเกาหลีใต้มาไทยเป็นจำนวนมากและปัจจุบัน รัฐบาลไทยกำลังแสวงหาหนทางในการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้โดยการพิจารณาให้ใช้ล่ามชาวเกาหลีใต้แปลควบคู่กับมัคคุเทศก์ชาวไทย

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการเติบโตของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี สถานการณ์ภายในของประเทศนักท่องเที่ยว คุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่ดี สัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์กับนักท่องเที่ยว และค่าจ้างตอบแทนที่ได้รับ ทำให้ภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่มีสัดส่วนระหว่างมัคคุเทศก์กับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์ ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษา และผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบอาชีพทั้งในรูปแบบของผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์
2. ศึกษาค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี
3. ศึกษาผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี
 - 3.1 ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ค่าจ้างต่อวัน ค่าจ้างต่อเดือน ค่าความชำนาญในภาษาเกาหลี เงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยว
 - 3.2 ผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ โอกาสในการท่องเที่ยวสถานที่ที่ไปเยือน ความมีชื่อเสียง ความภูมิใจในอาชีพ การได้ใช้ความรู้ในภาษา การได้พบปะผู้คน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี สามารถเรียนรู้ได้หลายวิธี ซึ่งผู้สนใจเรียนรู้ภาษาเกาหลีสามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีที่เหมาะสมกับตนเอง
2. ทำให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี เพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้ที่มีประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี
3. ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี
4. เพื่อเป็นข้อมูลแก่สถาบันอุดมศึกษา ในการใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาเกาหลี ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้สนใจ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ที่ทำการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ มัคคุเทศก์ ประเภทใบอนุญาตทั่วไป (ต่างประเทศ) ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 435 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มัคคุเทศก์ ประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) และเป็นมัคคุเทศก์ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี ตามประสบการณ์ทำงาน 3 กลุ่ม ซึ่งเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับการคัดเลือกจากคุณวุฒินา แซ่ตั้ง อดีตประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี
2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการคัดเลือกมัคคุเทศก์ที่มีบัตรอนุญาตประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ) และเป็นมัคคุเทศก์ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี มีประสบการณ์ในการทำงาน 0-5 ปี, 6-10 ปี และ 11 ปี ขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์
 - 2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ข้อมูลสถิติหน่วยงานราชการ อินเทอร์เน็ต และห้องสมุดทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มัคคุเทศก์ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพนำเที่ยว ที่ได้ขึ้นทะเบียนมัคคุเทศก์ประเภทบัตรอนุญาตประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ที่ให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) โดยใช้ภาษาเกาหลีสื่อสารกับนักท่องเที่ยว

2. การเรียนรู้ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์แต่ละคน เช่น การเรียนจากครอบครัว การเรียนโดยครูสอนภาษา การเรียนรู้ด้วยตัวเอง การเรียนรู้โดยการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา

3. การเรียนภาษาเกาหลี หมายถึง การเรียนภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์ เป็นการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นต้นในสถานศึกษา จนถึงการเรียนภาษาเกาหลีโดยการเรียนจากสิ่งรอบตัว เพื่อให้ได้ทักษะในภาษาเกาหลี เช่น ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการวิจัยครั้งนี้ไม่รวมถึงการเรียนภาษาเกาหลีจากการเข้ารับการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

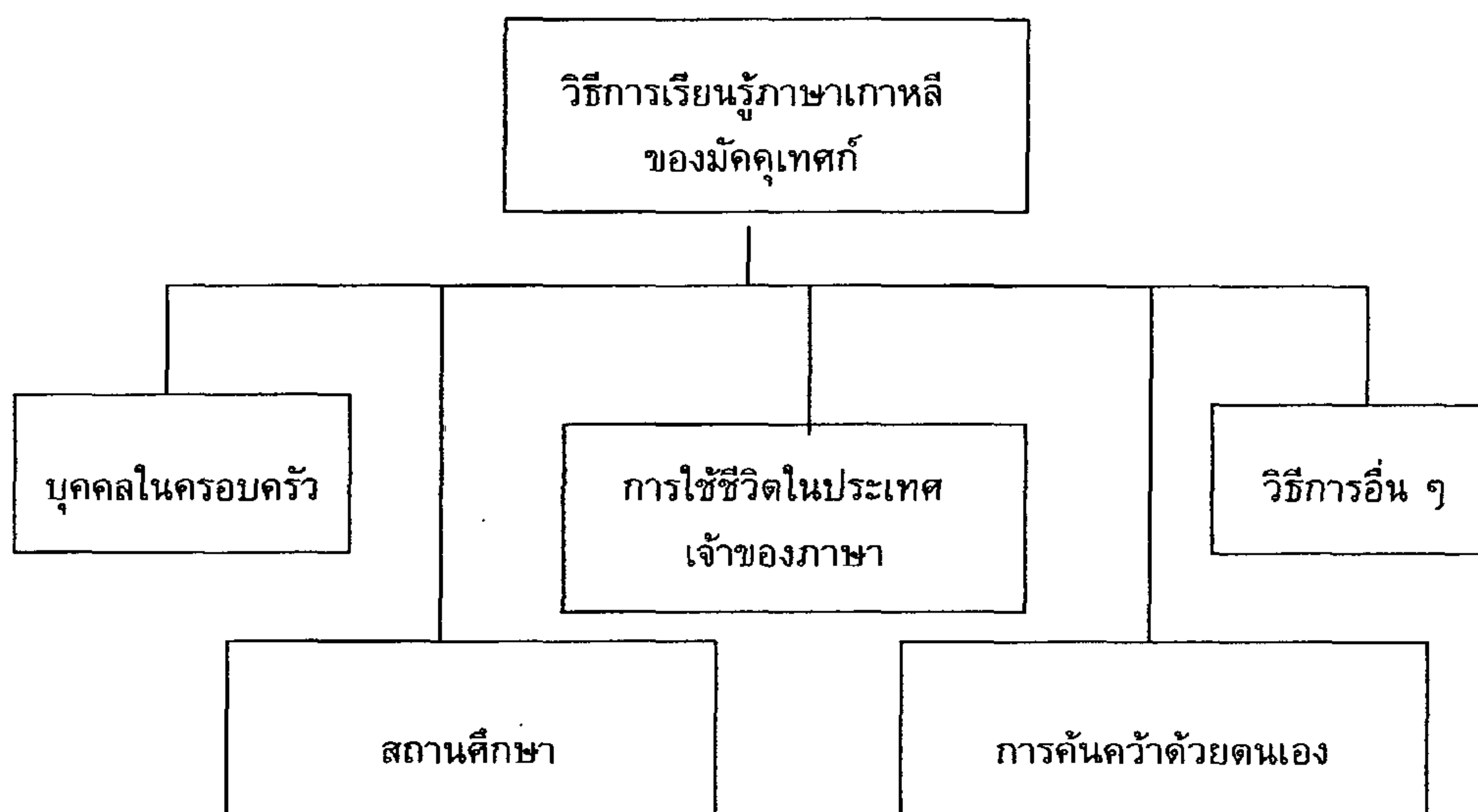
4. ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี หมายถึง ประเภทของค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินที่ได้จ่ายไปในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายในการฝึกงานหรือดูงาน ค่าตำรา/เอกสาร ค่าสมาชิก และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ความมากน้อยในการจ่าย โดยไม่รวมถึงค่าเสียโอกาสของรายได้จากการทำงาน

5. ผลตอบแทน หมายถึง

5.1 ผลตอบแทนที่เป็นเงิน ได้แก่ ประเภทของผลตอบแทนที่ได้รับ ความถี่ในการได้รับ ความเหมาะสมของผลตอบแทนที่ควรได้รับ

5.2 ผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ โอกาสในการท่องเที่ยวเรียนรู้สถานที่ที่ไปเยือน การมีชื่อเสียง ความภูมิใจในอาชีพ การได้ใช้ภาษา การได้พบปะผู้คน หรือผลตอบแทนอื่น ๆ

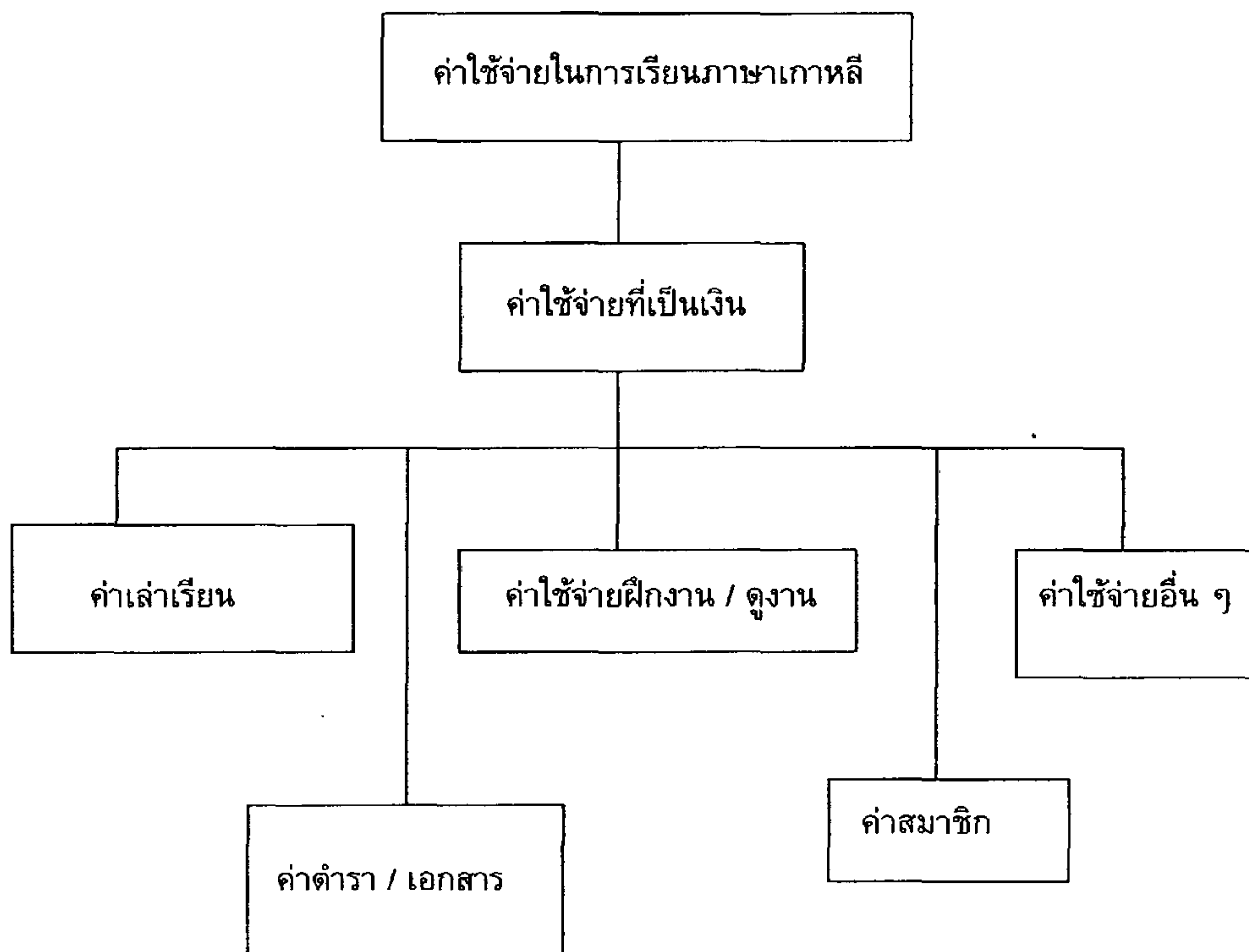
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ภาพประกอบ 1 วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัลคอล์ม

วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัลคอล์ม

1. บุคคลในครอบครัว
2. สถานศึกษา
3. การใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา
4. การค้นคว้าด้วยตนเอง
5. วิธีการอื่น ๆ

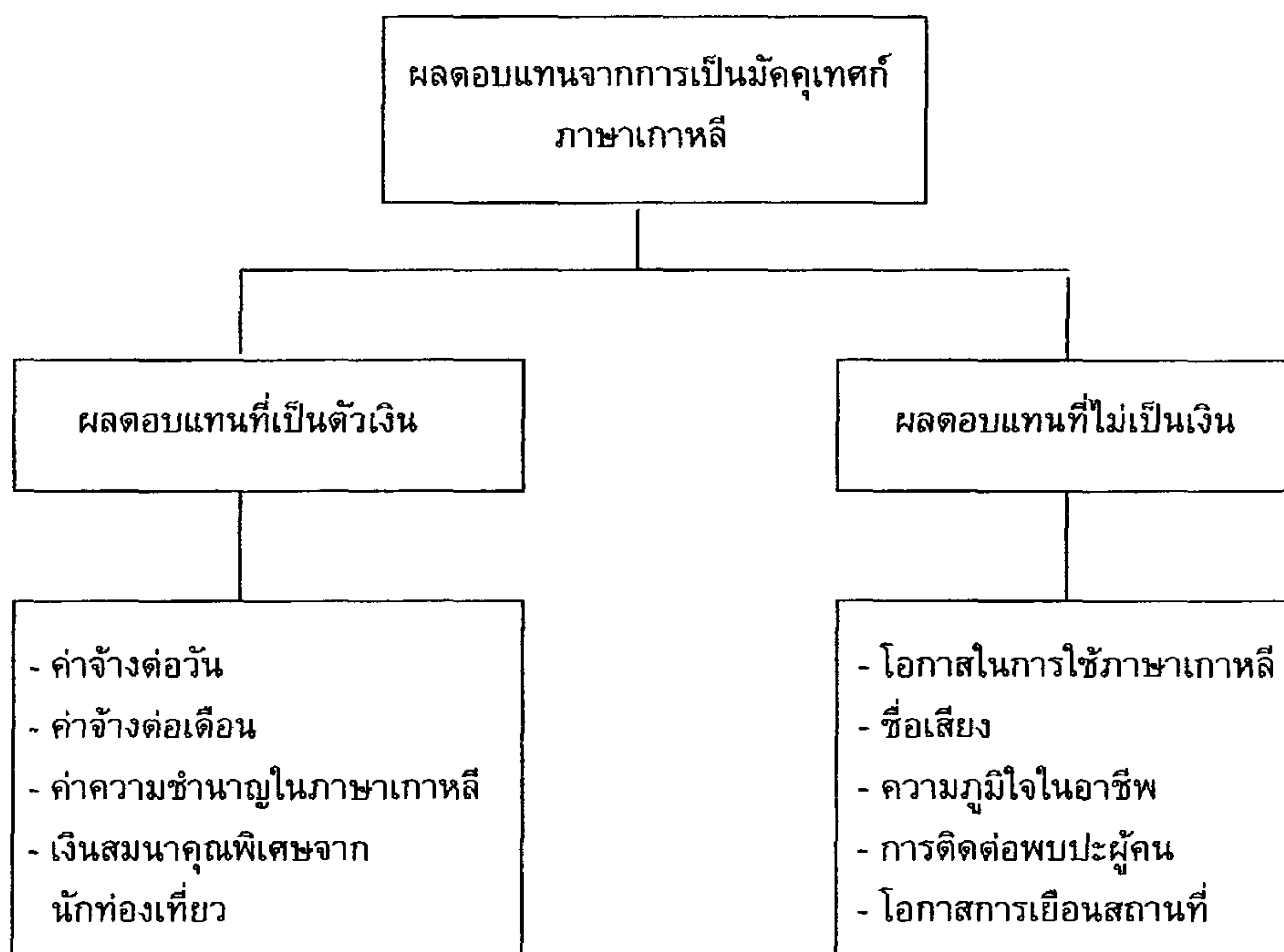

ภาพประกอบ 2 ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

ค่าใช้จ่ายที่เป็นเงิน

1. ค่าเล่าเรียน
2. ค่าตำรา / เอกสาร
3. ค่าใช้จ่ยฝึกงาน / ดูนงาน
4. ค่าสมาชิก
5. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

ภาพประกอบ 3 ผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

ผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

1. ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน

1.1 ค่าจ้างต่อวัน

1.2 ค่าจ้างต่อเดือน

1.3 ค่าความชำนาญในภาษาเกาหลี

1.4 เงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยว

2. ผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน

2.1 โอกาสในการใช้ภาษาเกาหลี

2.2 ชื่อเสียง

2.3 ความภูมิใจในอาชีพ

2.4 การติดต่อพบปะผู้คน

2.5 โอกาสการเยือนสถานที่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย มาใช้อธิบายถึง

1. การฝึกอบรม

1.1แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

1.2ระบบการศึกษา

2. การวัดทุนมนุษย์

2.1ต้นทุนทางการศึกษาส่วนบุคคล

2.2 ผลตอบแทนทางการศึกษา

3. มัคคุเทศก์

การฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ การฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดสรรความรู้ เทคนิค วิชาการในการทำงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดอ่านและพฤติกรรมใหม่ของบุคลากร ซึ่งเป็นพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของหน่วยงานโดยวิธีการวิทยาศาสตร์ และศิลปในการฝึกอบรม โดยความสำคัญอยู่ที่ว่าการฝึกอบรมที่มีจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Change Behavior) บุคคลให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของหน่วยงานให้ได้ ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมดังนี้

วิจิตร อวระกุล (2537 : 30-31) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหรือฝึกฝนอบรมบุคคลให้เหมาะหรือเข้ากับงานหรือการทำงาน ส่วนการศึกษาหมายถึงการเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) หรือหมายถึงเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งตามนัยนี้การฝึกอบรมมีความหมาย 4 นัยด้วยกัน คือ

1. การอบรมเป็นวิธีการที่จะทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

2. คนก่อนได้รับการอบรมกับคนหลังจากได้รับการอบรมจะต้องมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่มากนัก

3. ถ้าก่อนกับหลังการอบรม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเลย ก็แสดงว่าผู้นั้นยังไม่ได้รับการอบรม หรือกระบวนการอบรมยังไม่เกิดผล

4. ถ้าต้องการเพิ่มเติมความสามารถหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนที่ทำได้โดยการฝึกอบรม

วาสนา สิงห์โกวิท (2528 : 1) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า การศึกษาต่อชนิดหนึ่งเพื่อการพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น วัตถุประสงค์หลักของการฝึกอบรมโดยทั่วไปมุ่งเน้นที่การพัฒนาตัวบุคคลในด้านความรู้ ความชำนาญ (ทักษะ) ทักษะ และพฤติกรรมโดยหวังว่าตัวคนที่ได้รับการพัฒนาในเรื่องดังกล่าวแล้วนี้จะเป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาองค์กรได้

วิเชียร ชิวพินาย (2528 : 2) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการบริหารงาน เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหาขององค์การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการบริหาร เป็นกิจกรรมที่จะนำไปสู่แนวทางแก้ปัญหาขององค์การที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคที่ต้องระดมทรัพยากรทั้งความรู้ ความสามารถ กำลังกาย กำลังสติปัญญา

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2529:7) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความชำนาญและทักษะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะความชำนาญ ตลอดจนประสบการณ์ในการทำงาน ทักษะและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปหลังการฝึกอบรม

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ทองฟู ชินะโชติ (2531 : 7-8) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม ดังนี้

1. วัตถุประสงค์องค์การต่อการฝึกอบรม

หลักสำคัญในการฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยเปลี่ยนท่าที และพฤติกรรมในการทำงานของตน ความมุ่งหมายขององค์การส่วนใหญ่ เป็นไปในแง่ส่วนรวม โดยพิจารณาความจำเป็น และความต้องการในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์ที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อสร้างความสนใจในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์การ
2. เพื่อสอนแนะวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด
3. พัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลสูงสุด
4. ลดความสิ้นเปลืองและป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน
5. เพื่อจัดวางมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
6. พัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานบุคคล
7. เพื่อพัฒนาการบริหารโดยเฉพาะการบริหารด้านบุคคลให้มีความพอใจทุกฝ่าย
8. ฝึกฝนบุคคลไว้เพื่อความก้าวหน้าของงานและการขยายองค์การ
9. ฝึกฝนให้ทันต่อเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อให้้องค์การมีความก้าวหน้า

2. วัตถุประสงค์การฝึกอบรมต่อความมุ่งหมายส่วนบุคคล

สำหรับวัตถุประสงค์การฝึกอบรมต่อความมุ่งหมายส่วนบุคคลนั้น มุ่งเน้นความต้องการส่วนบุคคลที่ปฏิบัติอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์การ พอสรุปวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญ ๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง
2. เพื่อพัฒนาทำที่บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อพัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานโดยการทดลองปฏิบัติ
4. เพื่อฝึกฝนการใช้วินัยการตัดสินใจ
5. เพื่อเรียนรู้งาน ลดการเสี่ยงอันตรายในการปฏิบัติงาน
6. เพื่อปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น
7. เพื่อส่งเสริมและสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
8. เพื่อเข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์การที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ดีขึ้น
9. เพื่อให้มีความพอใจในการปฏิบัติงาน

ประโยชน์ของการฝึกอบรม

วิจิตร อาวะกุล (2540 : 41-45) กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกอบรมนั้น เป็นที่เห็นเด่นชัดและเป็นที่ยอมรับกันมาเป็นระยะอันยาวนาน คือ

1. สมองความต้องการกำลังคน (Meeting Manpower Needs) เมื่อเรามีความต้องการคนที่มีทักษะ (Skill) มีฝีมือ ความชำนาญงานเป็นพิเศษเฉพาะงานให้มีประสิทธิภาพ ก็จำเป็นต้องคัดเลือกผู้สมัครงานที่มีความรู้ความสามารถ มีฝีมือการทำงานเท่านั้น มิใช่การบรรจุใครก็ได้เข้าในตำแหน่งที่ว่างอยู่ และทำงานไปตามสติปัญญาความสามารถ ความรู้ที่มีอยู่ ผู้ที่คัดเลือกเข้ามา เมื่อยังมีความรู้ความสามารถไม่พอ ยังไม่ถึงระดับที่พึงพอใจหรือต้องการเพิ่มทักษะให้สูงขึ้น จึงต้องการฝึกอบรม

2. เป็นการลดเวลาการเรียนรู้ให้สั้นเข้า (Reduce Learning Time) เมื่อการเรียนรู้ การสอน การฝึกหัดปฏิบัติได้ทำอย่างมีระบบและระเบียบ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและฝึกอบรม ผู้เรียนย่อมฝึกฝนและเรียนรู้ได้เร็วกว่าเรียนด้วยตนเอง หาวิธีเรียนเอง หรือ โดยการลองผิดลองถูกซึ่งเสียเวลาสิ้นเปลือง

3. ปรับปรุงความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น (Improved Performance) ในการจัดการทำงานผิด ๆ ถูก ๆ หรือทำไปอย่างไม่มีความรู้ความสามารถ หรือมีความสามารถ ฝีมือนิสัยการทำงานต่ำ โดยวิธีการฝึกอบรมจะช่วยสอนและฝึกให้เขาเหล่านั้นได้พัฒนาความสามารถและฝีมือให้สูงขึ้น รวมทั้งผู้ที่ทำงานอยู่แล้ว หากต้องการปรับปรุงฝีมือเทคนิคการทำงานให้สูงขึ้นก็เข้าร่วมได้

4. ลดความสิ้นเปลือง (Reduce Wastage) การทำงานไม่เป็น ไม่เรียบร้อย ชักช้า ทำให้เกิดการสิ้นเปลืองวัสดุ แรงงาน เสียเวลา เสียโอกาส นับว่าเป็นค่าใช้จ่ายอันมหาศาลที่ต้องสูญเสียไป ตรงกันข้ามถ้าพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรม มีความสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว จะตัดรายจ่ายสิ้นเปลืองนี้ออกไปกลายเป็นกำไร องค์การหน่วยงานจึงจะต้องดำเนินการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องตลอดไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายดังกล่าว ลดต้นทุนการผลิต ประหยัดค่าใช้จ่ายในการบริการลูกค้า

5. ลดการขาดงาน (Less Absenteeism) สาเหตุที่ทำให้คนงานอยู่กับบ้าน โดยเฉพาะผู้เข้าทำงานใหม่ เนื่องจากเกิดความอึดอัดใจ ทำงานไม่ได้ ไม่รู้จะทำอย่างไรดีจึงจะไม่ถูกตำหนิว่ากล่าวจากนายจ้างเนื่องจากไม่ได้รับการสอน บอกกล่าว แนะนำให้ความรู้ในการที่จะทำงานนั้น ๆ จึงจะมีความรู้สึกที่ไม่อยากไปทำงาน ที่ทำงานไม่มีความสุขเท่าที่บ้าน ถ้ามีโอกาสขาดงานลางานได้ก็จะทำ

6. ลดอุบัติเหตุ (Fewer Accidents) อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนงานที่ไม่ได้ฝึกอบรมจะสูงเป็น 3-4 เท่าของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพชีวิตและความปลอดภัยจึงระบุดังถึงความรับผิดชอบของหน่วยงาน โรงงานที่จะต้องจัดการฝึกอบรมให้คนงาน องค์การเองก็จะได้ประโยชน์ เนื่องจากคนงานขาดงานน้อย เพราะการหมุนเวียนเข้าออกและอุบัติเหตุลดลง

7. ลดการออกของคณงาน (Reduce Labour Turnover) แม้ว่าในข้อนี้จะไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ชัดเจน แต่จากการวิจัย พบว่า คนงานที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วจะมีการลาออกน้อยกว่าพวกที่มีได้ฝึกอบรมเท่าตัว และองค์การใดที่จัดการฝึกอบรมมักเป็นองค์การที่ได้จัดการบริหารบุคคลอย่างมีระบบและระเบียบ และมีนโยบายที่ทำให้ผู้ทำงานเกิดความรู้สึกมั่นคง และก้าวหน้าด้วย การสร้างบรรยากาศการทำงาน หล่อหลอมทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสม จะทำให้พนักงานทุ่มเทกำลังกายใจให้แก่หน้าที่ของตน

8. เพื่อประโยชน์แก่พนักงานผู้รับการอบรมเอง (Benefits to Employee) ฝีมือการทำงานของพนักงานที่สูงขึ้น ย่อมเป็นที่ต้องการของตลาดการทำงานทำให้ผู้นำทั้งในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน พนักงานที่ได้ผ่านการฝึกปรือมาเป็นอย่างดีแล้ว ย่อมจะได้รับค่าจ้างที่สูงกว่า เลือกหน่วยงานได้มากกว่า มีผู้ต้องการตัวมากกว่า รายได้ดีขึ้น ครอบครัวสบายขึ้น การทำงานมั่นใจ ภาคภูมิใจ รักงานมากขึ้น

จริงอยู่ แม้การฝึกอบรมจะเป็นการสิ้นเปลืองเงินเป็นจำนวนมาก บริษัทเล็ก ๆ มักจะไม่มีทุนรอนพอที่จะทำ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทหน่วยงานที่ฉลาดมักจะคิดว่าการฝึกอบรมเป็นการลงทุนระยะยาว เพื่อผลกำไรในบั้นปลายที่จะเห็นได้อย่างชัดเจน นั้นหมายถึง การคอยด้วยความเชื่อมั่น และศรัทธาในการฝึกอบรม แต่เหนือสิ่งอื่นใดคือต้องการ นักฝึกอบรมที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติดำเนินการฝึกอบรม และด้วยวิทยาการและเทคโนโลยีการฝึกอบรมที่ทันสมัย จึงจะทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการฝึกอบรม ถ้าจัดอย่างผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการฝึกอบรม จัดอย่างนักฝึกอบรมแล้ว จะให้ผลแตกต่างกว่าผู้ที่เพียงแต่จัดให้มีการฝึกอบรม โดยมีเคยได้ศึกษาฝึกฝนปฏิบัติงานด้านการฝึกอบรมมาก่อน

9. ใช้วิธีการฝึกอบรมที่ถูกต้อง การจะช่วยให้พนักงานทำงานด้วยความมั่นใจ มีประสิทธิภาพ ผลงาน ผลผลิต มีคุณภาพสูงขึ้น ความผิดพลาดน้อยลง

10. ความสัมพันธ์กับลูกค้า บริการดีขึ้น การบ่น การต่อว่าต่อขานร้องทุกข์ของลูกค้าจะน้อยลง เพราะเป็นผลมาจากการที่พนักงานทำงานดี ผลงานดี ผลผลิตดี เป็นการสร้างความนิยมให้แก่หน่วยงานบริษัทไปในตัว

11. ลดความสิ้นเปลือง ลดค่าใช้จ่ายที่จะสูญเสียอย่างอื่น เช่น วัสดุ หรือโอกาส ซึ่งหาได้ยาก ในภาวะที่ต้องแข่งขันกับธุรกิจอื่น ๆ การแก้ไขงานที่ผิดพลาดน้อยลง ไม่เสียเวลา

12. ประหยัดเงินที่รั่วไหลได้มาก เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุ ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยลดลง แต่กำไรเพิ่มขึ้น โอกาสที่จะสูญเสียอย่างอื่นลดลงอย่างมาก

13. ขจัดปัญหาในการที่ต้องหาจ้างคนงานที่มีฝีมือดีมาทำงาน ในบางช่วงระยะเวลาซึ่งหาคนยากและเงินเดือนสูง แต่การฝึกอบรมจะช่วยสร้างดาวรุ่ง ให้คนในหน่วยงานเชี่ยวชาญและมีฝีมือสูงขึ้นในตัว เป็นการเร่งและส่งเสริมประสิทธิภาพ ขวัญและกำลังใจที่ดีกว่า

14. การฝึกอบรมจะช่วยส่งเสริมงานนิเทศ (Supervision) ให้บรรลุผลเป็นการประสานงานกับเจ้าหน้าที่นิเทศ (Supervisors) หรือหัวหน้างานเป็นการแก้ปัญหาที่แท้จริงและได้ผลกว่า เป็นการปรับปรุง บริหาร ระบบโครงสร้าง และกระบวนการทำงาน ช่วยให้พนักงานเข้าใจจุดประสงค์ นโยบาย การดำเนินงาน กฎ ระเบียบของหน่วยงาน เป็นการสร้างทัศนคติและความสัมพันธ์ที่ดีต่อหน่วยงานองค์กร

15. ช่วยให้หน่วยงานได้ปรับตัวดีขึ้น ให้เข้ากับการผันแปรทางเศรษฐกิจและการค้าใหม่ เทคโนโลยีปัจจุบันและที่จะมีมาในอนาคต สามารถใช้โอกาสและสิ่งอื่น ๆ ที่ควรใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ดีกว่า เช่น คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขงานจากพนักงานในการปรับปรุงแผนกโรงงาน ธุรกิจ การบริหารงานที่มีปัญหาอยู่

ประเภทของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมได้แบ่งออกเป็นหลายประเภท ซึ่งในแต่ละประเภทย่อมมีวัตถุประสงค์และความเหมาะสมกับบุคคลในระดับต่าง ๆ กัน หน่วยงานใดจะจัดการฝึกอบรมประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ความจำเป็นและความต้องการที่เหมาะสมเป็นสำคัญ

วิจิตร อาวะกุล (2537:82-86) ได้อธิบายประเภทของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนการทำงาน (Pre-service Training or Pre-entry Training)

หมายถึง การศึกษาวิชาความรู้พื้นฐานในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดการศึกษาจัดหลักสูตรให้สนองความต้องการของตลาด เช่น การแพทย์ วิศวกร นักเคมี เศรษฐกร เป็นต้น การศึกษาประเภทนี้ไม่ได้สอนให้นักศึกษาจบออกมาเพื่อทำงานหรือบริการประชาชนโดยตรง แต่สอนเน้นหนักไปในเนื้อหาเชิงวิชาการเทคนิค ส่วนการทำงาน วิธีปฏิบัติดำเนินงานในโรงงาน สถาบันในชีวิตจริงนั้น เป็นหน้าที่ของหน่วยงานและนักศึกษาต้องไปหาประสบการณ์เอาเอง ซึ่งสิ่งนี้เป็นปัญหาที่องค์กรต้องจัดการฝึกอบรมให้

2. การอบรมปฐมนิเทศ (Orientation)

เป็นการอบรมให้แก่บุคคลที่เข้ามาทำงานใหม่ที่ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในระยะแรกยังไม่รู้อะไรที่เกี่ยวกับหน่วยงานเป็นการแนะนำให้พนักงานที่บรรจุใหม่ได้ทราบเกี่ยวกับ นโยบายวัตถุประสงค์ ประวัติ ความเป็นมาของหน่วยงาน ผู้บริหาร โครงสร้าง การทำงาน สภาพของการจ้าง เป็นการขจัดข้อสงสัยต่าง ๆ ความลังเลใจของผู้ปฏิบัติงานใหม่

3. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Induction Training)

พนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Pre-service Training) จากโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยจากคณะ สาขาวิชาต่าง ๆ เป็นการได้รับความรู้พื้นฐานที่เป็นหลัก หรือ ทฤษฎีที่ใช้กับงานได้กว้าง ๆ หลากอย่าง เช่น ผู้ที่จบทางวิทยาศาสตร์ (เคมี) ผู้ที่จะใช้วิชาเคมีทำงานกับโรงงานน้ำอัดลม กับผู้ที่จบเคมีที่จะทำงานกับโรงงานผงซักฟอกหรือผู้ที่จบเคมีทำงานกับโรงงานปุ๋ย ย่อมต้องการการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงานที่แตกต่างกัน

4. การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติการหรือประจำการ (In-service Training)

หมายถึง การจัดการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงานในหน้าที่ที่ตนทำให้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่บุคคลยังดำรงตำแหน่งอยู่ ไม่ต้องลาออกไปเรียนไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่งานของหน่วยงานนั้นในขณะรับการฝึกอบรม โดยหน่วยงานหรือทางราชการจัดขึ้นเอง เช่น การอบรมพัฒนาระยะสั้น การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น ที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดให้มีขึ้นเป็นครั้งคราว เหล่านี้ จัดว่าเป็นการฝึกอบรม หรือการพัฒนาบุคคลในระหว่างปฏิบัติการทั้งสิ้น นอกจากนั้นการเรียนทางไปรษณีย์ การซื้อหนังสือตำรา มาอ่านศึกษาด้วยตนเอง ได้สนทนากับผู้ทรงคุณวุฒิ ก็จัดว่าเป็นฝึกอบรมระหว่างประจำการด้วย เป็นการเดิมความรู้ เพิ่มความรู้ใหม่ให้กับผู้กำลังปฏิบัติงาน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532 : 182) กล่าวถึงการฝึกอบรมว่าเป็นรูปแบบการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สำคัญรูปแบบหนึ่ง สามารถแยกประเภทของการฝึกอบรมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-service Training)

ผู้ที่เข้าปฏิบัติงานใหม่ย่อมมีโอกาส หรือแนวโน้มที่จะพยายามขวนขวายศึกษา และเรียนรู้กลไกและระบบงานต่าง ๆ อยู่แล้วในฐานะที่ตนเป็นผู้มาใหม่ และพยายามที่จะแสดงความสามารถให้ประจักษ์ว่าตนทำงานนั้นได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบปฏิบัติงานสมัยใหม่ที่มีจะมีการทดลองทำงานชั่วระยะเวลาหนึ่งที่เรียกว่าระยะทดลองปฏิบัติงาน ผู้ที่เข้าทำงานใหม่ยังมีแรงจูงใจผลักดันให้พยายามเรียนรู้และตั้งใจทำงานมาก เพราะมีฉะนั้นต้องพ้นจากหน้าที่งานนั้นไป

2. การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน (On-the-Job Training)

การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน เป็นการฝึกอบรมที่มีขึ้นหลังจากบุคลากรได้ปฏิบัติงานไปแล้วระยะหนึ่ง โดยอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อ

2.1 เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้สูงขึ้น

2.2 ให้บุคลากรทำความรู้จักคุ้นเคย และหาความชำนาญงานกับเครื่องมือเครื่องจักร ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานอย่างใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการผลิต

2.3 เป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานมานาน ๆ จนเกิดความเบื่อหน่ายกับงานที่ปฏิบัติ ซึ่งการฝึกอบรมจะช่วยกระตุ้นให้ผลิตภาพสูงขึ้นในทางอ้อม

2.4 เป็นการเตรียมการให้บุคลากรได้เรียนรู้และเตรียมการเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานใหม่ ทั้งตำแหน่งใหม่ในระดับเดิม และการเลื่อนขึ้นตำแหน่งที่สูงขึ้น

ในกรณีที่บุคลากรเข้าทำงานเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร ทางจิตวิทยามักปรากฏว่า บุคลากรนั้น ๆ ขาดความกระตือรือร้น และผลิตภาพจะตกต่ำลงอย่างไม่รู้ตัว การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงานจึงมีส่วนกระตุ้นให้บุคลากรขวนขวายเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในการทำงานอยู่เสมอ ไม่เกิดความเบื่อหน่ายและจำเจกับงานที่ทำ ประกอบกับในปัจจุบันมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในระบบการทำงาน บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ควรจะได้เรียนรู้เทคนิคของเครื่องมือเหล่านั้นเพื่อให้การทำงานได้ผลิตภาพสูงขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ให้ความสำคัญต่อกรณีของการฝึกอบรมระหว่างการปฏิบัติงานเป็นพิเศษ

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้

การฝึกอบรมเกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ดังนั้นการเข้าใจแนวคิด ทฤษฎี และการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ จึงจำเป็นสำหรับผู้ให้การฝึกอบรม โดยเฉพาะความเข้าใจเกี่ยวกับวัยผู้ใหญ่ที่สัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ และความสามารถในการหาข่าวสารข้อมูลของผู้ใหญ่ ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับ การดำเนินชีวิต บทบาททางสังคม และเจตคติ มากกว่าความสามารถทางการเรียนที่มีมาแต่กำเนิด

ความหมายของการเรียนรู้

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 126) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า กระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์หรือได้รับการฝึกฝนมิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ หรือ สัญชาตญาณ , วุฒิภาวะ , พืชยาต่าง ๆ รวมทั้งอุบัติเหตุหรือความบังเอิญ

สายัณห์ มาลายาภรณ์ (2513 : 48) กล่าวว่า การเรียนรู้คือกระบวนการซึ่งอินทรีย์จะสนองตอบต่อการจูงใจ และเปลี่ยนแปลงหรือปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ อันจะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อจะเอาชนะอุปสรรค หรือสิ่งกีดขวางได้

เชียรศรี วิวิธสิริ (2534 : 5) กล่าวถึงความหมายของการเรียนรู้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลจากประสบการณ์ การฝึกหัด การปฏิบัติการ การกระทำจริง จะด้วยวิธีการที่จงใจหรือไม่จงใจก็ตาม หรือหมายถึง พัฒนาการที่เกิดจากการฝึกหัดซึ่งอาศัยประสบการณ์และการฝึกทักษะ การเรียนรู้ส่วนใหญ่กำหนดโดยอิทธิพลของ วัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดู สังคมกลุ่มเพื่อน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอาจจำแนกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมทางความรู้ คือ เปลี่ยนจากไม่รู้ให้เป็นรู้ หรือรู้กว้าง รู้ลึกซึ่งมากขึ้น
2. พฤติกรรมทางทักษะ คือ เปลี่ยนจากทำไม่เป็นให้ทำเป็น ทำคล่องแคล่วมากขึ้น
3. พฤติกรรมทางทัศนคติ คือ เปลี่ยนจากความรู้สึกไม่ชอบให้ชอบ หรือ จากชอบเป็น

ไม่ชอบ

การเรียนรู้ที่สมบูรณ์ (Learned) คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งสามด้าน ซึ่งมีใช้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอกที่เรามองเห็นด้วยตาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึง พฤติกรรมซึ่งประกอบด้วยกระบวนการทางจิตใจ เช่น ความนึกคิด ความสามารถทางสมอง ความรู้สึกต่าง ๆ และการรู้จักแก้ปัญหาชีวิต เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ อันเป็นผลจากประสบการณ์ หรือจากการฝึกฝน

แนวคิดการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนหรือกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้แล้วทำการแสวงหาคำตอบ หรือเกิดจากตัวผู้เรียนเอง ที่อยากจะได้มาซึ่งความรู้ ที่สำคัญการเรียนรู้นั้นเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

สಾಯันท์ มัลยาภรณ์ (2513 : 49-53) กล่าวว่า การเรียนรู้กระบวนการซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีตอบสนองของแต่ละคน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์นั้นมีหลายอย่าง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้หลายแบบ คือ

1. การเรียนรู้แบบการวางเงื่อนไข เป็นการเรียนรู้ขั้นมูลฐานซึ่งได้พัฒนามาจากกระบวนแห่งการตอบสนองขั้นแรกที่สุดในเด็กเกิดใหม่ จากการวางเงื่อนไขนี้เอง อินทรีย์ก็ได้เรียนรู้การเปลี่ยนการตอบสนองตามชนิดของสิ่งเร้า แม้ว่าเราจะเข้าใจธรรมชาติของการเปลี่ยนนั้น ๆ ได้ไม่แจ่มชัดก็ตาม นักจิตวิทยาแบ่งชนิดของการวางเงื่อนไขไว้เป็น 2 อย่าง

1.1 การวางเงื่อนไขโดยบอกตัวเร้าได้ (Classical Conditioning) ดังเช่นผลการทดลองของ Ivan Pavlov ที่สุนัขเห็นอาหาร ได้ยินเสียงกระดิ่งเกิดน้ำลายไหล ต่อมาได้ยินกระดิ่งแต่ไม่เห็นอาหาร ก็เกิดน้ำลายไหล นั่นคือ อาหารเป็นเหตุให้น้ำลายของสุนัขไหลออกมา คือ สิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข บอกตัวเร้าได้ทันที เสียงกระดิ่งที่ตามปกติจะไม่มีผลอย่างใดต่อสุนัข ก็จะทำให้สุนัขน้ำลายไหลมากขึ้น นี่คือน้ำลายที่มิใช่เงื่อนไข

1.2 การวางเงื่อนไขโดยบอกตัวเร้าไม่ได้ (Instrumental Conditioning) B.F. Skinner ชาวอเมริกัน ได้ทดลองให้หนูวิ่งไปวิ่งมา แล้วก็กดคันมีเสียงดัง และอาหารตกลงมา หนูก็กินอาหารแล้วจะวิ่งกลับไปที่คันเพื่อจะได้กินอาหารอีก แบบนี้บอกตัวเร้าไม่ได้ เพราะเหตุว่าใช้คันนั้นเป็นเครื่องมือ จึงเรียกว่าการวางเงื่อนไขแบบเครื่องมือ

2. การเรียนรู้ทางถ้อยคำ (Verbal Learning) หรือจากสื่อความหมายทางตัวอักษร เช่น อ่านหนังสือ ฟังปาฐกถาหรือคำพูด เหล่านี้ เป็นผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สื่อความหมายเหล่านี้มิได้มีความหมายแต่ให้เกิดการเรียนรู้เท่านั้น ยังอาจจะให้ผู้เรียนนั้นจำข้อความแวดล้อม (Context) ที่อยู่เหนือความสามารถเข้าใจ หรือคำที่ไม่มีความหมายได้อีกด้วย

3. การเรียนรู้ด้านมอเตอร์หรือกลไก คือการเรียนรู้ประเภทที่ต้องใช้กล้ามเนื้อของร่างกายในการสร้างนิสัยทางมอเตอร์จำเป็นต้องใช้การร่วมแรงร่วมใจของกล้ามเนื้อต่าง ๆ เช่น การเรียนเดิน ว่ายน้ำ เล่นกีฬา ฟิสิกส์ เป็นต้น พฤติกรรมทางด้านการเรียนรู้ทางถ้อยคำหลาย ๆ อย่างก็ต้องอาศัยการเรียนรู้ทางมอเตอร์เหมือนกัน เช่น เมื่อจะพูดก็ต้องอาศัยการยืดหดของกล้ามเนื้อในหลอดเสียง เป็นต้น โดยปกติแล้ว การเรียนรู้ด้านมอเตอร์จะทำได้ช้ากว่าการเรียนรู้จากถ้อยคำ แต่ก็จำได้นานกว่า

4. การเรียนรู้ทางสัญชาตญาณ คือการเรียนรู้ที่ได้จากนิสสัยทางสัญชาตญาณนั่นเอง บุคคล 2 คน ที่มีสิ่งเร้าอย่างเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องมีการตอบสนองเหมือนกันเสมอไป ทั้งนี้เพราะผลของประสบการณ์เดิมและประสาทรับของเขา การที่เขาได้เปลี่ยนวิธีการตอบสนองก็คือการเปลี่ยนวิธีรับรู้สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่เขาได้เห็นหรือรับรู้ใหม่นั้นก็เป็นนิสสัยทางสัญชาตญาณอันใหม่ของเขา

5. การเรียนรู้โดยการแก้ปัญหา ปัญหาหมายถึงความรู้สึกยุ่งยากหรือความปรารถนาที่จะค้นหาอะไรบางอย่าง ซึ่งอาจจะเกิดจากงาน (Task) โอกาส คำสั่งสอน ความสนใจ แม้จากตัวเองก็ได้ เหล่านี้เป็นต้น ถ้าเรามีปัญหาหรือเป้าประสงค์ไว้อย่างหนึ่งแล้ว แต่ไม่สามารถไปให้ถึงเป้าประสงค์นั้นได้ เราก็ตกอยู่ในปัญหา การแก้ปัญหาก็คือการพัฒนาการตอบสนองใหม่ให้บ่อยครั้งเพื่อขจัดสิ่งกีดขวาง ถ้าเราสามารถแก้ปัญหาได้ก็เท่ากับว่าเรามีการปรับตัวดี การแก้ปัญหานี้ต้องอาศัยทั้งผลของประสบการณ์ และประสบการณ์ของการเรียนรู้ในตัวของมันเองด้วย ซึ่งมีได้หลายวิธี คือ

5.1 การลองผิดลองถูก คือการเลือกการตอบสนองที่ถูกต้องต่อเนื่องเข้ากับสิ่งเร้าที่เป็นไปได้ ใช้ในเมื่อเราไม่รู้ว่าจะใช้การตอบสนองอะไรหรืออย่างไร เป็นกระบวนการของการนึกคิดหาข้อที่จะแก้ปัญหาเอาเอง คุณลักษณะอย่างหนึ่งของการเรียนรู้แบบแก้ปัญหานี้ ก็คือว่า จะต้องมีความตั้งใจที่จะช่วยเราและให้กิจกรรมนั้นคงอยู่ อาจจะเป็นในรูปความต้องการ ปัญหาจุดมุ่งหมาย หรือสิ่งที่ยังไม่สมหวัง คือเมื่ออินทรีย์ถูกรบกวนความอึดอัดก็เกิดขึ้น ความต้องการปรับตัวก็ตามมา สิ่งเหล่านี้จะบังคับอินทรีย์ให้ตอบสนองต่อสิ่งเร้า

5.2 การรู้แจ้ง (Insight) ในบางครั้งการแก้ปัญหาก็เกิดขึ้นได้ทันทีแทนที่จะเป็นไปอย่างช้า ๆ และก็มีบ่อยครั้งที่การแก้ปัญหาก็ไม่แสดงผลก้าวหน้าออกมาหากออกผลทันที คือสามารถเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งเร้า การปรากฏผลการแก้ปัญหาก็ได้อย่างกะทันหันนี้ คือการตอบสนองที่ถูกต้องและบรรลุถึงเป้าประสงค์ทันทีอย่างนี้เรียกว่า Insight ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ระหว่างเริ่มการลองผิดลองถูก แล้วจบลงด้วยการเห็นผลทันทีก็ได้

5.3 การถ่ายทอดการเรียนรู้ การถ่ายทอดการเรียนรู้นี้มีหลักอยู่หลายประการและจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผลของการเรียนรู้ในสถานการณ์หนึ่ง มิไม่ว่าจะเป็นในทางเพิ่มหรือลดความสามารถต่อการกระทำของเราในอีกสถานการณ์หนึ่งซึ่งอยู่ต่างหากออกไปหรือ เมื่อมีการฝึกหัดในกิจกรรมหนึ่งเป็นผลต่อกิจกรรมอีกอันหนึ่ง ถ้าการถ่ายโอนนั้นช่วยส่งเสริมการตอบสนองอันใหม่ให้ดีขึ้น ก็เรียกว่าการถ่ายโอนทางบวก ถ้าเป็นไปในทางตรงข้ามหรือซ้ำลง ก็เรียกว่าการถ่ายโอนทางลบ และไม่ว่าจะเป็นบวกหรือลบก็ขึ้นอยู่กับหลัก 4 ประการ คือ

5.3.1 ความเหมือน สิ่งสองสิ่งมีความเหมือนกันมากเท่าไร การถ่ายโอนในทางบวกก็มีปริมาณมากขึ้นเท่านั้น ความเหมือนในเรื่องนี้กินความถึง

เนื้อหาวิชา – เช่น ชื่อหรือเวลาจากการศึกษาประวัติศาสตร์ จะช่วยในการศึกษาวรรณคดีได้

เจตคติ – เช่น ความเชื่อมั่นในตนเองจากผลสำเร็จอันหนึ่งอาจช่วยให้อีกอย่างหนึ่งสำเร็จได้

วิธีการ – เช่น การฝึกฝนในกระบวนการเรียนวิธีบวกจะช่วยในการเรียนวิธีคูณได้

5.3.2 การสรุปรวมความ (Generalization) คือ การถ่ายโยงการเรียนรู้อันจะเกิดเมื่อผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ มาเป็นกฎเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการกระทำขั้นต่อไป เช่นมีการสรุปอย่างกว้าง ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับแม่น้ำที่ได้เรียนมา แล้วก็สามารถบอกได้ว่าเป็นแม่น้ำหรือไม่ เมื่อได้พบเห็นจริง ๆ หรือเมื่อเข้าใจกฎเกณฑ์ของการบวกเลขก็สามารถบวกเลขได้ทุกจำนวน

5.3.3 หลักแห่งสัมพันธภาพ การถ่ายโยงจะเกิดขึ้นถ้าผู้เรียนมองเห็นรูปร่างของสถานการณ์นั้น ๆ เป็นส่วนรวม เช่นในเรื่องการแข่งขันฟุตบอลกับการเป็นทหาร ทั้งสองอย่างต้องมีการต่อสู้ และใช้วิธีการรุนแรงต่อคู่ต่อสู้ เช่นเดียวกัน ใช้ความสามารถในการดำเนินตามวิธีการหรือคำสอนโดยอาศัยความร่วมมือของแต่ละคนเช่นเดียวกัน ฉะนั้นทั้งสองอย่างจึงถ่ายทอดกันได้

5.3.4 เจตคติและอุดมคติ เช่น เจตคติในเรื่องความเป็นระเบียบของวิชาหนึ่งมีผลไปถึงวิชาอื่นได้ และความเข้าใจในเรื่องการควบคุมพฤติกรรมจะมีผลถ่ายโยงในมรรยาททางสังคม เช่น การเรียนรู้ในห้องเรียน อันได้แก่ความชอบ ไม่ชอบ เคารพได้แย่ง สนใจ ตรงต่อเวลาระมัดระวัง เชื่อมั่นในตัวเอง ภูมิใจในผลงาน ผิดหวัง ท้อถอย เป็นต้น

6. การเรียนรู้แบบวิทยาศาสตร์ คือการเรียนรู้ที่มีลำดับขึ้นเป็นข้อ ๆ อย่างมีระเบียบ และถ้าได้เรียนรู้แล้วก็จะไม่ลืม ลำดับขั้นนั้นก็คือ การเข้าใจปัญหา การเก็บข้อมูล การตั้งสมมติฐาน การทดลอง และสรุป

ชาร์ลส์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 36) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ 3 วิธี

1. เรียนรู้จากผู้อื่น คือเรียนรู้ตามความรู้ความคิดของผู้อื่น เช่น การเรียนรู้ทฤษฎีตำรา ครูอาจารย์
2. เรียนรู้จากตนเอง คือเรียนรู้ด้วยการคิดพิจารณาของตนเองให้เห็นเหตุและผล
3. เรียนรู้จากการปฏิบัติคือ เรียนรู้จากการปฏิบัติฝึกฝนจนประจักษ์ผลและเกิดความชำนาญ

การเรียนรู้ทั้งสามวิธีนั้นควรผสมผสานไปด้วยกันได้จะทำให้เกิดความรู้จริง แต่ความรู้ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะโลกมิได้หยุดนิ่ง เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ ๆ ไม่ล้าสมัย และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ลำดับของความรู้ถ้าพิจารณาจากวิธีการเรียนรู้แล้วจัดได้เป็น 3 ลำดับ คือ

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognition)

2. เจตคติ (Affective)

3. ทักษะอาชีพ (Psychomotor)

เชียร์ศรี วิวิธศิริ (2534 : 125) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนและสำคัญ สามารถแปลความหมายได้หลายอย่างเช่น หมายถึง การค้นพบ การได้รู้จัก การได้รับความรู้หรือทักษะ การสร้างนิสัย ซึ่งเราอาจสรุปจุดประสงค์หลักในการเรียนรู้ของมนุษย์ได้คือ

เรียนเพื่อให้รู้จัก (Learning to know)

เรียนเพื่อให้ปฏิบัติได้ (Learning to do)

เรียนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน (Learning to be)

การเรียนรู้มีลักษณะ 5 ประการ ดังนี้

1. เริ่มจากสิ่งที่คุ้นเคยไปสู่สิ่งที่ไม่รู้จัก (Familiar → Unknown)

2. เริ่มจากสิ่งที่ยากไปสู่สิ่งที่ยาก (Simple → Complex)

3. เริ่มจากสิ่งที่ป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่ป็นนามธรรม (Concrete → Abstract)

4. เริ่มจากสิ่งที่ยอมรับกันมาไปสู่สิ่งที่ยังเป็นที่ยกพัภษวิจารย์ (Traditional →

Controversial)

5. เริ่มจากประสบการณ์ไปสู่การวิเคราะห์ (Experiential → Analytic)

ทศนา แวมมณี และคณะ (2545 : 13-14) ได้ให้ลักษณะของวิธีการเรียนรู้ไว้ว่า

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา หรือกระบวนการทางสมอง (a cognitive process) ซึ่งบุคคลใช้ในการสร้างความเข้าใจ หรือ การสร้างความหมายของสิ่งต่าง ๆ ให้แก่ตนเอง ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการของการจัดกระทำ (Action On) ต่อข้อมูล และประสบการณ์มิใช่เพียงการรับ (Taking In) ข้อมูลหรือประสบการณ์เท่านั้น

2. การเรียนรู้เป็นงานเฉพาะตนหรือเป็นประสบการณ์ส่วนตัว (Personal Experience) ที่ไม่มีผู้ใดเรียนรู้หรือทำแทนกันได้

3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม (a Social Process) เนื่องจากบุคคลอยู่ในสังคมซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อตน การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจึงสามารถกระตุ้นการเรียนรู้และขยายขอบเขตของความรู้ด้วย

4. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ทั้งจากการคิดและการกระทำรวมทั้งการแก้ปัญหาและการศึกษาวิจัยต่าง ๆ

5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ตื่นตัว สนุก (Active and Enjoyable) ทำให้ผู้เรียนรู้รู้สึกผูกพัน เกิดความใฝ่รู้ การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่นำมาซึ่งความสนุกสนาน หรือท้าทายให้ “ใฝ่รู้” ยิ่งยาก”

6. การเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Nurturing Environment) สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้ดี

7. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (Anytime and Anyplace) ทั้งในโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน

8. การเรียนรู้คือการเปลี่ยนแปลง (Change) กล่าวคือ การเรียนรู้จะส่งผลต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองทั้งทางด้านเจตคติ ความรู้สึก ความคิดและการกระทำ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข และความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

9. การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต (a Lifelong Process) บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อการพัฒนาชีวิตจิตใจของตนเอง การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จึงเป็นกระบวนการที่ยั่งยืน ช่วยให้ผู้บุคคลและสังคมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

หากผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้น กล่าวคือ มีขั้นตอนและวิธีการในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนและสาระการเรียนรู้ ก็จะช่วยให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดี คือ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ต้องการ

จากลักษณะกระบวนการเรียนรู้ข้างต้น มนุษย์จะใช้วิธีการเรียนรู้ได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบถือผิดเป็นครู เป็นการลองผิดลองถูกเรื่อย ๆ ไป จนกระทั่งทำได้สำเร็จ เป็นการไม่ใช่เหตุผลแก้ไขปัญหา การลองทำอาจเกิดความเสียหายหรือเกิดอันตรายได้

2. การเรียนรู้ด้วยการกระทำซ้ำ ๆ การทำซ้ำหรือการฝึกหัดอยู่เสมอ ๆ ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญเป็นผลดีแก่การเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะ เช่น การเรียนภาษา การเพนท์สี การเล่นกีฬาต่าง ๆ

3. การเรียนรู้ด้วยการสังเกตพิจารณา โดยอาศัยประสาทสัมผัสสิ่งเร้าเป็นเครื่องช่วยในการสังเกตพิจารณา จัดเป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยเหตุผล อำนวยประโยชน์ให้มาก ควรสนับสนุน

4. การเรียนรู้ด้วยการกระทำ ลงมือทำเองโดยไม่มีสิ่งเร้า การเรียนรู้วิธีนี้จะเกิดขึ้นมากหรือน้อยต่อไปเพียงใดขึ้นอยู่กับ การเสริมแรง หากไม่มีการเสริมแรงพฤติกรรมนั้น ๆ จะหายไปเอง และไม่เกิดการเรียนรู้

5. การเรียนรู้โดยใช้สติปัญญา เป็นเรื่องของความเข้าใจ ความคิดพิจารณาอย่างลึกซึ้ง อาศัยความสามารถทางสมองเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้เป็นวิธีการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้และแสวงหาคำตอบ ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น การเรียนรู้จากผู้อื่น การเรียนรู้ด้วยการกระทำของตัวเอง การเรียนรู้ด้วยการใช้ปัญญา การเรียนรู้จากประโยชน์ได้

ส่วนประกอบของการเรียนรู้ (Components of learning)

กระบวนการที่จะนับว่าเป็นการเรียนรู้ได้นั้น จะต้องมีส่วนประกอบสำคัญซึ่งสัมพันธ์กันตามลำดับดังนี้

1. การเรียนรู้จากประสบการณ์การฝึกหัด (Practice experience) เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มจากการกระทำสิ่งที่ยากไปสู่วิธีที่ง่ายขึ้นตามลำดับ เพื่อพูนประสบการณ์ขึ้นเรื่อย ๆ (ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. 2543 : 11) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์สำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนรวมทั้งประชาชนก็คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จากการไม่รู้บอกไม่ได้อธิบายไม่ได้ ไปสู่การรู้บอกได้อธิบายได้จากการปฏิบัติไม่ได้ไปสู่การปฏิบัติได้ เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะดำเนินไปตามลำดับขั้น จากการได้รับประสบการณ์ ไปสู่การรับรู้ (Perception) หรือไม่รับรู้ (Non perception) แล้วจึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงที่แสดงออกโดยรวม สามารถจัดเป็นกลุ่มของการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ 3 ด้าน คือ

1.1 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสถานะในการจ้างงาน (Employment Status) ประเด็นสำคัญ ๆ ในการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับสถานะการจ้างงานโดยทั่วไปมี 5 ประเด็นด้วยกัน คือ ขนาดของแรงงาน ลักษณะของงาน การว่างงาน โครงสร้างและองค์ประกอบของแรงงาน และความสม่ำเสมอของการจ้างงาน

1.2 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social change) สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจากการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ค่านิยมและสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นแก่สังคม ทั้งในสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาจึงต้องมีหน้าที่ในการกลั่นกรอง ไม่ปล่อยให้สังคมเปลี่ยนไปเองอย่างไร้ทิศทาง

1.3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในความทันสมัย (Modernization) ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในลักษณะความเจริญรุ่งเรืองตามสมัย (โดยเฉพาะตามอย่างประเทศตะวันตก) โดยจะเน้นความนิยมในความเจริญทางด้านวัตถุ เช่น ความเจริญของสิ่งก่อสร้างตึกอาคารบ้านเรือน ถนนหนทาง ห้างสรรพสินค้าทันสมัย เครื่องมือเครื่องใช้ที่ดีที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงต่าง ๆ เป็นต้น

2. การเรียนรู้ในการสร้างความคิดรวบยอด เรื่องสิ่งที่เป็นนามธรรมต่าง ๆ รวมถึงความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุผลและวิธีการต่าง ๆ ด้วย (Conceptual knowledge)

3. การพัฒนาตนเอง (Self – development) เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาความสามารถ ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ

4. การบูรณาการเพื่อนำไปใช้ (Student's integration) เป็นการประสานสัมพันธ์กันระหว่างส่วนประกอบทั้ง 3 ข้อที่กล่าวมา หรือระหว่างความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และปฏิบัติ ความสามารถที่จะนำไปใช้ได้นี้สำคัญมากในการศึกษาผู้ใหญ่ เพราะเราจะสอนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งไม่ได้ การเรียนการสอนจะบรรลุผลได้ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการบูรณาการการเรียนรู้ทั้งหลายอย่างผสมกลมกลืนในการนำไปใช้

การเรียนรู้ของผู้ใหญ่

มาสโลว์ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 93-94 ; อ้างอิงจาก Maslow.n.d.) ได้กำหนดคุณลักษณะพื้นฐานของผู้ใหญ่ที่เป็นตัวของตัวเอง และสามารถนำตนเองได้ไว้ 15 ประการดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ช่วยเสาะแสวงหาความจริง
2. เป็นผู้ยอมรับตนเอง ผู้อื่น และสภาพธรรมชาติของโลก
3. เป็นผู้มีความมั่นคงทางด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม
4. เป็นผู้เน้นปัญหามากกว่าการเน้นตนเองเป็นศูนย์กลาง ในด้านที่มุ่งการสนใจไปที่ภารกิจหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบได้
5. เป็นผู้มีความต้องการอยู่เป็นอิสระ หรือหาโอกาสอยู่เป็นอิสระคนเดียว เพื่อจะได้มีเวลาคิดในสิ่งที่ตนรับผิดชอบได้
6. เป็นผู้มีความอดทนหน้าที่ มีอิสระไม่ต้องพึ่งใครและคงความเป็นตัวของตัวเอง เมื่อถูกปฏิเสธหรือขาดความนิยม
7. เป็นผู้มีความชื่นชมในสิ่งต่าง ๆ อยู่เป็นนิจ และยืนหยัดในปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าปัญหานั้นจะมาทางใดก็ตาม
8. เป็นผู้มีความปรารถนามากมายและซับซ้อน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นในด้านศาสนาเสมอไป
9. เป็นผู้มีความรู้สึกสนใจเพื่อนมนุษย์โดยส่วนรวม ไม่เฉพาะต่อครอบครัวใกล้ชิดกับตนเองเท่านั้น แต่กับสวัสดิการต่อโลกทั้งมวล
10. เป็นผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนที่ตนใกล้ชิดอย่างลึกซึ้ง มากกว่าความสัมพันธ์แต่เพียงผิวเผินเท่านั้น
11. เป็นผู้มีความใฝ่ฝันในการเป็นประชาธิปไตยในการมองผู้อื่น และมอบการเป็นมิตรกับผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ฐานะ ศาสนา มากกว่าการมองผู้อื่นในฐานะเป็นเอกกัตบุคคล
12. เป็นผู้มีความประพฤติสูง
13. เป็นผู้มีความอดทนในทางดี
14. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
15. เป็นผู้คัดค้านการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมโดยสิ้นเชิง

ไวเบอร์ก (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 90-100 ; อ้างอิงจาก Weinberg.n.d.) ได้สรุป การเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการศึกษาผู้ใหญ่ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ผู้ใหญ่เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอิสระ หมายความว่า สภาพแวดล้อมที่เป็น อิสระจะช่วยให้ผู้ใหญ่รู้จักศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ สภาพการเรียนรู้ควรจะให้และส่งเสริม การตัดสินใจและการแสดงออกด้วยตนเอง

2. ผู้ใหญ่เรียนรู้โดยการมองเห็นความสัมพันธ์ของโลกกับประสบการณ์ของตนเอง หลักการนี้ได้มาจากการแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการกระทำของจอห์น ดุย และประสบการณ์ ในการกระทำที่ผู้เรียนต้องเป็นผู้เลือกเอง

3. ผู้ใหญ่เรียนรู้ด้วยความร่วมมือ ซึ่งการเรียนรู้ด้วยความร่วมมือนี้ ไม่จำเป็นต้อง หมายถึงการเรียนเป็นกลุ่ม แต่เป็นการให้ผู้อื่นสนับสนุนประสบการณ์การเรียน ไม่ใช่มาทำให้ การเรียนช้าลง การเรียนด้วยความร่วมมือนี้รวมถึงการมีปฏิริยาย้อนกลับในสภาพแวดล้อมที่ ไม่ใช้การแข่งขัน

4. ผู้ใหญ่เรียนรู้จากภายในไปสู่ภายนอก หมายความว่า การเรียนรู้ที่มีความหมายมาก ที่สุด คือ การเรียนรู้จากภายในผู้เรียน มากกว่าแรงผลักดันบางอย่างที่มาจากภายนอก

5. ผู้ใหญ่เรียนรู้ตามคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ของตนเอง เช่น มนุษย์มี ลักษณะเฉพาะเกิดจากประสบการณ์ เป็นผู้มีความรู้สึกนึกคิดและเป็นผู้พร้อมที่จะพัฒนา ความสามารถซึ่งเป็นหัวใจของกระบวนการสร้างสรรค์

ระบบการศึกษา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนและบทบาทของเขา อีกทั้งยังช่วยพัฒนา มาตรฐานชีวิตของประชาชนโดยส่วนรวมให้ดีขึ้น (อุดม นิลแสง. 2523 : 3) การศึกษาเป็น ขบวนการที่สำคัญของชีวิต คนเราทุกคนจะต้องเรียนตั้งแต่เกิดจนตาย ทั้งนี้เพราะชีวิตกับการ เรียนเป็นของคู่กัน การเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทุกหนทุกแห่ง (สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. 2528 : 1)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการศึกษา ตลอดชีวิต โดยกำหนดไว้ว่าการศึกษา มี 3 รูปแบบ (อุดม เขยกิจวงศ์. 2544 : 27)

1. การศึกษาในระบบ
2. การศึกษานอกระบบ
3. การศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาในระบบ

แบ่งแนวคิดการศึกษาออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. การศึกษาระดับประถมศึกษา
2. การศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษานอกระบบ

ได้จัดประเภทของการเรียนรู้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ระดับอ่านออกเขียนได้
2. การศึกษาหลังจากอ่านออกเขียนได้
3. การศึกษาต่อเนื่อง
4. การศึกษาตลอดชีวิต

การศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Education)

นอกจากการศึกษาแบบในระบบที่ได้เรียนรู้มาแล้ว ในชีวิตประจำวันของคนเราก็กียังทำให้คนเราได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ตามโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ อีกมากมาย ตลอดจนข้อเท็จจริง ทักษะ และทักษะซึ่งเป็นผลมาจากการที่เราได้เผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมตัวเรา การงานที่เราทำนั้นเป็นแหล่งสำคัญของการเรียนรู้แบบนี้ (คณะนิติศาสตร์ปริญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่นที่ 2. 2526 : 9)

การศึกษามีบทบาทสำคัญในชีวิตของมนุษย์แต่ละคนในทุกช่วงอายุ ไม่ว่าจะเป็นช่วงวัยทารก วัยเด็กตอนต้น วัยเด็กตอนปลาย ไปจนถึงช่วงวัยทำงาน ได้แก่ วัยผู้ใหญ่ตอนต้น วัยผู้ใหญ่ตอนกลาง และวัยสูงอายุ (อุดม เขยกิจวงศ์. 2544 : 76) เมื่อก้าวถึงวัยทำงานซึ่งเป็นช่วงวัยที่พ้นจากการศึกษาในระบบโรงเรียนแล้ว แต่ก็มิได้หมายถึงการเรียนรู้จะสิ้นสุดลง คนทำงานยังสามารถเรียนรู้ได้ โดยวิธี การศึกษาตามอัธยาศัย

ความหมายของการศึกษาตามอัธยาศัย

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2538 : 23) เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิตที่เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ จากการทำงาน จากบุคคล จากครอบครัว จากสื่อมวลชน จากชุมชน จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความบันเทิง และการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีลักษณะที่สำคัญ คือ ไม่มีองค์กร ไม่มีระบบ ไม่มีจุดมุ่งหมาย ไม่มีหลักสูตร ไม่มีเวลาเรียนที่แน่นอน ไม่จำกัดอายุ ไม่มีการลงทะเบียน และไม่มีการสอบ ไม่มีการรับประกาศนียบัตร มีหรือไม่มีสถานศึกษาที่แน่นอน เรียนที่ไหนก็ได้ ลักษณะการเรียนส่วนใหญ่เป็นการเรียนเพื่อความรู้และนันทนาการ อีกทั้งไม่จำกัดเวลาเรียนสามารถเรียนได้ตลอดเวลาและเกิดขึ้นในทุกช่วงวัยตลอดชีวิต

Philip Coombs (1974 : 4) กล่าวว่า เป็นการศึกษาตลอดชีวิต ซึ่งแต่ละคนจะได้รับทักษะ ทักษะ ทักษะ ค่านิยม และความรู้ต่าง ๆ จากประสบการณ์ชีวิตในแต่ละวัน และได้รับอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดการศึกษา โดยอาศัยสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน เช่น จากครอบครัว เพื่อนบ้าน การทำงาน

อัมพร มีสุข (2517 : 267) กล่าวถึงการศึกษาตามอัธยาศัยว่า เป็นการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ไม่มีผู้ใดจัดขึ้นโดยตรง แต่เป็นการศึกษด้วยตนเองจากประสบการณ์ จากสิ่งแวดล้อม เช่น การอ่านจากหนังสือพิมพ์ เห็นดูโทรทัศน์ ซึ่งการศึกษาแบบนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

สุนทร สุนันทชัย (2532 : 112) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการศึกษาที่ได้รับความรู้ ทักษะ เจตคติ จากประสบการณ์ประจำวัน ในครอบครัว ชุมชน จากการทำงาน การเล่น ห้างสมุด สื่อมวลชน และอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อมของบุคคล

สรุปได้ว่า การศึกษาตามอัธยาศัย หมายถึง การศึกษาที่ใช้วิธีการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง จากหลายช่องทาง เช่น การทำงาน บุคคลรอบข้าง สื่อมวลชน ชุมชน เป็นการศึกษาแบบไม่เป็นทางการ ไม่มีวิธีการศึกษาที่ตายตัว ไม่มีสถานศึกษา เป็นการศึกษาที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกช่วงวัยของชีวิต

ลักษณะของการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาตามอัธยาศัยมีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งนี้ก็โดยอาศัยการเทียบเคียงกับการศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบดังนี้

1. การศึกษาตามอัธยาศัยมีรูปแบบที่ไม่เป็นรูปแบบที่จะอธิบายได้ชัดเจน (Non Form) ไม่สามารถจับต้องหรือมองเห็น จับต้องได้เหมือนกันศึกษาในระบบที่มีโรงเรียนเป็นตัวแทนระบบ แต่รู้ว่ามีอยู่ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นการเรียนรู้ตามอัธยาศัย หรือการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ หรือการเรียนรู้ตามวิถีชีวิต

2. การศึกษาตามอัธยาศัยเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสังคมมีหลายสถานการณ์ จึงมีหลายวัตถุประสงค์และไม่จำเป็นต้องเพื่อการศึกษาเท่านั้น เช่น สถานสงเคราะห์และคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคที่ให้บริการความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิในการบริโภคและการแก้ปัญหาเรื่องการเงิน หรือชมรมเยาวชนที่ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

3. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระบบอื่น ๆ อย่างแยกไม่ออกให้ชัดเจนได้ กล่าวคือ บุคคลสามารถใช้การศึกษาตามอัธยาศัยไประหว่างการเรียนในระบบพร้อม ๆ กันด้วย แต่ทั้งนี้ต้องมีการจัดระบบการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษตามอัธยาศัย กับการศึกษาแบบอื่น ๆ เพื่อป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้น จากขั้นตอนการเลือกนำจุดเด่นของการศึกษตามอัธยาศัยมาใช้ในบริบทของอีกรูปแบบของการศึกษาได้ เช่น การจัดทัศนศึกษา การท่องเที่ยวแบบต่าง ๆ ซึ่งสามารถเกี่ยวโยงกับการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ด้วย

4. การศึกษาตามอัธยาศัยจึงเป็นการศึกษาที่มีหลากหลายรูปแบบและใช้วิธีการที่ไม่เป็นทางการ (Multi Forms) ต่าง ๆ ได้ไม่จำกัด

5. การศึกษาตามอัธยาศัยไม่มีหลักสูตร (Non-School) และ (Non-Traditional Settings) ไม่มีเวลาเรียนที่แน่นอน ไม่จำกัดอายุ ไม่มีการลงทะเบียน และไม่มีการสอน ไม่มีการ

รับประกาศนียบัตร มีหรือไม่มีสถานที่แน่นอน เรียนที่ไหนก็ได้ ลักษณะการเรียนส่วนใหญ่เป็นการเรียนเพื่อความรู้และนันทนาการ อีกทั้งยังไม่จำกัดเวลาเรียน

6. การศึกษาตามอัธยาศัยมีเรื่องกำหนดเวลาในการเรียนรู้ที่เป็นตัวแปรและควบคุมได้น้อยมาก เพราะการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการปล่อยอิสระตามอัธยาศัย ดังนั้นการประเมินผลจึงอยู่ที่ผู้เรียนเองเช่นกัน ผู้เรียนอาจไม่รู้ตัว แต่ผลการเรียนสั่งสมได้ จนมีการนำไปใช้จึงจะเกิดการเรียนรู้ขึ้น ซึ่งก็อาจไม่ได้ใช้ก็ได้

7. การศึกษาตามอัธยาศัยต้องหรือสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต (Life Orientation) เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่สัมผัส หรือมีปฏิริยาต่อสภาพแวดล้อมซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน รวมทั้งการเลือกรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัยในการดำเนินชีวิต ตั้งแต่การเลี้ยงดูกันในครอบครัว (Parent Instruction) การทำงาน (Workplace) และการสร้างหรือประสบ ประสบการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละวัน (Daily Experiences)

8. การศึกษาตามอัธยาศัยมีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะเฉพาะที่ (Specific) อาจเกิดได้ซ้ำ แต่อาจไม่เกิดซ้ำที่มีผลเหมือนเดิมทุกประการ

9. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการอุบัติขึ้น อาจเป็นจงใจหรือไม่จงใจ ไม่สามารถคาดหมายล่วงหน้าได้ (Accidental และ Unpredictable) ไม่สามารถระบุลักษณะบ่งชี้ถึงผลการเรียนที่เหมือนกันได้ทุกส่วน และทุกครั้งบางครั้งอาจไม่มีผลใด ๆ เกิดขึ้น

10. การศึกษาตามอัธยาศัยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในลักษณะที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ และความหมายจากปัจจัยเอื้อในการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ทั้งนี้มีประเด็นเรื่องการผ่อนผันลักษณะที่เป็นอัธยาศัย ซึ่งหมายถึง การทำตามอำเภอใจของผู้เรียนว่า จะขัดด้วยกฎ ระเบียบที่สถาบันบางแห่งจำเป็นต้องมี เช่น กรณีการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับผู้ต้องขังที่ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนด้วยตนเองภายในกฎระเบียบของสถานพินิจเด็กและเยาวชนด้วยหรือไม่

11. การศึกษาตามอัธยาศัยมีลักษณะของการอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการไม่ผูกพันแต่เต็มใจที่จะเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีการสร้างปฏิสัมพันธ์การต่อรอง การสื่อความหมาย และการเคารพในความคิดซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกิจกรรมกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เกิดขึ้นง่าย ๆ ต้องผ่านการฝึก และมีปัจจัยอื่นช่วย เช่น เพื่อน คนสนิท คนรู้จัก ความคุ้นเคย การยอมรับระหว่างกันและกันด้วย

12. การศึกษาตามอัธยาศัยสามารถเรียนได้ตลอดเวลา จึงเกิดได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา และทุกสถานการณ์ ซึ่งการเรียนรู้อาจเกิดหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เรียนจะได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างไร

13. การศึกษาตามอัธยาศัยเกิดขึ้นในทุกช่วงวัยต่อเนื่องไปตลอดชีวิต เพราะเป็น

การศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการดำเนินชีวิต บุคคลทุกคนจึงสามารถเข้าออก และสัมผัสการศึกษาตามอัธยาศัยได้ตลอดชั่วชีวิต ดังที่มีคำกล่าวว่าการศึกษาตามอัธยาศัยเป็น กระบวนการจากการปฏิบัติขึ้นของชีวิตจนสิ้นอายุขัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พวงสุวรรณ พันธุ์มะม่วง (2541 : 80-100) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หน่วยฝึกอาชีพวัดนอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยงานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำความรู้ไปใช้ของผู้จบหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน 3 ด้าน คือ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัว ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่นำความรู้ที่ได้จากการเรียนสามารถนำไปใช้ตามความถนัดและความชอบของตนเองได้ นำไปใช้เพื่อให้ตรงกับอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการได้ และสามารถนำไปใช้ทำกิจกรรมต่อเนื่องจากครอบครัวที่ทำอยู่แล้วได้ ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อส่วนตัวส่วนใหญ่ นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้เป็นประโยชน์แก่คนอื่นในครอบครัว เช่น ตัดเสื้อผ้า ตัดผมให้แก่อแม่ สามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ตนเอง เช่น แต่งหน้า ตัดเสื้อผ้าใส่เอง และทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการประกอบอาชีพ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เพื่อพัฒนาตนเอง และเป็นพื้นฐานให้ตนเองศึกษาต่อด้านอาชีพให้สูงขึ้น ทำให้รู้จักคิดตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ด้านการนำความรู้ไปใช้เพื่อชุมชน

สามารถ วงศ์สวัสดิ์ (2539 : 41-42) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ในการเรียนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ดำเนินการสอนโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดปทุมธานี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน ผลการวิจัยพบว่าในด้านความคิดเห็นในการเรียนการสอนวิชาชีพหลักสูตรพระยะสัน โดยส่วนรวมแล้วอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ เนื้อหาที่เรียนตรงกับความคิดเห็น สิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สิ่งที่เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

ประเทือง ทรัพย์เกิด (2541 : 83-102) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ผ่านการฝึกอบรมในการนำความรู้ไปใช้ จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง ของศูนย์ฝึกอบรมประจำเขตการศึกษาในภาคกลาง จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ผ่านการฝึกอบรมนำความรู้ไปใช้ จากหลักสูตรฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงของศูนย์ฝึกอบรมประจำเขตการศึกษาในภาคกลางโดยรวมและรายหมวดวิชาอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ดังนี้ หมวดวิชาพฤติกรรมศาสตร์ หมวดวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร หมวดวิชาบริหารศาสตร์ และหมวดวิชา กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ณัชชา ประพฤติพงศ์ (2545 : 61) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น พบว่า ในกรณีความคาดหวังต่อการมีงานทำ ผู้เรียนจะมี

ความคาดหวังต่อการเข้าทำงานในบริษัทเอกชนมากกว่าภาครัฐ เนื่องจากผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีความคาดหวังต่อการมีงานทำในบริษัทญี่ปุ่น ในการเข้าทำงานในบริษัทญี่ปุ่นจะมีการพิจารณาผู้มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อใช้ในการสื่อสารและมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้นในการทำงาน ภาษาญี่ปุ่นยังเป็นภาษาที่มีการใช้สื่อสารไม่มากเท่ากับภาษาอังกฤษ การที่ผู้เรียนมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ 2 หรือ จะเป็นข้อได้เปรียบต่อการสมัครเข้าทำงานและได้รับรายได้ในอัตราสูง

สุลัดดา คุณงษ์ (2539 : 85) แสดงผลการวิจัยระดับความต้องการในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความต้องการทักษะต่าง ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเริ่มเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นความต้องการในทางบวก

เกศรี กิตติศรีปัญญา (2542 : 85-86) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เสาวนีย์ พันธ์สรณ์ (2535 : 99) ทำการศึกษาเหตุจูงใจในการเข้าเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาด้านความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน โดยทั่วไป พบว่า ผู้เรียนภาษามีให้ความสำคัญต่อความยากง่ายของเนื้อหาที่เรียน วิธีการสอนของอาจารย์ ความรู้ความสามารถของอาจารย์ สภาพการจัดชั้นเรียน บรรยากาศในชั้นเรียน อุปกรณ์การสอน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน และโอกาสที่จะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและชีวิตประจำวัน ในระดับมาก

ณกุล ยัมศิริ (254 : 59-60) ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น ในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับชาวญี่ปุ่น และต้องใช้ภาษาญี่ปุ่นในการติดต่อสื่อสาร มีความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก เพราะปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นมีความสนใจที่จะลงทุนด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทยมากขึ้น และนักท่องเที่ยวก็มีมาก นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีงานทำและมีความชำนาญในภาษามากกว่าผู้อื่น สามารถปรับเงินค่าตอบแทนรายเดือนเพิ่มมากขึ้นได้ จึงทำให้มีความสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น

เยี่ยมจิต บุรณโกศา (2533 : 95) ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น

จิราภรณ์ สุวรรณภินิษฐ์ (2532 : 146) ทำการศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ พบว่า ในด้านเกี่ยวกับความต้องการทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาต้องการทักษะด้านการฟังและการพูด เพื่อประโยชน์ในการกล่าวทักทายแนะนำตนเองและบุคคลอื่น ทักษะการสัมภาษณ์เพื่อสมัครงาน ทักษะการอธิบายขั้นตอนการผลิตและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ด้านทักษะด้านการอ่าน นักศึกษาต้องการทักษะด้านนี้เพื่อความเข้าใจในการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ประกาศต่าง ๆ ทักษะด้านการเขียน นักศึกษาต้องการทักษะด้านการเขียนเพื่อการเขียนจดหมายสมัครงาน

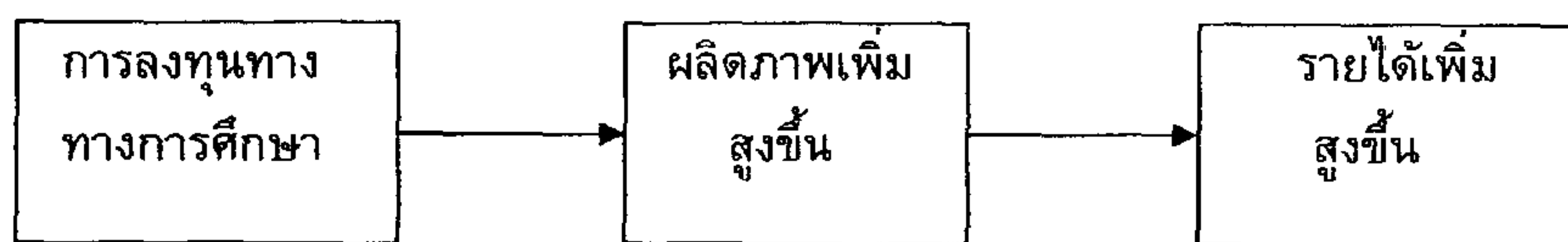
การวัดทุนมนุษย์

เนื่องจากทุนมนุษย์เป็นสิ่งที่วัดได้ค่อนข้างยาก นักเศรษฐศาสตร์จึงได้พยายามสร้างตัวแทน (proxy) ของหน่วยทุนมนุษย์ขึ้นมา เพื่อให้สามารถบอกได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของทุนมนุษย์เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด วิธีที่นำมาใช้กันแพร่หลายมี 2 วิธีคือ

1. วัดจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการศึกษา ซึ่งแฝงอยู่ในกำลังแรงงาน วิธีนี้มีสมมติฐานว่า มูลค่าของการศึกษาและการฝึกอบรมจะเท่ากับต้นทุนที่เสียไปเพื่อการนี้ เพราะฉะนั้นทุนมนุษย์ที่มีอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งจะเท่ากับรายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อกิจกรรมนั้น เช่น ถ้ารายจ่ายต่อหัวของนักเรียนในสังคมนั้นเพิ่มสูงขึ้น ทุนมนุษย์ที่มีอยู่ย่อมจะเพิ่มสูงขึ้นด้วย

2. วัดจากการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างอาชีพของกำลังแรงงาน วิธีนี้จะเป็นการพิจารณาว่า สัดส่วนของแต่ละกลุ่มอาชีพในสังคมหรือเศรษฐกิจนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยมีการให้น้ำหนักแต่ละกลุ่มอาชีพไว้ตามระดับของทักษะ ถ้าหากแนวโน้มของกลุ่มอาชีพซึ่งใช้ฝีมือสูงเพิ่มขึ้นทุนมนุษย์ที่มีอยู่ (Stock of human capital) ย่อมจะสูงขึ้นตามไปด้วย เช่น มัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาที่ขาดแคลนหรือหลายภาษาจะได้ค่าจ้างที่สูงกว่ามัคคุเทศก์ที่รู้เพียงภาษาอังกฤษหรือภาษาเดียว

สรุปได้ว่า ทุนมนุษย์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการศึกษาจะทำให้ผลิตภาพ และรายได้เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นวิธีหนึ่งในการลงทุนมนุษย์ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 4 ทฤษฎีทุนมนุษย์

การลงทุนในมนุษย์

การลงทุนในมนุษย์ หมายถึง กิจกรรมหรือพฤติกรรมซึ่งจะมีผลต่อระดับรายได้ ที่เป็นเงินหรือผลทางด้านจิตวิทยาในอนาคต โดยผ่านการเพิ่มพูนทางด้านทรัพยากรในตัวบุคคลซึ่งประกอบกิจกรรมหรือทำพฤติกรรมนั้น

กิจกรรมหรือพฤติกรรมซึ่งจัดได้ว่าเป็นการลงทุนในมนุษย์นั้นมีอยู่มากมาย แต่ที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษโดยนักเศรษฐศาสตร์ มีดังนี้

1. การศึกษาในระบบทุกระดับ
2. การฝึกฝีมือในสถานที่ทำงาน
3. การปรับปรุงสุขภาพอนามัย
4. การจัดสรรเวลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรของครอบครัว
5. การแสวงหางานของแรงงาน
6. การโยกย้ายถิ่นของแรงงาน

ต้นทุนทางการศึกษาส่วนบุคคล

มีนักวิจัยได้ให้ความหมายและแนวความคิดเกี่ยวกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายทางการศึกษาส่วนบุคคลไว้ดังนี้

วูดฮอลล์ (Woodhall. 1970 : 17) ได้จำแนกต้นทุนส่วนบุคคล ไว้ดังนี้

1. ต้นทุนทางตรง คือ ค่าเล่าเรียนที่ผู้เรียนจ่ายจริง ค่าหนังสือ และค่าอุปกรณ์การเรียน
2. ต้นทุนทางอ้อม คือ ค่าเสียโอกาสของรายได้จากการทำงาน

เพอร์ลแมน (Perلمان. 1973 : 3-15) ได้อธิบายถึงค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล (Private Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนเป็นผู้จ่าย ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าตำราเรียน ค่าเดินทาง ค่ากิจกรรม เป็นต้น
2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) คือ ค่าเสียโอกาส ที่เกิดจากการที่ผู้เรียนใช้เวลามาศึกษาเล่าเรียนแทนที่จะใช้เวลาไปในการทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528 : 11) ได้จำแนกค่าใช้จ่ายทางการศึกษาส่วนบุคคลไว้ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าลงทะเบียนวิชาเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงต่าง ๆ ค่าหนังสือ และอุปกรณ์การเรียน
2. ค่าใช้จ่ายจำเป็นส่วนตัวอื่น ๆ ระหว่างการศึกษา ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ค่าเดินทาง ค่ารักษาพยาบาล ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าสมาชิก รวมถึงค่ากิจกรรมต่าง ๆ
3. ค่าเสียโอกาสหรือรายได้ที่ผู้เรียนควรได้รับจากการทำงานแทนการเรียน

อัมพร วิจิตรพันธ์ (2520 : 44-45) ได้กล่าวถึงค่าใช้จ่ายด้านการศึกษามูลบุคคลว่า ค่าใช้จ่ายของนักเรียน , นักศึกษา (Private Cost) เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองหรือ นักศึกษาได้ออกเพื่อการศึกษาในขณะที่เรียนหนังสือยังไม่มีรายได้ สามารถแบ่งออกเป็น

1. ค่าใช้จ่ายให้แก่สถานศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมทางการศึกษา ค่าสมัคร ค่ากิจกรรมของนักศึกษา เป็นต้น
2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้ใช้ไปเพื่อการศึกษา หรือใช้จ่ายในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น อุปกรณ์ทางการศึกษา เครื่องเขียน ค่าหอพัก ค่าพาหนะเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเครื่องแบบ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

3. ต้นทุนผิวเผินหรือค่าเสียโอกาส (Implicit Cost หรือ Opportunity Cost) ได้แก่ โอกาสที่จะมีรายได้โดยออกทำงาน แต่ต้องเสียไปเพราะใช้เวลานั้นเรียนหนังสือ และในระยะที่เรียนหนังสือนั้นเป็นเงินรายได้ที่เสียไปเท่าใด

สุมาลี ปิตยานนท์ (2539 : 106-107) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทุนมนุษย์ โดยตัดสินใจเลือกลงทุนในมนุษย์ ซึ่งต้นทุนในการลงทุนในมนุษย์ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท

1. ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนที่นักศึกษาจ่ายเป็นส่วนตัวเงินเพื่อการศึกษา

1.1 ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่ได้จ่ายให้กับสถานศึกษานั้น ๆ เช่น ค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าห้องสมุด ค่าธรรมเนียมการศึกษา เป็นต้น

1.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาเอง เช่น ค่าหนังสือ ค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าอุปกรณ์ทางการศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พัก เป็นต้น

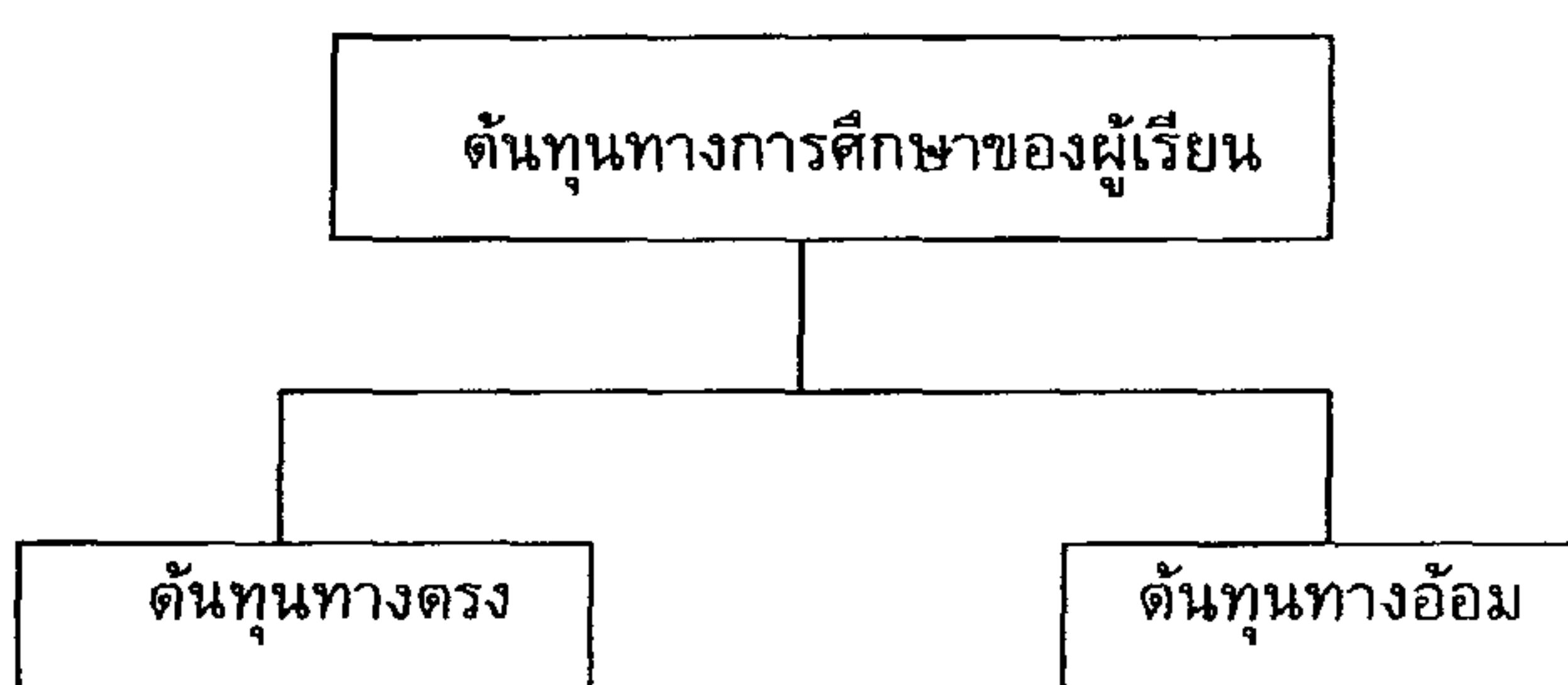
2. ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนของผู้รับบริการทางการศึกษาในรูปของ ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลประโยชน์ในระหว่างที่ศึกษาอยู่ หรือรายได้ที่เสียไปกับการใช้เวลาในการศึกษาต่อ แทนที่จะทำงาน (Income Foregone)

จากแนวคิดด้านต้นทุนทางการศึกษา จึงสามารถสรุปได้ว่า ต้นทุนทางการศึกษาของผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนทางตรง และต้นทุนทางอ้อม

1. ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) คือ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องจ่าย ได้แก่ ค่าลงทะเบียนเรียน ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่ากิจกรรม ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าหนังสือตำราเรียน ค่าเดินทาง

2. ต้นทุนทางอ้อมหรือค่าเสียโอกาส (Indirect Cost) คือ รายได้จากการทำงานที่ผู้เรียนต้องสูญเสียไป เนื่องจากใช้เวลากับการศึกษา

ค่าใช้จ่ายที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาและการฝึกอบรมนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่มนุษย์ลงทุนไปเพื่อทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นในประสิทธิภาพของแรงงาน และ นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของรายได้จากการทำงานของบุคคลในที่สุด ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ต้นทุนทางการศึกษาของผู้เรียน

ผลตอบแทนทางการศึกษา

การศึกษานั้นถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อระดับรายได้ของบุคคล โดยมีสมมติฐานว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าย่อมมีรายได้ในระดับที่สูงกว่า โดยเปรียบเทียบจากรายได้ตลอดอายุการทำงาน (Lifetime Earnings) นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราเร่งเมื่ออายุเพิ่มสูงขึ้น (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 17-18)

ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาส่วนบุคคลมีหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน และในรูปแบบของผลตอบแทนทางตรงหรือทางอ้อม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 6)

ผลตอบแทนส่วนบุคคล

ได้มีผู้ให้ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนส่วนบุคคลไว้ดังนี้

อุทัย บุญประเสริฐ (2528 : 11) ได้กล่าวถึงผลตอบแทนส่วนบุคคลที่ได้รับคืนจากการลงทุนทางการศึกษาทั้งที่เป็นเงิน เช่น เงินเดือนของผู้รับการศึกษา รวมทั้งผลตอบแทนทางจิตใจ เช่น ปริญญาบัตร ความชำนาญ ชื่อเสียง เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528 : 6) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับผลตอบแทน ไว้ว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษามีค่าสูงกว่าผลตอบแทนการลงทุนในด้านอื่น ๆ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษามีหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน

บลาวก์ (Blaug. 1970 : 27) ได้อธิบายไว้ว่า บุคคลหลังจากจบการศึกษาและเข้าทำงานแล้ว คนที่มีการศึกษาสูงกว่าย่อมมีรายได้ขั้นต้นสูงกว่าคนที่มีการศึกษาน้อย และรายได้จะเพิ่มเร็วขึ้นไปตามเกณฑ์อายุ จนถึงจุดสูงสุดและยังคงอยู่เช่นนั้น ไปจนถึงเกษียณอายุ หรือเลิกทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และอยู่ในฐานะที่จะเลื่อนขั้นทางสังคมและอาชีพได้เร็วกว่า ส่วนการที่บุคคลที่มีการศึกษาสูง มีรายได้ถึงจุดสูงสุดในเกณฑ์อายุที่ช้ากว่านั้น เนื่องจากเมื่อถึงวัยขนาดนั้นบุคคลยังมีตำแหน่งหน้าที่สูง โอกาสที่รายได้จะลดลงมีน้อยกว่า

คูมปี และ ฮอลแลค (Coomb and Hallak. 1972 : 22) กล่าวถึงผลตอบแทนทางตรง ส่วนบุคคล ไว้ว่า เป็นการวัดรายได้ของบุคคล รวมกับรายได้พิเศษ เนื่องจากบุคคลที่มีการศึกษาจะทำให้ผลิตภาพของเขาเพิ่มขึ้นและส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย

เพอร์ลแมน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537 : 6-7 ; อ้างอิงจาก Richard Perlman:1973) แบ่งประโยชน์ของการศึกษาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ผลตอบแทนทางตรงที่เป็นตัวเงิน (Direct Financial Returns) ซึ่งได้จากการประมาณค่าส่วนแตกต่างของรายได้ที่เพิ่มขึ้น เนื่องมาจากมีระดับการศึกษาสูงขึ้นตัวอย่างเช่น ผลตอบแทนทางตรงที่เป็นตัวเงินของผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีก็คือ ส่วนแตกต่างระหว่างรายได้ของผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีกับผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมตอนปลาย ตลอดช่วงอายุของการทำงาน

2. ประโยชน์ทางอ้อมที่เป็นตัวเงินทางอ้อม (Indirect Monetary Benefits) ได้แก่

2.1 ประโยชน์ที่ผู้มีการศึกษาจะได้รับการคัดเลือกจากบริษัทให้เข้ารับการฝึกอบรมในระหว่างการทำงาน (On-the-Job Training) ซึ่งจะก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นจากการทำงานภายหลังการฝึกอบรม ทั้งนี้ เนื่องจากการเพิ่มประสิทธิภาพของแรงงาน ของผู้ที่มีการศึกษา ทำได้ง่ายกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ ทั้งยังมีต้นทุนในการฝึกอบรมที่ต่ำกว่า

2.2 โอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับการศึกษาสูงขึ้น และได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

2.3 ประโยชน์ของการศึกษาที่มีต่อการเพิ่มประสิทธิภาพของกำลังแรงงาน

2.4 ประโยชน์ของการศึกษาในรูปของการดูแลเด็ก (Child-care Service) ของครู ทำให้บิดามารดาสามารถไปทำงานโดยมีต้องห่วงต่อบุตรของตน

2.5 ประโยชน์ของการศึกษาที่ถ่ายทอดจากชั่วอายุคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง
เนื่องมาจากบุตรของผู้ที่มีการศึกษา ย่อมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ของการศึกษามากกว่า
บุตรของผู้ที่ไม่มีการศึกษา และมีโอกาสที่จะได้รับรายได้จากการทำงานมากกว่า

2.6 การประหยัดค่าใช้จ่ายในงาน ที่ผู้มีการศึกษาสามารถทำได้ด้วยตนเองแทนที่
จะต้องจ้างให้ผู้อื่นทำ เช่น การคำนวณภาษีเงินได้ และการสอนการบ้านให้แก่บุตร เป็นต้น

3. ผลตอบแทนที่มีใช้ตัวเงิน (Nonmonetary Returns) ได้แก่

3.1 ประโยชน์ของการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ
ประโยชน์ของการบริโภคที่สัมพันธ์กับเวลาในการพักผ่อน (Leisure-related Consumption Benefits) กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษามีทางเลือกที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จากการทำ
กิจกรรมด้านต่าง ๆ มากกว่าผู้ที่ไม่มีการศึกษา และประโยชน์ของการบริโภคที่สัมพันธ์กับการ
ทำงาน (Work-related Benefits) ซึ่งเกิดจากการศึกษาทำให้คนมีความสุขในการทำงาน และมี
แนวโน้มที่จะทำงานที่นานกว่า เนื่องจากงานของผู้ที่มีการศึกษามักจะเป็นงานที่มีความท้าทาย
สูง

3.2 ประโยชน์ของการศึกษาที่เป็นผลกระทบภายนอก (Externalities) ได้แก่
ประโยชน์ทั่วไป (General Benefits) อันเป็นผลมาจากการศึกษาทำให้เกิดความสงบสุขในสังคม
และเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับสังคมประชาธิปไตยทั่วไป นอกจากนั้นการศึกษายังทำให้เกิด
การปรับปรุงคุณภาพของกำลังแรงงาน และปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตทาง
เศรษฐกิจของประเทศ

กล่าวโดยสรุป รายได้ หรือผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน เป็นเครื่องวัดทางเศรษฐกิจจาก
การลงทุนทางการศึกษาของบุคคล บุคคลที่มีการศึกษาสูงกว่าย่อมมีรายได้ขั้นต้นสูงกว่าบุคคลที่
มีการศึกษาน้อย และรายได้จะเพิ่มขึ้นไปตามเกณฑ์อายุจนถึงจุดสูงสุด และยังคงสูงต่อไปจนถึง
เกษียณอายุหรือเลิกทำงาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่วัดจากรายได้ จากแนวความคิด
ทฤษฎีทุนมนุษย์ และผลตอบแทนส่วนบุคคล กำหนดให้รายได้เป็นเครื่องวัดผลตอบแทนทาง
เศรษฐกิจจากการลงทุนทางการศึกษา อย่างไรก็ตามมิใช่ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเท่านั้นที่ทำให้
ให้รายได้แตกต่างกัน ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อรายได้ ดังนี้

นงราม เศรษฐพานิช และคนอื่น ๆ (2532 : 35) ได้อธิบายถึงปัจจัยอื่น ๆ นอกจาก
การศึกษาที่มีอิทธิพลต่อรายได้ ได้แก่

1. ลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ สถานภาพสมรส
2. ภูมิหลังของครอบครัว เช่น อาชีพ การศึกษา หรือ สถานภาพการทำงานของบิดา
3. การศึกษา เช่น ระดับการศึกษา ชื่อเสียงของสถาบันที่สำเร็จ ผลการเรียน
4. อาชีพและสถานภาพการทำงาน

การ์ทเนและริชาร์ด (Gwartney and Richard. 1983 : 247) ได้อธิบายถึงความแตกต่างของรายได้ อันเนื่องมาจากปัจจัยอื่น ๆ ดังนี้

1. ความแตกต่างของแรงงาน เช่น ความสามารถในการผลิต ทักษะความชำนาญ ความพึงพอใจในการทำงาน ความแตกต่างของเชื้อชาติ และเพศ
2. ความแตกต่างของงาน เช่น สถานที่ตั้งของงาน ลักษณะงาน ความยากง่ายในการทำงาน
3. การไม่เคลื่อนไหวของทรัพยากร เช่น การจำกัดสถาบันการศึกษา

สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้แต่ละบุคคลมีรายได้แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลมีรายได้แตกต่างกัน ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะอาชีพ ความแตกต่างของงาน เป็นต้น

การลงทุนในการศึกษาจึงเป็นกระบวนการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ ความชำนาญ สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และข่าวสารใหม่ ๆ ได้ดี ทำให้เขาสามารถทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้มีการศึกษาด้อยกว่า ฉะนั้น การลงทุนในการศึกษาจึงเป็นกิจกรรมที่เพิ่มผลผลิตและรายได้ในอนาคต เช่นเดียวกับการลงทุนในเครื่องจักรหรือโรงงาน (Capital Good) ก็เพื่อจะมุ่งหวังผลิตสินค้าและสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้นในอนาคต (Future Income Earnings) (บุญคง หันจางสิทธิ์. 2543 : 183-184)

ในส่วนของการลงทุนทางการศึกษาของบุคคล เป็นที่ทราบกันแล้วว่า การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และให้ผลประโยชน์ตอบแทนต่าง ๆ มากมาย เช่น ทำให้คนมีรายได้สูงขึ้น มีความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจ มีหน้ามีตาเป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้บุคคลต่าง ๆ รู้จักรับผิดชอบในหน้าที่พลเมืองที่ดี สร้างสรรค์สังคมประชาธิปไตย และก่อให้เกิดอาชญากรรมน้อยลง จากประโยชน์ทั้งในรูปของตัวเงิน และประโยชน์ที่ไม่ใช่ตัวเงินดังกล่าว บุคคลต่าง ๆ จึงมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนระดับต่าง ๆ มากขึ้น แต่การเข้ารับการศึกษานั้นผู้เรียนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนทางการศึกษา ทั้งต้นทุนทางตรง และต้นทุนทางอ้อม ต้นทุนทางตรงประกอบด้วยรายจ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร ค่าพาหนะเดินทาง ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ขณะที่เรียนหนังสือ ส่วนต้นทุนทางอ้อมหรือต้นทุนค่าเสียโอกาส ได้แก่รายได้ที่สูญเสียไปกับบุคคลเหล่านั้นไม่ได้มาเรียนหนังสือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช. 2536 : 208)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เตือนใจ บำรุงพงษ์ (2535 : 84) ทำการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : การศึกษาเฉพาะกรณี จากการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อภาคเรียนของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) โดยส่วนรวมเฉลี่ยภาคเรียนละ 2,866.18 บาท ซึ่งมากกว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยส่วนรวมเฉลี่ยภาคเรียนละ 2,490.50 บาท ทั้งนี้เป็นเพราะค่าใช้จ่ายทางการศึกษาด้านค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) จะต้องเสียค่าหน่วยกิตในการลงทะเบียนวิชาเรียนสูงกว่าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) การที่ค่าหน่วยกิตสูงกว่าอาจเป็นเพราะค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์การเรียนที่รัฐต้องลงทุนสูงกว่าจึงทำให้นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เสียค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อภาคเรียนมากกว่านักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สุภาพรณ ไชยเศรษฐ (2525 : 36-40) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากการวิจัยพบว่านักศึกษาทุกสถาบันใช้จ่ายเฉลี่ย 30,344.17 บาท ต่อ 1 ปีการศึกษา โดยนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีค่าใช้จ่ายมากที่สุด คือ 35,836.34 บาท และนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด คือ 12,631.68 บาท โดยมีนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยพวยัพ วิทยาลัยหัวเฉียว วิทยาลัยเกริก และวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีค่าใช้จ่ายระดับปานกลางเฉลี่ย 29,860.20 ถึง 31,474.58 บาท

วไลพร คุณุณทัย (2527 : 222) ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปร สาขาวิชา พบว่า นักศึกษาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชี วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยการค้าเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยศรีปทุม

มัทนา พนานิรามัย (2528 : 17-19) ทำการศึกษา ลักษณะและปัญหาการจ้างงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับกลาง และระดับสูง พบว่ารายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูง และระดับกลางจะเพิ่มขึ้นตามอายุ แต่จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง เนื่องจากการที่ผลิตภาพของแรงงานเพิ่มขึ้นจากประสบการณ์ซึ่งมากับอายุงาน แต่ผลิตภาพเพิ่มเพราะประสบการณ์นั้น

ความร่วงโรยของร่างกายซึ่งมากับอายุ มีผลในการลดผลิตภาพ โดยเพศชายจะได้รับรายได้ต่อเนื่องสูงกว่าเพศหญิง ผู้ที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาการ ผู้บริหาร และการขายจะมีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างสูงกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่น

นงราม เศรษฐพานิช และคนอื่น ๆ (2532 : 112) ทำการศึกษาต้นทุนและแหล่งที่มาของเงินทุนเพื่อการอุดมศึกษา พบว่า รายได้จริงก่อนหักภาษีและหลังหักภาษีโดยเฉลี่ยตลอดช่วงอายุการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานเอกชนมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงที่สุด จำนวน 134,530 บาท ก่อนภาษี และ จำนวน 125,030 บาท หลังหักภาษี รองลงมาได้แก่ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 129,950 บาท ก่อนหักภาษี และ 121,833 บาท หลังหักภาษี ผู้ที่ทำงานในมูลนิธิและองค์กรเอกชน จำนวน 93,777 บาท ก่อนหักภาษี และ จำนวน 87,737 บาท หลังหักภาษี และข้าราชการจำนวน 80,978 บาท ก่อนหักภาษี และ จำนวน 86,638 บาท หลังหักภาษี

เมื่อพิจารณารายได้ตลอดช่วงอายุการทำงาน พบว่าข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้สูงขึ้นตลอดช่วงอายุการทำงาน เนื่องจากอัตราเงินเดือนส่วนใหญ่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามจำนวนปีที่ทำงานมากกว่าความสามารถในการทำงาน ในขณะที่ผู้ทำงานในหน่วยงาน เอกชนมีรายได้สูงสุดเมื่ออายุ 50-54 ปี หลังจากนั้นแล้วรายได้จะค่อยลดลงตามความเสื่อมถอยของกำลังความสามารถและสติปัญญา เมื่อมีอายุมากขึ้น ความรู้ที่จำเรียนมาแต่เดิมน้อมล้ำสมัย การเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ก็จะไม่กระฉับกระเฉงว่องไวเหมือนเมื่อมีอายุน้อย รายได้ของผู้ที่ทำงานในหน่วยงานเอกชน จึงเริ่มลดลงเมื่อถึงวัยสูงอายุเนื่องจากความสามารถในการทำงานลดลง

นันทวรรณ เจริญจิตต์ (2532 : 35-75) ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของบัณฑิตศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีผลการศึกษาด้านของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาตลอดหลักสูตรตั้งแต่ 37,735 – 80,870 บาท โดยนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มีค่าใช้จ่ายทางด้านเอกสารและตำราสูงกว่าสาขาอื่น ๆ ในส่วนของค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ เช่น ค่าแต่งกาย ค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเดินทางมาสถานศึกษา เฉลี่ยแล้วต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เครื่องดื่ม เฉลี่ยต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน และเมื่อเปรียบเทียบปัจจัยต่าง ๆ เช่น สาขาวิชา ชั้นปี เพศ สถานภาพการทำงาน ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกัน ไม่มีความแตกต่างกันในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539 : iv) ได้สรุปผลการวิจัยอัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุนทางการศึกษา พบว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักเรียน/นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา 1 คน ในแต่ละระดับและประเภทการศึกษานั้น ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนรัฐบาล นักเรียน/นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงขึ้นเมื่อเรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

วิทยา ศิริพันธุ์วัฒนา (2540 : 69-79) ทำการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนของการลงทุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรณีศึกษา คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ โดยมีผลการศึกษาด้านต้นทุนส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ ในระยะเวลา 4 ปี แบ่งออกเป็น สาขาบัญชี การเงิน การตลาด และคณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าใช้จ่าย 274,021 273,424 273,000 และ 272,210 บาท ตามลำดับ ต้นทุนทางตรงของนักศึกษาคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 4.5 ของต้นทุนบุคคลรวม และส่วนที่เหลือร้อยละ 9.5 เป็นค่าเสียโอกาสของบุคคล

ศรีกรุง โกษะ (2545 : 62-64) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากการวิจัยพบว่าในสาขาการจัดการ ผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันสุทธิทางการศึกษาของนิสิตที่ทำงานในหน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน ให้ผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนที่ลงทุนไป โดยนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระยะเวลาการศึกษาที่น้อยกว่าจะมีผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันสุทธิทางการศึกษาสูงกว่า สาขาการตลาด พบว่า ผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันสุทธิทางการศึกษาของนิสิตที่ทำงานในหน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานเอกชน ให้ผลตอบแทนมากกว่าต้นทุนที่ลงทุนไป โดยนิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระยะเวลาการศึกษาที่น้อยกว่าจะมีผลตอบแทนมูลค่าปัจจุบันสุทธิทางการศึกษาสูงกว่า

อาวดาภา อมาตยกุล (2534 : 42-61) ได้ทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจส่วนบุคคลของการศึกษาคณะต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูสวนดุสิต สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ : กรณีศึกษาผู้รับราชการ โดยผลการวิเคราะห์เรื่องอัตราผลตอบแทน พบว่ามูลค่าปัจจุบันจากการลงทุนทางการศึกษาสูงสุดคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีค่า 2,427.85 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิจากการลงทุนทางการศึกษาที่ต่ำสุดคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่า -42,112.96 บาท และอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนจากการลงทุนทางการศึกษานักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าสูงสุด รองลงมาคือนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มีค่า 1.00 และ 0.99 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่า 0.95 และพบว่า การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนภายในจากการลงทุนทางการศึกษานักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีค่าสูงสุดคือ 8.02

อัญชลี สุขเจริญ (2542 : 42-53) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ผลตอบแทนส่วนบุคคลในการลงทุนทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและมีระยะเวลารวมเข้าทำงาน 39 ปี จนถึงหมดช่วงการทำงานอายุ 60 ปี มีผลตอบแทนเป็นจำนวนเงิน 973,996 บาท

นุชศรา จังพล (2545 : 97-98) ศึกษาอัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลของบัณฑิตนิสิตาสาตรัมมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครประจำปีการศึกษา 2537-2540 จากการศึกษพบว่า ต้นทุนส่วนบุคคลของบัณฑิตนิสิตาสาตรัมมหาวิทยาลัยเอกชนในเขต

กรุงเทพมหานครประจำปีการศึกษา 2537-2540 นั้น บัณฑิตนิสิตาสาตร์ มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิตเสียอัตราค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงทางการศึกษา หลักสูตรการศึกษาต่อคน สูงที่สุด มีค่าเท่ากับ 129,900 บาท เนื่องจาก อัตราค่าหน่วยกิต ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต อยู่ในอัตราที่สูงที่สุดในปีที่ทำการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอุปกรณ์ทางการศึกษา บัณฑิตนิสิตาสาตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีค่าใช้จ่ายสูงสุด คือ 29,833.33 บาท ใน ส่วนของค่าเสียโอกาสของบัณฑิตนิสิตาสาตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2537-2540 เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ต้นทุนทางการศึกษาสูง

การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนส่วนบุคคลของบัณฑิตนิสิตาสาตร์ มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2537-2540 ในหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และ รัฐวิสาหกิจ จะให้ผลตอบแทนคุ้มค่ากว่าการฝากเงินในธนาคาร จึงทำให้บุคคลมีความต้องการ เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาสูงขึ้น แม้ว่าต้นทุนทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในอัตราที่สูงแต่ก็ถือได้ว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

ทิวลิป เครือมา (2545 : 118-120) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลตอบแทนจากการ ผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยในส่วนของต้นทุนส่วนบุคคลนั้นเฉลี่ยต่อคนต่อปี เท่ากับ 29,977 บาท แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าธรรมเนียมแรกเข้ารับการ ศึกษา ค่าเครื่องแบบ ค่าหนังสือ เอกสาร และอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เท่ากับ 4,850 บาท

ผลการศึกษาเรื่องผลประโยชน์ที่วัดเป็นตัวเงินได้ในการผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจ มี ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงรายได้ของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้แก่ ผลการเรียน สถานที่ตั้งที่ทำงาน การศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา พื้นที่ ตั้งที่ทำงาน สถานภาพการทำงาน ประสบการณ์ทำงาน กำลังสองของประสบการณ์ทำงาน โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงรายได้ค่อนข้างสูง คือ ร้อยละ 96 และตัวแปร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับรายได้

เพ็ญนภา เตียเจริญ (2541 : 83) ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของมัคคุเทศก์ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ ทางบวกได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน ด้านสุขภาพจิต บุคลิกภาพด้านความต้องการที่แสดงถึง ความทะเยอทะยาน มีอำนาจปรารถนาความสำเร็จและการมีชื่อเสียง ความภูมิใจในตนเอง บุคลิกภาพด้านความต้องการที่จะเป็นมิตรกับผู้อื่น และบุคลิกภาพด้านความต้องการที่จะเกี่ยวข้อง ทางด้านสังคม

มัลลเทศก์

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในฐานะองค์กรที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้จัดทำแผนนโยบายด้านการท่องเที่ยว โดยแผนนโยบาย การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวปี 2540 – 2546 ส่วนหนึ่งได้ให้ความสำคัญในการขยาย ตลาดการท่องเที่ยว อีกทั้งการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมเชิญชวนให้ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น พักอยู่นานวัน ใช้จ่ายเพิ่มมากยิ่งขึ้น และเดินทางกระจายไปทั่วภูมิภาค โดยคำนึงถึงขีด ความสามารถหรือข้อจำกัดในการรองรับได้ของแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ระหว่างปี 2540 - 2545

ประเทศ / ปี	2540	2541	2542	2543	2544	2545
เอเชียตะวันออก	4,568,837	4,583,160	5,195,972	5,752,871	6,064,117	6,564,664
บรูไน	6,938	12,569	9,277	12,762	13,912	14,181
กัมพูชา	17,657	21,300	32,142	43,104	54,399	79,549
อินโดนีเซีย	89,110	69,474	132,216	145,066	153,458	165,295
ลาว	28,301	49,738	71,722	74,832	86,357	94,147
มาเลเซีย	1,046,029	918,071	991,060	1,054,469	1,159,630	1,297,619
พม่า	45,955	40,602	43,815	47,164	42,903	42,448
ฟิลิปปินส์	76,727	78,181	87,326	106,724	129,818	143,354
สิงคโปร์	492,089	586,113	604,867	655,767	664,980	687,982
เวียดนาม	28,122	51,342	44,947	56,959	80,071	98,456
จีน	439,795	571,061	775,626	704,080	694,886	763,708
ฮ่องกง	472,325	517,966	429,944	487,151	523,465	533,798
ญี่ปุ่น	965,454	986,264	1,064,539	1,197,931	1,168,548	1,233,239
เกาหลี	411,087	202,841	338,039	447,798	552,977	717,361
ไต้หวัน	448,280	457,360	557,629	707,305	724,769	678,511
อื่น ๆ	968	20,278	12,823	11,759	13,944	15,016

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเทศ / ปี	2540	2541	2542	2543	2544	2545
เอเชียใต้	229,571	258,816	280,422	339,413	333,248	391,371
บังกลาเทศ	20,911	22,061	25,300	29,708	32,941	41,263
อินเดีย	135,121	147,579	163,980	202,868	206,132	253,475
เนปาล	14,141	14,726	16,681	19,603	19,009	23,021
ปากีสถาน	35,151	37,232	39,054	49,148	35,737	29,930
ศรีลังกา	18,981	29,725	26,612	29,586	29,147	32,499
อื่น ๆ	5,266	7,493	8,795	8,500	10,282	11,183
ยุโรป	1,585,915	1,888,673	1,990,449	2,168,996	2,304,640	2,475,319
ออสเตรีย	39,731	44,678	42,874	44,793	46,461	48,768
เบลเยียม	39,839	46,811	46,352	50,374	54,350	56,383
เดนมาร์ก	52,080	64,266	78,446	79,915	78,728	86,131
ฟินแลนด์	34,094	45,390	49,465	55,144	58,530	64,566
ฝรั่งเศส	202,643	223,495	227,219	239,532	237,511	254,610
เยอรมันนี	342,329	378,566	375,345	378,562	398,034	412,968
อิตาลี	104,778	122,007	113,884	119,677	119,953	126,648
เนเธอร์แลนด์	77,296	91,937	105,825	119,533	136,929	142,528
นอร์เวย์	31,868	45,986	55,062	64,550	72,785	75,520
รัสเซีย	48,516	49,295	36,574	49,586	58,927	69,020
สเปน	31,947	33,257	29,939	33,954	38,812	48,550
สวีเดน	99,368	132,926	162,465	209,092	223,040	222,154
สวิตเซอร์แลนด์	97,253	110,057	108,632	112,035	120,507	128,529
สหราชอาณาจักร	287,664	375,912	425,688	476,387	517,974	574,007
ยุโรป ตะวันออก	39,135	51,742	50,973	55,320	58,774	65,392
อื่น ๆ	57,374	72,348	81,706	80,542	83,325	99,545

ตาราง 2 (ต่อ)

ประเทศ / ปี	2540	2541	2542	2543	2544	2545
อเมริกา	388,190	448,761	514,595	584,967	604,041	650,195
อาร์เจนตินา	4,107	4,616	4,989	5,256	5,674	2,380
บราซิล	6,249	5,205	3,761	3,986	4,255	5,535
แคนาดา	57,336	66,468	76,501	86,279	92,803	101,588
เม็กซิโก	0	0	0	0	0	0
สหรัฐอเมริกา	311,081	361,705	417,860	473,285	485,276	519,668
อื่น ๆ	9,417	10,767	11,484	16,161	16,033	21,024
โอเชียเนีย	271,442	348,346	350,555	381,464	427,673	427,014
ออสเตรเลีย	233,781	302,820	303,844	323,275	363,696	358,616
นิวซีแลนด์	35,431	42,179	44,183	55,775	61,190	65,189
อื่น ๆ	2,230	3,347	2,528	2,414	2,787	3,209
ตะวันออกกลาง	126,427	165,078	175,106	200,523	237,268	274,878
อียิปต์	3,829	4,830	4,920	6,322	6,077	7,505
อิสราเอล	49,666	57,481	64,981	73,470	91,166	98,694
คูเวต	9,482	14,586	17,203	19,699	22,167	28,576
ซาอุดีอาระเบีย	8,522	12,470	12,362	13,719	13,593	14,600
สหรัฐอาหรับเอมิเรต	20,451	27,460	29,599	34,124	36,692	44,521
อื่น ๆ	34,477	48,251	46,041	53,189	67,573	80,982
แอฟริกา	50,963	72,097	73,233	80,389	90,963	89,535
แอฟริกาใต้	25,702	34,800	33,821	37,521	42,026	37,772
อื่น ๆ	25,261	37,297	39,412	42,868	48,937	51,763
รวมแต่ละปี	7,221,345	7,764,931	8,580,332	9,508,623	10,061,950	10,872,976

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมาประเทศไทยมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2540 มีนักท่องเที่ยวรวม 7,221,345 คน ปี 2541 มีจำนวน 7,764,931 คน และเพิ่มขึ้น เป็น 10,872,976 คน ในปี 2545 หรือเพิ่มขึ้นจากปี 2540 ร้อยละ 50.57 จากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวนั้นส่งผลต่อการให้บริการของมัคคุเทศก์ เพราะมัคคุเทศก์ต้องมีความชำนาญในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวซึ่งแน่นอนว่าภาษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร ซึ่งพบว่ามัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)นั้น ในบางภาษายังคงมีสัดส่วนความสามารถในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวน้อย

นับตั้งแต่ประเทศไทยประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา มีผลบังคับให้ผู้ที่ต้องการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ต้องขึ้นทะเบียนมีใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์นั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้จำแนกมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาต่างประเทศไว้ดังตาราง 3

ตาราง 3 มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ที่มีความชำนาญในภาษาต่างประเทศ

ภาษา	จำนวน	ภาษา	จำนวน	ภาษา	จำนวน
อังกฤษ	14,606	อินโด	134	ฝรั่งเศส	2,269
จีนกลาง	3,441	เดนิช	10	สเปน	366
กวางตุ้ง	1,107	อิตาเลียน	301	เกาหลี	505
กวางไส	37	เนเธอร์แลนด์	6	รัสเซีย	193
แคะ	161	นอร์เวย์	8	มาเลย์	146
แต้จิ๋ว	714	สวีดิช	28	ลาว	66
ฮกเกี้ยน	307	โปรตุเกส	12	พม่า	7
จีนอื่น ๆ	195	ฮินดี	5	เวียดนาม	32
ญี่ปุ่น	4,439	อารบิก	19	อื่น ๆ	125
เยอรมัน	1,018	เขมร	37		

ที่มา : <http://www.tat.or.th/tbgr/> วันที่ 19 กันยายน 2546

หมายเหตุ : มัคคุเทศก์ 1 คน อาจมีความชำนาญมากกว่า 1 ภาษา

จากตาราง 3 พบว่าภาษาต่างประเทศที่สามารถระบุภาษาที่มัคคุเทศก์สามารถใช้กับนักท่องเที่ยวมีทั้งสิ้น 27 ภาษา ซึ่งในแต่ละภาษามีจำนวนมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญแตกต่างกัน

กัน เช่น ภาษาอังกฤษ มี 14,606 คน ภาษาญี่ปุ่น 4,439 คน ภาษาฝรั่งเศส 2,269 คน ภาษาเกาหลี 505 คน เป็นต้น

จากสภาวะการณ์การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยเปรียบเทียบกับจำนวนมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในแต่ละภาษานั้นทำให้มีมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ในบางภาษาเกิดความขาดแคลน ซึ่งในการศึกษารั้วนี้ได้มุ่งเน้นที่จะศึกษาในมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

ความหมายของมัคคุเทศก์

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 พิมพ์ครั้งที่ 5 บัญญัติว่ามัคคุเทศก์ คือ ผู้นำทาง ผู้ชี้ทาง ผู้บอกทาง ผู้นำเที่ยว

สุภาพร มากแจ้ง (2539 : 59) ให้ความหมายว่า เป็นคำสมาสของคำ มคฺค(ทาง) กับ อุทฺเทศก (ผู้ชี้ทาง) แปลตามศัพท์ว่า ผู้นำทาง ใช้หมายถึง ผู้ทำหน้าที่นำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า guide, tourist guide, courier หรือ tour leader

สรุปได้ว่า มัคคุเทศก์ คือ ผู้ที่อำนวยความสะดวกในการนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเภทของมัคคุเทศก์

ศรัณยา วรากุลวิทย์ (2537 : 5-6) ได้แบ่งมัคคุเทศก์ ออกได้เป็น 2 ประเภท

1. มัคคุเทศก์ ได้แก่ บุคคลที่นำนักท่องเที่ยวไปอธิบาย และบรรยายละเอียดในสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการ มัคคุเทศก์ประเภทนี้เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Live Guide
2. เอกสารนำเที่ยว ได้แก่ เอกสารต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะนำติดตัวไปด้วย โดยใช้เอกสารเป็นผู้นำทางศึกษาไปพร้อม ๆ กับการท่องเที่ยว เอกสารที่นักท่องเที่ยวใช้ประกอบการท่องเที่ยว และใช้เป็นมัคคุเทศก์ เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Guide Book และเรียกเป็นภาษาไทยว่า เอกสารการนำเที่ยว ไม่มีผู้ใดเรียกว่า เอกสารมัคคุเทศก์ แต่ในความหมายของเอกสารนำเที่ยวนั้นก็คือ มัคคุเทศก์ในรูปของสิ่งพิมพ์นานาชนิดที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวนั่นเอง

การแบ่งประเภทของมัคคุเทศก์ตามความหมายในเชิงธุรกิจการนำเที่ยว มี 2 ประเภท คือ

1. มัคคุเทศก์สังกัดบริษัท มัคคุเทศก์ประเภทนี้จะสังกัดอยู่ในบริษัทใดบริษัทหนึ่งเท่านั้น ไม่ปฏิบัติงานหลายบริษัท

2. มัคคุเทศก์อิสระ คือ มัคคุเทศก์ที่ไม่สังกัดบริษัทใดใด การปฏิบัติงานตามแต่บริษัทต่าง ๆ จะจ้างเป็นคราว ๆ ไป หรือรับเป็นมัคคุเทศก์โดยตรงจากนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ประเภทนี้เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Freelance Guide

พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 ได้แบ่งการเป็นมัคคุเทศก์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. มัคคุเทศก์ทั่วไป เป็นมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับงานทั่ว ๆ ไปในการนำเที่ยวนักท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ ได้ทั่วราชอาณาจักรนั้น โดยการใช้ภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ

2. มัคคุเทศก์พิเศษ เป็นมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้เฉพาะทางเป็นพิเศษ เช่น การให้ความรู้พิเศษในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี การนำเที่ยวป่า เป็นต้น

ไพฑูรย์ พงสะบุตร และ วิลาสวงค์ พงสะบุตร (2542 : 8-9) ได้กล่าวถึงประเภทของมัคคุเทศก์ไว้ดังนี้

มัคคุเทศก์อาจแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของธุรกิจนำเที่ยว หรือตามขอบเขตพื้นที่และลักษณะของการปฏิบัติงาน ซึ่งมีดังนี้คือ

1. มัคคุเทศก์แบ่งประเภทตามลักษณะของธุรกิจนำเที่ยว แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 มัคคุเทศก์นำนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย เป็นมัคคุเทศก์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวประเภทที่เรียกว่า Inbound Tour ซึ่งรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทย มัคคุเทศก์ประเภทนี้ต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศในขั้นใช้งานได้ และสามารถปฏิบัติงานนำเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

1.2 มัคคุเทศก์นำคนไทยไปท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นมัคคุเทศก์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยวประเภทที่เรียกว่า Outbound Tour ซึ่งนำคนไทยไปท่องเที่ยวต่างประเทศ มัคคุเทศก์จะทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลอำนวยความสะดวกทุกอย่างในระหว่างการเดินทาง และทำหน้าที่ประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ของท้องถิ่นในประเทศที่ไปเยือน ในด้านการเดินทาง ที่พัก อาหาร และการนำชมสถานที่ต่าง ๆ บทบาทของมัคคุเทศก์ประเภทนี้จึงมีลักษณะเป็นผู้นำการเดินทาง (Tour Leader) หรือล่าม (Interpreter) มากกว่าการเป็นผู้อธิบายนำชมสถานที่เสียเอง เนื่องจากกฎหมายของประเทศต่าง ๆ ไม่อนุญาตให้ชาวต่างชาติทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ เมื่ออยู่ในประเทศของเขา

1.3 มัคคุเทศก์นำเที่ยวให้แก่คนไทยภายในประเทศ เป็นมัคคุเทศก์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยว ประเภทที่เรียกว่า Domestic Tour ซึ่งนำนักท่องเที่ยวคนไทยไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในประเทศ มัคคุเทศก์ประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้ภาษาต่างประเทศเหมือนอย่าง 2 ประเภทแรก

2. มัคคุเทศก์แบ่งประเภทตามขอบเขตพื้นที่และลักษณะของการปฏิบัติงาน แบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1 มัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร เป็นมัคคุเทศก์ที่มีขอบเขตการปฏิบัติงาน ได้ทั่วทุกจังหวัดภายในประเทศ

2.2 มัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ เป็นมัคคุเทศก์ที่มีขอบเขตการปฏิบัติงานได้เฉพาะในบางพื้นที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เช่น มัคคุเทศก์ภาคเหนือ มัคคุเทศก์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มัคคุเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มัคคุเทศก์จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นต้น

2.3 มัคคุเทศก์เฉพาะทาง เป็นมัคคุเทศก์ที่มีลักษณะการทำงานมุ่งไปเฉพาะการนำเที่ยวบางอย่างที่ต้องการมัคคุเทศก์ซึ่งมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ เช่น มัคคุเทศก์นำทัวร์ป่า มัคคุเทศก์นำการท่องเที่ยวทางเรือ เป็นต้น

ความสำคัญของมัคคุเทศก์

ศรัณยา วรากุลวิทย์ (2537 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมัคคุเทศก์ไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ที่มีต่อนักท่องเที่ยว

1.1 มัคคุเทศก์ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ทั่วถึง ไม่ละเลยสิ่งสำคัญ ๆ

1.2 นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจเรื่องราว ความเป็นมา ประวัติศาสตร์และพงศาวดารของแหล่งท่องเที่ยวไปได้ถูกต้องมากกว่า เมื่อมีมัคคุเทศก์นำเที่ยว

1.3 นักท่องเที่ยวสามารถคำนวณระยะเวลาที่จะใช้ในการท่องเที่ยวได้แน่นอนกว่าการท่องเที่ยวโดยไม่มีมัคคุเทศก์

1.4 นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย และท่องเที่ยวด้วยความปลอดภัยมากกว่า เมื่อมีมัคคุเทศก์นำเที่ยว

1.5 นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ ความสนุกสนานและความเพลิดเพลินในการท่องเที่ยวมากกว่า

1.6 นักท่องเที่ยวสามารถประหยัดเวลา ในการหารายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

1.7 นักท่องเที่ยวไม่ต้องเผชิญปัญหาต่าง ๆ เพราะมีมัคคุเทศก์ช่วยให้คำแนะนำและปรึกษา เช่น การสื่อสารทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่าง ๆ และบุคคลในท้องถิ่น

2. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว

2.1 มัคคุเทศก์เป็นผู้อนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ต้องมีความรัก และความหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติอันสวยงามแปลกตา สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต การทำลายสิ่งเหล่านี้เท่ากับทำลายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นกระทำได้ด้วยตนเอง หรือปล่อยให้นักท่องเที่ยวกระทำ มัคคุเทศก์ต้องเอาใจใส่ดูแลสถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองมีงานทำไม่ถูกทำลาย มัคคุเทศก์ต้องตระหนักตลอดเวลาว่าเมื่อใดก็ตามที่ต้องสูญเสียเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวแล้ว เราจะต้อง

สูญเสียเอกราชทางวัฒนธรรม ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่ามัคคุเทศก์เป็นผู้นำในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

2.2 มัคคุเทศก์เป็นผู้สร้างภาพพจน์ของแหล่งท่องเที่ยว การสร้างภาพพจน์ที่ดีให้นักท่องเที่ยวทำได้โดยการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีความเข้าใจ และปรารถนาดีต่อนักท่องเที่ยว ให้คำแนะนำในการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม หากพบเห็นสิ่งใดไม่ถูกต้องก็มีวิธีการแก้ปัญหา ดักเตือนนักท่องเที่ยวอย่างนุ่มนวล เป็นตัวอย่างของคนไทยที่ดี มีศักดิ์ศรี มีน้ำใจ ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ

3. ความสำคัญของมัคคุเทศก์ที่มีต่อประเทศ

3.1 มัคคุเทศก์เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศ นักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่เดินทางท่องเที่ยวในต่างประเทศ นอกจากเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนแล้ว ยังต้องการหาความรู้รายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศที่ไปเยือน ผู้ที่มีโอกาสให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศ ก็คือมัคคุเทศก์เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยว ดังนั้นแนวความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศที่นักท่องเที่ยวได้รับนั้นจะขึ้นอยู่กับมัคคุเทศก์

3.2 มัคคุเทศก์เป็นผู้สร้างความเข้าใจอันดีงามต่อประเทศชาติให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม

3.3 มัคคุเทศก์เป็นคนไทยตัวอย่าง ในสร้างเจตคติที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว

คุณสมบัติของมัคคุเทศก์

คุณสมบัติของมัคคุเทศก์ (สุภาพร มากแจ้ง 2539 : 61-63)

1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี มนุษย์สัมพันธ์ (Relationship) ได้แก่ความสามารถในการสร้างความประทับใจ และการผูกมิตรกับผู้อื่น บุคคลที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีมักเป็นบุคคลที่มีลักษณะดังนี้

- 1.1 มองโลกในแง่ดี มีความสุจริตใจ
- 1.2 สดชื่น ร่าเริง มีอารมณ์ขัน
- 1.3 มีน้ำใจ พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ ยินดีที่ได้เห็นผู้อื่นมีความสุข
- 1.4 มีความเอื้อเฟื้อ รู้จักอาทรห่วงใยผู้อื่น
- 1.5 มีอัธยาศัย ไม่ก้าวร้าว ไม่สำคัญตนว่าเด่นเหนือผู้อื่น

มัคคุเทศก์ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี จะเป็นมัคคุเทศก์ที่เอาใจใส่ดูแลและอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวเสมอญาติ ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย และประทับใจในการท่องเที่ยว

2. มีบุคลิกภาพดี บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีมีลักษณะดังนี้

- 2.1 มีพละนาถัยสมบุรณ รำกายสมส่วน ไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป
- 2.2 มีความคล่องแคล่วว่องไว กระฉับกระเฉง สดชื่นแจ่มใส
- 2.3 มีอารมณ์มั่นคง เยือกเย็น ไม่หวั่นไหวง่าย เชนิณสถานการณต่าง ๆ อย่างสุขุม

2.4 เอาใจใส่ดูแลความสะอาดของร่างกายอย่างทั่วถึง ไม่ปล่อยให้เกิดคราบหรือกลิ่นอันพึงรังเกียจ

2.5 แต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2.6 กิริยามารยาทอ่อนโยน

2.7 วาจาสุภาพ อ่อนหวานไพเราะ

มัคคุเทศก์ที่มีบุคลิกภาพดี จะช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อถือและไว้วางใจ ยินดีให้เป็นผู้นำในการท่องเที่ยว และแน่ใจว่าจะได้รับความเพลิดเพลินและความรู้ที่ถูกต้อง มีค่าควรแก่ความทรงจำ

3. มีความรู้ดี บุคคลที่มีความรู้ดีจะต้องประกอบด้วยลักษณะต่อไปนี้

3.1 สนใจสิ่งรอบตัว

3.2 ช่างสังเกต

3.3 รักการค้นคว้า

3.4 เป็นนักอ่าน

3.5 เป็นนักฟัง

3.6 มีความจำดี

3.7 รู้จักวิเคราะห์แยกแยะเหตุผลข้อเท็จจริงความคิดเห็น

มัคคุเทศก์ที่มีความรู้ดีจะช่วยให้นักท่องเที่ยว ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวคุ้มกับเงินและเวลาที่เสียไป

4. มีวาทศิลป์ บุคคลที่มีวาทศิลป์มีลักษณะดังนี้

4.1 มีน้ำเสียงชัดเจน แจ่มใส ชวนฟัง

4.2 มีจังหวะและลีลาการพูดเหมาะสม

4.3 ใช้ระดับของภาษาได้เหมาะสมกับผู้ฟัง

4.4 ใช้ภาษาถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงประเด็น

4.5 มีลำดับการพูดดี เข้าใจง่าย

4.6 สามารถสร้างความสนใจของผู้ฟังและทำให้ติดตามฟังจนจบโดยไม่เบื่อหน่าย

มัคคุเทศก์ที่มีวาทศิลป์จะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้การท่องเที่ยวไม่น่าเบื่อหน่าย

5. มีความรักงาน ความรักงานเป็นหัวใจของการทำงาน บุคคลที่มีความรักงาน จะมีความกระตือรือร้นที่จะทำงาน มีความสุขในการทำงาน ทำให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ มัคคุเทศก์ที่มีความรักงาน จะรักที่จะให้ความดูแลนักท่องเที่ยว รักที่จะอธิบาย กระตือรือร้นที่จะนำนักท่องเที่ยวไปชมสถานที่แปลกใหม่ ยินดีที่จะหยิบยื่นประสบการณ์ที่ดีมีค่าแก่นักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ และรักที่จะค้นคว้าหาความรู้เพื่อจะให้ผลงานของตนมีประสิทธิภาพ และพอใจที่จะพัฒนางานของตน

ความสามารถของมัคคุเทศก์

ปรีชา แดงโรจน์ (2544 : 252-254) กล่าวว่านอกจากคุณสมบัติทั้ง 5 ประการแล้ว มัคคุเทศก์ยังต้องมีความสามารถที่จะทำให้คุณสมบัติเหล่านั้นเด่นชัดเป็นที่ประจักษ์ ความสามารถของมัคคุเทศก์ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านภาษา โดยเหตุที่งานของมัคคุเทศก์เป็นงานที่ต้องใช้ภาษาเป็นหลัก โดยเฉพาะภาษาพูด มัคคุเทศก์จึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี คือสามารถที่จะสื่อสารทำความเข้าใจกับนักท่องเที่ยวได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องตามระเบียบการใช้ภาษา ความสามารถด้านภาษาจะเป็นคุณสมบัติสำคัญของมัคคุเทศก์

2. ความสามารถด้านวิชาการ ความสามารถด้านวิชาการได้แก่ ความรู้ที่มัคคุเทศก์ต้องใช้เพื่อการประกอบอาชีพ คือ

2.1 ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เช่น ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา สภาพภูมิศาสตร์ ลักษณะทางการภาพ การเข้าถึงที่พักแรม กิจกรรมการท่องเที่ยว ฯลฯ

2.2 ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย เช่น ศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ขนบประเพณี วิถีชีวิต ศาสนา ความเชื่อ ธรรมเนียมจารีต อาหารการกิน การเมืองการปกครอง ฯลฯ ในกรณีนำทัวร์ไทยหรือทัวร์ต่างประเทศ

2.3 ความรู้รอบตัวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว เช่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลต่าง ๆ กับเงินไทย ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน อัตราค่าที่พักและบริการต่าง ๆ ของโรงแรม ระเบียบพิธีทางศุลกากร แหล่งเริงรมย์ และแหล่งซื้อสินค้าต่าง ๆ ตลอดจนการปฐมพยาบาล เป็นต้น

3. ความสามารถด้านการนำเที่ยว ความสามารถด้านการนำเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญของอาชีพมัคคุเทศก์ มัคคุเทศก์ที่มีความสามารถด้านการนำเที่ยว จะทำให้การท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน ประกอบด้วยสาระความรู้และการพักผ่อนอย่างแท้จริง นักท่องเที่ยวไม่รู้สึกรู้สึกเหน็ดเหนื่อยเพราะถูกยัดเยียดด้วยความรู้ แต่จะเบื่อหน่ายเพราะมัคคุเทศก์ขาดความรู้ ไม่สามารถสนองความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ ความสามารถด้านการนำเที่ยวประกอบด้วย

3.1 ความสามารถในการจัดเวลา มัคคุเทศก์ที่ดีต้องสามารถคำนวณเวลาในการนำเที่ยวแต่ละรายการได้พอเหมาะ และนักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวครบตามรายการที่จัดให้โดยไม่รู้สึกรู้สึกเหน็ดเหนื่อย หรือเบื่อหน่าย มัคคุเทศก์ต้องสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวล่วงหน้า แบ่งเวลาในการนำชมแต่ละจุดตามความสำคัญและความน่าสนใจ ทั้งนี้โดยไม่ลืมคำนึงถึงการให้เวลาส่วนตัวแก่นักท่องเที่ยวด้วย เช่น การปล่อยให้นักท่องเที่ยวเดินเที่ยวชมโดยอิสระในจุดที่แต่ละคนสนใจเป็นพิเศษ การให้เวลาถ่ายรูป ทำธุระส่วนตัว ดื่มน้ำ รับประทานอาหารว่าง ซื้อของที่ระลึก หรือเข้าห้องน้ำ ฯลฯ

3.2 ความสามารถในการวิเคราะห์นักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ที่ดีต้องสามารถวิเคราะห์นักท่องเที่ยวในกลุ่มที่ตนรับผิดชอบนำเที่ยวแต่ละครั้งว่า มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องใด เพื่อจะได้สามารถสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ถูก เช่น นักท่องเที่ยวที่สนใจชมศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม มัคคุเทศก์ควรใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเที่ยวชมแหล่งศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม รวมทั้งให้การบรรยายในแต่ละจุดโดยละเอียด

3.3 ความสามารถในการสร้างความสนใจ มัคคุเทศก์ที่ดีต้องสามารถทำให้นักท่องเที่ยวสนุกสนานเพลิดเพลินตลอดรายการท่องเที่ยว ทั้งระหว่างการเดินทางและจุดแวะชม ดังนั้นนอกจากความรู้เกี่ยวกับจุดท่องเที่ยวและสถานที่ที่น่าสนใจตามทางผ่านที่มัคคุเทศก์อาจชี้ชวนให้นักท่องเที่ยวสนใจได้แล้ว หากเดินทางเป็นเวลายาวนานมัคคุเทศก์ควรมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือการละเล่นเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อคลายเหงาและช่วยให้เกิดความบันเทิงกันเอง ภายในกลุ่มของนักท่องเที่ยวด้วย แต่ต้องคำนึงถึงเพศวัยอาชีพของผู้เดินทางและกฎหมายท้องถิ่นด้วย

3.4 ความสามารถในการบริการและอำนวยความสะดวก มัคคุเทศก์ที่ดีต้องเอาใจใส่ดูแลให้นักท่องเที่ยวได้ท่องเที่ยวด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน สะดวกสบายและปลอดภัย ปราศจากอุปสรรคและข้อขัดข้อง ดังนั้นก่อนการนำเที่ยวทุกครั้งมัคคุเทศก์ควรตรวจสอบความเรียบร้อยของยานพาหนะ แจ้งย้ายสถานที่พักแรม และสถานประกอบการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นัดหมายและให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่จะไป ตั้งแต่กำหนดการ การเตรียมตัว ข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวควรทราบ เช่น การเข้าชมพระราชวังต้องแต่งกายสุภาพ เป็นต้น เอาใจใส่ดูแลนักท่องเที่ยวโดยทั่วถึงและเสมอหน้า

4. ความสามารถด้านการแก้ปัญหา มัคคุเทศก์ที่ดีต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง โดยคำนึงถึงประโยชน์ของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ การที่จะสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้นั้น มัคคุเทศก์ต้องมีการเตรียมการที่ดี โดยศึกษาล่วงหน้าถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการนำชมแต่ละรายการ และศึกษาขั้นตอนของการแก้ปัญหาเหล่านั้น และจัดเตรียมอุปกรณ์หรือวิธีการไว้ล่วงหน้า โดยมีสิ่งสำคัญคือ ความมีสติมั่นคงและความรอบคอบของมัคคุเทศก์

บทบาทและหน้าที่ของมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์มีบทบาทสำคัญ 2 บทบาท บทบาทแรกได้แก่ บทบาทในฐานะตัวแทนของประเทศ หรือของท้องถิ่นที่ตนประกอบอาชีพอยู่ ส่วนอีกบทบาทหนึ่งคือ บทบาทของผู้นำเที่ยว ซึ่งเป็นบทบาทปกติ แต่ละบทบาทมีหน้าที่ต่างกัน อย่างไรก็ตาม มัคคุเทศก์ต้องรับผิดชอบที่จะปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้นโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (สุภาพร มากแจ้ง. 2539:65-69)

1. บทบาทและหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประเทศหรือของท้องถิ่น

เมื่อนักเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว บุคคลที่นักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุดตลอดระยะเวลาท่องเที่ยว คือมัคคุเทศก์ นักท่องเที่ยวจะยึดมัคคุเทศก์เป็นที่พึ่ง ให้ความไว้วางใจและเชื่อถือทุกสิ่งที่มีมัคคุเทศก์แนะนำ สำหรับนักท่องเที่ยวการแสดงออกของมัคคุเทศก์ก็เป็นเครื่องแสดงความเป็นชนชาตินั้น หรือความเป็นคนท้องถิ่นนั้น ดังนั้น หากนักท่องเที่ยวประทับใจมัคคุเทศก์ในทางดีนักท่องเที่ยวก็จะมีทัศนคติดีต่อประเทศหรือท้องถิ่นนั้น หากนักท่องเที่ยวประทับใจมัคคุเทศก์ในทางเลว นักท่องเที่ยวก็จะมีทัศนคติทางลบต่อประเทศหรือท้องถิ่นนั้น ดังนั้น บทบาทของมัคคุเทศก์ในฐานะตัวแทนของประเทศหรือท้องถิ่น จึงเป็นบทบาทที่สำคัญยิ่ง แม้จะมีขอบเขตหลักของอาชีพมัคคุเทศก์ก็ตาม ในฐานะตัวแทนของประเทศหรือท้องถิ่น มัคคุเทศก์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1.1 แสดงความเป็นไทยให้ประจักษ์แก่นักท่องเที่ยว ทั้งในด้านกิจกรรมการพาเที่ยว การวางตน ค่านิยมของสังคมไทย เช่น ความอ่อนโยน ความมีน้ำใจ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตลอดจนการดำรงชีวิตตามวัฒนธรรมไทย กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือ มัคคุเทศก์ทำหน้าที่เป็นทูตทางวัฒนธรรมไทยนั่นเอง

1.2 สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชนชาติ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ชาติ และสถาบันต่าง ๆ ของชาติ เชิดชูความเป็นชาติอารยะที่ทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ หลีกเลี่ยงการประพฤติปฏิบัติที่อาจนำความเสื่อมเสียมาสู่ประเทศชาติ หรือความประพฤติที่อาจก่อให้เกิดความรู้สึกดูหมิ่นเหยียดหยามแก่ประเทศชาติและชนชาติไทย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทำหน้าที่เป็นทูตสันติภาพ นั่นเอง

2. บทบาทหน้าที่ในฐานะผู้นำเที่ยว

ในฐานะผู้นำเที่ยว มัคคุเทศก์มีหน้าที่ 3 ประการคือ

2.1 การรับเข้านักท่องเที่ยว (Transfer – in)

2.2 การนำเที่ยว

2.3 การส่งออกนักท่องเที่ยว (Transfer – out)

บริษัทนำเที่ยวบางแห่งแยกหน้าที่รับ – ส่งนักท่องเที่ยวกับการนำเที่ยวออกจากกัน มัคคุเทศก์ที่ทำหน้าที่รับ – ส่งนักท่องเที่ยวเรียกว่า Transferred guide ส่วนมัคคุเทศก์ที่ทำหน้าที่นำเที่ยวเรียกว่า Tourist guide แต่โดยทั่วไปเมื่อมัคคุเทศก์ได้รับมอบหมายจากบริษัทให้ดูแลนักท่องเที่ยวกลุ่มใด มักหมายรวมถึงตั้งแต่การรับเข้า การนำเที่ยว และการส่งออกนักท่องเที่ยว

ทั้งมัคคุเทศก์สังกัดบริษัท และมัคคุเทศก์อิสระ (Freelance guide) ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ในการรับเข้านักท่องเที่ยว

การรับเข้านักท่องเที่ยว หมายถึง การไปรับนักท่องเที่ยวจากจุดเข้าเมืองหรือเข้าจังหวัด เช่น ท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ หรือสถานีรถยนต์ แล้วนำมาส่งยังสถานที่พักแรม ดูแลให้นักท่องเที่ยวเข้าพักอย่างเรียบร้อย โดยมีแนวในการปฏิบัติดังนี้

1.1 รับงานจากแผนก Operation ของบริษัท

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับงานให้เข้าใจ เช่น รายชื่อนักท่องเที่ยว

จำนวนวันและเวลาเดินทางมาถึง โดยเที่ยวบิน เที่ยวบินไฟ เรือ ฯลฯ เที่ยวบินใด พักแรมที่ใด รายละเอียดเกี่ยวกับการพักแรม เช่น ระดับของห้องพัก บริการที่ได้รับ บริการพิเศษ ฯลฯ รายการท่องเที่ยว วันและเวลาเดินทางกลับ โดยเที่ยวบิน เที่ยวบินไฟ เรือ ฯลฯ เที่ยวบินใด

1.3 จัดเตรียมเอกสารเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวให้เรียบร้อย

1.4 ตรวจสอบวันและเวลาเข้าของเที่ยวบิน (ในกรณีนักท่องเที่ยวเดินทางโดยเครื่องบิน) ทันทีหรืออย่างช้าก่อนเวลาเข้าของเที่ยวบินนั้น 5 ชั่วโมง

1.5 นัดหมายคนขับรถ

1.6 เดินทางถึงจุดหมายก่อนเวลาอย่างน้อย 30 นาที กรณีที่นักท่องเที่ยวเดินทางโดยสนามบิน มัคคุเทศก์ต้องติดต่อกับพนักงาน ATTA ให้เป็นผู้ไปรับนักท่องเที่ยวมาส่งให้ มัคคุเทศก์อีกทอดหนึ่ง

1.7 จัดเตรียมป้ายชื่อของนักท่องเที่ยว หรือป้ายชื่อของบริษัทนำเที่ยว เพื่อแสดงแก่นักท่องเที่ยว ณ จุดรับเข้า

1.8 ตรวจสอบสัมภาระของนักท่องเที่ยวก่อนนำขึ้นรถ

1.9 ตรวจเก็บ Voucher หรือ บัตรใช้บริการด้านต่าง ๆ ตามรายการท่องเที่ยว เช่น บัตรรับประทานอาหาร บัตรทัวร์รายการต่าง ๆ ฯลฯ จากนักท่องเที่ยว

1.10 นำบัตรโดยสารไปยืนยัน (Reconfirm) เที่ยวบินกลับ

1.11 นำนักท่องเที่ยวไปส่ง ณ ที่พัก โดยระหว่างการเดินทางมัคคุเทศก์ควรใช้เวลาในการปฏิสนธิการกับนักท่องเที่ยว กล่าวต้อนรับ ถามทุกข์สุข ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทย ทั้งด้านภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญและน่าสนใจระหว่างทาง ข้อมูลเกี่ยวกับที่พักแรม และบริการต่าง ๆ ที่จัดให้ รายการท่องเที่ยวในวันต่อไป เป็นต้น

1.12 ดูแลนักท่องเที่ยวเข้าที่พักพร้อมกับเจ้าหน้าที่ของสถานพักแรมจนเรียบร้อย

1.13 นัดหมาย วัน เวลา ครั้งต่อไป รวมทั้งแจ้งข้อควรและไม่ควรปฏิบัติตลอดจนข้อควรระวังแก่นักท่องเที่ยว

2. หน้าที่ในการนำเที่ยว

การนำเที่ยวได้แก่การนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ในรายการที่กำหนดแต่ละครั้งแล้วนำมาส่งยังที่พัก มีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 นัดหมายคนขับรถ

2.2 มัคคุเทศก์เดินทางไปถึงที่พักนักท่องเที่ยวก่อนกำหนดอย่างน้อย 30 นาที

2.3 ดูแลตรวจสอบจำนวนนักท่องเที่ยวให้ครบ ช่วยเหลือแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถออกเดินทางได้ตามเวลาที่กำหนด

2.4 ทำสัญลักษณ์นักท่องเที่ยวในกลุ่มของตนเพื่อความสะดวกในการตรวจสอบ อาจเป็นของที่ระลึกที่ใช้ประโยชน์ได้และมองเห็นง่าย เช่น หมวก เข็มกลัด ฯลฯ ที่ติดตราบริษัท นำเที่ยว

2.5 ตรวจสอบสัมภาระของนักท่องเที่ยว และทำเครื่องหมายเพื่อป้องกันการพลัดหลงสูญหายในกรณีเดินทางหลายวัน โดยอาจใช้แถบผ้าสีเดียวกันผูก หรือใช้แถบชื่อบริษัทนำเที่ยว ให้เป็นที่สังเกตได้ การตรวจสอบสัมภาระต้องทำทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนที่พักแรม

2.6 นำนักท่องเที่ยวเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามที่กำหนดในรายการ และตรงตามเวลาที่กำหนด ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสมกับความสนใจของนักท่องเที่ยว

2.7 ดูแลอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือแก้ปัญหาให้นักท่องเที่ยว สนองความประสงค์ตามขอบเขตของกฎหมายและศีลธรรม สร้างบรรยากาศการท่องเที่ยวให้สนุกสนาน รื่นรมย์ ตลอดรายการ

2.8 นำนักท่องเที่ยวกลับมาส่ง ณ ที่พัก และดูแลให้นักท่องเที่ยวเข้าที่พักจนเรียบร้อย

2.9 นัดหมาย วัน เวลา ครั้งต่อไป ถ้ามีรายการต่อ

3. หน้าที่ในการส่งออกนักท่องเที่ยว

การส่งออกนักท่องเที่ยวคือ การนำนักท่องเที่ยวจากที่พักไปส่งยังท่าอากาศยาน ท่าเรือ สถานีรถไฟ หรือสถานีรถยนต์เพื่อเดินทางกลับ มีแนวปฏิบัติดังนี้

3.1 ตรวจสอบยืนยัน (Reconfirm) บัตรโดยสาร โดยปกติต้องทำก่อนเวลาเดินทางไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง

3.2 ตรวจสอบเวลาออกที่แน่นอนของเที่ยวบิน

3.3 นัดคนขับรถ

3.4 ดูแลให้การคืนที่พัก (Check – out) ของนักท่องเที่ยวเป็นไปโดยเรียบร้อย

3.5 ตรวจสอบสัมภาระของนักท่องเที่ยวให้ถูกต้องครบถ้วน

3.6 นำนักท่องเที่ยวออกจากที่พักไปส่งยังท่าอากาศยาน โดยต้องไปถึงท่าอากาศยานก่อนเวลาเครื่องบินออก 2 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างน้อย

3.7 ดูแลการ Check – in ของนักท่องเที่ยว ณ เคาน์เตอร์สายการบินที่นักท่องเที่ยวใช้บริการให้เป็นไปโดยเรียบร้อย เช่น การชั่งน้ำหนักกระเป๋า X – ray กระเป๋า จำนวนกระเป๋า และการติด Tag กระเป๋า ตลอดจน Boarding Pass หรือบัตรขึ้นเครื่อง

3.8 ดูแลให้นักท่องเที่ยวผ่านการตรวจสอบหนังสือเดินทางเข้าไปสู่ห้องพัก ผู้โดยสารโดยเรียบร้อย

การส่งออกนักท่องเที่ยว ณ ท่าเรือ สถานีรถไฟ และสถานีรถยนต์ก็ใช้แนวปฏิบัติเช่นเดียวกัน

การขออนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 กำหนดว่าผู้ที่ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ได้ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. ต้องผ่านการอบรมวิชามัคคุเทศก์แล้วจนได้รับวุฒิบัตร
2. อายุครบ 20 ปี บริบูรณ์
3. ต้องมีสัญชาติไทย
4. ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่

คณะกรรมการกำหนด

5. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

6. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

7. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

8. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

หลักสูตรการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)

1. ภาควิชาความรู้ทางวิชาการ

1.1 วิชาความรู้พื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ
2. บทบาท หน้าที่ มารยาท และจรรยาบรรณของมัคคุเทศก์
3. วิธีปฏิบัติงานมัคคุเทศก์
4. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
5. มนุษยสัมพันธ์
6. จิตวิทยาการบริการ
7. การให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
8. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์
9. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย
10. หลักการของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
11. สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศทางธรรมชาติ และสังคมมนุษย์

12. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

1.2 วิชาความรู้เฉพาะสาขา

ไม่น้อยกว่า 80 ชั่วโมง

1. ประวัติศาสตร์ไทย
2. สังคมไทย
3. พุทธศาสนาในประเทศไทย
4. ทศนศิลป์
5. วรรณคดีไทย
6. นาฏศิลป์ และดนตรีไทย
7. เทศกาล และงานประเพณีไทย
8. อาหารไทย
9. หัตถกรรมไทย
10. มรดกทางภูมิปัญญาไทย
11. แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
12. พระบรมมหาราชวัง และวัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร
13. สมดุลธรรมชาติ
14. หลักการและการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
15. การสื่อความหมายธรรมชาติ
16. สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในปัจจุบัน
17. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม
18. ความรู้เกี่ยวกับงานบริการของสายการบิน
19. พิธีการเข้า – ออกราชอาณาจักร

* (ในแต่ละวิชาจะต้องมีชั่วโมงเรียนไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง)

2. ภาควิชาความรู้ภาษาต่างประเทศ

ไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง

3. ภาควิชาการศึกษาสถานศึกษา

สถานศึกษา 6 แห่ง

1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และพระบรมมหาราชวัง
2. วัดสำคัญในกรุงเทพมหานคร
3. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี และนครปฐม
5. จังหวัดลพบุรี นครราชสีมา และบุรีรัมย์
6. จังหวัดสุโขทัย และ พิษณุโลก

(หากมีการเปลี่ยนแปลง ททท. จักแจ้งให้ทราบล่วงหน้า)

หมายเหตุ

1. ดำเนินการอบรมโดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยผ่านความเห็นชอบจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป เขียนภาษาไทยได้เป็นอย่างดี และควรว่ายน้ำได้

มาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับมัคคุเทศก์

คณะกรรมการมาตรฐานภาษาต่างประเทศสำหรับบุคลากร ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้พิจารณากำหนดมาตรฐานความสามารถภาษาต่างประเทศสำหรับมัคคุเทศก์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันต่าง ๆ ที่เปิดการอบรม / การสอนในภาคปกติ และเป็นแนวทางในการจัดทำแบบทดสอบ ดังนี้

A tourist guide should be able to perform the following communicative tasks (in the foreign language of their choice) :

1. Describing and explaining (50%)
e.g. places, events, peoples, objects, buildings, values, traditions, etc.
2. Giving instructions (20%)
e.g. giving directions, giving precautions, reminding, do's and don'ts, confirming schedules, etc.
3. Answering and asking informative questions (10%)
4. Interacting appropriately and courteously in social situations (10%)
5. Dealing with complaints (10%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง น้ำหนักความสำคัญของแต่ละหัวข้อในการจัดทำแบบทดสอบ

การให้คะแนนความสามารถในการปฏิบัติงานแต่ละหัวข้อข้างต้นนั้น ให้พิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. Language proficiency (80%)
 - 1.1 Comprehensibility (40%)
 - 1.2 Appropriacy (verbal and non-verbal) (20%)
 - 1.3 Accuracy (Pronunciation and Grammar) (20%)
2. Contents (20%)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง น้ำหนักความสำคัญในการพิจารณาให้คะแนน

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมมัคคุเทศก์

ในการฝึกอบรมมัคคุเทศก์ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าตอบแทน

1.1 ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิที่การท่องเที่ยวแต่งตั้งเพื่อดำเนินการร่วมกับผู้จัดการฝึกอบรม

1.2 ค่าตอบแทนวิทยากร

1.3 ค่าตอบแทนวิทยากรฝึกปฏิบัติภาษาต่างประเทศ

1.4 ค่าตอบแทนกรรมการสร้างข้อสอบข้อเขียนและตรวจข้อสอบ

1.5 ค่าตอบแทนกรรมการสอบภาคปฏิบัตินอกสถานที่

2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทัศนศึกษาในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด 6 เส้นทาง

2.1 พระนครศรีอยุธยา-ลพบุรี

2.2 สุโขทัย-พิษณุโลก

2.3 นครราชสีมา-บุรีรัมย์

2.4 นครปฐม-ราชบุรี-กาญจนบุรี

2.5 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม-พระบรมมหาราชวัง

2.6 วัดสำคัญในกรุงเทพฯ 4 วัด

3. ค่าอาหารว่างผู้เข้ารับการอบรม

4. ค่าเอกสารประกอบการสอน

5. ค่าตอบแทนคณะกรรมการดำเนินการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

6. ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์

7. ค่าจัดทำคู่มือ

8. ค่าวัสดุ

9. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จารุบุณณ์ ปาณานนท์ (2531 : 35) ได้สรุปผลการสำรวจชาวเกาหลีที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศในส่วนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวของประเทศไทยไว้ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งดำเนินการเพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีก็คือเรื่องบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี โดยเฉพาะด้านมัคคุเทศก์ เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีโดยส่วนใหญ่แล้วยังไม่สนักในภาษาอังกฤษ จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องจัดหามัคคุเทศก์ที่สามารถพูดภาษาเกาหลีไว้บริการนักท่องเที่ยวชาวเกาหลี ซึ่งขณะนี้กำลังประสบปัญหาเพราะคนไทยที่มีความสามารถในภาษาเกาหลีมีน้อย เกิดปัญหาความขาดแคลนมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ และคณะ (2541 : 3,9) สรุปปัญหาของมัลคอล์มเทสก์ไว้ว่า ไทยมีอุปสรรคในการขาดแคลนมัลคอล์มเทสก์ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งการประกอบอาชีพมัลคอล์มเทสก์นั้น มัลคอล์มเทสก์ไทยยังขาดประสบการณ์และความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา

ชลดา สิทธิวรรณ (2543 : 20) ได้สรุปตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นไว้ว่า นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเป็นตลาดหลักของประเทศไทย มีลักษณะเฉพาะซึ่งละเอียดอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการ ซึ่งมีข้อควรคำนึงถึงเมื่อต้องให้บริการ โดยเฉพาะด้านภาษา ดังนี้ นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นมีความกังวลใจด้านภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษและจะเกิดความไม่พอใจต่าง ๆ ไว้ร่องเรียนกับบริษัทนำเที่ยวของประเทศญี่ปุ่นหลังจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว ข้อเสนอแนะสำหรับประการนี้คือ การทำป้ายชี้ทางและข้อมูลทางการท่องเที่ยวเป็นภาษาญี่ปุ่น และจัดมัลคอล์มเทสก์ที่สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นที่ได้เข้าใจมาให้บริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสนใจในการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจาก

1. เรื่องที่ศึกษาเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการทราบข้อมูลในเชิงลึก ซึ่งการวิจัยเชิงปริมาณไม่สามารถเก็บรายละเอียดได้เพียงพอ อาทิเช่น วิธีการเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความชำนาญในภาษาเกาหลี เป็นต้น

2. ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา การทำวิจัยเชิงคุณภาพจึงมีความเหมาะสมมากกว่า

3. ลักษณะการเก็บข้อมูลและการติดตามผลการเก็บข้อมูลมีความยุ่งยาก เนื่องจากการทำงานและลักษณะงานของตัวของกลุ่มตัวอย่างไม่เอื้อต่อการเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณ

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเอกสาร (Documentary research) เพื่อศึกษาว่า การประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีนั้น มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอย่างไร โดยการเรียนแต่ละรูปแบบมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาจำนวนเท่าใด และศึกษาผลตอบแทนที่มัคคุเทศก์ได้รับในการประกอบอาชีพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การอภิปรายผลข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ มัคคุเทศก์ ประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร และยังคงสถานภาพ ณ 31 ธันวาคม 2545 โดยเป็นมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในการภาษาเกาหลี จำนวน 435 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 41) คัดเลือกโดย คุณวุฒิธนา แซ่ตั้ง อดีตประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี และอดีตกรรมการสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ โดยมัคคุเทศก์ที่ได้รับการคัดเลือกมีคุณสมบัติ ดังนี้

2.1 เป็นมัคคุเทศก์ ประเภทมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) และ

2.2 เป็นมัลติเทคท์ที่ให้บริกรนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในพระบรมมหาราชวังโดยมีบัตรอนุญาตถูกต้อง และ

2.3 เป็นมัลติเทคท์ที่ใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว

2.4 มีประสบการณ์ในการทำงาน 0-5 ปี

6-10 ปี

11 ปีขึ้นไป

การคัดเลือกโดยใช้มัลติเทคท์ตามกลุ่มประสบการณ์นั้นเพื่อต้องการความหลากหลายของวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีสำหรับมัลติเทคท์ที่มีประสบการณ์น้อยจนถึงมัลติเทคท์ที่มีประสบการณ์มาก โดยผู้วิจัยคาดว่า วิธีการเรียนแต่ละวิธีส่งผลต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ประสบการณ์ในการเป็นมัลติเทคท์ภาษาเกาหลีนั้นต้องมีผลต่อผลตอบแทนที่มัลติเทคท์ได้รับนั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์คุณวุฒินา แซ่ตั้ง เพิ่มเติม ถึงข้อมูลทั่วไปของมัลติเทคท์ภาษาเกาหลี วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัลติเทคท์ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเรียน และผลตอบแทนที่มัลติเทคท์ได้รับจากการทำงาน

วิธีการศึกษา

เครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด และทำการปรับปรุงแบบสอบถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นการสัมภาษณ์ชนิดตัวต่อตัว ทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์กล้าเปิดเผยข้อมูล เช่น รายได้จากการประกอบอาชีพ

การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยกำหนดข้อคำถามกว้าง ๆ ของหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี

1. จากครอบครัว ตัวอย่างข้อคำถาม

1.1 บิดา มารดา หรือบุคคลในครอบครัวของท่านมีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้หรือไม่

1.2 ในครอบครัวของท่านมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันบ้างหรือไม่ เป็นกิจกรรมอะไร และท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นอย่างไร

2. จากสถานศึกษา ตัวอย่างข้อคำถาม

2.1 สถานศึกษาที่ท่านเคยเรียนมีวิธีการจัดให้เกิดการเรียนรู้หรือไม่

2.2 สาเหตุใดที่ทำให้ท่านสนใจเลือกเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษา

3. การใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา ตัวอย่างข้อคำถาม

3.1 สาเหตุใดที่ท่านเลือกเดินทางไปอยู่ในประเทศเกาหลี

3.2 ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตในประเทศเกาหลีทำให้ท่านได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะในภาษาเกาหลีด้านใดมากที่สุด และด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

4. การค้นคว้าด้วยตนเอง ตัวอย่างข้อคำถาม

4.1 ท่านมีแหล่งการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอะไรบ้าง และท่านเรียนรู้จากแหล่งเหล่านั้นอย่างไร

4.2 ท่านมีสื่อหรืออุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือไม่ และท่านใช้สื่อนั้นอย่างไร
ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

1. ค่าเล่าเรียน ตัวอย่างข้อคำถาม

1.1 ท่านมีลักษณะการจ่ายเงินค่าเล่าเรียนอย่างไร

1.2 สิทธิประโยชน์อะไรที่ท่านได้รับการจากการจ่ายค่าเล่าเรียน

2. ค่าตำรา / เอกสาร ตัวอย่างข้อคำถาม

2.1 ค่าตำรา/เอกสารที่ท่านที่จ่ายไปมีราคาแพงหรือไม่

2.2 ท่านได้รับความสะดวกสบายในการซื้อหาตำรา/เอกสารเรียนภาษาเกาหลีหรือไม่ อย่างไร

3. ค่าใช้จ่ายฝึกงาน / ดูนาน ตัวอย่างข้อคำถาม

3.1 ท่านเคยลักษณะการฝึกงาน / ดูนานเพื่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลีหรือไม่ อย่างไร

3.2 ท่านคิดว่าการฝึกงาน/ดูงานนั้นทำให้ท่านได้รับประโยชน์จากกิจกรรมอย่างไรบ้าง

4. ค่าสมาชิก ตัวอย่างข้อคำถาม

4.1 ท่านเสียค่าสมาชิกแพงหรือไม่ (ประมาณเท่าใด)

4.2 สิทธิประโยชน์อะไรที่ท่านได้รับการจากการเป็นสมาชิก และท่านได้ใช้สิทธิประโยชน์นั้นคุ้มกับค่าสมาชิกที่จ่ายหรือไม่

ผลตอบแทนในอาชีพภาคธุรกิจ

1. ผลตอบแทนที่เป็นเงิน ตัวอย่างข้อคำถาม

1.1 ท่านมีวิธีการบริการลูกค้าอย่างไร

1.2 ผลตอบแทนเป็นเงินที่ท่านได้รับท่านคิดว่าคุ้มกับการลงทุนเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการประกอบอาชีพภาคธุรกิจหรือไม่ อย่างไร

2. ผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงิน ตัวอย่างข้อคำถาม

2.1 ท่านมีผลตอบแทนอื่น ที่ไม่ใช่เงินหรือไม่ อยู่ในรูปแบบใดบ้าง

2.2 ผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงินให้ความพอใจ หรือประโยชน์แก่ท่านอย่างไร

การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพิ่มเติมจากข้อคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นการสัมภาษณ์เก็บรายละเอียดคำตอบของผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยถามถึงเหตุผล เช่น เหตุจูงใจที่สนใจเรียนรู้ภาษาเกาหลี การใช้ชีวิตในประเทศเกาหลีทำให้ได้เรียนรู้ภาษาเกาหลีด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด และด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

เหตุใด เป็นต้น เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ การอภิปรายผล และการสรุปผลการวิจัย (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2537 : 66)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึก ลักษณะคำถามเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง (Non structure Interview) และแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structure Interview) (สุภางค์ จันทวานิช. 2546 : 76-77) การบันทึกคำตอบผู้วิจัยใช้วิธีบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

1.1 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์คุณวุฒินา แซ่ตั้ง ถึงข้อมูลทั่วไปของมัคคุเทศก์ และคุณวุฒินา ทำการคัดเลือกมัคคุเทศก์เพื่อให้สัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยครั้งนี้

1.2 ทำการนัดขอสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือก ณ ร้านกาแฟสดชาวเรือ ราชนาวิสโมสร ทำช้าง

1.3 การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และแบบกึ่งโครงสร้าง ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อหาคำตอบตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยทำการบันทึกเสียง หรือการบันทึกการสัมภาษณ์ในขณะที่สัมภาษณ์และเขียนรายละเอียดภายหลังแล้วแต่กรณี

1.4 ทำการถอดเทปคำสัมภาษณ์ นำข้อมูลจัดเป็นหมวดหมู่ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.5 สรุปผลและเขียนรายงานการวิจัย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการรวบรวมแนวคิด บทความ เอกสาร ข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี เช่น จำนวนมัคคุเทศก์ คุณสมบัติและความสามารถของมัคคุเทศก์ โดยการเชื่อมโยงข้อมูล และนำไปสู่การศึกษาภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์ และได้มาซึ่งผลตอบแทนที่พอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสร้างข้อสรุปด้วยการวิเคราะห์เป็นข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis)(สุภางค์ จันทวานิช. 2546 : 130-131) ดังนี้

1. การจำแนกประเภทข้อมูล ทำการแบ่งหมวดหมู่ของข้อมูลออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นต้น

1.2 ลักษณะข้อมูลการเรียนรู้ ได้แก่ ประเด็นคำตอบที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนรู้แบบต่าง ๆ แหล่งศึกษาหาความรู้ บุคคลหรือสิ่งอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาเกาหลี เป็นต้น

1.3 ลักษณะข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี ได้แก่ ประเภทของค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ความมากน้อยของค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทที่ต้องจ่ายไป ช่วงเวลาที่ต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ความถี่ที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย วิธีการจ่ายค่าใช้จ่าย เป็นต้น

1.4 ลักษณะข้อมูลผลตอบแทน ได้แก่ ประเภทของผลตอบแทนที่ได้รับ มีวิธีการได้มาซึ่งผลตอบแทนอย่างไร ผลตอบแทนแบบใดที่มีความสำคัญและสำคัญอย่างไร เป็นต้น

1.5 ลักษณะข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาเกาหลีและการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี ได้แก่ ความคิดเห็นของมัคคุเทศก์ด้านโอกาสในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ช่องทางในการเรียน ความคิดเห็นต่ออาชีพ เป็นต้น

2. การเปรียบเทียบข้อมูล โดยการรวบรวมความเหมือนหรือความแตกต่างที่มีอยู่ในคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของข้อมูลที่ได้มาซึ่งผ่านขั้นตอนการจำแนกประเภทข้อมูลแล้ว

การอภิปรายผลข้อมูล

การอภิปรายผลข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงใช้คำอธิบายเชิงเหตุผลของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของมัคคุเทศก์แต่ละคน โดยเชื่อมโยงเหตุผลนั้นเข้ากับงานวิจัยอื่น ๆ ที่สอดคล้องกัน ซึ่งเหตุผลของมัคคุเทศก์แต่ละคนที่ได้อภิปรายไว้นั้น เป็นเหตุผลของแต่ละบุคคลที่อาจมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกัน

จากคำให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แยกข้อมูลดังนี้

1. การอภิปรายผลวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เกิดขึ้นแต่ละวิธี

2. การอภิปรายผลค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาษาเกาหลี เป็นการอภิปรายประเภทของค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายออกไป และความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับความรู้ทางภาษาที่ได้รับมา

3. การอภิปรายผลข้อมูลผลตอบแทน

3.1 ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ทำการอภิปรายผลตอบแทนที่ได้ จำนวนเงิน ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสมเหตุสมผลของมูลค่าผลตอบแทนนั้น

3.2 ผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ทำการอภิปรายประเภทผลตอบแทนกับความพึงพอใจที่ได้รับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2547 จนถึงวันที่ 23 มีนาคม 2547 ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นี้ ผู้วิจัยจะเสนอข้อมูลออกเป็นสองตอน คือ

ตอนที่ 1 การจำแนกประเภทข้อมูล ของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

1.2 วิธีการเรียนรู้

1.3 ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

1.4 ข้อมูลผลตอบแทน

1.5 ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ค่าใช้จ่าย และ

ผลตอบแทน

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบข้อมูล โดยการรวบรวมความเหมือนหรือความแตกต่างในวิธีการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ และผลตอบแทนที่ได้รับ และการแสดงทัศนะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนรู้ ความคุ้มค่าของค่าใช้จ่าย และความพึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับเป็นรายกลุ่มประสบการณ์ทำงาน และระหว่างกลุ่มประสบการณ์ทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การจำแนกประเภทข้อมูล ของผู้ให้สัมภาษณ์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ สามารถจำแนกประเภทข้อมูลออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของมัคคุเทศก์ผู้ให้สัมภาษณ์ แบ่งตามกลุ่มประสบการณ์

กลุ่มประสบการณ์ 0-5 ปี

เพศ : หญิง และ ชาย

อายุ : 37 ปี และ 31 ปี

ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี

ครอบครัว : ไม่มีบุคคลในครอบครัวใช้ภาษาเกาหลี

ประสบการณ์

ในอาชีพมัคคุเทศก์ : 10 ปี และ 5 ปี

มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี : 3 ปี และ 5 ปี

ความถนัดในภาษาอื่น : อังกฤษ, อิตาลี และ ญี่ปุ่น

มัคคุเทศก์คนที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มประสบการณ์ 0-5 ปี นั้น พบว่า มัคคุเทศก์คนที่ 1 เป็นหญิง อายุ 37 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้มีประสบการณ์ในอาชีพมาแล้ว 10 ปี ซึ่งเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี จำนวน 3 ปี โดยเป็นมัคคุเทศก์ภาษาอื่น คือ ภาษาอังกฤษ และ ภาษาอิตาลี มาก่อนหน้านั้น สำหรับมัคคุเทศก์คนที่ 2 เป็นชาย 31 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นผู้มีประสบการณ์ในอาชีพมาแล้ว 5 ปี โดยเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีมาโดยตลอด และในกลุ่มประสบการณ์นี้ไม่พบว่ามีบุคคลในครอบครัวของมัคคุเทศก์คนใดที่สามารถใช้ภาษาเกาหลีได้เลย

กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี

เพศ : ชาย และ หญิง
 อายุ : 36 ปี และ 34 ปี
 ระดับการศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 6 และ ปริญญาตรี
 ครอบครัว : ไม่มีบุคคลในครอบครัวใช้ภาษาเกาหลี
 ประสบการณ์
 ในอาชีพมัคคุเทศก์ : 6 ปี และ 6 ปี
 มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี : 6 ปี และ 6 ปี
 ความถนัดในภาษาอื่น : อังกฤษ และ ไม่มี

จากการจำแนกข้อมูลของมัคคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี พบว่า มัคคุเทศก์คนที่ 3 เป็นเพศชาย อายุ 36 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 นอกจากมีความชำนาญในภาษาเกาหลีแล้ว ยังมีความชำนาญในภาษาอังกฤษอีกด้วย ในขณะที่มัคคุเทศก์คนที่ 4 เป็นเพศหญิง อายุ 34 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมัคคุเทศก์ทั้งสองคนนี้มีประสบการณ์ในอาชีพและประสบการณ์ในการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี 6 ปี เท่ากัน นอกจากนี้ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลในครอบครัวของมัคคุเทศก์ใช้ภาษาเกาหลีได้

กลุ่มประสบการณ์ 11 ปี ขึ้นไป

เพศ : ชาย
 ระดับการศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ 6
 ครอบครัว : - และ บิดามีความสามารถใช้ภาษาเกาหลี
 ประสบการณ์
 ในอาชีพมัคคุเทศก์ : 12 ปี และ 19 ปี
 มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี : 12 ปี และ 18 ปี
 ความถนัดในภาษาอื่น : ไม่มี และ ภาษาอังกฤษ

มัคคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มประสบการณ์ยาวนานที่สุดนั้น มัคคุเทศก์คนที่ 5 ซึ่งเป็นเพศชาย มีประสบการณ์ในการทำงานทั้งสิ้น 12 ปี โดยเป็นมัคคุเทศก์

ภาษาเกาหลีมาโดยตลอด ในขณะที่ มัคคุเทศก์คนสุดท้ายซึ่งเป็นเพศชายเช่นกัน มีประสบการณ์ในอาชีพทั้งสิ้น 19 ปี โดยในปีแรกของการทำงานเป็นมัคคุเทศก์ภาษาอังกฤษ จากนั้นจึงเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี โดยมัคคุเทศก์คนนี้มีบิดาที่สามารถใช้ภาษาเกาหลีได้

2. วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี

มัคคุเทศก์ ที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์จำนวน 6 คน นั้น มีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในบางวิธีการมีมัคคุเทศก์ที่มีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีการเดียวกัน ในขณะที่บางวิธีการเรียนรู้มีมัคคุเทศก์เพียงคนเดียวที่ใช้วิธีการเรียนรู้นั้น และในบางวิธีการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ไม่ปรากฏว่ามีมัคคุเทศก์คนใดมีวิธีการเรียนรู้แบบนั้นเลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอวิธีการเรียนรู้ของมัคคุเทศก์ เป็นแต่ละวิธีดังนี้

2.1 เรียนรู้จากบุคคลในครอบครัว มีมัคคุเทศก์เพียงหนึ่งคนที่มีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัว โดยมีบิดาเป็นผู้สอน แต่การสอนไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน มัคคุเทศก์จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการเรียนจากบุคคลในครอบครัว

“... เขามาสอนทีหลังนะ คือจริง ๆ แล้ว มาถึงนี่พ่อเขาจะเขียนให้เลยนะ เขียนให้อยู่หนึ่งคำ สองคำ สามคำ สี่คำ ห้าคำ เขียนให้ 7 ประโยค เรียน 15 นาที แล้วก็ทำเลย...”

“...คือวัดพระแก้วจะมีอยู่ทั้งหมด 4 ดิگใช้ไหมฮะ รวมโบสถ์ด้วยหนึ่งดิگ แล้วก็ดิگอื่น ๆ รวม 7 ดิگ เราก็ก๊อโผยเล็ก ๆ แค่นี้ มาถึงก็ชี้ให้เขารู้ว่านี่อะไร เรายังพูดไม่เป็นเลยว่า “มาทางนี้นะ, ตรงนี้ถ่ายรูป, ตรงนี้ห้องน้ำ...”

หลังจากการสอนในครั้งแรกแล้วนั้น มัคคุเทศก์ยังคงมีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบิดา บ้างเป็นครั้งคราว แต่เป็นลักษณะของการถามคำถาม คำศัพท์ โดยมัคคุเทศก์ใช้การถามแล้วจำ มากกว่าการจด

“...จำเอาอย่างเดียวเลย ผมไม่ชอบจด เป็นคนไม่ชอบจด ไม่เอา ถ้าเกิดจดเมื่อไหร่ทำให้เราขี้เกียจ เวลาพูดไม่ได้ต้องมาคอยดู ลักษณะของผมจำเอามากกว่า ถ้าอันไหนนึกไม่ได้ก็โทษตัวเอง ทำไมเรื่องแค่นี้ทำไม่ได้...”

สำหรับช่วงเวลาในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์คนนี้ พบว่าไม่มีเวลาการเรียนที่แน่นอน อีกทั้งไม่มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเกาหลี สาเหตุเพราะมัคคุเทศก์ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา

“...ก็ช่วงที่เจอกัน แต่เจอกันก็คุยกันแป๊บเดียว ไม่ได้คุยอะไรกันแบบนี้ เราอยากรู้จักถาม พ่อก็จะบอกคำนี้ อย่างนั้นนะ แค่นั้น...”

2.2 เรียนรู้จากสถานศึกษา มัคคุเทศก์ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด เคยศึกษาภาษาเกาหลีจากสถานศึกษาซึ่งมีทั้งการจัดโดยสถานศึกษาของรัฐ และเอกชน เช่น ชมรมมัคคุเทศก์ ภาษาเกาหลี สมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ และโบสถ์สอนศาสนา แต่ละสถานศึกษาได้จัดให้มีครูสอนภาษา สอนโดยการให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน และเรียนรู้หลักภาษา

“...ก็จะเป็นคนไทยด้วยกันนะสอนไวยากรณ์ คนนี้เป็นคนสอนหลักนะคือที่เป็นมัคคุเทศก์โดยตรงเลย เขาก็จะสอนในสิ่งที่ต้องทำงานที่ต้องใช้ ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นอาจารย์ต่างชาติเป็นเกาหลี ก็จะสอนเรื่องทั่วไป เรื่องการใช้คำ อย่างคำนี้จะผันไปเป็นคำไหนได้บ้างคือมันจะผันไปได้เรื่อย ๆ แล้วก็สำเนียงแค่นั้นเอง...”

“...มีกระดาน เหมือนกับห้องเรียนทั่วไปนะ แล้วก็มียูทูปให้ดู...ก็ตั้งแต่เริ่มแรกเลย หัดเขียน หัดอ่านออกเสียง เหมือนเด็กเรียนอย่างนั้น”

“...เป็นอาจารย์คนเกาหลีอะ จบจากมหาวิทยาลัยโซลมาสอนในนี้อะ พร้อมกับมีอาจารย์คนไทยที่พูดเกาหลีได้หนึ่งคน...”

“...เป็นอาจารย์เกาหลีมาสอนเลย อาจารย์เขามาจากเกาหลี มหาลัยเซจูมาสอน แล้วก็พูดไทยได้นิดหน่อย...นักเรียนสัก 15 คน ห้องเรียนก็เป็นคล้ายห้อง Lab แล้วก็มีการสนทนา สอนพยัญชนะเกาหลี สอนการออกเสียง พอคล่องปั๊บก็สอนการสนทนา บทสนทนา แต่ว่าอาจารย์ก็สอนเป็นแบบว่าคล้าย ๆ ให้ท่องจำมากกว่า ซึ่งมันเป็นง่ายแบบนั้นนะ

2.3 การเรียนรู้โดยใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา มีมัคคุเทศก์เพียงคนเดียว เคยใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา การเรียนรู้โดยวิธีนี้ เป็นลักษณะของการเข้าไปทำงานกับบริษัทท่องเที่ยวในประเทศเกาหลี ระยะเวลา 3 ปี และการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้ผู้เรียนได้รับทักษะการฟัง และการพูด

“...คือ จากกินข้าว แล้วไปซื้อ แล้วเขบอก เราก็จำเอาไว้ ครั้งต่อไปเราก็เรียกแล้วก็สั่งมากขึ้น...ฟัง ฟังล้วน ๆ เลย เรื่องพูดนี่จืดจืดมากนะ ผมได้เรื่องฟังมากกว่า...”

2.4 การเรียนรู้ด้วยตัวเอง พบว่ามัคคุเทศก์ทุกคน มีการศึกษาภาษาเกาหลีด้วยตนเอง ภายหลังจากผ่านการเรียนในสถานศึกษาแล้ว โดยมัคคุเทศก์ให้เหตุผลว่า ไม่มีเวลาไปเรียนในสถานศึกษา โดยการเรียนรู้วิธีนี้ผู้เรียนมีสื่อการเรียนที่หลากหลาย เช่น การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง การซื้อหนังสืออ่านด้วยตัวเอง เป็นต้น ช่วงเวลาที่มัคคุเทศก์เรียนรู้คือ เวลาทำงาน และเวลาว่างจากการทำงาน ซึ่งผู้เรียนได้รับทักษะการพูด และการฟัง

“...ดูวีดีโอ ฟังเทปเพลง...ก็มันถูกต้อง อย่างเรียนในโรงเรียนมันหาคนสอนยากด้วย แล้วไม่มีเวลาเรียนด้วย พยายามหาเรียนเอง ฝึกเองดีกว่า...”

“...ก็ผมไม่มีเวลาไงอะ ไม่มีเวลาเรียนมากกว่านั้นแล้ว..ครูพักลักจำ จำรุ่นพี่เค้าพากย์ จำแขกพูด..ก็บางที่เราพากย์เสร็จแล้ว แต่พี่เค้ายังพากย์อยู่ข้าง ก็นั่งฟังตั้งใจหน่อย แล้วก็อยู่กับแขกอะ ที่ผมได้มาเยอะสุดเลยคืออยู่กับแขก ถามเค้าบ้างแต่ไม่ใช่ถามแบบ คำนี้คืออะไร เค้าจะรำคาญ อย่างผมอยากรู้ว่า เรืออันนี้ เรือที่มันไปลากเรือใหญ่ที่เค้าเรียกว่าอะไร เค้าก็จะบอกจะสอน...”

“...ก็พยายามเปิด Dictionary หาศัพท์ที่เราต้องการ แล้วก็มาสร้างประโยค โดยใช้คำพูดเราเอง แล้วก็ไปพูดให้แขกฟัง เขาก็อาจจะงงบ้างครั้งแรก ๆ แต่หลังจากนั้นพอเราอธิบายกระจายคำพูด เขาก็จะอ้อ เข้าใจ...”

“...หาซื้ออะ หนังสือหรือใครมีหนังสือบทสนทนา ก็ขอ Copy ใครมี CD อย่างพี่วันได้ เค้าจะมี CD เยอะ ผมก็ขอยืมไปดูบ้าง อีกวิธีหนึ่งสำหรับตัวผมนะ จะดู DVD หนังสือที่เป็น Subtitle ไทย แต่พูดเกาหลีอะ ปิดตาฟัง ไม่รู้เรื่องก็ลืมหืมตามาดู...”

“...วันหนึ่ง 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมงเลย อย่างสมัยก่อนที่ผมรู้จักคนเกาหลีนะ เขาให้หนังสือผมมาเล่มหนึ่ง แล้วผมก็ให้เขาอ่านอัดใส่เทป ไล่ไปเลยหมดเล่ม แล้วผมก็เอาเสียงเขามาฟังทุกวันทุกคืน แล้วก็อ่านตาม จนแบบว่าหลับคาเทปทุกวันเลย...”

“...ดูทีวีอะ บางที่ว่างจากงานอาทิตย์หนึ่ง นี่ดูทีวีอย่างเดียวเลย ชอบดูมาก มีเวลาเมื่อไหร่เป็นดูทีวี 95% คือดูทีวี เพราะไปไหนมันแพงมาก ไม่ไหว...”

“...เวลาคนเกาหลีเขาไปกินเหล้า ผมก็ตามไปกิน เวลาเขาคุยว่า สมมตินะ “อรรอย” เราก็ฟังแล้วพูดตาม แต่พูดในใจนะ ซึ่งเราไม่รู้เลยว่ามันแปลว่าอะไร ก็ค่อย ๆ เรียน...”

3. ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

3.1 มัคคุเทศก์มีค่าใช้จ่ายในการเรียนจากสถานศึกษาจากที่ต่าง ๆ กัน โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่าเพราะ เป็นการเรียนเรียนตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้

“...ตอนเรียนแถวหน้ารามนี่เสียไปชั่วโมงหนึ่ง 150 บาท...”

“...ตอนเรียนที่ฟอร์มนี่ คอร์สละ 4,500...เรียนที่ราชภัฏ 30 ชั่วโมงนี่นะละ 2,000...ส่วนเรียนที่โบสถ์ก็เท่าไรละ 30 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 150 นะ...พี่ว่าคุ้มค่า เพราะเราทำงานแบบนี้รายได้ค่อนข้างสูงอยู่ คือมันทำงานได้ไง...”

“...ตอนที่เรียนกับจุฬานี้ น่าจะ 2,000 นะ...ก็รวมหมด ค่าหนังสือ ค่าอาจารย์...มันก็คุ้มนะ คือตอนนั้นเรียนกับอาจารย์แก คือแกก็พูดไทยไม่ค่อยได้ด้วย แล้วแกจะอธิบายให้เราฟังก็อธิบายลำบาก คือมันก็คุ้มนะ แต่พอดีช่วงนั้นอาจารย์แกยังพูดไทยได้ไม่คล่องนะ...”

“...ตอนเรียนที่สวนสุนันทาที่ถูกมากนะ 1,500...คุ้มซะ คุ้มมาก เพราะอย่างตอนนั้นผมพูดได้นิดหน่อย แต่อ่านเขียนนี้ไม่ได้เลย พอไปเรียนนี้ ผมเริ่มเขียนได้ แล้วอ่านมันก็ตามมา มันเริ่มจากตรงนั้น...”

3.2 มัคคุเทศก์มีการจ่ายเป็นค่าสมาชิกชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี และค่าสมาชิกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ มัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการเป็นสมาชิกรู้สึกว่าประโยชน์คุ้มค่าแก่ตนเอง เพราะได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกรู้สึกว่า เช่น ข่าวสาร สวัสดิการ การฝึกอบรมภาษาเกาหลี เป็นต้น

“...พี่เสียค่าสมาชิกประมาณ 500 นะ สองปี ส่วนค่าเรียนก็ 1,650 แต่ถ้าไม่เป็นสมาชิกก็ 1,850...ก็ค่า Sheet ค่าห้อง ค่าครู แค่นี้ละ...คุ้มละ คุ้มมาก เพราะมันเป็นพื้นฐานให้เรา...”

“...ก็ค่าสมาชิก 200 บาท ชมรมนะ แต่ถ้าเป็นสมาคมมัคคุเทศก์รู้สึกจะ 500 บาท...มันก็คุ้มค่านะคือเป็นองค์กรที่เป็นศูนย์กลางด้วย...”

“...ค่าสมาชิกกับชมรมนี้ 200 บาท 2 ปี...ก็มี CD สอนภาษาเกาหลีแจก แล้วก็สอนภาษาเกาหลี ที่เคยไปเรียน แต่ว่าไม่มีคนไปเรียน เขาก็เลยเลิกสอนไป...มันก็คุ้มนะคือเป็น

สมาชิกรักกับพี่เขา เขาก็ดี คือมี CD เรียนภาษาให้ มีสอนภาษา เพียงแต่ไม่ได้ไปเรียนมันไม่ว่าง...”

“...สมาชิกรักกับสมาคมนี้รู้สึกจะ 380 นะ ต่อปี...ก็มีบัตรให้...เวลามีคอร์สเรียนภาษาเกาหลีก็นี่อะ ที่เรียนภาษาเกาหลี ที่บอก 3,000 บาทลดให้ 200...แล้วก็เห็นมีติดประกาศที่สมาคม ว่ามีสอนภาษาเกาหลี...ก็ ก็ ค่ะครับ คือมันช่วยสมาคม คล้าย ๆ ว่า สหภาพแรงงานเขาช่วยเรื่องทั่ว ๆ ไปของไกด์ไม่ได้เฉพาะเจาะจง...”

“...ของชมรม รู้สึก 2 ปี 200 นะ...พวกข่าวสารไม่อะ ไม่มี ปัจจุบันนะ แต่เมื่อก่อนมีพวก เรียนภาษาพวกนี้ แต่ตอนนั้นไม่มี...”

3.3 นอกจากมีการค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษา ค่าสมาชิกแล้วภาคเอกชนก็มีค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อ อุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี เช่น CD เทป เพลง หนังสือบทสนทนา โดยภาคเอกชนก็มีความคิดเห็นว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่มีราคาไม่สูง สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทุกเวลาที่ต้องการ

“...ก็ CD 149 บาท พี่ซื้อที่แมงป่อง มันเป็น Sound Track นะ แล้วมีแปลภาษาไทย แต่มีให้เลือกไม่เยอะนะ...”

“...พวกหนังสือ จำราอย่างนี้ ก็ฝากเพื่อนซื้อ ถ่ายเอกสารนะ...พวก Dic หนังสือบทสนทนา เป็นพวก Copy อย่างนั้นมากกว่า...พวก Dic เจ็ดแปดร้อย พันก็มี ส่วนพวก Copy อย่างเล่มนี้ ก็ 70 บาท มากสุดที่เคยซื้อ 200 ได้ เพราะว่าของ Copy มันก็ต้องถูก ถ้าแพงก็ซื้อของแท้ดีกว่า... ก็คุ้มนะ เพราะผมเปิดอ่านเรื่อย ๆ แล้วมันก็ไม่แพงด้วย...”

“...พวกหนังสือ ก็ประมาณ ร้อยหนึ่ง แต่ถ้าเป็น DVD ก็แพงกว่านั้นนิดหน่อย...ค่ะครับ เพราะอย่างหนังสือฝรั่งยังแพงกว่านี้เลย แล้วก็ดูได้เรื่อย ๆ ด้วย ได้ฝึกภาษาไปในตัว ก็ดี...”

“...อย่างพวกหนังสือพี่ก็ซื้อ ใครมีที่ไหนมา แพลก ใหม่ ๆ มา ก็ซื้อ...มันก็ถ่ายสำเนาทั้งนั้นนะ อย่างที่อาจารย์สอนนี้ก็ถ่ายสำเนา ที่พี่ซื้อเองก็ถ่ายสำเนาเหมือนกัน ไม่มีเป็นหนังสือประมาณ 70 บาทขึ้นไป ถึง ร้อยกว่า หรืออย่างที่เป็นเล่ม พี่เขาถ่ายมาแล้ว ก็ 260 ก็มี...”

“...พวกหนังสือที่ซื้อเองนี่ก็ซื้อที่มาบุญครอง ร้านดวงกมล ศูนย์หนังสือจุฬา...เป็นพวกพวกสุขภาพจิตเกาหลี แต่ตอนนั้นไม่ค่อยได้ซื้อ เพราะพี่วันได้เขาก็ให้มาหลายเล่มเหมือนกัน แล้วก็

ได้จากเพื่อนมา Copy กันมาก็ประมาณเล่มหนึ่งสองร้อย สามร้อยกว่าบาท...ก็น้อยอะ ไม่ค่อยมี
 หรอก เพราะคนซื้อก็น้อย...ราคาก็ไม่แพงนะ เพราะส่วนมากเป็น Copy ใจ แล้วก็ได้ใช้งาน
 ตลอด คิดว่าไม่แพงหรอก..."

"...พวกหนังสือนี้ซื้ออะ อย่างอันไหนเราเห็นว่าน่าสนใจเราก็ซื้อ...ราคาไม่กี่ร้อยบาท
 เอง ไม่เกิน 500...ผมจะชอบอ่าน แต่มันไม่มีให้ซื้อ...มีอยู่ 4 เล่มเองอะ บทสนทนา 3 Dictionary
 1...คุ้มครับคุ้ม ผมถือว่าหนังสือมันจะแพงเท่าไรก็คุ้มครับ หนังสือเล่มละหมื่นบาทมันก็คุ้ม
 สำหรับผมแล้วหนังสือไม่มีคำว่าแพง เรื่องของหนังสือ...เพราะมันได้ใช้ ถ้าเราซื้อมาแล้วได้ใช้
 อย่างเต็มที่นะ มันเป็นความรู้ เราซื้อมาหนึ่งหมื่นเราสามารถหาเงินหนึ่งล้านได้ ไม่มีคำว่าแพง
 สำหรับผมไม่มีคำว่าแพง ถ้าถูกใจนี้เราจะซื้อ..."

อย่างไรก็ดีในการสัมภาษณ์ครั้งนี้มีนักศึกษาคนหนึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายใน
 การเรียนรู้ภาษาเกาหลีว่า เขายังสรุปไม่ได้ว่าค่าใช้จ่ายที่เสียไปนั้น มีความคุ้มค่าหรือไม่ เพราะ
 ตนเองมีประสบการณ์การทำงานไม่มาก แต่หากมองในแง่ของการได้รับความรู้จากสิ่งที่เรียน
 นักศึกษายอมรับว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่า

"...คือมันยังตอบไม่ได้นะ คือผมทำได้ไม่นานมันยังตอบไม่ได้ว่าคุ้มหรือไม่คุ้ม ต้องดู
 อนาคตว่าแขกเยอะหรือเปล่าด้วย คือตอนนี้เศรษฐกิจเกาหลีไม่ค่อยดี แขกน้อย ตลาดหุ้นก็ติด
 ลบนะ เพื่อนที่ทำส่งออกอยู่ก็แย่ อันนั้นเรียนแล้วเอาไปใช้ทำงานนะ แต่ว่าถ้าเรียนแล้วมีความรู้
 เพิ่มมากขึ้น มันก็คุ้มค่า เพราะเราได้เรียนรู้อะไรใหม่ ใหม่ เพิ่ม..."

นอกจากค่าใช้จ่ายหลักในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี คือค่าใช้จ่ายในการเรียนใน
 สถานศึกษา ค่าใช้จ่ายเป็นสมาชิก และค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตัวเองแล้ว จากการวิจัยครั้งนี้
 พบว่ามีนักศึกษาคนหนึ่ง ที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการเลี้ยงสังสรรค์เป็นจำนวนเงินถึง 2 ล้านบาท โดย
 นักศึกษาให้เหตุผลว่า เขาได้รับทักษะในการพูด คำศัพท์ต่าง ๆ

"...มีอะ ค่าเหล้า ผมเสียค่าเหล้าเยอะมาก มาก เลย ประมาณ 2 ล้านจ่ายที่เมืองไทยนี้
 แหละ..เวลาคนเกาหลีเขาไปกินเหล้า ผมก็ตามไปกิน เวลาเขาคุยว่า สมมตินะ "อ้อย" เราก็ฟัง
 แล้วพูดตาม แต่พูดในใจนะ ซึ่งเราไม่รู้เลยว่ามันแปลว่าอะไร ก็อ้อย ๆ เรียน...คือเขามากินเหล้า
 เขาคงไม่บอกเรา แต่พอเวลาเราเจอข้างนอก เราก็ถาม เฮ้ยคำนี้แปลว่าอะไร บางคนพูด
 ภาษาอังกฤษได้เราก็ถาม...ผมก็คิดว่ามันคุ้มนะ เพราะถ้าไปกินเหล้าเฉย ๆ มันก็คงไม่มีอะไร
 แต่ผมไปนี่ก็สังเกตว่าเขาพูดอะไรกัน จ๊ามา หัดพูด คือทำทุกอย่างที่มันจะทำให้เราพูดได้ มันก็
 คุ้ม..."

สำหรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาจากบุคคลในครอบครัว ไม่พบว่ามีค่าใช้จ่าย เกิดขึ้นจากการเรียนโดยวิธีนี้ที่สามารถระบุได้ชัดเจน เพราะการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้นั้น เป็นการ เรียนรู้ในระยะสั้น ๆ และขาดความต่อเนื่อง และจากการวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่า วิธีการเรียนโดย ใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษานั้น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นเพียงค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย ที่ เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง สำหรับค่าใช้จ่ายในการ เดินทางไปประเทศเกาหลี และค่าที่พักอาศัยนั้น การวิจัยในครั้งนี้ไม่พบว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ เกิดขึ้นจากการไปใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา ด้วยสาเหตุเพราะ วัตถุประสงค์ในการไปใช้ ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษาของมัคคุเทศก์รายนี้มีใช้การเดินทางเพื่อการศึกษาภาษาเกาหลี โดยตรง แต่เป็นการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและการทำงาน

4. ผลตอบแทนในอาชีพมัคคุเทศก์

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้น โดยผู้ให้สัมภาษณ์คือ คุณวุฒินา แซ่ตั้ง และ มัคคุเทศก์กลุ่มตัวอย่างพบว่า ระบบผลตอบแทนของการเป็นมัคคุเทศก์ ภาษาเกาหลี นั้น มัคคุเทศก์ได้รับค่าตอบแทนที่เท่ากันในทุกกลุ่มประสบการณ์ หรือเพศ ดังคำสัมภาษณ์ของคุณ วุฒินา แซ่ตั้ง

“...เรื่องค่าจ้างนี้ มันก็ได้เหมือนกันหมดนะ ทุกทีมได้เหมือนกัน คือ ค่าจ้างนี้ Job ละ 500 แล้วเขาก็จะมีค่ารถให้อีก 100 อันนี้ตายตัวสำหรับไกด์วัด-วังนะ แต่ถ้าเป็นพวก Sitting นี่ก็ อีกแบบ อย่างนั้นเขาจะได้กัน วันละ 1,000 บาท...”

จากการสัมภาษณ์พบว่า มัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีนั้น มีการทำงาน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำงานในพระบรมมหาราชวัง (กลุ่มที่ทำการศึกษ) และกลุ่มที่ เดินทางไปกับคณะนักท่องเที่ยว ซึ่งผลตอบแทนของมัคคุเทศก์ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ซึ่งคุณวุฒินา ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะการทำงานของมัคคุเทศก์ทั้งสองกลุ่มไว้ว่า

“...คืออย่างนี้นะ แต่ละทีมนี้เขาก็จะมีไกด์ทั้งสองแบบนะ พวก Sitting ก็จะทำงานไป กับพวกไกด์เกาหลี ไปถึงไปกับเขา เหมือนกับไม้กันตำรวจอย่างนั้น คือมันยังผิดกฎหมายอยู่ พวก Sitting นี่บางคนก็ไม่เก่งภาษาหรอก พูดไม่ได้ยังมีเลย แต่มันได้เงินง่ายกว่าไง ไม่เหนื่อย ด้วย ได้เที่ยว อย่างพญา ภูเก็ท อย่างนี้ แต่ไกด์วังนี่มันไม่ได้นะ มันต้องเก่ง ต้องได้ภาษาเลย แต่ก็ดีกว่าตรงที่งานมันจบไว อย่างทำวัด-วัง สองสามชั่วโมงก็จบแล้ว แบบวันนี้ไป ถึงมานั่งคุย ได้...อย่างไกด์วัด-วังนี่ถ้ามีงานนะ เขาก็มารอแขกที่หน้าวัง พอแขกมาก็พาเดินดูตามตึกนั้น ตึก นี้ อธิบายประวัติศาสตร์ ที่มา มาอย่างไร พาถ่ายรูป ก็ให้ความรู้ซะส่วนมาก แต่พวก Sitting นี่

นั่งไปกับรถยนต์ ๑ พวกเกาหลีมันไม่ให้พูด เดี่ยวไปแย่งงานมันทำ แต่วัด-วังไม่ได้ ดำรงดูอยู่ จับเลย...”

สำหรับผลตอบแทนที่เป็นเงินอื่น คือ เงินสมนาคุณพิเศษ (ทิป) นั้น พบว่า มัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี ได้รับผลตอบแทนประเภทนี้ โดยคุณวุฒินา ได้เล่าถึง ระบบการให้เงินสมนาคุณพิเศษของทัวร์เกาหลีไว้ว่า

“...เรื่องทิปก็จะเป็น คืออย่างนี้ระบบทัวร์เกาหลี เขาจะขายเป็น Package ในนั้น มันก็อาจจะรวมทิป หรือไม่รวมทิปก็แล้วแต่ คือถ้ารวมทิปนี้ แยกก็ไม่ต้องจ่ายทิปแล้ว ยกเว้นจะให้พิเศษเอง แต่ถ้าไม่รวมทิป พอจบอย่างจบวัง ไกด์เกาหลีที่มาด้วย เขาก็จะรวบรวมจากแขกให้เราอีกที แต่โดยปกติก็จะประมาณ 20 เหรียญได้ ไม่น้อยกว่านี้...”

ในเรื่องผลตอบแทนที่เป็นเงินนั้น ก่อนเริ่มทำการวิจัยผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า มัคคุเทศก์ชาย และมัคคุเทศก์หญิงน่าจะได้รับเงินตอบแทนที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีจากการสัมภาษณ์ทั้งคุณวุฒินา และ มัคคุเทศก์คนอื่น พบว่า มัคคุเทศก์ทั้งชายและหญิงได้รับเงินค่าตอบแทนที่เท่ากัน และมัคคุเทศก์ทุกคนยอมรับว่า อาชีพมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีเป็นงานที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า เป็นที่น่าพอใจเพราะมีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศ ได้รับชื่อเสียงจากการทำงาน มีโอกาสได้พบปะผู้คน

“...ไม่แตกต่างกัน ได้เท่ากัน คือมันเป็นที่ระบบการจ่ายงานไง...”

“...ได้เป็น Job ละ Job หนึ่งก็ 500 บาท ก็ประมาณเดือนละ หมีน นิด ๑ ถึง หมีนห้า ได้...ส่วนทิปก็แล้วแต่นะ คือถ้าช่วง Low นี้ก็จะน้อยมาก ๑ แต่ถ้าเจ็ลี่ยก็ประมาณ หมีนกว่า บาท...ทั้งหมดก็ประมาณประมาณ สามหมีน ถึง เกือบสี่หมีนได้...ดีละ คุ่มค่าละ คือพี่ทำงานมีเวลาว่างเยอะ มีเวลาทำอย่างอื่นเยอะ แต่ความเหนื่อยยากก็ต่างกันนะ คืองาน office อาจจะสบาย แต่ว่างงานมัคคุเทศก์นี้เหนื่อย...”

“...ครั้งละ 500 ครั้ง อาทิตย์หนึ่งก็สอง สามวัน บ้าง...ทิปก็ประมาณ 20 เหรียญ...”

“...ก็จะได้เป็น Job Job หนึ่งก็ 500 บาททำงานก็ 2-3 ชั่วโมงละ ...ทิปนี่คือลักษณะทัวร์เกาหลีนี้เค้าจะขายเป็น Package นะครับ ก็จะมีทั้งแบบรวมทิปแล้ว หรือไม่รวมทิป ถ้ารวมทิปแล้วแยกก็ไม่ต้องให้อีกเพราะอยู่ในราคา Package แต่ถ้าไม่รวมก็ให้ต่างหากก็ประมาณ 20

เหรียญ คว้า ต่อกัน ตอนนี่เหรียญหนึ่งก็ 40 บาท สะ...ก็พอใจนะสะ ก็ดูอย่างผมทำงาน 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง ผมได้แล้ว 500 กับ Tip ตอนบ่ย่าง ผมก็ไปทำอย่างอื่นได้ บางทีซ่อมบ้าน ซ่อมรถ ตามเรื่อง ดินะ...อย่างบางที่ทำงานนาน ๆ ประสบการณ์เยอะแล้วแบบก็มีชื่อเสียง คนรู้จักพอมีงาน อย่างงานล่ามเค้ารู้จักเราก็มารเรียกให้ไปช่วยกันก็มีสะ...”

“...พี่ก็ว่าคุ้มค่า กับการที่เราจบปริญญาตรี แล้วเราต้องไปเริ่มต้นทำงานที่ งานประจำ ถ้าราชการ ก็ หกพันกว่าใช้ไหม แล้วออฟฟิศ ก็เจ็ดพันขึ้น ซึ่งตรงนี้เราก็กงานบ้าง ไม่มีบ้าง อย่างช่วงนี้ Low เราก็กยังมีน้อยอยู่ อย่างอาทิตย์หนึ่ง ออก สองครั้งสามครั้ง เราก็กยังระดับหมื่น ยังได้หมื่นอยู่ ก็ โอเค...”

“...ก็พอสมควร ไม่สูงไม่ต่ำ แต่ถ้าเทียบกับอาชีพอื่น อย่างพวกพนักงานบริษัทเข้าแปดโมง เลิก ห้าโมงเย็น เขาก็กอยู่ในห้องแอร์สบาย ๆ แต่ก็กเงินเดือน อยู่ หมื่นกว่า ๆ แต่ มัคคุเทศก์นี่มันต้องออกมาข้างนอก มันก็กได้มากกว่าพนักงานบริษัทน้อยหนึ่ง แต่ว่ามันต้องโดนแดด ทำงานเหนื่อยกว่า...”

“...30,000 กว่าบาท ไม่เกิน 35,000 นะผมว่าดินะ เหมาะสมแล้ว ค่อนข้างสูง...ทิปก็กได้ทุกทัวร์นะ เขาก็กับอยู่แล้ว แยกไม่ให้ บริษัททัวร์ก็กต้องให้ คือ 30,000 นี่รวมทิปแล้วนะ แต่ ถ้าจะให้แยก ก็กได้จากงานจริง ๆ ประมาณ หมื่นกว่า ๆ ถึง สองหมื่น ทิปอีกครึ่งละ 20 เหรียญ ก็กสองหมื่นกว่า...อย่างงานนี้ก็กแล้วแต่ถ้าช่วงแยกเยอะ ก็กทำทุกวันเข้าเย็น แต่อย่างตอนนี้ก็ก 3 – 4 วัน

“...พี่ได้เพื่อน ได้วามสนุกสนาน ได้ความรู้รอบตัว พี่ชอบการอ่านหนังสือด้วย...”

“...ได้สื่อสารกับคนหลาย ๆ ชาติ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เปิดโลกทัศน์ หลาย ๆ ประเทศ แล้วก็กภูมิใจด้วย...”

“...ผมว่าผมมีโอกาสได้ใช้ภาษา ได้เรียนรู้คำศัพท์แปลก ๆ ใหม่ จากเจ้าของภาษาเลย ไม่ต้องมานั่งเรียนกับตำราได้ใช้จริง อีกอย่างคือเป็นไกด์นี่ มันได้เดินทางไปตามที่ต่าง ๆ...”

“...ส่วนผลตอบแทนอย่างอื่นผมก็กว่าได้นะก็กง เป็นงานที่ทำสนุกสะ อิสระดีไม่ต้องนั่งโต๊ะ ผมชอบงานบริการ ชอบใช้ภาษา ได้เจอคนอื่น แลกเปลี่ยนความคิดกัน...อีกอย่างนะงาน

ไกด์นี้มันเหมือนกับเป็นหน้าตาของประเทศเหมือนกันนะ ทำดี ๆ ก็สร้างชื่อให้ประเทศไทย แล้ว ก็เวลาพูดอะไรให้คำฟังนี้มันก็เหมือนกับเราให้ความรู้เค้า นี่วัดนะ มีประวัติอย่างนี้...”

“...ก็ได้ประสบการณ์ ได้พบผู้คน เจอคนหลากหลาย แล้วบางอย่างก็ไปที่ที่ไม่เคยไป อย่างโรงงานทำกระดาษอะไรอย่างนี้ คือเขาเป็นนักธุรกิจใจ ได้ความรู้เยอะด้วย หลาย ๆ ด้าน เลย อย่างการเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคม...ก็ภูมิใจ เพราะทำให้เรารู้สึกรักประเทศ ได้พูดของดี ๆ ของประเทศ แล้วก็มีชื่อเสียงแบบ แซกชอบที่เราบริการดี ผมว่าทุกคนมีนะ แซกประทับใจ ผมก็ เคยได้ แบบแซกบอกต่อกันมา...”

5. ข้อมูลอื่น ๆ

มัลลเทศก์ทั้ง 6 คนได้แสดงความคิดเห็นที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาเกาหลี และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษาควรสอนเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน และหลัก ภาษา โดยค่าเรียนที่ผู้เรียนต้องจ่ายไม่ควรมีราคาสูง

“...ก็ ไวยากรณ์ หลักภาษา สำเนียงนะ...ค่าเรียนก็สัก 2,000 นะ สัก ยี่สิบ คอร์สหนึ่ง ก็ 30, 40 ชั่วโมง ครั้งหนึ่ง 3 ชั่วโมง กำลังดี...”

“...ทำไกด์อย่างเดียวใช้ไหมคะ ก็คงต้องเป็นสนทนา...เวลาเรียนก็อย่าให้ชนกับงาน... ค่าใช้จ่ายก็สอง สามพันบาท ต่อเดือนก็พอแล้ว 40 ชั่วโมง...เรียนกับครูที่พูดเกาหลีเป็น ดีที่สุด เป็นคนเกาหลีเลย...”

“...ก็คงเป็นเรื่องภาษาละ เรื่องใหญ่ เพราะอย่างบางคนนี่ พูดได้แต่ไม่ถูกหลัก ไวยากรณ์บ้าง ทำนองนี้ ถ้ามีโอกาสก็น่าจะเรียนกัน อีกอย่างคือเรื่องหนังสือเรียน อยากให้มี เยอะกว่านี้แล้วก็ใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ จัง ๆ เพราะบางเล่มที่มีนี่ ก็ไม่ได้ช่วยในเรื่องของการ ทำงานเท่าไร มีน้อยมาก...อย่างที่เราเรียนมีน้อยนะผมว่า ที่รู้ไม่กี่แห่งเองก็อย่างที่บอกตอนแรก ผมเรียนที่จุฬา น้องบางคนเรียนศิลปากร ที่ สงขลา ก็มี หรืออาจจะมากกว่านี้แต่ไม่รู้สิ ผมว่า เค้าไม่ค่อยโฆษณากันมากกว่านะ...”

“...ผมว่าเรียนในโรงเรียนนี่ก็คงตั้งแต่เริ่มแรกซะ หัดอ่าน หัดเขียน ผมว่ามันสำคัญ คนเราพูดได้ แต่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เยอะแยะ แต่ถ้าคุณเขียนได้ อ่านออกนี่ มันอีกเรื่องเลย นะ คุณไปต่อได้ อ่านหนังสืออื่น ๆ เองได้ เกิดความรู้ขึ้นเอง แล้วเรื่องค่าเรียนนี้ ผมว่า อย่าแพง เลย อย่างตอนผมเรียนจุฬา ก็ สองพันกว่าบาท ผมก็ว่าไม่แพงนะ พอคิดออกมาเป็นชั่วโมง ร้อย ร้อยห้าสิบ ก็โอเค แพงมาก ๆ หากคนเรียนยาก มันไม่เหมือนภาษาอังกฤษ คนอยากเรียนเยอะ

กว่า แต่ไม่ใช่เกาหลีไม่มีคนอยากเรียน แต่มันเหมือนเฉพาะกลุ่มนะ คนที่จะเรียนนี้เค้าต้องการจริง ๆ...”

“...คนสอนนี้เป็นคนเกาหลีจะดีมากเลย คือเมืองไทยนี้มันยังมีคนรู้น้อย หนังสือก็น้อย ก็สอนกันตั้งแต่ Grammar เลย...เรียนก็ช่วงเย็น เพราะวัดพระแก้วปิด 3 โมงครึ่ง แต่ Sitting เขา ก็จะไม่เป็นเวลา แต่ช่วงเย็นก็คงดีที่สุดวันละ 3 ชั่วโมงก็ได้ สัก 30 ชั่วโมง คอร์สหนึ่ง ค่าเรียนก็ 2,500 ขึ้น คือจะไปเทียบกับ เอยูเอ 1,500 คงไม่ได้...”

“...ถ้าจะเรียนก็ตั้งแต่ พื้นฐาน เลย ถ้าเป็นท่องเที่ยวก็ เรื่องการทำทัวร์เลย ด้าน ประวัติศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์เกาหลีด้วยนะ สังคม เศรษฐกิจ...ผมว่าเรียนจริง ๆ มันชั่วชีวิตนะ ไม่มีวันจบหรอก แต่อย่างน้อยก็คอร์สหนึ่ง สามเดือน ให้ออกไปทำงานได้...ค่าเรียนก็ 2,000 นักเรียนสัก 15-20 คน น่าจะดี...”

“...เรื่องภาษานะ เรื่องใหญ่ พูดนี้มันสำคัญมันต้องพูดทุกวัน แต่ภาษาบางคนยังไม่แน่นใจ...เรื่องพูดมันสำคัญ ต้องฝึกฝน เรื่องฟังด้วย ไปด้วยกัน...ถ้าจะเรียนกันจริง ๆ ก็เรียน เรื่องพูด เรื่องฟัง นะดี ก็มันต้องใช้ใจ ค่าเรียนก็ไม่ต้องแพงมาก สอง สามพันก็พอ แพงมากก็ไม่ไหว เวลาเรียนก็ต้องตอนเย็น เพราะกลางวันก็ต้องทำงานกัน แล้วก็ว่างไม่แน่นอนด้วย... แต่ถ้าเรียนด้วยตัวเองก็หนังสือนี้ก็ต้องอ่านออกเขียนได้แล้วนะ แต่ถ้าอยากได้พวกสำเนียงก็ต้องพวกดูหนัง เพราะได้ฟังด้วย หัดพูดด้วย ได้หลายอย่าง...”

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบข้อมูล โดยการรวบรวมความเหมือนหรือความแตกต่างในวิธีการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ และผลตอบแทนที่ได้รับ เป็นรายกลุ่ม ประสิทธิภาพการทำงาน และระหว่างกลุ่มประสิทธิภาพการทำงาน

1. การเปรียบเทียบข้อมูลแต่ละกลุ่มประสิทธิภาพ

1.1 กลุ่มประสิทธิภาพ 0-5 ปี

จากการวิจัยพบว่า มัคคุเทศก์กลุ่มนี้เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการเป็น มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ไม่เกิน 5 ปี ในกลุ่มประสิทธิภาพนี้พบว่า มัคคุเทศก์มีโอกาสได้เรียน ภาษาเกาหลีในสถานศึกษาเมื่อเริ่มเข้าสู่การเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ด้วยสาเหตุเพราะมีการ เปิดสอนภาษาเกาหลีในสถานศึกษาต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งภาครัฐ และเอกชน และเมื่อเป็น มัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีแล้ว มัคคุเทศก์กลุ่มประสิทธิภาพนี้ยังคงมีการ ทบทวน และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

“...คือพี่เรียนที่แรกนี้กับสมาคมมัคคุเทศก์เขาเป็นคนจัดสอน แล้วก็หาไกด์ที่เก่งภาษาเกาหลีมาสอนให้ แต่ก็ต้องเสียค่าเล่าเรียนนะ...เรียนทุกวันเลย จันทร์ถึงศุกร์ วันละ 3 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 4 ชั่วโมงเลย สองอาทิตย์ ดิด ๆ กัน แล้วก็เว้นพักไปอาทิตย์หนึ่ง แล้วก็มาเริ่มอีกคอร์สใหม่... หลังจากนั้นก็พยายามเปิด Dictionary หาศัพท์ที่เราต้องการ แล้วก็มาสร้างประโยค โดยใช้คำพูดเราเอง แล้วก็ไปพูดให้แขกฟัง เขาก็อาจจะงบบ้างครั้งแรก ๆ แต่หลังจากนั้นพอเราอธิบายกระจายคำพูด เขาก็จะอ้อ เข้าใจ...”

“...เรียนที่สมาคม คือเขาเป็นคนจัดสอน...คือตอนนั้นที่ทำไกด์ ก็ทำไกด์เกาหลีอยู่ แล้วแต่ว่าเป็น Sitting Guide ยังไม่รู้ภาษาเกาหลี ที่นี่ยากทำเอง ก็เลยไปเรียนจำเป็นต้องเรียน ไม่ใช่ให้คนเกาหลีเป็นไกด์...หลังจากนั้นก็จะมีพวกก็ดูวีดีโอ ฟังเทปเพลง...”

ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ พบว่าในการเรียนระดับเริ่มต้นของมัคคุเทศก์นั้นมีค่าใช้จ่ายไม่สูงในการเปิดสอนภาษาเกาหลีโดยสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ การเรียนด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง วิธีการนี้พบว่ามัคคุเทศก์มีค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย และค่าใช้จ่ายจากการเป็นสมาชิกในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกลุ่มประสบการณ์นี้ มัคคุเทศก์ให้ความคิดเห็นว่ามีค่าคุ้มค่า เพราะได้เสียค่าใช้จ่ายน้อย ความสะดวกของเวลาในการศึกษา และได้รับประโยชน์จากการเสียค่าใช้จ่ายเต็มที่

“...ค่าเรียนก็ 1,650 แต่ถ้าไม่เป็นสมาชิกก็ 1,850...ก็ค่า Sheet ค่าห้อง ค่าครู...ส่วนพวกหนังสืออ่านเองนี่คือพี่ Copy จากเพื่อนมานะ มันก็จะราคาถูก...”

“...เสียอะ สอง สามพันนะ ก็มี Sheet แจก ให้...พวกหนังสือ ตำราก็นิดหน่อยไม่บ่อย ผากเพื่อนซื้อ ถ่ายเอกสารนะ...”

ด้านผลตอบแทนที่ได้รับ ถึงแม้ว่า มัคคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์นี้จะมีทั้งเพศหญิงและเพศชาย แต่ผลตอบแทนเป็นเงินที่ได้รับไม่มีความแตกต่างกัน โดยมัคคุเทศก์ต่างมีความพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับนั้น สำหรับผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงิน พบว่า มัคคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์นี้ได้รับผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงิน อาทิ ความภูมิใจในอาชีพ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นต้น

“...ประมาณเดือนละ หมื่น นิด ๆ ถึง หมื่นห้าได้... อะ ค่ะ ค่ะ ค่ะ คือพี่ทำงานมีเวลาว่างเยอะ มีเวลาทำอย่างอื่นเยอะ แต่ความเหนื่อยยากก็ต่างกันนะ คืองาน office อาจจะสบาย แต่ว่างานมัคคุเทศก์นี้เหนื่อย..พี่ได้เพื่อน ได้ความสนุกสนาน ได้ความรู้รอบตัว พี่ชอบการอ่านหนังสือด้วย...”

“...ครั้งละ 500 บาททีเดียวหนึ่งก็สอง สามวัน...ก็ประมาณ 20 เหรียญ...คิดว่ามันคุ้ม ตอนนั้นนะ แต่ในความเป็นจริงมันยังไม่รู้...ส่วนอย่างอื่นก็ได้สื่อสารกับคนหลาย ๆ ชาติ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เปิดโลกทัศน์ หลาย ๆ ประเทศ แล้วก็ภูมิใจด้วย...”

1.2 กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี

ในกลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี ซึ่งเป็นช่วงกลางของกลุ่มประสบการณ์ทั้งหมดนั้น พบว่า มัคคุเทศก์เริ่มมีโอกาสนในการหาสถานศึกษาเพื่อเรียนรู้ภาษาเกาหลี โดยมัคคุเทศก์ในกลุ่มประสบการณ์นี้ ได้เรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชน อีกทั้งมัคคุเทศก์ในกลุ่มประสบการณ์นี้ยังใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าภาษาเกาหลีด้วยตัวเองภายหลังที่ไม่ได้เรียนในสถานศึกษาด้วย

“...ก็ได้เรียนที่จุฬา คอร์สหนึ่ง หลังจากนั้นก็นี่ละ ส่วนมากก็ใช้ถามเพื่อน อย่างวันนี้เลิกงานก็มานั่งกันที่นี่ มาคุยกัน เฮ้ยผมได้ Grammar ก็มาช่วยสอนกัน อย่างที่จุฬาดอนผมเรียนนี่ไม่ค่อยมีแบบแผนการสอนเท่าไร อย่างเปิดคอร์สพิเศษขึ้นมา พวกไกด์นี่ละก็จะมาเรียนกันเยอะ ที่นี้พอมาเรียนก็อาจารย์อะผมอยากได้บทสนทนาวัดพระแก้ว อะไรทำนองนี้ บทตลาดน้ำ แล้วเอาไปท่อง ก็เลยอิม ผมว่ามันไม่ค่อย Work อย่างผมเนี่ย อยากเรียน Grammar พวกอยากเรียน ประโยคพูดแล้ว Conver จ้ะ ก็คนละอย่าง เท่าที่เรียนแล้วรู้สึกว่าได้ ก็คงเป็นรุ่นน้องผมที่ไปเรียนจากนครปฐมแล้วเค้าเก่งภาษาเกาหลี เค้าก็มาสอนผม สอนแบบตรงประเด็น แบบทันสมัย อย่างบ้านเราเดี๋ยวนี้นี้มีคำว่า “จ๊าบ” นะ เค้าก็จะมีเหมือนกัน มีสอน ที่นี้พอแขกมาเอ๊ะ เราพูดได้แขกก็แปลกใจ เฮ้ยคุณรู้จักคำนี้ด้วยหรอ ก็ช่วยได้เยอะอะ สำหรับทำทัวร์นะอะ เพราะถ้าเราไปเรียนอย่างอบรมไกด์เอย ไปเรียนภาษา บางทีเค้าสอนไม่ค่อยตรง...”

“...พี่ไปเรียนนี้เป็นออฟฟิศ รับแปลเอกสาร แล้วคนเกาหลีก็เปิดคอร์ส สอนเล็ก ๆ แต่ว่าคอร์สนี้ไม่ได้รับสมัครโดยตรงนะ ถ้าเราจับกลุ่มมาได้ 4-5 คน ถึงจะรับสอนเรา ถ้ารับโดยตรง คนมันเรียนน้อยภาษานี้ เมื่อก่อนไม่ค่อยกว้างเหมือนสมัยนี้ มีคนเรียนน้อย ถ้าติดป้ายเป็นทางการคนไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าไร ที่นี้ก็คือชนในทีมที่เป็นไกด์อยู่แล้ว ที่ภาษายังไม่เก่ง รวมกลุ่มมาได้กับพี่ 4-5 คน ก็ไปติดต่ออาจารย์...แล้วก็ตอนนี้ก็มี ทำทัวร์ไปอย่างวันนี้ศัพท์คำนี้เราไม่รู้ อยากจะพูด อาจจะต้องอธิบายกว้างกันมาหน่อยแขกถึงจะเข้าใจ ซึ่งทุกวันนี้ศัพท์มันก็มามากเหมือนกัน...”

ค่าใช้จ่ายในการศึกษา พบว่า ในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษาของรัฐนั้น มีค่าใช้จ่ายที่ไม่สูง ทำให้มัคคุเทศก์ให้ความสนใจเข้าศึกษาในสถานศึกษา นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษาที่เอกชนเป็นผู้จัดการศึกษานั้น มีราคาไม่สูง โดยมัคคุเทศก์มีความ

คิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สูง เนื่องจากมัคคุเทศก์ได้รับความรู้ในระดับต้น อีกทั้งมัคคุเทศก์ได้รับความรู้ในภาษาเกาหลีจากผู้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง

“...ผมจำไม่ผิด รู้สึกจะ สองพันกว่าบาทนะ ช่วงนั้นถูก...ก็ ค่า Sheet ค่าอาจารย์ อุปกรณ์ ก็รวมหมดทุกอย่างล่ะ...สำหรับผม ผมว่ามันคุ้มนะผมได้พื้นฐานที่ดีเลย เราได้อ่านออก เขียนได้ รู้ที่ไปที่มาของรูปประโยค เป็นอย่างนั้นมากกว่า...พวกหนังสือก็ใครมีก็บอกต่อ ๆ กันมา ดวงกมลก็มี แพร่พิทยาก็มี หนังสือ บ้านหม้อ แต่ตอนนี้ทั่วไปก็มีเพราะสื่อมันเข้ามาเยอะ อย่างบางที่ตลาดนัดก็มีนะ...คือถ้าตัวผมนะ ผมว่ามันคุ้ม ถึงแม้ว่าตอนคุณซื้อไปนี้ คุณยังไม่ได้ใช้มันหรอก แต่อนาคตวันหนึ่ง มันจวนตัวคุณอาจจะหยิบมันมาใช้ก็ได้ ถ้าเราไม่มีมันก็แยเหมือนกันนะ อย่างอยุธยา มีเป็นบทสนทนาเลยนะ...”

“...คอร์สละ 4,500...พี่ว่าคุ้มค่า เพราะเราทำงานแบบนี้รายได้ค่อนข้างสูงอยู่มันทำงานได้ไง...พวกหนังสือก็ซื้อ ใครมีที่ไหนมา แพลก ใหม่ ๆ มา ก็ซื้อก็ถ่ายสำเนาทั้งนั้นนะ อย่างที่อาจารย์สอนนี้ก็ถ่ายสำเนา ที่พี่ซื้อเองก็ถ่ายสำเนาเหมือนกัน ไม่มีเป็นหนังสือ...”

ผลตอบแทนของมัคคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี พบว่า ด้านของผลตอบแทนที่เป็นเงินไม่มีความแตกต่างของจำนวนเงินที่มัคคุเทศก์ได้รับต่อ 1 งาน รวมถึงไม่มีความแตกต่างของจำนวนเงินสมนาคุณพิเศษที่มัคคุเทศก์ได้รับต่อ 1 งาน เช่นกัน ซึ่งมัคคุเทศก์มีความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่าเป็นค่าตอบแทนที่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานประจำ นอกจากนี้มัคคุเทศก์ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงินว่า เป็นอาชีพที่ภาคภูมิใจ เพราะได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเกาหลีในการอธิบายประวัติศาสตร์ของประเทศไทยให้นักท่องเที่ยวต่างชาติ

“...ก็จะได้เป็น Job Job หนึ่งก็ 500 บาท 2 – 3 ชั่วโมงอะ...คือลักษณะทัวร์เกาหลีนี้เค้าจะขายเป็น Package นะครับ ก็จะมีทั้งแบบรวมทิปแล้ว หรือไม่รวมทิป ถ้ารวมทิปแล้วแขกก็ไม่ต้องให้อีกเพราะอยู่ในราคา Package แต่ถ้าไม่รวมก็ให้ต่างหาก..20 เหรียญ ครับ ต่องานก็พอใจนะอะ ก็ดูอย่างผมทำงาน 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง ผมได้แล้ว 500 กับ Tip ตอนบ่ย่าง ผมก็ไปทำอย่างอื่นได้ บางทีซ่อมบ้านซ่อมรถ ตามเรื่อง ดินะ แล้วก็คงเป็นงานที่ทำสนุกอะ อีสาระดีไม่ต้องนั่งโต๊ะ ผมชอบงานบริการ ชอบใช้ภาษา ได้เจอคนอื่น แลกเปลี่ยนความคิดกัน อย่างบางที่ทำงานนาน ๆ ประสบการณ์เยอะแล้วแบบก็มีชื่อเสียง คนรู้จักพอมีงาน อย่างงานล่ามเค้ารู้จักเราก็มารเรียกให้ไปช่วยกันก็มีอะ อีกอย่างนะงานไกด์นี่มันเหมือนกับเป็นหน้าตาของประเทศเหมือนกันนะ ทำดี ๆ ก็สร้างชื่อให้ประเทศไทย แล้วก็เวลาพูดอะไรให้เค้าฟังนี่มันก็เหมือนกับเราให้ความรู้เค้า นี่วัดนะ มีประวัติอย่างนี้...”

“...ได้ครั้งละ 600 คือ ร้อยหนึ่งเป็นคำรณนะ ก็มีทึบแขกให้ ต่อกฎก็ประมาณ 800...พี่ก็ว่าคุ้มค่า กับการที่เราจบปริญญาตรี แล้วเราต้องไปเริ่มต้นทำงานที่ งานประจำ ถ้าราชการ ก็หนักกว่าใช้ไหม แล้วออฟฟิศ ก็เจ็ดพันขึ้น ซึ่งตรงนี้เราก็กงานบ้าง ไม่มีบ้าง อย่างช่วงนี้ Low เรากียังหมื่นอยู่ อย่างอาทิตย์นึง ออก สองครั้งสามครั้ง เรากียังระดับหมื่น ยังได้หมื่นอยู่ ก็โอเค...เป็นอาชีพที่อิสระ ไม่จำกัดเวลา พี่ก็ว่าพี่ก็ชอบอาชีพนี้...”

1.3 กลุ่มประสบการณ์ 11 ปี ขึ้นไป

มัคคุเทศก์ในกลุ่มประสบการณ์นี้ เป็นมัคคุเทศก์ที่มีอายุการทำงานมากที่สุด จากการวิจัย พบว่า ในระยะแรกของการทำงานนั้น มัคคุเทศก์เรียนรู้โดยการศึกษาด้วยตัวเอง และการถามผู้อื่น ซึ่งทำให้ความรู้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปมัคคุเทศก์กลุ่มนี้ได้เลือกเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษา เนื่องจากเห็นว่าการศึกษาในสถานศึกษาจะได้รับทักษะขั้นพื้นฐาน หลังจากนั้นมัคคุเทศก์จึงได้เลือกการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตัวเอง แต่อย่างไรก็ดี มีมัคคุเทศก์ 1 คน ที่มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา โดยมัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า วิธีการเรียนแบบนี้มีความสำคัญเพราะได้รับทักษะการฟังโดยตรงจากเจ้าของภาษา

“...อยากเป็นภาษาเกาหลี คือไปอังกฤษก็เคยไปเรียนที่ เอยูเอ แต่ช่วงนั้นคนเกาหลีมาเที่ยวเยอะ เยอะมาก มาก ช่วงสิบปีก่อนนะ ผมก็ให้เขาสอนภาษาเกาหลีให้...หลักจากนั้นเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ประมาณนั้นมันจะมี คณะอักษร ของจุฬา เขาเปิดอบรมบุคคลภายนอก แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วยนะ มีอาจารย์อยู่ท่านหนึ่งเป็นคนเกาหลีนี้แหละมาสอน เรียนได้ประมาณเดือนหนึ่ง”

“...ไม่มีอะ สมัยก่อนไม่มี คือพ่อเขาจะจดเป็นภาษาไทยว่า ตีกันภาษาเกาหลีเขาพูดว่าอะไร สมัยก่อนนี้ไม่มีคนไทยทำ มีพ่อกับผมทำกันแค่ สองคนเอง...ผมเคยเรียนอยู่คอร์สหนึ่งตอนนั้น ที่สวนสุนันทา...เขียน ได้เขียน แล้วมันก็ช่วยให้อ่านได้ด้วย...”

“...คือ จากกินข้าว แล้วไปซื้อ แล้วเขาบอก เราก็จำเอาไว้ ครั้งต่อไปเราก็เรียกแล้วก็สั่งมากขึ้น...ฟัง ฟังล้วน ๆ เลย เรื่องพูดนี่จิบจ้อยมากนะ ผมได้เรื่องฟังมากกว่า...”

ค่าใช้จ่ายในการเรียนพบว่า ในการเรียนในสถานศึกษาของมัคคุเทศก์นั้นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สูง มัคคุเทศก์ได้รับความรู้ในภาษาเกาหลีขั้นพื้นฐาน ทำให้มัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม สำหรับค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตัวเองพบว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงเช่นกัน เพราะมัคคุเทศก์สามารถเลือก สื่อในการเรียนรู้ได้ โดย

มัลลคุเทศก์มีความพอใจที่ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพราะ มีราคาถูก สะดวก และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา

“...น่าจะ 2,000 นะ...รวมหมด ค่าหนังสือ ค่าอาจารย์...ตอนนั้นเรียนกับอาจารย์แก คือ แกก็พูดไทยไม่ค่อยได้ด้วย แล้วแกจะอธิบายให้เราฟังก็อธิบายลำบาก คือมันก็คุ่มนะเพราะผมเริ่มอ่านออกเขียนได้ ก็ที่นี้ แต่พอดีช่วงนั้นอาจารย์แกยังพูดไทยได้ไม่คล่องนะ...”

“...พวกสุภาสิตเกาหลีพี่วันได้เขาก็ให้มาหลายเล่มเหมือนกัน แล้วก็ได้จากเพื่อนมา Copy กันมาสองร้อย สามร้อยกว่าบาท ไม่แพงนะ เพราะส่วนมากเป็น Copy ใจ แล้วก็ได้ใช้งานตลอด คิดว่าไม่แพงหรอก...”

“...ผมเคยเรียนอยู่คอร์สหนึ่งตอนนั้น ที่สวนสุนันทา..คือเราอยากรู้ไง อย่างเวลาพูดไปนี่ มันเขียนอย่างไร ตัวอะไรนะ อยากรู้อย่างนั้นเอง...ถูกมากนะ 1,500 คอร์ส...ฮะ คุ่มมาก เพราะอย่างตอนนั้น ผมพูดได้นิดหน่อย แต่อ่านเขียนนี้ไม่ได้เลย พอไปเรียนนี้ ผมเริ่มเขียนได้ แล้วอ่านมันก็ตามมา มันเริ่มจากตรงนั้น...”

“...หนังสือก็ซื้อฮะ อย่างอันไหนเราเห็นว่าน่าสนใจเราก็ซื้อ...ก็ซื้อเพื่อนด้วยกันบ้าง ตามร้านบ้าง อย่างดวงกมลมีขาย แต่ไม่เยอะนะ พวกบทสนทนา คือถ้าสนทนาไม่ได้ อย่างอื่นคุณก็ไม่ได้แล้วไม่ก็ร้อยบาทเอง ไม่เกิน 500... คุ่มครับคุ่ม ผมถือว่าหนังสือมันจะแพงเท่าไรก็คุ่มครับ หนังสือเล่มละหมื่นบาทมันก็คุ่ม สำหรับผมแล้วหนังสือไม่มีคำว่าแพง เรื่องของหนังสือ...เพราะมันได้ใช้ ถ้าเราซื้อมาแล้วได้ใช้อย่างเต็มที่นะ มันเป็นความรู้ เราซื้อมาหนึ่งหมื่น เราสามารถหาเงินหนึ่งล้านได้ ไม่มีคำว่าแพง สำหรับผมไม่มีคำว่าแพง ถ้าถูกใจนี้เราจะซื้อ...”

ผลตอบแทนที่เป็นเงิน พบว่า มัลลคุเทศก์กลุ่มประสบการณ์นี้ ได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานที่เท่ากัน โดยมัลลคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า ผลตอบแทนที่ได้รับนี้ มีความเหมาะสมสำหรับผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงิน มัลลคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า อาชีพนี้เป็นอาชีพอิสระ ใช้เวลาในการทำงานไม่นาน ทำให้มีเวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น และเมื่อมีประสบการณ์ที่มากขึ้นทำให้มีโอกาสในการทำงานอื่นที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสารด้วย

“...ตอนนี้ผมก็เป็นไกด์อิสระนะให้กับหลายบริษัท คือเขามีงานก็ส่งงานมาให้ ทำอิสระ...รายได้ก็ หนึ่งหมื่น ถึง สองหมื่น...ก็มีอะ ทิปได้ทุกครั้ง ครั้งละ 20 เหรียญ...ก็พอสมควร ไม่สูงไม่ต่ำ แต่ถ้าเทียบกับอาชีพอื่น อย่างพวกพนักงานบริษัทเข้า แปดโมง เลิก ห้าโมงเย็น เขาก็อยู่ในห้องแอร์สบาย ๆ แต่ก็เงินเดือน อยู่ หนึ่งหมื่นกว่า ๆ แต่มัลลคุเทศก์นี้มันต้องออกมาข้างนอก

มันก็ได้มากกว่าพนักงานบริษัทน้อยหนึ่ง แต่มันต้องโดนแดด ทำงานเหนื่อยกว่า...ก็ได้ประสบการณ์ ได้พบผู้คน เจอคนหลากหลาย แล้วบางอย่างก็ไปที่ที่ไม่เคยไป อย่างโรงงานทำกระดาษอะไรอย่างนี้ คือเขาเป็นนักธุรกิจใจ ได้ความรู้เยอะด้วย หลาย ๆ ด้านเลย อย่างการเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคม...”

“...ปัจจุบันนี้หรือเปล่า ก็ได้เป็น Job เป็นงาน...30,000 กว่าบาท ไม่เกิน 35,000 นะ... คือ 30,000 นี่รวมทิปแล้วนะ แต่ถ้าจะให้แยก ก็ ได้จากงานจริง ๆ ประมาณ ห้าหมื่นกว่า ๆ ถึงสองหมื่น ทิปอีกครั้งละ 20 เหรียญ ก็สองหมื่นกว่า...ผมว่าดีนะ เหมาะสมแล้ว ค่อนข้างสูง...มีชื่อเสียง ได้รู้จักคน ได้ใช้ภาษา...”

2. การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มประสบการณ์

2.1 วิธีการเรียนรู้

กลุ่มประสบการณ์ 0-5 ปี มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีครั้งแรกโดยการเรียนรู้จากสถานศึกษา และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

“...เริ่มแรกนี่ พี่เรียนกับสมาคมมัคคุเทศก์เขาเป็นคนจัดสอน...ที่พี่เรียนมันผ่านเบื้องต้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นพี่คงไม่กลับไปเรียนเริ่มต้นใหม่ พี่คงต้องเรียนสูงขึ้นมาน้อย ซึ่งไปตามแล้วไม่มี ทำให้ต้องหาหนังสือเรียนเอาเอง...”

“...เริ่มแรกเรียนที่สมาคม คือเขาเป็นคนจัดสอน...ดูวีดีโอ ฟังเทปเพลง...”

กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีครั้งแรกด้วยการเรียนรู้ด้วยตัวเองในระยะเวลาสั้น ๆ ต่อจากนั้นจึงเข้าศึกษาภาษาเกาหลีในสถานศึกษา และเมื่อมีความรู้ในระดับหนึ่งแล้ว มัคคุเทศก์ได้ใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เพื่อพัฒนาทักษะ และความรู้ในภาษาเกาหลีอย่างต่อเนื่อง

“...ย้อนหลังไปประมาณ 7 ปีที่แล้ว เริ่มต้นจากรุ่นพี่สอน มันเหมือน นกแก้วนกขุนทอง อย่างเขียนภาษาไทยว่า “มาทางนี้” ก็ “มา-ทาง-นี้” เป็นภาษาเกาหลี อย่างนี้ก่อน...แรกเริ่มเดิมทีนี้พูดได้อย่างเดียว อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นกแก้วนกขุนทอง...จากนั้นก็ไปเรียนที่จุฬา...ผมไม่มีเวลาว่างอะ ไม่มีเวลาเรียนมากกว่านั้นแล้ว แล้วก็โอกาสที่เราจะไปถามรุ่นพี่บางคน ผมบอกตรง ๆ อย่างบางคนนี่ ึงกวิชา...”

กลุ่มประสบการณ์ 11 ปี ขึ้นไป มัคคุเทศก์ไม่มีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอย่างเป็นระบบ เป็นเพียงการถามและจดคำศัพท์เป็นคำอ่านภาษาไทย หลังจากนั้นจึงมีโอกาสเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษาซึ่งในขณะนั้นมีเพียงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลที่เปิดสอน และหลังจากได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานแล้ว มัคคุเทศก์จึงได้ใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตัวเอง เช่นเดียวกับมัคคุเทศก์ในกลุ่มประสบการณ์อื่น

“...เริ่มเรียนเกาหลีนี้ไม่ได้เรียนนะ อายุ 18 ปี นี่ทำเลย ไม่เรียนเลย ทำเลย...พอเรา เรียนจริง ๆ เรามาเรียนกับคนเกาหลีเวลาคนเกาหลีเขาไปกินเหล้า ผมก็ตามไปกิน เวลาเขาคุย ว่า สมมตินะ “อรรอย” เราก็ฟังแล้วพูดตาม แต่พูดในใจนะ ซึ่งเราไม่รู้เลยว่ามันแปลว่าอะไร ก็ค่อย ๆ เรียน...ผมเคยเรียนอยู่คอร์สหนึ่งตอนนั้น ที่สวนสุนันทา...อยากรู้ตัวอักษร อยากเรียน ตัวอักษร...”

2.2 ค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลี

จากการวิจัย พบว่า มัคคุเทศก์ทั้ง 3 กลุ่มประสบการณ์ มีค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ ภาษาเกาหลี เหมือนกัน คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษา และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตัวเอง ค่าใช้จ่ายจากการเป็นสมาชิกองค์กรโดย มัคคุเทศก์ทุกกลุ่มประสบการณ์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ประเภทว่า เป็นค่าใช้จ่าย ที่มีไม่สูง และได้รับประโยชน์จากค่าใช้จ่ายนั้น นอกจากนี้ มัคคุเทศก์ทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าใช้จ่ายในการเป็นสมาชิก ทั้ง สมาชิกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ และสมาชิกชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี โดยค่าใช้จ่ายที่มัคคุเทศก์จ่ายนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สูง เมื่อเทียบกับสิทธิ และประโยชน์ที่ มัคคุเทศก์ได้รับจากการเป็นสมาชิก

“...ค่าเรียนก็ 1,650...ค่า Sheet ค่าห้อง ค่าครู...คุ้มค่ะ คุ้มมาก เพราะมันเป็นพื้นฐาน ให้เรารู้...อย่างหนังสือถ้าเจอพี่ก็ซื้อ...คุ้มค่ะ เพราะว่าพี่จะเปิดอ่านเรื่อย ๆ คือพี่ชอบอ่านหนังสือ อยู่แล้วด้วย เพราะแต่ละคนอาจมีการใช้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน

“...ผมจำไม่ผิดที่จุฬา รู้สึกจะ สองพันกว่าบาทนะ ช่วงนั้นถูก...ค่า Sheet ค่าอาจารย์ อุปกรณ์ ก็รวมหมดทุกอย่างล่ะฮะ...สำหรับผม ผมว่ามันคุ้มนะ...ผมได้พื้นฐานที่ดีเลย เราได้อ่าน ออก เขียนได้ รู้ที่ไปที่มาของรูปประโยค...ส่วนมากก็ขอ Copy ค่ามากกว่านะสะดวกดี ราคาถูก เป็นพวก Grammar นี่ผมเอาหมด สนทนาก็เยอะของอาจารย์บุญมา...ผมว่ามันคุ้ม ถึงแม้ว่าตอน คุณซื้อไปนี้ คุณยังไม่ได้ใช้มันหรอก แต่อนาคตวันหนึ่ง มันจวนตัวคุณอาจจะหยิบมันมาใช้ก็ได้ ถ้าเราไม่มีมันก็แย่เหมือนกันนะ อย่างอยุธยา นี่ มีเป็นบทสนทนาเลยนะ...”

“...จุพานี้ น่าจะ 2,000 นะ รวมหมด ค่าหนังสือ ค่าอาจารย์...มันก็คุ้มนะ เพราะผมเริ่มอ่านออกเขียนได้...หนังสือพวกพวกสุภาษิตเกาหลี สองร้อย สามร้อยกว่าบาท...ไม่แพงนะ เพราะส่วนมากเป็น Copy ใจ แล้วก็ได้ใช้งานตลอด คิดว่าไม่แพงหรอก...”

“...ค่าสมาชิกชมรม 200 บาท 2 ปี...ก็ได้ CD สอนภาษาเกาหลีแจก แล้วก็สอนภาษาเกาหลี ที่เคยไปเรียน แต่ว่าไม่มีคนไปเรียน เขาก็เลยเลิกสอนไป...คือเป็นสมาชิกกับพี่เขา เขาก็ดี คือมี CD เรียนภาษาให้ มีสอนภาษา เพียงแต่ไม่ได้ไปเรียนมันไม่ว่าง...”

“...สมัครค่าสมาชิกสมาคม 500 บาท 2 ปี เขาก็คุ้มครองพวกสวัสดิการ...มีพวกวารสาร ส่งมาให้ตามที่อยู่ เรื่องอบรมอะไรก็มี...พี่ก็ว่าคุ้มค่านะ เพราะเขาก็คุ้มครองเรา...”

2.3 ผลตอบแทนในอาชีพ

ผลตอบแทนที่เป็นเงินในอาชีพที่มัคคุเทศก์ได้รับนั้น ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มประสบการณ์

“...เรื่องค่าจ้างนี้ มันก็ได้เหมือนกันหมดนะ ทุกทีมได้เหมือนกัน คือ ค่าจ้างนี้ Job ละ 500 แล้วเขาก็จะมีค่ารถให้อีก 100 อันนี้ตายตัวสำหรับไกด์วัด-วังนะ..เรื่องทิปก็จะเป็น คืออย่างนี้ระบบทัวร์เกาหลี เขาจะขายเป็น Package ในนั้นมันก็จะรวมทิป หรือไม่รวมทิปก็ได้แล้วแต่ คือถ้ารวมทิปนี้ เขาก็ไม่ต้องจ่ายทิปแล้ว ยกเว้นจะให้พิเศษเอง แต่ถ้าไม่รวมทิป พอจบอย่างจบวัง ไกด์เกาหลีที่มาด้วย เขาก็จะรวบรวมจากแขกให้เราอีกที แต่โดยปกติก็จะประมาณ 20 เหรียญได้ ไม่น้อยกว่านี้...”

ผลตอบแทนที่ไม่เป็นเงิน ปรากฏว่า มัคคุเทศก์ทุกกลุ่มประสบการณ์ มีความคิดเห็นว่าเป็นอาชีพอิสระ มีความภูมิใจอาชีพ เป็นอาชีพที่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศ

“...พี่ได้เพื่อน ได้ความสนุกสนาน ได้ความรู้รอบตัว พี่ชอบการอ่านหนังสือด้วย...”

“...ได้สื่อสารกับคนหลาย ๆ ชาติ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เปิดโลกทัศน์ หลาย ๆ ประเทศ แล้วก็ภูมิใจด้วย...”

“...เป็นงานที่ทำสนุกอะ อิสระดีไม่ต้องนั่งโต๊ะ ผมชอบงานบริการ ชอบใช้ภาษา ได้เจอคนอื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างบางที่ทำงานนาน ๆ ประสบการณ์เยอะแล้วแบบก็มีชื่อเสียง คนรู้จักพอมียาน อย่างงานล่ามเค้ารู้จักเราก็มารเรียกให้ไปช่วยกันก็มีอะ อีกอย่างนะงาน

ไทดี้มันเหมือนกับเป็นหน้าตาของประเทศเหมือนกันนะ ทำดี ๆ ก็สร้างชื่อให้ประเทศไทย แล้ว
ก็เวลาพูดอะไรให้เค้าฟังนี่มันก็เหมือนกับเราให้ความรู้เค้า นี่วัดนะ มีประวัติอย่างนี้...”

“...เป็นอาชีพที่อิสระ ไม่จำกัดเวลา...ได้ประสบการณ์นี้แหละที่เราทำงานกับลูกค้า
เจอเจอลูกค้าหลากหลายอาชีพ ลูกค้าที่มา ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับบ้านเขา บ้านเรา รู้สึกว่าอาชีพนี้
มันต้องรู้ข้อมูลใหม่ ๆ ไปเรื่อย ๆ ตลอดเวลา..พี่ว่าภูมิใจ เพราะภาษาที่เราได้ตรงนี้แหละที่เรา
ภูมิใจ ซึ่งเราอยู่ตั้ง หนองคาย อยู่ส่วนไหนของโลกก็ไม่รู้ใช่เปล่า ถึงตรงนี้ได้พี่ก็โอเคแล้ว พี่ก็
ภูมิใจ...”

“...ได้ประสบการณ์ ได้พบผู้คน เจอคนหลากหลาย แล้วบางอย่างก็ไปที่ที่ไม่เคยไป
อย่างโรงงานทำกระดาษอะไรอย่างนี้ คือเขาเป็นนักธุรกิจใจ ได้รับความรู้เยอะด้วย หลาย ๆ ด้าน
เลย อย่างการเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคม...”

“...มีชื่อเสียง ได้รู้จักคน ได้ใช้ภาษา...ภูมิใจมาก...”

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึกในบทที่แล้วนั้น ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งแบ่งออกเป็น ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์
2. ศึกษาค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี
3. ศึกษาผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

3.1 ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน ได้แก่ ค่าจ้างต่อวัน หรือค่าจ้างต่อเดือน ค่าความรู้ในภาษาเกาหลี เงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยว

3.2 ผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ได้แก่ โอกาสในการท่องเที่ยว การได้เรียนรู้สถานที่ที่ไปเยือน ความมีชื่อเสียง ความภูมิใจในอาชีพ การได้ใช้ความรู้ในภาษา การได้พบปะผู้คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากอดีตประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี เพื่อสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึก มัคคุเทศก์ประเภทใบอนุญาตมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ซึ่งเป็นผู้ใช้ภาษาเกาหลีสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และมีบัตรอนุญาตให้บริการนำเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการการสัมภาษณ์อดีตประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี เพื่อเก็บข้อมูลกว้าง ๆ ของ มัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี วิธีการเรียนภาษาเกาหลี ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาแต่ละวิธี และผลตอบแทนที่มัคคุเทศก์ได้รับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็น ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึก (In depth Interview) โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบไม่มีโครงสร้าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. การจำแนกประเภทข้อมูล

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

1.2 วิธีการเรียนรู้

1.3 ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

1.4 ข้อมูลผลตอบแทน

1.5 ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทน

2. การเปรียบเทียบข้อมูล โดยการรวบรวมความเหมือน หรือความแตกต่างที่มีอยู่ในคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นสรุปผลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์ถึง วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ดังต่อไปนี้

1. วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์ ในส่วนของข้อมูลด้านวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษา และการเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตนเอง ไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด แต่จะมีข้อแตกต่างกันในวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัว การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา โดยมีมัคคุเทศก์เพียงคนเดียวที่มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีดังกล่าว ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ในประเด็นวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษาของมัคคุเทศก์นั้น สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ ทำให้มัคคุเทศก์มีทักษะอ่าน ทักษะการเขียน ในส่วนของการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการค้นคว้าด้วยตนเอง มัคคุเทศก์ได้ใช้โอกาสจากการทำงานพัฒนาทักษะด้านการพูด และทักษะการฟัง นอกจากนี้ มัคคุเทศก์ได้นำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการค้นคว้าด้วยตนเองด้วยวิธีการอ่านหนังสือภาษาเกาหลี การชมภาพยนตร์เกาหลี และการฟังเพลงภาษาเกาหลีด้วย

สำหรับการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัวของมัคคุเทศก์ที่มีบุคคลในครอบครัวใช้ภาษาเกาหลีได้นั้น จากผลการวิจัยครั้งนี้ไม่พบว่ามีเรียนการสอนภาษาเกาหลีที่มีแบบแผนหรือมีความต่อเนื่องเพียงพอที่จะทำให้มัคคุเทศก์ได้รับการถ่ายทอดทักษะทางภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัวได้เลย นอกจากการจากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์คนเดียวกันที่มี

วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษานั้น การเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวนี้เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมของมัคคุเทศก์ที่มีอิทธิพลทำให้มัคคุเทศก์เกิดการเรียนรู้ภาษาเกาหลี โดยทักษะที่มัคคุเทศก์ได้รับจากการเรียนรู้จากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา คือ ทักษะการฟัง

ในส่วนของประเด็นคำถามที่ว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีวิธีใดที่มัคคุเทศก์คิดว่าได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุดนั้น พบว่าทิศทางการตอบไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือมัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ด้วยเหตุผลสำคัญคือ มัคคุเทศก์มีเวลาให้กับการศึกษาภาษาเกาหลีในสถานศึกษาไม่แน่นอน และ สถานศึกษาไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่ตรงกับความต้องการของมัคคุเทศก์

2. ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลีที่ได้จากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเรียนภาษาเกาหลีในแต่ละวิธีที่มัคคุเทศก์เคยเรียน ซึ่งพบว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนจากสถานศึกษาของมัคคุเทศก์เป็นค่าใช้จ่ายที่ประกอบไปด้วย ค่าเอกสารประกอบการเรียน (Sheet) ค่าครูผู้สอน ค่าสถานที่ ค่าวัสดุ-อุปกรณ์ โดยมัคคุเทศก์มีจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปใกล้เคียงกัน คือ 2,000-4,500 บาท และสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการค้นคว้าด้วยตนเองนั้น พบว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่มัคคุเทศก์จ่ายไปสำหรับการซื้อหนังสือบทสนทนาภาษาเกาหลี แผ่นดิสก์ (CD) ภาพยนตร์เกาหลี เทปเพลงภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนเงินไม่มากเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษา คือ ประมาณ 50-700 บาท

สำหรับประเด็นคำถามเกี่ยวกับความคุ้มค่าของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีแต่ละวิธีนั้น มัคคุเทศก์ได้ตอบข้อคำถามนี้ไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือมัคคุเทศก์มีความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษานั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่า และมีความเหมาะสม เพราะมัคคุเทศก์ได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานของภาษาเกาหลี และมีส่วนช่วยในการค้นคว้าด้วยตนเองอีกด้วย ในด้านของค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้จากการค้นคว้าด้วยตนเองนั้น มัคคุเทศก์ได้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายนี้ว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่มีความคุ้มค่ามาก เพราะเป็นค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการเรียนในสถานศึกษา

อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยครั้งนี้ไม่พบว่า การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัว และการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษาจะมีค่าใช้จ่ายที่สามารถระบุได้แน่ชัด ด้วยสาเหตุเพราะการเรียนภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัว เป็นการเรียนรู้ในระยะสั้น ๆ และขาดความต่อเนื่อง สำหรับการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษานั้นวัตถุประสงค์ของการเดินทางไปมิใช่เพื่อการเรียนภาษาโดยตรง แต่

เป็นการไปอยู่อาศัยเพื่อการทำงาน ดังนั้น ค่าใช้จ่ายที่ควรจะเกิดขึ้นจริง เช่น ค่าเดินทางไปเรียน ค่าที่พักอาศัย จึงไม่พบว่าเกิดขึ้นจากการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากค่าใช้จ่ายที่ได้กล่าวข้างต้นอันเป็นผลจากวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีแล้วนั้น มัคคุเทศก์ยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาเกาหลีอีกด้วย ได้แก่ ค่าสมาชิก และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสังสรรค์ โดยพบว่า มัคคุเทศก์ที่เป็นสมาชิกรองที่เกี่ยวกับการอาชีพ เช่น ชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี และสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ มีค่าใช้จ่าย 200 และ 500 บาท ต่อสองปี โดยมัคคุเทศก์ที่เป็นสมาชิกในองค์กรดังกล่าวมีความคิดเห็นว่า ตนเองได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกรองนั้น จึงมีความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความคุ้มค่า และสำหรับค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสังสรรค์นั้น มัคคุเทศก์คนหนึ่งที่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ได้แสดงความคิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายนี้เป็นจำนวนเงินที่สูงมากและมีระยะเวลาการจ่ายยาวนาน คือ สองล้านบาท ในระยะเวลาเจ็ดปี แต่อย่างไรก็ดีมัคคุเทศก์ที่มีค่าใช้จ่ายประเภทนี้ มีความคิดเห็นว่า เป็นค่าใช้จ่ายที่คุ้มค่า และให้ประโยชน์แก่ตนเองในด้านการพัฒนาทักษะการฟังภาษาเกาหลี

3. ผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ข้อมูลผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากคุณวุฒินา แซ่ตั้ง และมัคคุเทศก์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในระบบการทำงานมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 สายงาน คือ มัคคุเทศก์ที่นำเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) และมัคคุเทศก์ที่พานักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิจัยเฉพาะมัคคุเทศก์ที่นำเที่ยวในพระบรมมหาราชวังเท่านั้น ซึ่งทำให้สัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า มัคคุเทศก์ที่นำเที่ยวในพระบรมมหาราชวัง (วัดพระแก้ว) ได้รับผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินต่องาน งานละ 500 บาท ค่ารถ 100 บาท และเงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยวครั้งละ 20 เหรียญสหรัฐ โดยมัคคุเทศก์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินนี้ว่า เป็นจำนวนเงินที่ตนเองพอใจ และมีความเหมาะสม

ในด้านของผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน จากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์เป็นรายบุคคล พบว่า มัคคุเทศก์คิดว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ทำให้เกิดความภูมิใจในอาชีพ สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทย มีโอกาสในการพบปะผู้คน โอกาสการเยือนสถานที่ต่าง ๆ

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า มัคคุเทศก์มีความพึงพอใจในผลตอบแทนที่ได้รับทั้งสองประเภท และมัคคุเทศก์คิดว่าจะประกอบอาชีพนี้ต่อไป

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์รายบุคคล เพื่อที่จะเก็บข้อมูลมาสรุปหาคำตอบปัญหาการวิจัยที่ว่า มัคคุเทศก์มีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีวิธีใดบ้าง แต่ละวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีมีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร รวมถึงผลตอบแทนที่ได้รับจากการเป็นมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลี

ผลของการเก็บข้อมูลมีความสอดคล้องกัน โดยเฉพาะประเด็นของวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์ ซึ่งจากการให้สัมภาษณ์นั้นมัคคุเทศก์ทุกคนเคยเข้ารับการศึกษาศึกษาจากสถานศึกษา ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้มัคคุเทศก์ใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาจากสถานศึกษาคือ ทำให้พวกเขาได้รับความรู้ขั้นพื้นฐานในภาษาเกาหลี อันจะมีส่วนช่วยในการศึกษาภาษาเกาหลีในระดับสูงขึ้นไป ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์ในกลุ่มที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป กล่าวคือ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีประสบการณ์ในการทำงานมาบ้างแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็มีความรู้ในภาษาเกาหลีเพียงการพูดได้เท่านั้น พวกเขาจึงต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับการอ่าน และ การเขียน ดังเช่นที่ วิจิตร อวระกุล (2540 : 41-45) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกอบรมจะช่วยปรับปรุงความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้น (Improved Performance) ในการจัดการทำงานผิด ๆ ถูก ๆ หรือทำไปอย่างไม่มีความรู้ความสามารถ หรือมีความสามารถ ฝีมือนิสัยการทำงานต่ำ นอกจากนี้ในการศึกษาของณกุล ยิ้มศิริ (2546 : 59) ได้ค้นพบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน สาเหตุหนึ่งก็คือการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำงานในการติดต่อสื่อสาร

จากการที่มัคคุเทศก์ให้ความสนใจเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษานั้น มีประเด็นที่น่าสนใจประเด็นหนึ่งนั่นคือ มัคคุเทศก์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย จากการสัมภาษณ์พบว่าในมัคคุเทศก์กลุ่มนี้จะเรียนรู้ในสถานศึกษาก่อนเข้าทำงานเป็นมัคคุเทศก์ หรือ มีการศึกษาหาความรู้ในภาษาเกาหลีเพิ่มเติมในช่วงแรก ๆ ของการทำงานเป็นมัคคุเทศก์ แต่สำหรับมัคคุเทศก์ที่มีประสบการณ์ทำงานมานาน จะพบว่า ในช่วงระยะแรกของการทำงาน พวกเขาใช้ภาษาเกาหลีแบบท่องจำ มีการจดคำศัพท์ภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย โดยคำศัพท์ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการถามเพื่อนมัคคุเทศก์ด้วยกันเอง หลังจากนั้นมัคคุเทศก์เหล่านี้จึงใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในระดับพื้นฐานจากสถานศึกษา จากผลการวิจัยนี้เองแสดงให้เห็นว่า ในสมัยก่อนการเปิดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีโดยสถานศึกษามีน้อย ทำให้ผู้สนใจศึกษาภาษาเกาหลีไม่มีโอกาสในการหาสถานที่เรียน ซึ่งผิดกับปัจจุบันที่มีสถานศึกษาที่เปิดดำเนินการเรียนการสอนภาษาเกาหลีมากขึ้น ส่งผลให้ผู้มีความสนใจเรียนรู้ภาษาเกาหลี มีโอกาสในการศึกษามากขึ้น

สำหรับการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการค้นคว้าด้วยตนเองนั้น พบว่ามัคคุเทศก์ทุกคนมีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีการนี้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์ทำให้ได้ทราบว่า สาเหตุที่ทำให้มัคคุเทศก์ต้องใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการค้นคว้าด้วยตนเอง ก็คือ การไม่มีเวลา

ว่างที่แน่นอนสำหรับการไปเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษา และการเรียนการสอนภาษาเกาหลี โดยสถานศึกษานั้นเป็นการเรียนการสอนเพียงระดับพื้นฐานเท่านั้น ด้วยสาเหตุดังกล่าว ทำให้ มัคคุเทศก์ที่เคยเรียนรู้ภาษาเกาหลีในระดับพื้นฐานมาแล้ว จึงไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อใน สถานศึกษาอีก ดังเช่นที่ ชำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543 : 36) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้จากการ ปฏิบัติ ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติฝึกฝนจนประจักษ์ผล และเกิดความชำนาญ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาใด ๆ ก็ตามผู้เรียนจะไม่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเอง ได้เลย หากขาดการฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี และคณะ (2545 : 13-14) ยังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ไว้ด้วยว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ ต่อเนื่องตลอดชีวิต ทุกคนต้องเรียนรู้อยู่เสมอ เพื่อการพัฒนาชีวิตจิตใจของตนเอง จากความ คิดเห็นนี้ยังแสดงให้เห็นด้วยว่า การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการค้นคว้าด้วยตนเองของ มัคคุเทศก์นั้น มัคคุเทศก์ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่ได้จากการพูดภาษาเกาหลีกับชาวเกาหลี และ มัคคุเทศก์ได้ฝึกฝนการพูดเพื่อให้มีสำเนียงในภาษาเกาหลีที่ไพเราะอีกด้วย นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศรี กิตติศรีปัญญา (2542 : 85-86) ที่ได้ศึกษาพบว่า การสอน ภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์มีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูง กว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

อย่างไรก็ดีจากผลการวิจัยที่ได้พบการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์บางคนที่มี ความแตกต่างไปจากมัคคุเทศก์คนอื่น ๆ นั่นคือการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากบุคคลในครอบครัว และการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา ในส่วนของการเรียนรู้ภาษา เกาหลีจากบุคคลในครอบครัวที่ได้พบจากการวิจัยนี้ เป็นเพียงการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของ มัคคุเทศก์ที่มีบิดาที่สามารถใช้ภาษาเกาหลีสอนภาษาเกาหลีให้กับลูกเพื่อวัตถุประสงค์ในการ ทำงานเท่านั้น มิใช่เพื่อการสื่อสารกันในชีวิตประจำวันทั่วไป วิธีการดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า มัคคุเทศก์ยังไม่เกิดการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอย่างเพียงพอที่จะเกิดทักษะความชำนาญได้ สำหรับ การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาอีก วิธีการหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่มีโอกาสในการไปอยู่อาศัยในประเทศเจ้าของภาษานั้น โดยการ เรียนรู้ด้วยวิธีการนี้เป็นการเรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (Nurturing Environment) กล่าวคือ สภาพแวดล้อมที่ดีสามารถเอื้ออำนวยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้ (ทิศนา ขัมมณี และ คณะ. 2545 : 13-14) ดังจะเห็นได้ว่า มัคคุเทศก์ที่ไปใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษาเป็น ระยะเวลาหนึ่งนั้น ทำให้เขาเกิดทักษะการฟังที่ดี และสามารถจดจำและมีทักษะในการพูดภาษา เกาหลีอย่างเป็นอย่างดีเช่นกัน

ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่ได้จากการสัมภาษณ์มัคคุเทศก์นั้น เป็นส่วนต่อเนื่องมาจากการ สัมภาษณ์วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของมัคคุเทศก์ ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลินั้น มัคคุเทศก์มีค่าใช้จ่ายที่น่าสนใจสองประเภทคือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจาก สถานศึกษา และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตนเอง โดยมัคคุเทศก์มี

ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายไปเป็นค่าเอกสารประกอบการเรียน (Sheet) ค่าครูผู้สอน ค่าสถานที่ และค่าวัสดุอุปกรณ์การเรียน สำหรับค่าใช้จ่ายที่มัลคฤเทศก์ได้จ่ายไปจากวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตนเองนั้น จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เป็นเพียงค่าใช้จ่ายในการซื้อตำรา/เอกสาร ค่าแผ่นดิสก์ (CD) ภาพยนตร์เกาหลี ค่าเทปเพลงภาษาเกาหลี ที่มีราคาไม่สูง อย่างไรก็ตาม มัลคฤเทศก์บางคนก็ยังคงมีค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากการค้นคว้าด้วยตนเองบางอย่างที่แตกต่างจากมัลคฤเทศก์คนอื่น ๆ นั่นคือ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสังสรรค์ ซึ่งพบว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงและมีระยะเวลาการจ่ายหลายปี สำหรับค่าใช้จ่ายที่จ่ายโดยวิธีการเรียนรู้จากบุคคลในครอบครัวนั้น จากการวิจัยครั้งนี้ไม่พบว่ามีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น แต่สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษานั้น จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีเพียงค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวันเท่านั้น

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่มัลคฤเทศก์ได้จ่ายไปเพื่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลีแต่ละวิธีการนั้น มัลคฤเทศก์ต่างก็มีทิศทางการตอบไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ มัลคฤเทศก์มีความคิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่ตนเองต้องจ่ายไปเมื่อเปรียบเทียบกับความรู้ในภาษาเกาหลีที่ได้รับนั้นเป็นค่าใช้จ่ายที่มีความคุ้มค่า เพราะการลงทุนเรียนรู้ภาษาเกาหลีทำให้พวกเขาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการลงทุนเพื่อการศึกษาของมัลคฤเทศก์ที่ได้ลงทุนไปโดยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีการต่าง ๆ นั้น ทำให้ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า ผู้เรียนสามารถลงทุนในการศึกษาได้มากมายหลายวิธีการ ซึ่งสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจของตนเอง เวลาที่ต้องใช้ในการเรียนรู้ รวมถึงความรู้ที่จะได้รับกลับมาจากการลงทุนในการศึกษาที่ตนเองได้เลือก อย่างไรก็ตามหากผู้เรียนทำการเลือกลงทุนในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งแล้ว ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนได้เสียไปจะไม่เกิดประโยชน์เลยหากผู้เรียนมิได้ทำการหมั่นฝึกปฏิบัติให้มีทักษะความชำนาญในภาษาเกาหลีอยู่เสมอ

ในด้านของผลตอบแทนจากการเป็นมัลคฤเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีนั้นพบว่า มัลคฤเทศก์ที่ให้สัมภาษณ์ต่างได้รับผลตอบแทนในสองลักษณะ นั่นคือ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน โดยพบว่า มัลคฤเทศก์ได้รับผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการทำงานในแต่ละงาน งานละ 500 บาท โดยมีค่ารถ 100 บาท นอกจากนี้ในระบบการทำงานของมัลคฤเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีนั้น มัลคฤเทศก์ได้รับเงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยวอีกครั้งละ 20 เหรียญสหรัฐ ดังเช่นที่คูลัมปีและฮอลแลค (Coomb and Hallak. 1972 : 22) ได้กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทนทางตรงส่วนบุคคล เป็นการวัดรายได้ของบุคคล รวมกับรายได้พิเศษ เนื่องจากบุคคลที่มีการศึกษาจะทำให้ผลิตภาพของเขาเพิ่มขึ้นและส่งผลให้มีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งจากทฤษฎีดังกล่าว อาจมองไม่เห็นว่ มัลคฤเทศก์จะมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นอย่างไร แต่จากการสอบถามมัลคฤเทศก์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นมัลคฤเทศก์ภาษาเกาหลีตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป พบว่า การที่

พวกเขาทำอาชีพนี้มานาน อีกทั้งมีความทักษะความชำนาญในภาษาเกาหลีด้านต่าง ๆ ทำให้พวกเขามีโอกาสในการหารายได้พิเศษเพิ่มขึ้นจากการเป็นล่าม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญกุล ยัมศิริ (2546 : 60) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในสถานศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีงานทำแล้ว และมีความสนใจเรียนภาษาญี่ปุ่น เมื่อมีความรู้ในภาษาญี่ปุ่นจะสามารถปรับเงินค่าตอบแทนรายเดือนเพิ่มมากขึ้นถ้ามีความรู้ความสามารถทางภาษามากกว่าผู้อื่น

สำหรับผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน จากการวิจัยครั้งนี้ มัคคุเทศก์มีทิศทางการตอบไปในทิศทางเดียวกัน คือมีความคิดเห็นว่าอาชีพมัคคุเทศก์เป็นอาชีพที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาต่างประเทศ ได้เรียนรู้บุคคลจากหลายเชื้อชาติ ทั้งในด้านวัฒนธรรม ด้านความคิด มัคคุเทศก์มีความภาคภูมิใจในอาชีพ เพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียง และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย และเป็นผู้เผยแพร่ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยให้นักท่องเที่ยวได้รู้จัก เป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงจากการทำงาน ซึ่งผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงินที่มัคคุเทศก์ได้รับนี้ เพอร์ลแมน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537 : 6-7 ; อ้างอิงจาก Richard Perlman. 1973) ได้กล่าวเกี่ยวกับผลประโยชน์ของการศึกษาไว้ว่า นอกจากผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินแล้ว ยังมีผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น ความสุขที่เกิดจากการทำงาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟื่องนภา เตียเจริญ (2541 : 83) ที่ได้ศึกษาถึงปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของมัคคุเทศก์ใน

กรุงเทพมหานคร โดยผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวก ได้แก่ การมีอำนาจปราศรัยความสำเร็จและการมีชื่อเสียง ความภูมิใจในตนเอง ความต้องการที่จะเป็นมิตรกับผู้อื่น (การได้พบปะเรียนรู้ผู้คน) และด้านความต้องการที่จะเกี่ยวข้องทางด้านสังคม

สรุปได้ว่า ผลตอบแทนที่มัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีได้รับนั้นมีทั้งผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ในด้านผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน มัคคุเทศก์มีความพึงพอใจกับเงินที่ได้รับ โดยพวกเขาเปรียบเทียบกับมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาอื่น และผู้ที่ต้องทำงานเป็นพนักงานประจำ นอกจากนี้มัคคุเทศก์ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพมัคคุเทศก์ที่มีความชำนาญในภาษาเกาหลีด้วยว่า ยังคงเป็นอาชีพที่น่าสนใจทำ เพราะได้รับผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินค่อนข้างสูง นอกจากนี้ปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทยอย่างต่อเนื่องยังเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า พวกเขายังคงมีงานทำอย่างต่อเนื่องได้อีก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. จากการวิจัยพบว่า มัคคุเทศก์ให้ความสนใจเรียนรู้ภาษาเกาหลี จากสถานศึกษา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง มากที่สุด โดยมัคคุเทศก์คิดว่าการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในระดับพื้นฐานนั้น การเรียนจากสถานศึกษาจะทำให้ได้รับทักษะการเขียนและทักษะการอ่าน ต่อจากนั้นการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการค้นคว้าด้วยตนเองจะเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด เพราะจะเป็นการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังได้เป็นอย่างดี ซึ่งการเรียนรู้วิธีนี้จะเป็นการเรียนรู้ที่ให้ประโยชน์ในการทำงานเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ภาษาเกาหลีสามารถเรียนรู้หลายวิธี ได้แก่ การเรียนรู้จากบุคคลในครอบครัว การเรียนรู้จากสถานศึกษา การเรียนรู้โดยใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา และการค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งผู้สนใจสามารถนำข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ไปประกอบการตัดสินใจเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง

2. จากการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา เป็นวิธีการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ผู้เรียนจะได้รับทักษะในภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเป็นโอกาสให้สถานศึกษาต่าง ๆ จัดให้มีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี โดยใช้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การจัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา ไปศึกษาในประเทศเกาหลี โดยการจัดให้อาศัยอยู่กับครอบครัวอุปถัมภ์ เป็นต้น

3. จากการวิจัยพบว่า ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลีจากสถานศึกษาเป็นค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด รองลงมาคือค่าใช้จ่ายจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเหมาะสมสำหรับบุคคลที่มีพื้นฐานในภาษาเกาหลีบ้างแล้ว ดังนั้นการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้จะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้เรียนได้มาก แต่สำหรับบุคคลที่ยังไม่มีพื้นฐานในภาษาเกาหลีเลย การเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากสถานศึกษาจึงมีความจำเป็น ซึ่งผู้เรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากวิธีการดังกล่าวด้วย

4. จากการวิจัยพบว่า มัคคุเทศก์ได้ให้ความสนใจไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องของผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากงาน และเงินสมนาคุณพิเศษจากนักท่องเที่ยว สำหรับผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน พบว่ามัคคุเทศก์มีโอกาสดูแลใช้ภาษาเกาหลี มีความภูมิใจในอาชีพ การมีโอกาสดูแลต้อนรับผู้คน โอกาสในการเยือนสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งผู้สนใจเป็นมัคคุเทศก์สามารถใช้ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้พิจารณาตัดสินใจเลือกเป็นมัคคุเทศก์ได้ แต่อย่างไรก็ดี ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินนั้น อาจเพิ่มขึ้น หรือลดลงได้ ขึ้นอยู่กับปริมาณนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่เดินทางเข้าประเทศไทย และปริมาณมัคคุเทศก์ด้วย ดังนั้นผู้สนใจเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ต้องศึกษาพฤติกรรม และความคาดหวังของนักท่องเที่ยว รวมทั้งปริมาณมัคคุเทศก์เพื่อที่จะได้จัดบริการให้พอเพียง และสอดคล้องกับความคาดหวัง เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

5. จากการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้มัลคุเทศก์ให้ความสนใจต่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตนเอง เพราะในสถานศึกษาไม่มีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพมัลคุเทศก์ได้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอน ให้เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพมัลคุเทศก์ได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า มัลคุเทศก์เลือกการเรียนรู้จากสถานศึกษา และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาค่าใช้จ่ายทั้งสองวิธี เนื่องจากมัลคุเทศก์มีความคิดเห็นว่า การเรียนรู้ภาษาเกาหลีทั้ง 2 วิธี สามารถใช้ประกอบอาชีพได้

2. ผลการวิจัยครั้งนี้เรื่องค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษานั้น มีค่าใช้จ่ายที่ยังไม่สมบูรณ์ เช่น ค่าเดินทางไปประเทศเกาหลี ค่าที่พักอาศัย เป็นต้น ซึ่งในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยถึงรายละเอียดค่าใช้จ่ายของการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยวิธีการนี้ให้มากขึ้น

3. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ในอดีตที่ผ่านมาสถานศึกษายังมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาเกาหลีที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งผู้ทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงสถานการณ์ปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนภาษาเกาหลีในสถานศึกษาอย่างละเอียด เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษา

4. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์รายบุคคลแบบเจาะลึกเท่านั้น ทำให้ในบางประเด็นข้อมูลอาจไม่ครบถ้วน เช่น ข้อมูลค่าใช้จ่าย ซึ่งการทำวิจัยครั้งต่อไป หากมีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้ทำวิจัยควรใช้การสัมภาษณ์ในแบบอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น การสัมภาษณ์กลุ่ม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร : กรุงเทพฯ.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2533). การพัฒนาบุคลากรสาขาการท่องเที่ยว. สัมมนา.
 กรุงเทพฯ : โรงแรมเอเชีย.
- (2539). วิสัยทัศน์พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.
 สัมมนา. ชลบุรี : โรงแรมพัทยาปาร์ค.
- (2540). การจัดตั้งองค์กรกลางด้านการพัฒนาคุณภาพบุคลากร
 ทางการท่องเที่ยว. สัมมนา. นครปฐม : โรงแรมโรสการ์เด็น.
- (2544). รายงานประจำปี. กรุงเทพฯ.
- (2544). สถิติประจำปี 2544. กรุงเทพฯ.
- (2545). ธุรกิจท่องเที่ยว. วารสาร. ปีที่ 15 ฉบับที่ 7 เดือน
 กรกฎาคม 2545. กรุงเทพฯ.
- การศึกษานอกโรงเรียน. กรม. (2538). ศูนย์ส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัย.
 กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เกศรี กิตติศรีปัญญา. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิด
 รวบรวมทางภาษาจากการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการ
 สอนตามคู่มือครู : ปริญญาณิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนัก. (2528). ค่าใช้จ่ายและการลงทุนในมหาวิทยาลัยและ
 วิทยาลัยเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- (2532). ค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนจากการลงทุนทาง
 การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- (2539). อัตราผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการ
 ลงทุนทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ลาร์จ ฟอรัม.
- คณะนิติบัญญัติ วิชานโยบายการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่นที่ 2. (2526). การเรียนรู้ของผู้ใหญ่. (แปล) :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- จารุบุณณ์ ปาณานนท์. (2531). จุลสารการท่องเที่ยว. บทความ. เกาหลีใต้ – ตลาดการ
 ท่องเที่ยวที่กำลังถูกจับตามอง. ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 เดือน กรกฎาคม – กันยายน 2531.
 กรุงเทพฯ.

- จิราภรณ์ สุวรรณกนิษฐ์. (2532). การศึกษาความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษา คณะธุรกิจการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. ปรินทิพนิพนธ์.
กศ.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลดา สิทธิวรรณ. (2543). จุลสารการท่องเที่ยว. บทความ. แนวทางการให้บริการนักท่องเที่ยว
เที่ยวชาวญี่ปุ่น. ปีที่ 19 ฉบับที่ 4 เดือน ตุลาคม – ธันวาคม 2543. กรุงเทพฯ
- เชียรศรี วิวิศรี. (2534). จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ ประสานมิตร : กรุงเทพฯ.
- ทศนา แคมมณี และคนอื่น ๆ. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนา และ
ปัญหาข้อใจ. กรุงเทพฯ : บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- ณัฏฐา ประพฤติพงศ์. (2545). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่น ใน
ระดับชั้นที่สูงขึ้น กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ : สารนิพนธ์. ศ.ม.
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนคร
ินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณุกูล ยัมศิริ. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ใน
สถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์. กศ.ม. สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เดือนใจ บำรุงพงษ์. (2535). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของนักศึกษา สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพิษณุโลก : กรณีศึกษาเฉพาะกรณี. ปรินทิพนิพนธ์.
กศ.ม. วิชาเอกการบริหารการศึกษา. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
นเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิวลิป เครือมา. (2545). การศึกษาผลตอบแทนจากการผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจ. ปรินทิพ
นิพนธ์. ศ.ด. สาขาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นงราม เศรษฐพานิช และคนอื่น ๆ. (2532). ต้นทุนและแหล่งที่มาของเงินทุนเพื่อการ
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2527). เศรษฐศาสตร์การศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- นันทวรรณ เจริญจิตต์. (2532). การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของบัณฑิตศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์. ค.ม. วิชาเอกอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. สุวีริยาสาสน์. กรุงเทพฯ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
พิมพ์ครั้งที่ 4. B&B Publishing. กรุงเทพฯ.

- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : ไฟว์ แอนด์ ไฟว์ พรินติ้ง.
- ไพฑูรย์ พงตะบุตร และ วิลาสวงศ์ พงตะบุตร. (2542). *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ
- เฟื่องนภา เตียเจริญ. (2541). *ปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานของมัคคุเทศก์ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยี่ยมจิต บุรณ์โสภา. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). *พจนานุกรม พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- ศรัณยา วรากุลวิทย์. (2537). *งานมัคคุเทศก์ 1*. พิมพ์ครั้งที่ 3. พระนครศรีอยุธยา : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี.
- ศรีกรุง โกษะ. (2545). *การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์. ศ.ม. วิชาเอก เศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายัณห์ มัลยาภรณ์. (2513). *แนวคิดบางประการของการจูงใจในการเรียนรู้*. วิทยาลัยวิชาการศึกษา : ชลบุรี.
- เสาวนีย์ พันธ์สรณ์. (2535). *เหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอก การศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์. (2528). *ทฤษฎีการเรียนรู้*. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. นนทบุรี.
- สุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ และคณะ. (2541). *การเปิดเสรีการค้าบริการ : ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (กรณีศึกษาพันธกรณีของแกดต์ อาเซียน และเอเปค)*. กรุงเทพฯ : ศูนย์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทร สุนันทชัย และคณะ. (2532). *การศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ*.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช : นนทบุรี.

สุภางค์ จันทวานิช. (2546). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 5.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

———. (2546). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 11. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

สุภาพร มากแจ้ง. (2539). *หลักมคฺคเทศก์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์.

กรุงเทพ.

สุภาพรรณ ไชยเศรษฐ. (2525). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา*

เอกชน. วิทยานิพนธ์. ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สมาลี ปิตยานนท์. (2539). *เศรษฐศาสตร์แรงงาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุลัดดา กุวงศ์. (2539). *ความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในการพัฒนา*

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. วิชาเอกการศึกษา

ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์. (2545). *ธุรกิจท่องเที่ยว*. บทความ. มคฺคเทศก์ต้องสำนึกในคุณภาพ.

ปีที่ 15 ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม 2545. กรุงเทพฯ.

อัญชลี สุขเจริญ. (2542). *การวิเคราะห์ผลตอบแทนส่วนบุคคลในการลงทุนทางการศึกษาใน*

มหาวิทยาลัยเอกชน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. วิทยานิพนธ์. ศ.ม.

(เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

อัมพร มีสุข. (2517). *สภาพปัจจุบันและแนวทางปฏิรูปการศึกษา*. การสัมมนาเรื่องการศึกษา

เพื่อมวลชน. กรุงเทพฯ.

อัมพร วิจิตรพันธ์. (2520). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อานดาภา อมาตยกุล. (2534). *การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจส่วนตัวเอกชน*

การศึกษาคณะต่าง ๆ ในวิทยาลัยครูสวนดุสิต สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ : ศึกษากรณี

ผู้รับราชการ. วิทยานิพนธ์. วท.ม. วิชาเอกเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อุดม เขยกีวงศ์. (2544). *แนวทางการบริหารและการจัดการ : การศึกษานอกระบบ และ*

การศึกษาตามอัธยาศัย. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ 1991.

อุดม นิลแสง. (2523). *การศึกษานอกโรงเรียน : วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา*.

พระนครศรีอยุธยา.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2528). *การวางแผนทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ.

Blaug, Mark. (1970). *Economic of Education II*. Harmondsworth : Penguin Books.

Coomb, Philip H. (1974). *Attacking Rural Poverty ; How Nonformal Education Can Help*.
Baltimore : The John Hopkins University Press.

Coomb, Philip H. and Jacques, Hallak. (1972). *Education Cost Analysis in Action : Case Studies for Planner II*. Unesco : International Institute for Education Planning
Paris.

Gwartney, James D. and Richard Stroup. (1983). *Microeconomic*. 3rd ed. New York :
Academic Press, Inc.

Perlman, Richard. (1973). *The Economics of Education : Concept Problem and Policy Issues*. New York : McGraw-Hill Book.

Tourism Authority of Thailand. (1997). *Statistical Report 1997*.
BANGKOK.

----- (1998). *Statistical Report 1998*. Bangkok.

----- (1999). *Statistical Report 1999*. BANGKOK.

----- (2000). *Statistical Report 2000*. BANGKOK.

----- (2001). *Statistical Report 2001*. BANGKOK.

----- (2002). *Statistical Report 2002*. BANGKOK.

Woodhall, Maureen. (1970). *Cost-Benefit Analysis in Education Planning*. Paris :
Unesco/International/Institute of Educational Planning.

www.lonelyplanet.com/destinations/australasia/australia/

----- [/australasia/new_zealand/](#)

----- [/caribbean/antigua_and_barbuda/](#)

----- [/europe/austria](#)

----- [/europe/france/](#)

----- [/europe/germany/](#)

----- [/europe/netherlands/](#)

----- [/europe/norway/](#)

----- [/europe/russia/](#)

----- [/europe/spain/](#)

----- [/indian_subcontinents/sri_lanka/](#)

----- [/middle_east/israel_and_the_palestinian_territories/](#)

----- [/middle_east/united_arab_emirates/](#)

www.lonelyplanet.com/north_east_asia/south_korea/

-----./north_east_asia/taiwan/

-----./south_america/brazil/

-----./south_east_asia/cambodia/

-----./south_east_asia/myanmar/

-----./south_east_asia/vietnam/

www.mfa.go.th/web/479.php?id=31

-----./web/479.php?id=53

-----./web/479.php?id=63

-----./web/479.php?id=79

-----./web/479.php?id=96

-----./web/479.php?id=125

-----./web/479.php?id=126

-----./web/479.php?id=131

-----./web/479.php?id=133

-----./web/479.php?id=148

-----./web/479.php?id=164

-----./web/479.php?id=173

-----./web/479.php?id=225

-----./web/479.php?id=242

-----./web/479.php?id=243

-----./web/479.php?id=265

-----./web/479.php?id=266

-----./web/479.php?id=292

-----./web/479.php?id=298

-----./web/479.php?id=331

-----./web/479.php?id=353

-----./web/479.php?id=358

-----./web/479.php?id=365

-----./web/479.php?id=377

-----./web/479.php?id=378

www.pia.gov.ph/philinfo/phinfo.htm#LANGUAGE

www.tat.or.th/tbgr/

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/2448

วันที่ 4 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางกฤติยา อูชชิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นนักธุรกิจทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมฤตา ต้นสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์พิสมัย จารุจิตติพันธ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นนักธุรกิจทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสัมภาษณ์ให้ นางกฤติยา อูชชิน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/2449

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

เนื่องด้วย นางกฤติยา อุชชิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ให้ นางกฤติยา อุชชิน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8199471 มือถือ 01-9285641

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ประธานชมรมมัคคุเทศก์อาชีพภาษาเกาหลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์

เนื่องด้วย นางกฤติยา อุชชิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐกา ตันสกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์การศึกษาเชิงคุณภาพของค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ให้ นางกฤติยา อุชชิน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8199471 มือถือ 01-9285641

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสัมภาษณ์

1. รศ.ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์	สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. คุณจารย์พล เรืองเกตุ	นายกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ
3. คุณหทัยรัตน์ เทพวิชรานนท์	ประธานชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์

การศึกษาคำใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการ
เป็นมัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) ภาษาเกาหลี

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาคำใช้ง่ายในการเรียนภาษาเกาหลี และผลตอบแทนจากการเป็น
มัคคุเทศก์ทั่วไป(ต่างประเทศ)ภาษาเกาหลี

ผู้วิจัย นางกฤติยา อุษชิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย โดยจะนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจะนำมาวิเคราะห์เป็นภาพรวมเท่านั้น มิได้นำมาเผยแพร่เป็นรายบุคคล และจะไม่ส่งผลเสียหายต่อผู้ตอบแต่ประการใด

1. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี
 - ตอนที่ 3 คำใช้ง่ายในการเรียนภาษาเกาหลี
 - ตอนที่ 4 ผลตอบแทนในอาชีพมัคคุเทศก์
 - ตอนที่ 5 คำถามอื่น ๆ
2. โปรดตอบคำถาม ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ
2. ท่านมีอายุกี่ปี
3. ท่านมีบุคคลในครอบครัวที่มีทักษะในภาษาเกาหลีหรือไม่ ถ้ามีบุคคลนั้นคือใคร
 - 3.1 บุคคลนั้นประกอบอาชีพอะไร
4. ประสบการณ์ในอาชีพมัคคุเทศก์
 - 4.1 ท่านมีประสบการณ์ในอาชีพมัคคุเทศก์มานานกี่ปี (นับตั้งแต่เริ่มประกอบอาชีพ-ปัจจุบัน)
 - 4.2 ท่านเป็นมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีมานานกี่ปี
5. ท่านเป็นมัคคุเทศก์ภาษาต่างประเทศอื่นที่มีใช้ภาษาเกาหลีด้วยหรือไม่ถ้าใช่ กรุณาระบุภาษา
6. ท่านเป็นมัคคุเทศก์สังกัดหน่วยงาน หรือมัคคุเทศก์อิสระ
7. ท่านเริ่มเรียนภาษาเกาหลีตั้งแต่อายุเท่าใด

8. เคยผ่านการฝึกงาน/ดูงานที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีหรือไม่ ถ้าเคย งานที่ท่านฝึกงานมีลักษณะอย่างไร ระยะเวลาในการฝึกงานยาวนานเพียงใด
9. ท่านเคยเดินทางไปประเทศเกาหลีหรือไม่ ถ้าเคยท่านมีวัตถุประสงค์ในการอะไรในการอยู่อาศัย และใช้เวลาอยู่อาศัยนานเท่าใด
9. ท่านอยู่อาศัยกับใครในประเทศเกาหลี
10. ท่านเป็นสมาชิกในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของท่านหรือไม่ ที่ใดบ้าง ท่านมีสมาชิกภาพแบบใด

ตอนที่ 2 วิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลี

- ท่านเริ่มเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากที่ใด เช่น ครอบครัว สถานศึกษา การใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา การค้นคว้าด้วยตนเอง หรือวิธีอื่น
- รูปแบบการเรียนที่ท่านได้รับจากแต่ละแหล่งเป็นอย่างไร
- ทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ในวิธีที่ท่านเคยเรียนเป็นอย่างไร

กรณีเรียนรู้จากครอบครัว

1. บุคคลใดในครอบครัวของท่านที่มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของท่าน และมีส่วนในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของท่านอย่างไร
2. วิธีการสอนหรือกิจกรรมใดในครอบครัวที่ทำให้ท่านได้รู้จักและเข้าใจในภาษาเกาหลี เช่น การดูรายการโทรทัศน์ร่วมกัน การพูดคุย การเล่น เป็นต้น
3. ช่วงเวลาใดบ้างที่ท่านและครอบครัวมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในภาษาเกาหลี
4. ท่านมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในครอบครัวบ่อยเพียงใด
5. ระยะเวลาในการเกิดกิจกรรมหนึ่ง ๆ ยาวนานเพียงใด
6. สถานที่ใดบ้างที่ท่านและครอบครัวมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในภาษาเกาหลี และสถานที่นั้นเหมาะสมในการทำกิจกรรมอย่างไร
7. ในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยครอบครัวท่านคิดว่าได้รับการพัฒนาทักษะในภาษาด้านใดบ้าง ด้านใดได้รับมากที่สุด เพราะเหตุใด และด้านใดได้รับน้อยที่สุด เพราะเหตุใด
8. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาเกาหลีจากครอบครัว มีส่วนช่วยให้ท่านได้เรียนรู้ และเข้าใจในภาษาเกาหลีได้อย่างไรบ้าง

การเรียนรู้จากสถานศึกษา

1. สาเหตุใดที่ท่านให้ความสนใจเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษา
2. สถานศึกษาที่ท่านเลือกเรียนจัดให้มีครูผู้สอนอย่างไร เช่น เป็นผู้จบวิชาชีพครูด้านภาษาเกาหลีและเป็นชาวชาวเกาหลี เป็นชาวเกาหลีที่ไม่ได้จบด้านภาษาเกาหลี เป็นบุคคลชาติอื่นที่สามารถใช้ภาษาเกาหลีได้ชำนาญ เป็นต้น

3. บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาเป็นอย่างไร เช่น จำนวนผู้เรียนต่อห้อง อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ครูผู้สอน เป็นต้น
4. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมในสถานศึกษาที่ทำให้ท่านเกิดทักษะในภาษาต่าง ๆ เป็นอย่างไร เช่น การฝึกฟังคำสนทนาจากเทป การทำกิจกรรมกลุ่ม การฝึกเขียน เป็นต้น
5. ท่านมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมที่เพิ่มพูนทักษะในภาษาเกาหลีบ่อยเพียงใด
6. ความถี่ในการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้ท่านเป็นอย่างไร
7. ในการเรียนภาษาเกาหลีในสถานศึกษาท่านมีเวลาในการเรียนเป็นอย่างไร เช่น เรียนทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง เรียนสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1-3 ชั่วโมง เป็นต้น
8. ท่านใช้เวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีในสถานศึกษาทั้งสิ้นนานเท่าใด
9. สถานศึกษาที่สอนภาษาเกาหลีที่ท่านเคยเรียนได้แก่ที่ใดบ้าง แต่ละแห่งสอนทักษะในภาษาเกาหลีให้แก่ท่านในด้านใด อย่างไร
10. ท่านคิดว่าทักษะด้านใดบ้างที่ท่านได้รับการเรียนในสถานศึกษา ด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด ด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด
11. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาเกาหลีในสถานศึกษา มีส่วนช่วยให้ท่านได้เรียนรู้ และเข้าใจในภาษาเกาหลีได้อย่างไรบ้าง

การเรียนรู้โดยใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษา

1. ในขณะที่ท่านอยู่ในประเทศเกาหลี บุคคลใดมีส่วนสำคัญในการสอนภาษาเกาหลีให้แก่ท่าน
2. วิธีการหรือกิจกรรมใดที่บุคคลนั้นสอนให้ท่านรู้จักและเข้าใจในภาษาเกาหลี
3. ท่านได้ใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ช่วยให้ท่านได้เรียนรู้ภาษาเกาหลีบ่อยเพียงใด แต่ละครั้งนานแค่ไหน
4. สถานที่ใดในประเทศเกาหลีที่ท่านได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะในภาษาเกาหลีของท่าน และฝึกฝนทักษะด้านใด วิธีการฝึกฝนทักษะเป็นอย่างไร
5. ท่านใช้เวลาในการอาศัยอยู่ในประเทศเกาหลีนานเท่าใด จึงทำให้ท่านเกิดทักษะในภาษาเกาหลีในด้านต่าง ๆ
6. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยการใช้ชีวิตในประเทศเจ้าของภาษาทำให้ท่านได้มีทักษะด้านใดบ้าง ด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด ด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด
7. ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตในประเทศเกาหลีนั้น มีส่วนช่วยให้ท่านได้เรียนรู้ และเข้าใจในภาษาเกาหลีได้อย่างไรบ้าง

การเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตนเอง

1. สาเหตุใดที่ท่านเลือกวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีโดยวิธีการค้นคว้าด้วยตนเอง
2. ท่านมีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตนเองอย่างไรบ้าง เช่น การชมภาพยนตร์ การอ่านหนังสือต่าง ๆ เป็นต้น

3. เมื่อท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง ท่านมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร เช่น การ ใช้พจนานุกรม ถามบุคคลที่รู้ เป็นต้น
4. ท่านใช้เวลาในการเรียนรู้ด้วยตนเองบ่อยเพียงใด เช่น วันละกี่ชั่วโมง สัปดาห์ละกี่วัน เป็นต้น
5. ท่านคิดว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ท่านเกิดทักษะด้านใดบ้าง ด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด ด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

การเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ

1. บุคคลใดที่มีส่วนสำคัญในการสอน หรือช่วยให้ท่านได้เรียนรู้ภาษาเกาหลี
2. ท่านมีวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีอย่างไร
3. ท่านได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีบ่อยเพียงใด
4. ในวิธีการที่ท่านเรียนรู้นั้น ท่านต้องใช้เวลาเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพื่อให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ
5. ท่านคิดว่าทักษะในภาษาเกาหลีด้านใดบ้างที่ท่านได้รับจากวิธีการเรียนนี้ ทักษะด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด ทักษะด้านใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

สรุปผล การเรียนรู้แต่ละวิธีทำให้ท่านเกิดทักษะจนสามารถใช้ประกอบอาชีพได้ เป็นการเรียนรู้โดยวิธีใดได้มากที่สุด เพราะเหตุใด ทักษะที่ท่านได้พัฒนามากที่สุดคือด้านใด ทักษะที่ท่านได้พัฒนาน้อยที่สุดคือด้านใด

ตอนที่ 3 ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลี

- ท่านมีรูปแบบค่าใช้จ่ายในการเรียนภาษาเกาหลีอย่างไร เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าตำราหรือเอกสาร ค่าใช้จ่ายฝึกงานหรือดูงาน ค่าสมาชิก ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นต้น
- ความถี่หรือระยะเวลาที่จ่ายเป็นอย่างไร
- ความสมเหตุสมผลของค่าใช้จ่ายเป็นอย่างไร

ค่าเล่าเรียน

1. จำนวนเงินค่าเล่าเรียนที่ท่านจ่ายเป็นเงินเท่าใด ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. ความถี่หรือระยะเวลาในการจ่ายเป็นอย่างไร
3. ท่านคิดว่าค่าเล่าเรียนที่ท่านได้จ่ายไปมีความคุ้มค่าหรือไม่ อย่างไร

ค่าตำรา เอกสาร

1. ท่านมีแหล่งในการซื้อตำราในภาษาเกาหลีที่ใดบ้าง
2. ท่านมีตำรา หรือเอกสารที่ต้องซื้อเพิ่มพิเศษอะไรบ้าง
3. จำนวนเงินที่ท่านได้จ่ายไปเพื่อการซื้อตำราในแต่ละครั้งประมาณเท่าใด
4. ท่านซื้อตำราหรือเอกสารที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีของท่านบ่อยเพียงใด
5. กรณีที่ท่านซื้อตำราที่หายากและต้องรอเวลาการจัดส่ง ท่านต้องใช้เวลาในการรอนานเท่าใด
6. ท่านได้รับความสะดวกสบายในการซื้อตำราเหล่านั้นหรือไม่ อย่างไร

7. ท่านคิดว่าราคาตำรา หรือเอกสารที่ท่านซื้อ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ค่าใช้จ่ายฝึกงาน/ดูงาน

1. สถานที่ใดบ้างที่เปิดโอกาสให้ท่านได้ฝึกงาน/ดูงานให้เกิดความชำนาญในภาษาเกาหลี
2. ท่านมีค่าใช้จ่ายในการฝึกงาน/ดูงานจำนวนเท่าใด
3. ท่านมีวิธีการจ่ายเงินเพื่อการฝึกงาน/ดูงานอย่างไร เช่น ผ่านโรงเรียน ผ่านตัวแทน เป็นต้น
4. ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกงานบ่อยเพียงใด
5. ท่านคิดว่าได้รับประโยชน์จากการเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการฝึกงาน/ดูงานของท่านอย่างไร

ค่าสมาชิก

1. อัตราค่าสมาชิกที่ท่านจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด
2. ท่านเสียค่าสมาชิกแบบใด เช่น รายเดือน รายปี ตลอดชีพ เป็นต้น
3. ท่านได้รับข่าวสารหรือการร่วมกิจกรรมอะไรบ้างจากการเป็นสมาชิก
4. ท่านได้ใช้ประโยชน์จากการเป็นสมาชิกหรือไม่ อย่างไร
5. ท่านคิดว่าค่าสมาชิกที่ท่านจ่ายออกไปมีความคุ้มค่ากับผลประโยชน์ที่ได้รับหรือไม่ อย่างไร

ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

1. ท่านมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ หรือไม่ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาเกาหลี ถ้ามีได้แก่อะไร
2. จำนวนเงินที่ท่านได้จ่ายเป็นเท่าใด
3. จำนวนเงินที่ท่านได้จ่ายมีความถี่ในการจ่ายเป็นอย่างไร
4. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการจ่ายนั้นเป็นอย่างไร
5. ท่านคิดว่าจำนวนเงินที่ท่านได้จ่ายไปมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ตอนที่ 4 ผลตอบแทนในอาชีพมัคคุเทศก์

- ท่านได้รับผลตอบแทนในอาชีพมัคคุเทศก์แบบใดบ้าง เช่น เป็นเงิน ไม่เป็นเงิน
- จำนวนเงินที่ได้รับเป็นเท่าใด
- ความพึงพอใจในผลตอบแทนเป็นอย่างไร

ผลตอบแทนที่เป็นเงิน

1. เงินค่าตอบแทนที่ท่านได้รับเป็นอย่างไร เช่น รายวัน รายเดือน เป็นต้น และเป็นจำนวนเงินเท่าใด
2. ท่านได้รับเงินสมนาคุณพิเศษจากลูกค้า หรือจากแหล่งท่องเที่ยวบ้างหรือไม่ ถ้าได้ จำนวนเท่าใด
3. ท่านได้รับผลตอบแทนที่เป็นเงินพิเศษบ่อยเพียงใด
4. ท่านได้รับเงินค่าตอบแทนจากการที่ท่านมีความชำนาญในภาษาเกาหลีหรือไม่ ถ้าได้จำนวนเท่าใด ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด

5. ในฐานะที่ท่านเป็นมัคคุเทศก์อาชีพ ท่านคิดว่า ผลตอบแทนที่เป็นเงินที่มัคคุเทศก์ได้รับมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผลตอบแทน/ผลประโยชน์อื่นที่ไม่เป็นเงิน

1. ทำไมท่านจึงเลือกประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ และอาชีพมัคคุเทศก์มีความน่าสนใจอย่างไร
2. นอกจากเงินค่าตอบแทนแล้ว ท่านได้รับผลตอบแทนอื่นที่ไม่เป็นเงินอะไรบ้าง เช่น ชื่อเสียง ความภาคภูมิใจในอาชีพ เป็นต้น และสาเหตุใดที่ทำให้ท่านคิดว่าท่านได้รับผลตอบแทนนั้น
3. ท่านมีความตั้งใจประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ต่อไปอีกนานเท่าใด
4. ปัจจุบันท่านมีความพึงพอใจในอาชีพของท่านหรือไม่ อย่างไร

ตอนที่ 5 คำถามอื่น ๆ

1. ท่านคิดว่ามัคคุเทศก์ภาษาเกาหลี ควรได้รับการส่งเสริมในเรื่องใดบ้าง เพราะเหตุใด
2. ท่านคิดว่ามัคคุเทศก์เกาหลีที่มีอยู่ในปัจจุบันมีทักษะทางภาษาเป็นอย่างไร
3. ท่านคิดว่าหน่วยงานใดควรให้ความช่วยเหลือ หรือส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีแก่มัคคุเทศก์ เพราะเหตุใด
4. ท่านคิดว่าประเทศไทยมีแหล่งหรือทรัพยากรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร
5. หากมีการเปิดสอนและพัฒนาทักษะในภาษาเกาหลีท่านคิดว่ามีความเหมาะสมหรือไม่
 - 5.1 หากมีการเปิดสอนท่านคิดว่าควรสอนด้านใดบ้าง
 - 5.2 ระยะเวลาในการเรียนควรเป็นเช่นใด
 - 5.3 ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมควรเป็นเช่นใด
6. ท่านคิดว่าสื่อในการเรียนรู้ภาษาเกาหลีที่ดีที่สุดคือสื่อใด
 - 6.1 ท่านคิดว่าสื่อการเรียนรู้ภาษาเกาหลีควรมีราคาเท่าใด
7. ท่านคิดว่าการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ช่วยให้ท่านมีฐานะและสถานภาพทางสังคมเป็นเช่นใด
8. หากท่านมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อการเป็นมัคคุเทศก์อาชีพของท่าน ท่านคิดว่าท่านจะเลือกเรียนภาษาอะไร เพราะเหตุใด

ภาคผนวก ง

รายละเอียดคำสัมภาษณ์

คำสัมภาษณ์ คุณวุฒิชนา แซ่ตั้ง

ผู้วิจัย สวัสดิ์ค่ะ พี่วันได้ ก็อยากให้พี่เล่าคร่าว ๆ ถึงมัลคฤเทศก์ภาษาเกาหลีหน่อยค่ะ

มัลคฤเทศก์ ก็ตั้งแต่เมื่อสมัย สิบกว่าปีก่อนนะ คนรู้ภาษาเกาหลีน้อยไม่ค่อยมีหรอก ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกคนเกาหลีกันนี่แหละที่เป็นไกด์เอง

ผู้วิจัย แล้วคนไทยที่มาทำนี่เขาเรียนภาษากันจากไหนคะ

มัลคฤเทศก์ สมัยนั้นก็เรียนจากคนเกาหลีนี่แหละ ที่เขายอมสอนให้ ก็เรียนหัดพูดหัดฟังอะไรกันเป็นคำไป ไม่ได้มีเรียนอะไรจริง ๆ จัง ประเภทแบบถามกันมากกว่า มานั่งเรียนนั่งสอนกันแบบสมัยนี้ คือสมัยนี้มันสะดวกขึ้น พวกเด็กจบใหม่ ๆ ก็จะมีไปเรียน อย่าง นครปฐม มศว. พวกนี้เขามีสอน คือถ้าเป็นรุ่นเก่านะ พวก 10 ปี up นี้ ก็ใช้ถามเอา แต่ถ้ารุ่นใหม่หน่อย ก็มีเรียนตามโรงเรียนพวกนี้

ผู้วิจัย แล้วที่พี่เคยเป็นประธานชมรม พี่เคยจัดสอนภาษาให้บ้างหรือเปล่าคะ

มัลคฤเทศก์ เคยซิ คือคนมันรู้น้อยในช่วงนั้นแต่งงานมันล้น ก็เปิดสอน เรียนกัน อาทิตย์ เว้นอาทิตย์ คือเรียนทุกวันนะ แต่ที่นี้ อย่างว่าคืองานเรานั้นไม่เป็นเวลา ว่างไม่เป็นเวลา มันก็เลยไม่ค่อยเนื่องที่นี้พอไม่ค่อยเนื่องคนเรียนมันก็น้อยลง ตอนนั้นก็ไม่ได้เปิดสอนแล้ว

ผู้วิจัย แล้วของสมาคมละคะ

มัลคฤเทศก์ ของสมาคมเท่าที่รู้จักก็เคยมีสอนนะ แต่งานเขามันมีหลายอย่างไง มันก็เลยไม่ค่อยต่อเนื่องด้วย ส่วนมากพวกไกด์นี่ก็ไปหาเรียนกันข้างนอก หรือไม่ก็ถามพวกกันเองบ้าง ทำนองนั้น

ผู้วิจัย แล้วระบบการทำงานของไกด์เกาหลีละคะเป็นแบบไหนเป็นไกด์มีบริษัทหรือเปล่าคะ

มัลคฤเทศก์ คือไกด์เกาหลีนี่นะมันจะไม่เหมือนไกด์ภาษาอื่น ไกด์เกาหลีจะไม่มีเป็นพนักงานบริษัทเหมือนพนักงานประจำนะ แต่เป็นแบบ รวมกันเป็นทีม แต่ละทีมก็จะมีไกด์อยู่ 7 คน 10 คน แล้วแต่ มากน้อยของเขา

ผู้วิจัย แล้วหางานกันอย่างไรคะ

มัลคฤเทศก์ ที่นี้เรื่องหางาน พอไกด์นี้มีทีมใช้ไหม ก็จะมีหัวหน้าทีม อย่างพี่ ก็ทีมหนึ่ง ที่นี้ในทีมก็จะมีพวกบริษัททัวร์เกาหลี ของคนเกาหลีนี่อยู่ใน Handel ทีมหนึ่งก็อาจมีหลายบริษัท ที่นี้เขาก็จะส่งงานมาให้ แล้วแต่ละทีมก็จัดการบริหารงานกันเอง

ผู้วิจัย แต่ละทีมได้งานเท่ากันหรือเปล่าคะ

มัลคฤเทศก์ อย่างนี้นะ คือแต่ละทีมที่มีบริษัททัวร์ในมือเนี่ย อาจจะมี 2 บริษัท 3 บริษัท อย่างของพี่นี่ 5-6 บริษัท มีลูกทีม 12 คน มันก็เฉลี่ย ๆ กันไปเท่า ๆ กัน แต่อย่างบางทีม อย่าให้เอื่อยชื่อเลยนะ อย่างว่า บางทีจัดงานแบบ พวกฉัน พวกเธอ เด็กมันก็ได้งานไม่ทั่วถึงกัน ก็ว่ากันไม่ได้

ผู้วิจัย พอแบ่งงานกันแบบนี้ นะคะ ปริมาณนักท่องเที่ยวเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คือเกาหลีนี่มันก็แปลกกว่าภาษาอื่น อีกนะ มันจะมีทั้งปี คือมีตลอดไม่มีช่วง Hi ช่วง Low สมัยก่อนนะ แต่สมัย นี้ ดูช้อย่างเดือนนี้ ความจริงเป็นเดือน Honey Moon นะ ยังไม่มีแขกเลย คือ ถ้าเดือนไหนเป็นเดือนไม่ดีของเขา เขาก็ไม่เที่ยว มันไม่เหมือนฝรั่ง เทียวกันเป็นฤดู พอปลายปีแบบนี้ฝรั่งมาแล้ว

ผู้วิจัย ค่ะที่นี้ขอลาย้อนไปเรื่องเรียนอีกนิดนะคะ เรื่องค่าใช้จ่ายที่พวกไกด์เขาเสียกันนี้ เป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ มันก็แล้วแต่ที่ไปเรียนกันนะ แต่เท่าที่เคย ค่อย ค่อยกันอยู่ ก็ไม่เกิน สี่ พัน สี่พันห้า ตำสุดก็คง สองพัน แต่แหม สองพันนี่มันก็หลายปีแล้วนะ พวกไกด์อายุงานนาน ๆ แบบนั้น แต่ที่ที่เคยจัดสอนให้ พี่ไม่คิดเงินนะ ให้เป็นวิทยาทาน อยากให้พวก น้อง ๆ เขามีความรู้กัน ของพี่ก็เสียแต่พวกค่าเอกสาร แค่นั้น สถานที่ก็ขอทางสมาคมเขา เขาก็ใจดีให้ใช้สถานที่ได้

ผู้วิจัย ค่ะ ที่นี้เรื่องค่าแรง ค่าจ้างของไกด์ละคะ เป็นแบบไหน

มัคคุเทศก์ เรื่องค่าจ้างนี้ มันก็ได้เหมือนกันหมดนะ ทุกทีมได้เหมือนกัน คือ ค่าจ้างนี้ Job ละ 500 แล้วเขาก็จะมีค่ารถให้อีก 100 อันนี้ตายตัวสำหรับไกด์วัด-วังนะ แต่ถ้าเป็นพวก Sitting นี่ก็อีกแบบ อย่างนั้นเขาจะได้กัน วันละ 1,000 บาท

ผู้วิจัย ทำไมถึงได้แตกต่างกันคะ

มัคคุเทศก์ คืออย่างนั้นนะ แต่ละทีมนี้เขาก็จะมีไกด์ทั้งสองแบบนะ พวก Sitting ก็จะทำงานไปกับพวกไกด์เกาหลี ใจก็ไปกับเขา เหมือนกันไม่กันตำรวจอย่างนั้น คือมันยังผิดกฎหมายอยู่ พวก Sitting นี่บางคนก็ไม่เก่งภาษาหรอก พูดไม่ได้ยังมีเลย แต่มันได้เงินง่ายกว่าใจ ไม่เหนียวด้วย ได้เที่ยว อย่างพญา ภูเก็ต อย่างนี้ แต่ไกด์วังนี่มันไม่ได้นะ มันต้องเก่ง ต้องได้ภาษาเลย แต่ก็ดีกว่าตรงที่งานมันจบไว อย่างทำวัด-วัง สองสามชั่วโมงก็จบแล้ว แบบวันนี้ใจ ถึงมานั่งคุยได้

ผู้วิจัย ไกด์วัด-วังนี้ พาแขกเที่ยวอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ถ้ามีงานนะ เขาก็มารอแขกที่หน้าวัง พอแขกมาก็พาเดินดูตามตึกนั้น ตึกนี้ อธิบายประวัติศาสตร์ ที่มา มาอย่างไร พาถ่ายรูป ก็ให้ความรู้ซะส่วนมาก แต่พวก Sitting นี่ นั่งไปกับรถเฉย ๆ พวกเกาหลีมันไม่ให้พูด เดี่ยวไปแย่งงานมันทำ แต่วัด-วังไม่ได้ ตำรวจดูอยู่ จับเลย

ผู้วิจัย นอกจากค่าจ้าง ค่าแรง แล้วทิปละคะ ได้กันอย่างไร

มัคคุเทศก์ เรื่องทิปก็จะเป็น คืออย่างนั้นระบบทัวร์เกาหลี เขาจะขายเป็น Package ในนั้นมันก็จะรวมทิป หรือไม่รวมทิปก็แล้วแต่ คือถ้ารวมทิปนี้ แยกก็ไม่ต้องจ่ายทิปแล้ว ยกเว้นจะให้พิเศษเอง แต่ถ้าไม่รวมทิป พอจบอย่างจบวัง ไกด์เกาหลีที่มาด้วย เขาก็จะรวบรวมจากแขกให้เราอีกที แต่โดยปกติก็จะประมาณ 20 เหรียญได้ ไม่น้อยกว่านี้

ผู้วิจัย พี่คะ แล้วค่าตอบแทนไกด์ผู้ชาย กับผู้หญิงแตกต่างกันไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่แตกต่างกัน ได้เท่ากัน คือมันเป็นที่ระบบการจ่ายงานใจ อย่างที่บอก

ผู้วิจัย ที่นี้ขอถามเรื่องชมรมกับสมาคมนะคะ เป็นสมาชิกชมรมกับสมาชิสมาคมได้ะไรบ้างคะ
มัทคุเทศก์ คืออย่างนี้ละ ในส่วนของชมรมนี้ ผมเคยเป็นประธานอยู่ แล้วผมก็เคยเป็น
 กรรมการของสมาคม ในส่วนของสมาคมนี้ระบบการจัดการมันยังไม่ค่อยดี เพราะคนมันน้อย ทำ
 อะไรก็ค่อนข้างจำกัด ที่ผ่านมานี้อย่างเรื่องข่าวสารมันหาคนทำไม่ค่อยได้ แล้วเวลาทำมันต้องหา
 Sponsor ทำให้มีปัญหา มันไม่ค่อยต่อเนื่อง ทำให้สมาชิกนี้ไม่ได้รับข่าวสาร คือเป็นสมาชิกก็รอแล้วก็
 ไม่มีอะไร ทุกคนก็รู้สึกล้าละ รู้สึกเบื่อ ว่าคุณเอาเงินไปแล้วแต่ไม่มีอะไรกลับมาเลย ที่นี้เรื่องน้อง
 บ้างดีกว่า ที่บอกมาว่าจะสัมภาษณ์ไกด์ ต้องการแบบไหนบ้าง

ผู้วิจัย คือต้องการไกด์ที่มีประสบการณ์นะคะ ที่แบ่งไว้มี สามกลุ่ม คือ 0-5 ปี 6-10 ปี แล้วก็ 11
 ปี ขึ้นไป ค่ะ พี่พอจะแนะนำให้ได้หรือเปล่าคะ

มัทคุเทศก์ อ้อ ได้เลย กำหนดมาแบบนี้ก็ดี คือจะได้หาได้ง่ายหน่อย

ผู้วิจัย แล้วที่พี่เลือกมาให้นี้ ทำไมถึงเป็นคนนี้คะ

มัทคุเทศก์ ก็ น้องต้องการแบบที่มีประสบการณ์ใช้ไหม แล้วอีกอย่าง พี่คิดว่าคนที่เขาจะให้
 สัมภาษณ์นี้ เขาก็เป็นไกด์จากหลาย ๆ ทีมนะ ก็พยายามให้ละ กัน คือพี่ดูจากที่คุยกับน้องด้วย
 ว่าถามพี่แนวไหนบ้าง ที่นี้เห็นถามเรื่องเรียนภาษา ก็หาคนที่มันมีเรียนหลาย ๆ แบบ อย่างบาง
 คนเคยไปอยู่เกาหลี แต่ส่วนมากพี่ว่าทุกคนนะ เคยเรียนในโรงเรียน แบบมีครูสอนทุกคน ก็ลอง
 คุยดูแล้วกัน ถ้าเป็นอย่างไรก็มาคุยกันอีกทีดีไหม

ผู้วิจัย ได้ค่ะ พี่ ขอบคุณมากค่ะ

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 1 กลุ่มประสบการณ์ 0-5 ปี

ผู้วิจัย สวัสดีค่ะ คุณมีนะคะ ขอทราบชื่อจริงด้วยค่ะ ตอนนี้อายุเท่าไรค่ะ

มัคคุเทศก์ 37 ค่ะ

ผู้วิจัย ในครอบครัวมีคนี่พูดหรือใช้ภาษาเกาหลีได้บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีเลยค่ะ

ผู้วิจัย พี่มีประสบการณ์ในอาชีพมัคคุเทศก์มากี่ปีแล้วค่ะ

มัคคุเทศก์ ก็ภาษาอังกฤษ 3 ปี ภาษาอิตาลี 4 ปี แล้วก็ภาษาเกาหลี 3 ปี รวมแล้วก็ 10 ปี

ผู้วิจัย เป็นภาษาเกาหลี 3 ปี หรือคะ

มัคคุเทศก์ ค่ะ

ผู้วิจัย ทำไมพี่ถึงมาเป็นมัคคุเทศก์ได้คะ

มัคคุเทศก์ ตอนแรกก็จบ เทคนิคกรุงเทพ ปวส. เอกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พอจบมาสมัครพักพี่ก็อยากเรียนต่อก็ไปสมัคร มศว.เหมือนกัน เอกภาษาอังกฤษ แต่ว่าพี่ไม่ได้ไปเรียน คือมีข้อติดแล้ว เพราะมันไกล แล้วไม่มีเวลา ก็เลยไปเรียนที่สุโขทัย จบไทยคดีศึกษา ตอนนั้นพี่จบเทคนิคมาแล้วพี่ก็ทำทัวร์เลย พี่ทำภาษาอังกฤษเลย

ผู้วิจัย แล้วพี่เข้ามาทำไกด์ได้อย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ พี่ไม่ได้ทำทัวร์ หมายความว่าพี่ทำ Transfer ก่อน ตอนที่เรียนที่เทคนิคกรุงเทพนี้ อยู่ในช่วงฝึกงาน ที่นี้ฝึกงานเขาก็ให้เลือกบริษัททัวร์ที่เราจะไปฝึกกับเขา เราก็ให้รุ่นพี่เขาแนะนำให้ว่าที่ไหนดี เราก็ไป ที่นี้พอที่ที่เขาแนะนำไปนี้เราได้เจอกับแขกนักท่องเที่ยวโดยตรงเลย ก็ใช้ภาษาอังกฤษนี้แหละ เลยทำให้เราเร็ว เพราะเจอโดยตรง แล้วอีกอย่างคนที่เขาให้เราเรียนรู้ที่เขาปล่อยให้เราได้เต็มที่ น้องมีเท่าไรเอาไปใช้ได้เลย ไม่ต้องกลัวว่าแขกจะ Complain พี่อยากดูว่าภาษาน้องไปถึงไหน คือเขาให้โอกาสด้วย ไกด์รุ่นก่อน ๆ เขาให้โอกาสเยอะ เพราะมัคคุเทศก์น้อยแล้วยังมีบัตรด้วยนะน้อยมาก ตอนนั้นพี่มีบัตรไกด์แล้ว ของเทคนิคกรุงเทพเขาให้บัตรแล้วสมัยก่อนนี้เรียกว่า บัตรนี้ไม่มีไกด์สีเขียว เพราะฉะนั้นเขาถึงให้โอกาสคนที่ไม่มีบัตรทำ ทำเลย หลังจากนั้นพี่ก็ได้ทุนไปอิตาลี พี่ไปสอบชิงทุนในสถานทูตอิตาลี เขาเลยให้ทุนไปเรียน โดยที่ใครรู้ข่าวก็มาสอบ ไปเรียนอยู่ปีหนึ่ง กลับมาก็มาทำอิตาลีเลย

ผู้วิจัย ตอนนั้นแสดงว่าเป็นไกด์อังกฤษแล้ว 3 ปี ใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ค่ะ ก็พอได้ทุนก็ลาออก ไปเรียนปีหนึ่ง พอกลับมาก็มาอยู่ Turismo Thai ทำภาษาอิตาลีไปไกด์เต็มตัวเลย ไม่ใช่ Transfer อย่างเดียวแล้ว ตอนนั้นทำภาษาอังกฤษนี้ พี่ทำทั้ง Counter ทำทั้ง Transfer เพราะว่าบุคลากรน้อย ทุกคนต้องทำหมด

ผู้วิจัย แล้วตอนนี้ที่ทำมัคคุเทศก์เกาหลี นี้ ยังอยู่ Turismo หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่อยู่แล้วค่ะ พอพี่ทำอยู่ Toursimo ปีหนึ่ง พี่ก็ออก ไปอยู่ โอเรียนทัวร์ก็เจ้าของ เป็นอิตาเลียนเหมือนกัน แต่ว่า High ขึ้นมาหน่อยทำจนจบ Party

ผู้วิจัย แล้วมาเป็นไกด์เกาหลีได้อย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตอนนั้นเศรษฐกิจยุโรปเริ่มตก ลัก 4 ปี ที่แล้ว เศรษฐกิจเริ่มแย่ พี่ก็ทำล่ำมอิตาเลียนไปด้วย แล้วพี่ก็รับขายจิวเวอร์รี่ที่เมืองนอกด้วยคือพี่เป็นล่ำมให้เขา หลังจากนั้นพี่ก็เป็นพนักงานให้เขาโดยตรง พี่ก็บินไปบินมา พี่ก็ทำอยู่เกือบ 2 ปี พี่ก็ลาออก ก็เลยเริ่มออกมาเรียนภาษา ตอนแรกก็มอง รัสเซีย กับเกาหลี แต่ที่นี้รัสเซียมันก็เป็นฝรั่งเหมือนกันเราก็เบื่อ ก็เลยเอาภาษาเกาหลีดีกว่า ที่ไม่เลือกจีนกลางเพราะว่าไกด์เขาเยอะอยู่แล้ว

ผู้วิจัย แสดงว่าพี่ก็ดูตลาดด้วย

มัคคุเทศก์ ใช่พี่ดูตลาด เพราะว่าเราอยู่ในวงการนี้เราต้องดูตลาดด้วย จีนกลางไกด์ตั้ง สี่พันห้าพันกว่าคน ญี่ปุ่นนี่ประมาณสองพันคน ขณะที่เกาหลีนี้ ห้าร้อยประมาณนั้น พี่เลยคิดว่าต้องเรียนเกาหลีแล้ว โอกาสที่จะได้งานมันก็มี

ผู้วิจัย แสดงว่าตอนนี้เป็นมัคคุเทศก์เกาหลีก็ไม่ได้สังกัดบริษัทไหนนะคะ

มัคคุเทศก์ ใช่ ก็ระบบเขาเป็นแบบนั้น คือระบบบริษัทเกาหลีที่มาเมืองไทยเขาจะไม่รับผิดชอบไกด์คนไทยเลย

ผู้วิจัย แล้วพี่มาทำเกาหลีนี้ พี่หากลุ่มอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ อ้อ เพื่อนพี่ที่เรียนด้วยกัน เขาทำไกด์เกาหลีอยู่แล้ว คือทางเทคนิคเขาก็ออกบัตรให้ แต่ตัวบัตรจริง ๆ มันยังไม่ออกมาพี่ก็ไปเรียนเอาบัตรที่สุโขทัย แต่ความจริงตอนนั้นที่เทคนิคกรุงเทพเขารับรองแล้วว่ามีบัตร แต่ยังไม่ออกบัตรให้ ที่นี้พอเรียนจบบัตรของเทคนิคก็ออก พี่เลยมีบัตรสองใบ ที่นี้เพื่อนพี่ที่เรียนที่สุโขทัยเขาทำไกด์เกาหลีอยู่แล้ว ก็ชวนให้มาทำไกด์เกาหลี เพราะไกด์แผนกนี้น้อย แต่พี่ก็ไม่ได้สนใจเพราะสมัยนั้นภาษาเกาหลีคนเรียนน้อย แต่ก็เจอกันที่วัดพระแก้วตลอด ที่นี้พอต่อมาก็คุยกัน ถามกันว่าภาษาเกาหลีเป็นอย่างไร น่าเรียนไหม น่าทำไหม เขาก็บอกให้พี่ไปเรียนภาษาเกาหลีมา

ผู้วิจัย แล้วพี่เริ่มเรียนภาษาเกาหลีตั้งแต่อายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ 3 ปีที่แล้ว ก็ 34 ได้

ผู้วิจัย นอกจากเรียนภาษาเกาหลีแล้ว พี่เคยฝึกงานหรือดูงานที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ค่ะ ไม่เคยเลย

ผู้วิจัย แล้วพี่เคยไปเกาหลีหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เคยครั้ง 2 ครั้งแล้วค่ะ แต่ไปเที่ยวนะ

ผู้วิจัย ไปตอนนั้นรู้ภาษาเกาหลีแล้วหรือยังคะ

มัคคุเทศก์ ใช้กะ คือไปนี่ไปกับที่บ้าน ไปลองใช้ภาษาดู ตอนนั้นเรียนไวยากรณ์แล้ว แต่ฟังเขาพูดนี้ไม่ค่อยออกนะ แต่เขาฟังเรารู้เรื่อง หมายความว่าเราเรียงไวยากรณ์ของเราถูก แต่เขาพูดมาฟังสำเนียงไม่ค่อยออก แต่ก็พอได้บ้างนิดหน่อย

ผู้วิจัย ตอนนี้อยู่เป็นสมาชิกชมรม หรือสมาคมหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เป็นทั้งสองอันค่ะ

ผู้วิจัย ตอนที่เรียนภาษาเกาหลีนี้ ที่เรียนที่ไหนมาคะ

มัคคุเทศก์ คือเริ่มแรกนี้ ที่เรียนกับสมาคมมัคคุเทศก์เขาเป็นคนจัดสอน แล้วก็หาไกด์ที่เก่ง ภาษาเกาหลีมาสอนให้ แต่ก็ต้องเสียค่าเล่าเรียนนะ

ผู้วิจัย มีเรียนที่อื่นหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็มี แต่ว่าจับกลุ่มกันเรียนนะ แล้วก็มาฝึกกันเอง

ผู้วิจัย แล้วตอนที่เรียนกับสมาคมนี้ เขาสอนอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็จะเป็นคนไทยด้วยกันนะสอนไวยากรณ์ คนนี้เป็นคนสอนหลักนะคือที่เป็นมัคคุเทศก์โดยตรงเลย เขาก็จะสอนในสิ่งที่ต้องทำงานที่ต้องใช้ ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นอาจารย์ต่างชาติเป็นเกาหลี ก็จะสอนเรื่องทั่วไป เรื่องการใช้คำ อย่างคำนี้จะผันไปเป็นคำไหนได้บ้างคือมันจะผันไปได้เรื่อย ๆ แล้วก็สำเนียงแค่นั้นเอง

ผู้วิจัย ในห้องเรียนมีคนเรียนกี่คนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ 20 คน เป็นไกด์หมดเลย

ผู้วิจัย เขามีเอกสารอะไรให้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ มีคะ มีแจกเป็น Sheet เป็นชุดๆ

ผู้วิจัย เป็นหนังสือไม่มีหรือคะ

มัคคุเทศก์ มีคะ แต่เป็นถ่ายสำเนา แบบที่นักเรียนเกาหลีเขาเรียนกัน

ผู้วิจัย แล้วพวกเทป มีหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีคะมี เป็นบทสนทนาสั้น ๆ

ผู้วิจัย ในการเรียนแต่ละครั้ง มีกิจกรรมให้ทำหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็เป็นสมมติเหตุการณ์ให้เราสนทนาสั้น ๆ

ผู้วิจัย การบ้านละคะ

มัคคุเทศก์ มีคะ มีทุกวัน อาจเป็นการสร้างประโยคสั้น ๆ เขาก็จะดูรูปประโยค ดูไวยากรณ์ของเรา

ผู้วิจัย ที่ใช้เวลาเรียนอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ โอ เรียนทุกวันเลย จันทร์ถึงศุกร์ วันละ 3 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 4 ชั่วโมงเลย สองอาทิตย์ติด ๆ กัน แล้วก็เว้นพักไปอาทิตย์หนึ่ง แล้วก็มาเริ่มอีกคอร์สใหม่

ผู้วิจัย แล้วที่เรียนทั้งหมดกี่คอร์สคะ

มัคคุเทศก์ พี่เรียน 2 คอรัสค่ะ

ผู้วิจัย ได้ทักษะอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้แต่ไวยากรณ์ โครงสร้างของประโยค แล้วหลังจากนั้นเราต้องมาฝึกหัดเอง โดยการพูดกับแขก แล้วก็ปรับปรุงไปเรื่อย ๆ

ผู้วิจัย พี่มีการทบทวนบทเรียนหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ประจำ

ผู้วิจัย พี่ได้ทักษะอะไรบ้างคะจากการเรียนครั้งนี้

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็น ไวยากรณ์ การเขียน เพราะวิธีการสื่อ การใช้ภาษามันอยู่ที่ Verb ประธาน ใช้ไหมคะ ถ้าตรงนี้เราไม่แม่นเราก็ไม่สามารถที่จะคุยได้ แล้วอีกอย่างคือพอพี่เรียนแล้วพี่ก็เอาไปใช้เลย มันถึงจะมีประสิทธิผลนะ แต่ฟังกับพูดนี่ ไม่ค่อยได้นะ ต้องมาฝึกทีหลัง

ผู้วิจัย นอกจากนี้แล้วพี่ก็ใช้วิธีการศึกษาด้วยตัวเองใช้ไหมคะ ทำไมพี่ถึงใช้วิธีนี้จะ

มัคคุเทศก์ เพราะว่าพี่ไปถามหลายมหาลัย ส่วนใหญ่ที่พี่เรียนมันผ่านเบื้องต้นมาแล้ว เพราะฉะนั้นพี่คงไม่กลับไปเรียนเริ่มต้นใหม่ พี่คงต้องเรียนสูงขึ้นมาน้อย ซึ่งไปถามแล้วไม่มี ทำให้ต้องหาหนังสือเรียนเอาเอง

ผู้วิจัย แล้วพี่มีวิธีการเรียนด้วยตัวเองอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็พยายามเปิด Dictionary หาศัพท์ที่เราต้องการ แล้วก็มาสร้างประโยค โดยใช้คำพูดเราเอง แล้วก็ไปพูดให้แขกฟัง เขาก็อาจจะงงบ้างครั้งแรก ๆ แต่หลังจากนั้นพอเราอธิบายกระจายคำพูด เขาก็จะอ้อ เข้าใจ

ผู้วิจัย พี่มีวิธีอื่นอีกหรือเปล่าคะ อย่างดูหนัง ฟังเพลง

มัคคุเทศก์ ก็ไม่ค่อยมีเวลาคะ ก็จะใช้พูดกับแขกโดยตรงเลยแต่ก็มีดูหนังบ้าง

ผู้วิจัย ถ้ามีปัญหาเรื่องคำศัพท์ละคะ ทำอย่างไร หรือถามใคร

มัคคุเทศก์ ก็จะไม่บอกแขกเลยว่าเราไม่ชัวร์ แต่ถ้าต้องการให้แน่ใจจริง ๆ ก็จะไปโทรศัพท์กลับไปถามอาจารย์ที่เป็นไกด์ เขาก็จะบอก

ผู้วิจัย Dic พี่ใช้บ่อยไหมคะ

มัคคุเทศก์ บ่อยค่ะ แล้วก็มีการอ่านหนังสือบ้างคือหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อไปคุยกับแขกก็มีนะ

ผู้วิจัย พี่ใช้เวลาในการอ่านเพิ่มเติมบ่อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ คือ Case แบบนี้มีไม่บ่อย คือถ้ามีพี่ก็เตรียมบทพูดเพิ่ม ก็คืนเดียว 3 ชั่วโมง ประมาณนั้น ก่อนนอน

ผู้วิจัย แล้วที่บอกว่าดูหนังละคะ ได้อะไรจากการดูหนังบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็ได้สำเนียงนะ คือสำเนียงเขาจะเร็ว ก็ต้องฟังหลาย ๆ ครั้ง

ผู้วิจัย จากการที่พี่เรียนในห้องเรียน แล้วก็การเรียนด้วยตัวเองพี่คิดว่าแบบไหนดีที่สุดคะ

มัคคุเทศก์ พี่ว่าต้องขึ้นอยู่กับอายุนะ การที่จะเรียนด้วยตัวเองนี้ต้องมีวุฒิภาวะของการตั้งใจมาก อันนี้เรียนด้วยตัวเองดี แต่ถ้า ไม่พร้อมที่จะเรียนเอง ก็ต้องไปเรียนในห้อง เพราะเขาจะไม่รู้จะเริ่มตรงไหน

ผู้วิจัย จะสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายนะคะ

มัคคุเทศก์ พี่เสียค่าสมาชิกประมาณ 500 นะ สองปี ส่วนค่าเรียนก็ 1,650 แต่ถ้าไม่เป็นสมาชิกก็ 1,850

ผู้วิจัย ค่าเล่าเรียนนี้เป็นค่าอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ค่า Sheet ค่าห้อง ค่าครู แค่นี้ค่ะ

ผู้วิจัย พี่จ่ายเงิน 1,650 นี้สำหรับการเรียนสองสัปดาห์ใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ใช่ค่ะ

ผู้วิจัย พี่คิดว่า 1,650 ที่พี่จ่ายไปกับความรู้ที่พี่ได้มามันคุ้มค่าแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ คุ้มค่ะ คุ้มมาก เพราะมันเป็นพื้นฐานให้เรา

ผู้วิจัย ที่นี้พี่มีการซื้อ Dic พี่มีแหล่งซื้อจากไหนคะ

มัคคุเทศก์ คือพี่ Copy จากเพื่อนมานะ มันก็จะราคาถูก

ผู้วิจัย แล้วมีหนังสืออะไรที่ช่วยในการเรียนเองบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ อ้อก็มี ของอาจารย์บุญมา อาจารย์จิราภรณ์ คือถ้าเห็นพี่ก็ซื้อหมดเป็นพวกบทสนทนา พวกภาษาเกาหลีเบื้องต้น พวกนี้

ผู้วิจัย แล้วพี่ซื้อหนังสือที่ไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็มี ศูนย์หนังสือจุฬา เอเซียบุ๊คส์ก็มี

ผู้วิจัย พี่ซื้อหนังสือบ่อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ตอบไม่ได้นะ คืออย่างหนังสือถ้าเจอพี่ก็ซื้อ

ผู้วิจัย พี่จ่ายกับตรงนี้มากแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ร้อยละ ๑ บ้าง สามร้อยละ แต่ถ้าเป็น Copy ก็สองร้อยละบาท คือพี่ไม่เสียตายนะตรงนี้

ผู้วิจัย พี่คิดว่าพวกตำราที่พี่ซื้อคุ้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ คุ้มค่ะ เพราะว่าพี่จะเปิดอ่านเรื่อย ๆ คือพี่ชอบอ่านหนังสืออยู่แล้วด้วย เพราะแต่ละคนอาจมีการใช้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน

ผู้วิจัย ที่นี้เรื่องเป็นสมาชิกบ้างนะคะ เป็นสมาชิกของชมรมเสียค่าใช้จ่ายเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ค่าสมาชิก 200 บาท ชมรมนะ แต่ถ้าเป็นสมาคมมัคคุเทศก์รัฐก็จะ 500 บาท

ผู้วิจัย การเป็นสมาชิกนี้ เขามีข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนรู้หรือข่าวที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

มัคคุเทศก์ เกาหลีของพี่บ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีเหมือนกัน อย่างเขาจะเปิดสอนภาษาแต่ก็น้อย เพราะไม่ค่อยมีอาสาสมัครมาสอน หรือพวกข่าวเรื่องค่าจ้างไกด์ก็มีนะ

ผู้วิจัย พี่คิดว่าค่าใช้ตรงนี้คุ้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตินะ คือเป็นองค์กรที่เป็นศูนย์กลางด้วย

ผู้วิจัย ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่พี่ต้องจ่าย อย่างเช่น ค่า CD พี่จ่ายประมาณเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ CD 149 บาท พี่ซื้อที่แมงป่อง มันเป็น Sound Track นะ แล้วมีแปลภาษาไทย แต่มีให้เลือกไม่เยอะนะ

ผู้วิจัย ที่นี้เรื่องค่าตอบแทนบ้างนะคะ

มัคคุเทศก์ ได้เป็น Job ค่ะ

ผู้วิจัย โดยเฉลี่ยพี่ได้พี่ได้ประมาณเท่าไรคะ เฉพาะค่าจ้างนะคะ

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณเดือนละ หมื่น นิด ๆ ถึง หมื่นห้าได้

ผู้วิจัย แล้วค่าทิปละคะประมาณเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็แล้วแต่นะ คือถ้าช่วง Low นี้ก็จะน้อยมาก ๆ แต่ถ้าเฉลี่ยก็ประมาณ หมื่นกว่าบาท

ผู้วิจัย ถ้ารวมค่าจ้างทั้งหมดได้เท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ สามหมื่น ถึง เกือบสี่หมื่นได้

ผู้วิจัย แล้วพี่มีได้รับเป็นค่าความชำนาญในภาษาบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ค่ะ ไม่มี

ผู้วิจัย จากค่าจ้างที่พี่ได้นะคะ พี่คิดว่ามันคุ้มค่าหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ดีค่ะ คุ้มค่าค่ะ คือพี่ทำงานมีเวลาว่างเยอะ มีเวลาทำอย่างอื่นเยอะ แต่ความเหนื่อยยากก็ต่างกันนะ คืองาน office อาจจะสบาย แต่ว่างานมัคคุเทศก์นี้เหนื่อย

ผู้วิจัย พี่คิดว่าจะทำอาชีพนี้ไปอีกนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็คิดว่าตราบดีที่ยังมีมัคคุเทศก์เกาหลีเยอะ ก็ยังทำไปเรื่อย ๆ นะ แต่ถ้าหากมันเริ่ม Low แล้ว พี่ก็อาจจะไม่ทำแล้ว ไปทำอย่างอื่นแทน

ผู้วิจัย นอกจากเงินที่ได้ผลประโยชน์อย่างอื่น หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ พี่ได้เพื่อน ได้ความสนุกสนาน ได้ความรู้รอบตัว พี่ชอบการอ่านหนังสือด้วย

ผู้วิจัย พี่คิดว่ามัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ เรื่องครูน่าจะเป็นครูที่สอนเก่ง ๆ

ผู้วิจัย แล้วทักษะของไกด์ละคะ พี่ว่าเป็นอย่างไรบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็แล้วแต่ตำแหน่งนะถ้าเป็น Sitting นี้ก็ไม่ค่อยรับผิดชอบ ภาษาไม่ค่อยดี แต่ถ้าไกด์วังก็จะดีหน่อย แต่บางคนมีความรู้ไม่ถูกต้องนะ

ผู้วิจัย แสดงว่าพี่ก็อยากให้ไกด์เข้าไปเรียนใช้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ถูกต้อง

ผู้วิจัย ถ้ามีการสอนภาษาเกาหลี พี่คิดว่า ใครควรมีส่วนช่วยบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็บริษัททัวร์ เพราะเขาจะให้แต่ไกด์เกาหลีทำงาน ยกเว้นหน้าวัง สมาคมคม

มัคคุเทศก์จะช่วยเรียกร้องให้ไกด์ แล้วก็รัฐบาลด้วย

ผู้วิจัย ถ้าจะสอนภาษาเกาหลี ควรสอนเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ ไวยากรณ์ หลักภาษา สำเนียงนะ

ผู้วิจัย ระยะเวลาที่เรียนละคะ

มัคคุเทศก์ ก็ถ้า Fix เหมือนที่อื่น ได้ คือมันต้องหลากหลายมากขึ้นนะ คนเรียนจะได้สะดวก

ผู้วิจัย ค่าเรียนละคะ

มัคคุเทศก์ ก็สัก 2,000 นะ สัก ยี่สิบ คอร์สหนึ่งก็ 30 40 ชั่วโมง ครั้งหนึ่ง 3 ชั่วโมง กำลังดี

ผู้วิจัย วิธีการเรียนที่ดีที่สุดสำหรับพี่คืออะไรคะ

มัคคุเทศก์ คือเรียนในห้องนะก็เรียนพวกไวยากรณ์ แล้วเราต้องมาฝึกพูด ฝึกฟัง ด้วย

ผู้วิจัย การเป็นมัคคุเทศก์เกาหลีทำให้พี่มีฐานะเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คำถามสุดท้ายนะคะก็ดีนะ คือถ้าพี่ไม่เปลี่ยนมาเป็นเกาหลีตอนนั้น พี่คงตกงานแล้วละ

ผู้วิจัย ถ้าให้พี่เรียนภาษาเพิ่ม พี่อยากเรียนภาษาอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ภาษารัสเซีย เพราะว่ารัสเซียค่อนข้างเป็นตลาดใหญ่ มัคคุเทศก์น้อย กำลังซื้อเยอะ

*** ขอบคุณพี่มากน่ะ***

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 2 กลุ่มประสบการณ์ 0-5 ปี

ผู้วิจัย สวัสดีค่ะ ชื่อคุณ...นะคะ ขอเรียกชื่อเล่นนะคะ

มัคคุเทศก์ ครับ ปุครับ

ผู้วิจัย ตอนนี้อายุเท่าไรแล้วคะ

มัคคุเทศก์ 31 ครับ

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์มากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ 5 ปีครับ

ผู้วิจัย แล้วมัคคุเทศก์เกาหลีล่ะคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 5 ปีเหมือนกันครับ

ผู้วิจัย ทำไมถึงมาเป็นมัคคุเทศก์ได้คะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนจบปริญญาตรี ที่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ แล้วเมื่อก่อนทำงานที่ DUTY FREE แล้ว
พี่ที่ทำงานในร้านมาชวนให้ไปทำ

ผู้วิจัย พี่คนนั้นเขาเป็นมัคคุเทศก์เกาหลีอยู่แล้วหรือคะ

มัคคุเทศก์ ออไม่ฮะ คือเขารู้ภาษาญี่ปุ่นแล้วอยากเป็นไกด์ ก็ชวนกันไปอบรมมัคคุเทศก์

ผู้วิจัย อบรมที่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ที่จันทร์เกษมฮะ

ผู้วิจัย รุ่นไหนคะ

มัคคุเทศก์ รุ่น 3 ครับ

ผู้วิจัย ตอนที่เรียนนี้ เรียนภาษาเกาหลีเลยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ออ ไม่ฮะ ตอนนั้นยังไม่รู้ภาษาเกาหลีเลย ผมอบรมภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย แล้วก็มาเป็นมัคคุเทศก์ภาษาอังกฤษหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ ก็เมื่อก่อนไกด์ไม่ต้องพูดภาษาเกาหลีก็ได้ จะมีคนเกาหลีแปลอีกที

ผู้วิจัย งั้นเริ่มเรียนภาษาเกาหลีเมื่อไหร่คะ

มัคคุเทศก์ 2 ปีที่แล้ว คือตอนนั้นผมเรียนภาษาญี่ปุ่นด้วย อยากเป็นไกด์ญี่ปุ่น

ผู้วิจัย เคยไปเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ฮะ

ผู้วิจัย แล้วเคยฝึกงานหรือว่าดูงานที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีเลย

ผู้วิจัย ตอนนี้เป็นสมาชิกอะไรที่เกี่ยวกับอาชีพมัคคุเทศก์บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เป็นฮะ เป็นของภาษาเกาหลี แล้วก็ของสหภาพแรงงานของสมาคม

ผู้วิจัย ตอนนี้เป็นอยู่หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ของสหภาพผมไม่ได้ต่อแล้ว

ผู้วิจัย จะขอถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาเกาหลีนะคะ เริ่มเรียนครั้งแรก คือตอนอายุ 29 ถูกหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ อะ

ผู้วิจัย ตอนนั้นไปเรียนที่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ เริ่มแรกเรียนที่สมาคม คือเขาเป็นคนจัดสอน

ผู้วิจัย ทำไมถึงเลือกเรียนภาษาเกาหลีล่ะคะ

มัคคุเทศก์ คือตอนนั้นที่ทำไกด์ ก็ทำไกด์เกาหลีอยู่แล้วแต่ว่าเป็น Sitting Guide ยังไม่รู้ภาษาเกาหลี ที่นี่ยากทำเอง ก็เลยไปเรียนจำเป็นต้องเรียน ไม่ใช่ให้คนเกาหลีเป็นไกด์

ผู้วิจัย แล้วใครเป็นคนสอนคะ

มัคคุเทศก์ อาจารย์เล็ก เขาเป็นไกด์วัง คืออาจารย์จบภาษาเกาหลีที่ นครปฐมมา แล้วก็ได้ทุนไปเรียนที่ประเทศเกาหลี

ผู้วิจัย มีครูคนเดียวสอนหรือคะ

มัคคุเทศก์ คนเดียวครับ คนเดียวก็หายากแล้ว

ผู้วิจัย ตอนนั้นที่เรียนนี้ คนเรียนเยอะไหมคะ

มัคคุเทศก์ ประมาณ สิบกว่าคนครับ เป็นไกด์ทุกคน

ผู้วิจัย บรรยากาศตอนเรียนเป็นแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีกระดาน เหมือนกับห้องเรียนทั่วไปนะ แล้วก็มัลติมีเดียให้ดู

ผู้วิจัย เกี่ยวกับอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็สอนภาษาเกาหลี เป็นสนทนาให้เราฟัง

ผู้วิจัย ตอนเรียนมีการทำกิจกรรมหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีอะ ส่วนมากก็เป็นฝึกพูดมากกว่า

ผู้วิจัย พวกหนังสือเรียนเป็นแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็เป็น Sheet อะ

ผู้วิจัย เมื่อถึงถามถึงกิจกรรม มีกิจกรรมอย่างพูดนี้บ่อยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่บ่อยอะ เรียน 5 วัน หยุดอาทิตย์หนึ่ง

ผู้วิจัย แล้วตอนที่เรียนสอนอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตั้งแต่เริ่มแรกเลย หัดเขียน หัดอ่านออกเสียง เหมือนเด็กเรียนอย่างนั้น

ผู้วิจัย ใช้เวลาในการเริ่มต้นเรียนนานไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 5 วัน แล้วก็หยุด แล้วก็มาเรียนใหม่ ก็ไปฝึกมา

ผู้วิจัย ตอนเรียนห้าวันนี้ วันละกี่ชั่วโมงคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตั้งแต่ บ่ายโมง ถึง ห้าโมง

ผู้วิจัย แล้วคนมาเรียนครบหรือคะ

มัคคุเทศก์ ฮะ ก็หยุดงานมาเรียน คือเรียนห้าวัน แล้วหยุดห้าวันไง ก็ไม่ค่อยติดขัด พอจบแล้วก็เรียนต่อเรียนต่อ

ผู้วิจัย ที่ว่าเรียนอาทิตย์ หยุดอาทิตย์ แบบนี้ คอร์สหนึ่งนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ สิบวันครับ สิบวันที่เรียน

ผู้วิจัย นอกจากเรียนที่นี้ แล้วเรียนที่ไหนอีกบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนครับ เรียนกับพี่มนตรีเขาเปิดสอน

ผู้วิจัย พี่มนตรี ที่ดี ใช่หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ฮะ ใช่

ผู้วิจัย ตอนที่เรียนกับอาจารย์เล็กนี้ ได้ทักษะอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็อ่านออก เขียนได้ ฮะ

ผู้วิจัย แล้วพวกสนทนาละคะ

มัคคุเทศก์ ยังไม่ค่อยได้

ผู้วิจัย ตอนที่เรียน Sitting Guide นี้ฟังภาษาเกาหลีได้บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่รู้เรื่องเลย ฟังไม่ออก ส่วนใหญ่คุยกับแขกเป็นภาษาอังกฤษมากกว่า

ผู้วิจัย ตอนที่เรียนกับพี่มนตรี พี่เขาสอนอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนในหนังสือฮะ ที่เขาเคยเรียนมากับอาจารย์บุญมา คือเขาไปเรียนกับอาจารย์บุญมาที่ มศว. ประสานมิตร พี่เขาสอนฟรี เสียแต่ค่าหนังสือ

ผู้วิจัย พี่เขาสอนอะไรบ้างคะ เหมือนตอนเรียนกับอาจารย์เล็กหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ ไม่ฮะ เรียนสูงกว่านั้น คือสอนอ่านแล้ว แบบอ่านประโยคยาว ๆ ในหนังสือ

ผู้วิจัย เป็นพวกบทสนทนาหรือคะ

มัคคุเทศก์ ก็คล้ายแบบนี้ (หยิบหนังสือมาให้ดู) แต่เล่มนี้ชื่อแถวหน้าราม มันก็คล้าย ๆ กับหนังสือมานี้ มานะ ชูใจ เคยเรียนหรือเปล่าครับ

ผู้วิจัย เคยคะ เรียนนานหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนนานเหมือนกัน แต่ไม่จริงจัง ว่างก็ไปเรียน พี่เขาไม่ได้เก็บค่าเรียน

ผู้วิจัย คิดว่าการเรียนภาษาเกาหลี โดยมีคนสอนลักษณะจริงจังอย่างที่เรียนในสมาคม หรือว่าที่พี่มนตรีสอนนะคะ ได้ทักษะด้านไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้ไวยากรณ์ การเขียน การอ่าน พวกหลักภาษา แต่ฟังกับพูดไม่ค่อยได้

ผู้วิจัย เรียนไปแล้วช่วยให้เราเข้าใจภาษาเกาหลีมากขึ้นแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็มากขึ้นนะ แต่ก็ไม่ใช่ว่าเก่ง ฐู ๆ ปลา ๆ มากกว่า

ผู้วิจัย นอกจากสองที่นี้ แล้วเคยเรียนที่อื่นอีกหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีอาจารย์คิม แถวหน้าราม

ผู้วิจัย เป็นลักษณะแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ เป็นโรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนคริสต์

ผู้วิจัย ใช้ที่เดียวกับที่ฝึกนวดหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ อะใช่ แต่ไม่ได้ไปเรียนพร้อมกัน

ผู้วิจัย อาจารย์เขามีแนวการสอนอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็สอนสนทนา ไวยากรณ์ ก็เหมือนเดิมครับ แต่ว่าเราได้คนเกาหลีมาสอน มีคนพูดให้เราฟัง เราก็ฟังรู้เรื่องขึ้น

ผู้วิจัย ตอนนี้อยู่แถวราม เรียนนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ น่าจะปีหนึ่งได้นะ

ผู้วิจัย เรียนปีหนึ่งเลยหรือคะ

มัคคุเทศก์ ก็มันไม่มีงาน เรียนอาทิตย์หนึ่ง สองครั้ง สามครั้ง แล้วแต่ ครั้งหนึ่งก็ สองชั่วโมง

ผู้วิจัย พอเรียนที่นั่น ได้ทักษะอะไรเพิ่มบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ฟัง กับพูดได้มากขึ้น

ผู้วิจัย แล้วพวกเขียนละคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ค่อยเน้นเท่าไร

ผู้วิจัย นอกจากเรียนสามแห่งนี้แล้วมีเรียนที่ไหนอีกบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีแล้ว

ผู้วิจัย แล้วหลังจากเรียนจบแล้วละคะ ได้มีการเรียน ศึกษาด้วยตัวเองบ้างหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ ก็ดูวีดีโอ ฟังเทปเพลง

ผู้วิจัย ไปซื้อจากไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คาร์ฟู ก็มีขาย พวกเพลงละคร

ผู้วิจัย ทำไมถึงเลือกเรียนด้วยตัวเองละคะ

มัคคุเทศก์ ก็มันถูกดี อย่างเรียนในโรงเรียนมันหาคนสอนยากด้วย แล้วไม่มีเวลาเรียนด้วย พยายามหาเรียนเอง ฝึกเองดีกว่า

ผู้วิจัย มีหนังสืออ่านบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่มี

ถาม ถ้าเรียนแล้วไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่องถามใครคะ

มัคคุเทศก์ ก็อย่างวีดีโอ เขาก็มีแปลภาษาไทย ก็ดูตามนั้น

ผู้วิจัย แล้วแปลตรงหรือคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตรงบ้างไม่ตรงบ้าง

ผู้วิจัย อย่างนี้เรารู้ผิด ๆ ชีคะ

มัคคุเทศก์ ก็เดาเอา คือมันเดาความหมายกันได้

ผู้วิจัย แล้วพวกเพลงละคร มีเนื้อเพลงให้หรือเปล่า

มัคคุเทศก์ ไม่มี

ผู้วิจัย แล้วเราจะฟังออกหรือคะ

มัคคุเทศก์ ก็เหมือนเพลงภาษาอังกฤษแหละ แรกก็ไม่รู้เรื่อง ต้องฟังหลายรอบเหมือนกัน

อย่าง see you ภาษาเพลงมันจะเป็น seeya ก็เหมือนกัน ภาษาเกาหลีก็เหมือนกัน มันก็ไม่ได้ตรงร้อยเปอร์เซ็นต์

ผู้วิจัย ใช้เวลาในการศึกษาด้วยตัวเองบ่อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่บ่อยนะ อาทิตย์หนึ่งก็ สอง สามครั้ง ครั้งหนึ่งก็ สอง ชั่วโมง

ผู้วิจัย คิดว่าเรียนแบบนี้ได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้พวกศัพท์ ได้ฝึกพูด ฝึกฟัง มีถามแขกบ้าง อย่างบางที่ออกเสียงผิดเขาก็จะบอกที่ถูกต้องให้

ผู้วิจัย มีการเตรียมตัวก่อนทำงานด้วยหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ก็มีเตรียมนะ ไม่อยากพูดซ้ำ ๆ กัน

ผู้วิจัย ที่นี้ขอถามเรื่องค่าเรียนหน่อยนะคะ ตอนเรียนกับชมรม นี้ เสียค่าใช้จ่ายหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ เสียอะ สอง สามพันนะ ก็มี Sheet แจก ให้

ผู้วิจัย แล้วตอนที่เรียนกับพี่มนตรีละคะ ไม่เสียใช่ไหม

มัคคุเทศก์ อะไม่เสีย

ผู้วิจัย แล้วที่เรียนแถว งาม ละคะ เสียเท่าไร

มัคคุเทศก์ ชั่วโมงละ 150 เรียนกับเพื่อนอีกคน

ผู้วิจัย คิดว่าค่าเรียนที่จ่ายไปนี้คุ้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ คือมันยังตอบไม่ได้นะ คือผมทำได้ไม่นานมันยังตอบไม่ได้ว่าคุ้มหรือไม่คุ้ม ต้องดูอนาคตว่าแขกเยอะหรือเปล่าด้วย คือตอนนี้เศรษฐกิจเกาหลีไม่ค่อยดี แขกน้อย ตลาดหุ้นก็ติดลบนะ เพื่อนที่ทำส่งออกอยู่ก็แย่ อันนั้นเรียนแล้วเอาไปใช้ทำงานนะ แต่ว่าถ้าเรียนแล้วมีความรู้เพิ่มมากขึ้น มันก็คุ้มค่า เพราะเราได้เรียนรู้อะไรใหม่ ใหม่ เพิ่ม

ผู้วิจัย ที่นี้นอกจากค่าเรียนแล้ว มีพวกซื้อหนังสือ ตำราบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ก็นิดหน่อยไม่บ่อย ฝากเพื่อนซื้อ ถ่ายเอกสารนะ

ผู้วิจัย แล้วที่ซื้อเพิ่มมีอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็พวก Dic หนังสือบทสนทนา เป็นพวก Copy อย่างนั้นมากกว่า

ผู้วิจัย Dic ที่ซื้อนี้ เท่าไหร่คะ

มัคคุเทศก์ ก็ เจ็ดแปดร้อย พันก็มี

ผู้วิจัย แล้วพวกที่ Copy ละคะ เท่าไหร่

มัคคุเทศก์ อย่างเล่มนี้ ก็ 70 บาท มากสุดที่เคยซื้อ 200 ได้ เพราะว่าของ Copy มันก็ต้องถูก ถ้าแพงก็ซื้อของแท้ดีกว่า

ผู้วิจัย คิดว่าราคาที่เราย้ายไปเป็นค่าหนังสือนี้ คู้มค่าหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็คู้มนะ เพราะผมเปิดอ่านเรื่อย ๆ แล้วมันก็ไม่แพงด้วย

ผู้วิจัย แล้วค่าสมาชิกที่เป็นกับพี่วันได้นี้ จ่ายอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ 200 บาท 2 ปี

ผู้วิจัย เป็นสมาชิกนี้ ไซ้ใหม่คะ ได้รับประโยชน์อะไรบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็มี CD สอนภาษาเกาหลีแจก แล้วก็สอนภาษาเกาหลี ที่เคยไปเรียน แต่ว่าไม่มี คนไปเรียน เขาก็เลยเลิกสอนไป

ผู้วิจัย ไซ้ที่ 10 วันที่บอกหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ไซ้ครับ

ผู้วิจัย แล้วตอนนั้นที่เขาเป็นสอนนี้ ได้ไปเรียนหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ได้ไปอะ

ผู้วิจัย คิดว่า 200 ที่จ่ายให้คู้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ คู้มอะ

ผู้วิจัย อย่างไบบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ คือเป็นสมาชิกกับพี่เขา เขาก็ดี คือมี CD เรียนภาษาให้ มีสอนภาษา เพียงแต่ ไม่ได้ไปเรียนมันไม่ว่าง

ผู้วิจัย ที่เป็นสมาชิกกับสมาคม เสียค่าใช้จ่ายเท่าไหร่นะ

มัคคุเทศก์ รู้สึกจะ 380 นะ ต่อปี

ผู้วิจัย เขามีอะไรให้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีบัตรให้

ผู้วิจัย แล้วมันไซ้ประโยชน์อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็นี้ละ ที่เรียนภาษาเกาหลี ที่บอก 3,000 เขาลดให้ 200 มั่ง

ผู้วิจัย เขามีแจ้งข่าวสาร หรือว่า มีสิทธิประโยชน์อะไรให้บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็เห็นมีติดประกาศที่สมาคม ว่ามีสอนภาษาเกาหลี

ผู้วิจัย คิดว่าคู้มค่าไหมคะ เป็นสมาชิกกับสมาคม

มัคคุเทศก์ ก็ ก็ คุ่มครับ คือมันช่วยสมาคม คล้าย ๆ ว่า สหภาพแรงงานเขาช่วยเรื่องทั่ว ๆ ไป
ของไกด์ไม่ได้เฉพาะเจาะจง

ผู้วิจัย แล้วที่บอกว่า ดูหนัง ฟังเพลง ซื้อเยอะหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ก็ไม่บ่อยนะ ครั้งหนึ่ง ก็ สาม สี่เรื่อง

ผู้วิจัย เรื่องอะไรคะ ทั้ง หนัง ทั้ง เทป

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ ร้อยหนึ่ง แต่ถ้าเป็น DVD ก็แพงกว่านั้นนิดหน่อย

ผู้วิจัย คิดว่าเงินที่จ่ายไปตรงนี้คุ้มไหมคะ

มัคคุเทศก์ คุ่มครับ เพราะอย่างหนังฝรั่งยังแพงกว่านี้เลย แล้วก็ดูได้เรื่อย ๆ ด้วย ได้ฝึกภาษา
ไปในตัว ก็ดี

ผู้วิจัย มีแหล่งซื้อหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ก็ทั่ว ๆ ไปครับ แต่ถ้าซื้อ ต้องซื้อ Sound Track

ผู้วิจัย ขอตถามเรื่องผลตอบแทนบ้างนะคะ ได้ค่าจ้างงานอะไรคะ ไม่รวมทิปนะ

มัคคุเทศก์ ครั้งละ 500

ผู้วิจัย แล้วทำงานอาทิตย์ละกี่วันคะ โดยเฉลี่ย

มัคคุเทศก์ ก็ สอง สามวัน บ้าง

ผู้วิจัย ที่นี้เงินทิป ได้ เท่าไหร่คะ ต่องาน

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ 20 เหรียญ

ผู้วิจัย มีเงินทิปที่ลูกค้าให้กับมือบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ บางที ก็ 5 เหรียญ บ้าง

ผู้วิจัย มีค่าความชำนาญในภาษาด้วยหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ไม่มีครับ

ผู้วิจัย คิดว่าอาชีพมัคคุเทศก์เมื่อเทียบกับผลตอบแทนที่ได้มา กับการที่เราต้องเสียเวลาไปนั่ง
เรียน มันคุ้มค่าที่เราต้องลงทุนไปหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ คิดว่ามันคุ้มตอนนั้นนะ แต่ในความเป็นจริงมันยังไม่รู้นะ

ผู้วิจัย ผลตอบแทนอื่น ๆ ละคะ ที่ไม่ใช่เงิน คิดว่าได้อะไรบ้างจากการเป็นไกด์

มัคคุเทศก์ ได้สื่อสารกับคนหลาย ๆ ชาติ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เปิดโลกทัศน์ หลาย ๆ
ประเทศ แล้วก็ภูมิใจด้วย

ผู้วิจัย มีอย่างอื่นอีกไหมคะ ที่ได้มาจากการทำงาน

มัคคุเทศก์ ก็ได้เพื่อนต่างชาตินะ

ผู้วิจัย คิดว่าพอใจกับอาชีพนี้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็พอใจในระดับหนึ่งนะ

ผู้วิจัย อย่างไรคะ รายได้หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ คือรายได้ก็เป็นส่วนหนึ่ง รายได้มันก็ดีนะ แต่อาชีพนี้มันไม่ยั่งยืน มันทำได้แค่ช่วงเดียว

ผู้วิจัย คิดว่ามัคคุเทศก์เกาหลีควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรื่องภาษานะ หลายคนภาษายังไม่ดี แล้วก็น่าจะมีที่สอนภาษาให้เยอะหน่อย คือทรัพยากรมันมีน้อยใจ คือจริง แล้ว อาจมีคนสนใจเรียนเยอะ แต่มันหาที่เรียนไม่ได้ อาจารย์ที่มาสอนน้อย ไม่พอ ทำนองนี้

ผู้วิจัย ถ้ามีเปิดสอน ควรสอนด้านไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ทำไกด์อย่างเดียวใช้ไหมคะ ก็คงต้องเป็นสนทนา

ผู้วิจัย แล้วเวลาเรียนละคะ ช่วงไหนเหมาะสม

มัคคุเทศก์ ก็ไม่ให้ชนกับเวลางาน

ผู้วิจัย ถ้าเกิดมีการเปิดสอน ค่าใช้จ่ายควรเท่าไรดีคะ

มัคคุเทศก์ ก็ สอง สามพันบาท ต่อเดือนก็พอแล้ว 40 ชั่วโมง

ผู้วิจัย จากการเรียนภาษาเกาหลี มานะคะ คิดว่า สื่อการเรียนอะไรดีที่สุด

มัคคุเทศก์ ก็ครูครับ เรียนกับครูที่พูดเกาหลีเป็น ดีที่สุด เป็นคนเกาหลีเลย

ผู้วิจัย การเป็นมัคคุเทศก์ทำให้สถานะทางสังคมเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ดีอะ ได้เงินเร็วดีด้วย

ผู้วิจัย รายได้ต่อเดือนเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ สองหมื่นขึ้นไปนะ อันนี้ทำงานเดือนหนึ่ง สิบกว่าวัน

ผู้วิจัย ถ้าจะเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่ม คิดว่าอยากเรียนภาษาอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ภาษาจีนครับ

ผู้วิจัย เพราะอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็เผื่อว่าไปค้าขายด้วย เศรษฐกิจจีนตอนนี้ดี น่าสนใจ

ผู้วิจัย แล้วถ้าเอาไปใช้ทำงานไกด์ละคะอยากเรียนภาษาอะไร

มัคคุเทศก์ ภาษาอังกฤษครับ เพราะภาษาอังกฤษมันใช้ได้ทั่ว กว้างกว่าภาษาอื่น นะ

*** ขอบคุณมากนะคะ ที่สละเวลามานั่งคุยด้วย ****

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 3 กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี

ผู้วิจัย สวัสดีค่ะ ขอทราบชื่อก่อนเลยนะคะ

มัคคุเทศก์ ชื่อ... เรียกหยินก็ได้ครับ

ผู้วิจัย ตอนนี้คุณหยินอายุเท่าไรแล้วค่ะ

มัคคุเทศก์ 36 อย่าง 37 ครับ

ผู้วิจัย จบการศึกษาระดับไหนคะ

มัคคุเทศก์ ม. 6 ครับ

ผู้วิจัย มีใครในบ้านที่พูดหรือใช้ภาษาเกาหลีได้บ้างหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีเลยครับ

ผู้วิจัย คุณหยินทำมัคคุเทศก์มากี่ปีแล้วคะ ตั้งแต่เริ่มจนถึงปัจจุบันนะคะ

มัคคุเทศก์ ก็ต่อบัตรไกด์มา 2 ครั้งแล้ว ประมาณ 6 ปีครับ

ผู้วิจัย แล้วเป็นมัคคุเทศก์เกาหลีมากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 6 ปี เหมือนกันครับ

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์ภาษาอื่นนอกจากภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ นาน ๆ ครั้ง ครับถ้ามีคนมาติดต่อจะมีพวกแขกพิเศษมา ก็จะเป็นภาษาอังกฤษครับ

ผู้วิจัย ตอนนี้เป็นมัคคุเทศก์สังกัดบริษัท หรืออิสระคะ

มัคคุเทศก์ อิสระครับ

ผู้วิจัย ทำไมไม่ทำงานกับบริษัทคะ

มัคคุเทศก์ คือรูปแบบไกด์เกาหลีนี้ ไม่มีบริษัทอะ แต่จะเป็นลักษณะทีมชะ คือมีกลุ่มกลุ่มหนึ่งก็จะ Contact กับบริษัท ก็เท่านั้นเอง

ผู้วิจัย ทีมหนึ่ง Contact แคมป์บริษัทเดียวหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ แล้วแต่ 3-4 บริษัท แล้วแต่ คือเข้าใจไม่ บางคนอาจจะเคยทำงานอยู่ในบริษัทนี้แล้วก็ออกไปตั้งบริษัทใหม่เอง ซึ่งผลเคยทำให้เค้าอยู่ที่เดิม พอเค้าออกไปทำเอง เค้าก็เอ้ย คุณเคย Take care แขกผม ตอนนี้มาช่วยกันหน่อย ก็เอาไป

ผู้วิจัย แล้วในบริษัทหนึ่งจะมีไกด์เกาหลี หลาย ๆ ทีมด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ครับ มีทีมเดียว ใช้ทีมเดียว

ผู้วิจัย เริ่มเรียนภาษาเกาหลีครั้งแรกอายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ย้อนหลังไปประมาณ 7 ปีที่แล้ว เริ่มต้นจากรุ่นพี่สอน มันเหมือน นกแก้ว นกขุนทอง อย่างเขียนภาษาไทยว่า “มาทางนี้” ก็ “มา-ทาง-นี้” เป็นภาษาเกาหลี อย่างนี้ก่อน แล้วเรื่องของโรงเรียนสอนภาษาเกาหลีไม่มี น้อยมากบุคลากรนี้ แต่ก่อนน้อย อุปกรณ์ในการ

เรียนไม่มี CD หนังสือหายากมาก จะมีก็แต่ ประสานมิตร, สงขลา, ธรรมศาสตร์ แต่เค้าไม่ให้คนนอกเรียน นครปฐม นี่ แต่เค้าให้เฉพาะนักศึกษาเรียนเท่านั้น ก็เลยไม่ค่อยได้เรียนก็เลยให้รุ่นพี่สอน ครั้งแรกคือพูดได้นิดหน่อย “มาทางนี้นะครับ, ถ่ายรูปให้ะครับ, นั่งลงนะครับ” นั่นคือช่วงเริ่มต้นการทำงาน แยก 2 คน 3 คน ใช้ภาษาอังกฤษปน แล้วหลังจากนั้นก็เรียนที่จุฬา คอรัสหนึ่ง

ผู้วิจัย เริ่มต้นที่จากการเที่ยววังแล้วเจอรุ่นพี่ที่พูดเกาหลีได้หรือคะ จึงมาทำงานนี้

มัคคุเทศก์ อ้อ ไม่ละ คือผมอยู่วงการทัวร์มาก่อน เป็นช่างภาพ ช่าง VDO มาก่อนอยู่ในบริษัททัวร์มาก่อน ทัวร์ไต้หวัน ทัวร์จีน ทัวร์ญี่ปุ่น ทัวร์เกาหลีมาก่อน ผลเลยได้รู้จักเกาหลี แล้วรุ่นพี่ก็แนะนำว่า คุณก็มีวุฒิ ม.6 นี่ เรียนภาษาดีกว่า เป็นไกด์ดีกว่า เป็นช่าง VDO ก็เงินเดือนแค่นี้ ประมาณนี้

ผู้วิจัย มันแสดงว่าเริ่มเรียนภาษาเกาหลีตั้งแต่อายุ ประมาณ 29 30 นะคะ

มัคคุเทศก์ ละ

ผู้วิจัย แล้วเคยไปดูงาน หรือฝึกงานอะไรที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ละ ไม่เคยเลย

ผู้วิจัย แล้วเคยไปเกาหลีไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่เคยเลยครับ

ผู้วิจัย มีเป็นสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับภาษาเกาหลีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ละ ก็มีเป็นสมาชิกชมรมนี้ละ มา 3 ปีแล้ว ตั้งแต่เริ่มแรก เคยเป็นกรรมการมาก่อน

ผู้วิจัย ชมรมอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ชมรมมัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีละ

ผู้วิจัย ี่ต้องสังกัดสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ Link กัน

ผู้วิจัย แล้วคนที่ เป็นสมาชิกชมรม ต้องเป็นสมาชิกสมาคมด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ด้วยความสมัครใจละ ไม่บังคับกัน บางคนมองว่าสมาคมเก็บเงินไปแต่ไม่ทำอะไรให้ แต่ชมรมคือส่วนตัวละ เฉพาะภาษา มีทุกภาษาละ เยอรมัน รัสเซีย มีหมด

ผู้วิจัย ที่นี้ขอถามเกี่ยวกับวิธีการเรียนภาษาเกาหลีบ้างนะคะ จากเบื้องต้นแสดงว่าพี่ไม่ได้เรียนรู้จากครอบครัวแน่นอนนะคะ ส่วนหนึ่งก็คือเรียนจากสถานศึกษา และ ประสบการณ์นะคะ ที่นี้ทำไมถึงสนใจไปเรียนในสถานศึกษาละ

มัคคุเทศก์ ก็เพราะว่าจะมาทำตรงนี้ใช้ไหมละ ที่นี้เราไม่มีพื้นเลย อย่างเช่น “มาทางนี้” มันหมายถึงอะไร มันไม่รู้ละ ผมอยากมีพื้น อยากรู้ Grammar ว่าง่าย ๆ แรกเริ่มเดิมทีนี้พูดได้อย่างเดียว อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นกแก้วนกขุนทอง ผมบอกได้เลยว่า 80% เป็นอย่างนี้กัน

หมดนะ สำหรับภาษาเกาหลี แต่ตอนนี้กว้างขวางขึ้น เด็กรุ่นน้องมีที่เรียนกันเยอะ...จากนั้นก็ไปเรียนที่จุฬา

ผู้วิจัย ก็คือเลยไปเรียนที่จุฬา ที่เดียว คอร์สเดียวอย่างที่บอกใช้ไหมคะ แล้วที่จุฬาเค้าจัดการสอนแบบไหนคะ อย่างการสอนนี้เป็นครูเกาหลีมาสอนเลย หรือว่าเป็นครูไทยที่พูดเกาหลีได้คะ แบบไหน

มัคคุเทศก์ เป็นอาจารย์คนเกาหลีอะ จบจากมหาวิทยาลัยโซลมาสอนในนี้อะ พร้อมกับมีอาจารย์คนไทยที่พูดเกาหลีได้หนึ่งคน

ผู้วิจัย แล้วมีนักเรียนกี่คนคะ

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นที่ผมเรียน ก็ 20 กว่า 30 ได้อะ ตอนเริ่มต้นนะ พอเรียนเรียนมามันเริ่มหายไป เพราะด้วยหน้าที่การงานกันด้วย

ผู้วิจัย ขาดเรียนบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ผมไม่ค่อยขาดเรียนอะ เพราะโดยส่วนตัวชอบเรียนภาษา

ผู้วิจัย เค้ามีอุปกรณ์การเรียนการสอนอะไรบ้างคะที่มีให้

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นก็ Sheet VDO บ้างแต่เป็นแบบวัฒนธรรมมากกว่า สอนสลับกัน อาจารย์เกาหลีวันนี่ แล้ววันต่อไปก็อาจารย์ไทยมาสอน เหมือนมาขยายความที่อาจารย์เกาหลีสอนไว้ คือสมัยก่อนนี้อาจารย์เกาหลียังพูดไทยไม่ค่อยได้ แต่ตอนนี้พวกอาจารย์เกาหลีนี่เค้าจะจบปริญญาโทภาษาไทยจากที่โน่นเลยแล้วมาสอนภาษาเกาหลีบ้านเรา

ผู้วิจัย แล้วมีพวก Sound Lab ให้บ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ อ้อ ไม่มีครับ สมัยก่อนไม่มีเลย รุ่นที่ผมเรียนนี่รู้สึกจะเป็นคอร์สพิเศษ คณะอักษรเปิดสอนอะ ตอนนั้นรู้สึกมีที่ ราม อาจารย์บุญมาสอน แล้วก็ศิลปากร คณะโบราณคดี ศรินทรินทร์ก็เคยเปิด ธรรมศาสตร์ก็มี ตอนนั้นเปิดสอนเยอะอะ

ผู้วิจัย เวลาเค้าสอนมีฟังเทปบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ตอนผมเรียนไม่มีอะ คือผมเรียนนี่สอนให้อ่านออกเขียนได้ก่อนอะ ฝึกออกเสียง ฝึกเขียน

ผู้วิจัย แล้วฝึกผสมคำละคะ

มัคคุเทศก์ คือถ้าอ่านออกเขียนได้นี้ก็ผสมได้เลยอะ

ผู้วิจัย มันไม่ยากเหมือนภาษาไทยหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่อะ คือ การอ่านนะอะ อย่าง เอาตัว ก ไม่หันอากาศ น มาผสมกัน ก็อ่านได้แล้ว แต่ผสมประโยคให้ถูกรูปแบบ Grammar นี่ ยัง มันจะเริ่มหลังจากที่เราอ่านออกเขียนได้ก่อน เค้าจะเริ่มบทสนทนา เช่น ทำไมประโยคแบบนี้ต้องลงท้ายแบบนี้ ทำไมเมื่อมีตัวสะกดต้องตามด้วยตัวนี้นะ เมื่อไม่มีตัวสะกดต้องตามด้วยตัวนี้ มันจะเริ่ม

ผู้วิจัย ใช้เวลาเริ่มต้นเรียน เริ่มต้นที่จะอ่านตัวอักษรออก นานไหมคะ

มัคคุเทศก์ เออ ตอนที่ผมเรียนส่วนตัวผม อาทิตย์เดียวก็ได้แล้วอะ ไม่ยาก เพราะ
พยัญชนะค่าน้อย 14 ตัว สระก็ไม่กี่ตัวเอง

ผู้วิจัย แล้วอาทิตย์หนึ่งผ่านไปเรียนอะไรต่อคะ

มัคคุเทศก์ ก็เริ่มหัดอ่านไงอะ สมมติเราเริ่มอ่านตัวอักษรออกแล้ว เราก็หัดผสมคำให้มัน
อ่านได้ เช่น คำนี้ “อัน, เซ, ยอง” อะ อย่าง “อันยองอาเซ” แปลว่า สวัสดี “ยอง” มาจากสวัสดี
“อาเซ” มันเป็น Verb เค้าก็สอนประมาณนี้

ผู้วิจัย แล้วเค้ามีกิจกรรมให้นักเรียนทำบ้างไหมคะ อย่างจับคู่สนทนา ทำนองนี้

มัคคุเทศก์ เออ ไม่มีจับคู่สนทนา แต่มีการบ้านสนทนาออกมาพูดแนะนำตัวหน้าชั้นเป็น
ภาษาเกาหลี แต่ก็ไม่บ่อยนะอะ

ผู้วิจัย ตอนนั้นเรียนนานไหมคะ อาทิตย์ละกี่ชั่วโมง

มัคคุเทศก์ ตอนนั้น ...ผมเรียน จันทร์ พุธ ศุกร์ วันละ 2 ชั่วโมง ช่วงค่ำ ประมาณ 2
เดือนได้มั้งครับ

ผู้วิจัย แล้วการบ้านที่เค้าให้นี้นอกจากแนะนำตัวแล้ว มีพวก แต่งเรียงความบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ เออ อันนั้นมันเป็นขั้นสูงอะ เรียนไม่ถึงขนาดนั้น ต้องคอร์สสูงกว่านั้น

ผู้วิจัย พวกการบ้าน หรือว่าพวกกิจกรรมที่ต้องฝึกพูดนี้ เค้ามีให้ทำบ่อยไหมคะ มีพวกสอบ
ให้คะแนนหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ ไม่บ่อยอะ นาน ๆ ครั้ง แล้วอาจารย์เค้าก็จะคอยบอกว่าพูดอย่างนี้นะ คอย
แก้ไขให้เราเวลาพูดออกเสียงให้ถูกต้อง ให้สำเนียงถูกต้อง ส่วนเรื่องสอบนี้มีอะ แต่อาจารย์เค้าก็
คงช่วยบ้างละ ตอนนั้นผมสอบแล้ว แต่ไม่ได้ไปดูผลสอบ เลยไม่รู้ว่ามีผ่านหรือเปล่า เพราะต้อง
ทำงานเลยไม่ได้ไป

ผู้วิจัย จากเพื่อนไกดท์ที่ไปเรียนจากหลาย ๆ ที่นะคะ เค้าสอนเหมือนหรือต่างกันบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็นี้อะ ส่วนมากก็ใช้ถามเพื่อน อย่างวันนี้เลิกงานก็มานั่งกันที่นี้ มาคุยกัน
เหย้าผมได้ Grammar ก็มาช่วยสอนกัน อย่างที่จุฬาตอนผมเรียนนี้ไม่ค่อยมีแบบแผนการสอน
เท่าไร อย่างเปิดคอร์สพิเศษขึ้นมา พวกไกดท์นี้ก็จะมาเรียนกันเยอะ ที่นี้พอมาเรียนก็อาจารย์
อะผมอยากได้บทสนทนาวัดพระแก้ว อะไรทำนองนี้ บทตลาดน้ำ แล้วเอาไปท่อง ก็เลยอืม ผมว่า
มันไม่ค่อย Work อย่างผมเนี่ย อยากเรียน Grammar พวกอยากเรียน ประโยคพูดแล้ว Conver จี
ก็คนละอย่าง เท่าที่เรียนแล้วรู้สึกว่ดี ก็คงเป็นรุ่นน้องผมที่ไปเรียนจากนครปฐมแล้วเค้าเก่ง
ภาษาเกาหลี เค้าก็มาสอนผม สอนแบบตรงประเด็น แบบทันสมัย อย่างบ้านเราเดี๋ยวนี้นี้มีคำว่า
“จีบ” นะ เค้าก็จะมีเหมือนกัน มีสอน ที่นี้พอแขกมาเอ๊ะ เราพูดได้แขกก็แปลกใจ เหย้าคุณรู้จักคำ
นี้ด้วยหรอ ก็ช่วยได้เยอะอะ สำหรับทำทัวร์นะอะ เพราะถ้าเราไปเรียนอย่างอบรมไกดท์เออ ไป
เรียนภาษา บางทีเค้าสอนไม่ค่อยตรง

ผู้วิจัย แสดงว่าการเรียนกับสถานศึกษานี้เค้าก็สอนตามตำรา ไม่ได้มีการประยุกต์ให้เข้ากับชีวิตจริงงั้นหรือคะ

มัคคุเทศก์ คือจริง ๆ ผมก็ว่า มันก็ดีอย่างนะ อย่างคนที่ไม่เคยรู้มาก่อนนี่ มันเป็น Step ที่ดี ทุกคนควรจะรู้ Grammar ดีกว่า แต่ถ้าถามไถ่ที่ทำอยู่ทุกวันนี้ เค้าจะไม่อยากเรียน เค้าจะไปกันแบบ หาหนังสือมาแปล หาบทมาแปลกันเลย แล้วก็รู้ศัพท์ เพราะรูปประโยคมันจะพื้น ๆ ไม่ค่อยอยากรู้ Grammar

ผู้วิจัย ที่จุฬานี้เน้น ทักษะด้านไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ทุกอย่างอะ แต่พื้นเลย นะ เขียน อ่าน ผสมคำ Grammar ดีเลยละ เหมือนเด็กอนุบาลเรียนภาษาอังกฤษอะ แต่มันก็เป็นพื้นที่ดีที่ทำให้เรา Up ขึ้นมาได้ ก็อย่างที่ผมบอก คือการที่เรียนจากจุฬาที่เดียวนี้ไม่ได้ทำให้ผมได้มาก แต่เป็นแบบ เพื่อน พี่ ช่วยกัน ด้วย อย่าง เอ้ย อยากรู้คำนี้ ก็ถาม ศัพท์มันไม่มีวันจบอะ อย่าง ศัพท์บางคำ เขียนเหมือนกัน แปลได้ สี่คำ อย่าง “แพ” แปลว่า ท้อง แปลว่า เรือ แปลว่า ลูกแพร์ เขียนเหมือนกัน พูดยังเหมือนกัน แต่อยู่ที่กาลละมากกว่าว่าเราพูดตอนไหน

ผู้วิจัย อะจากที่คุยมานะคะ เข้าใจว่าคงจะมีการเรียนรู้ ศึกษาด้วยตัวเองด้วยใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ใช่ะ

ผู้วิจัย ทำไมถึงเลือกวิธีการนี้คะ

มัคคุเทศก์ ก็ผมไม่มีเวลาไงอะ ไม่มีเวลาเรียนมากกว่านั้นแล้ว แล้วก็โอกาสที่เราจะไปถามรุ่นพี่บ้างคน ผมบอกตรง ๆ อย่างบางคนนี่ งบวิชา ไม่ยอมสอน ไม่พูดไม่รู้อะ แต่บางคนก็ ไม่รู้จริง ๆ นะ แบบไม่กล้าสอนกลัวผิด เพราะเมื่อก่อนภาษาเกาหลีนี่มัน Strict มาก อันนี้อยู่หน้า อันนี้อยู่กลาง อันนี้อยู่หลัง ประธานอยู่หน้า กรรมรองอยู่นี้ แต่เดี๋ยวนี้เขียนสลับกันได้หมดเลย เมื่อก่อนไม่ได้ เดี่ยวนี้บางที “ฉันข้าวกิน” แต่ว่าต้องชี้ให้ถูกนะอะ แต่ผมนี่อาศัยพูดศัพท์ อย่างอันนั้นะ “ข้าว ข้าว ข้าว” แหกก็จะอ้อ หมายถึงข้าว

ผู้วิจัย แล้ววิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเองนี่ที่ใช้อยู่มีอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ ครูพักลักจำ จำรุ่นพี่เค้าพากย์ จำแขกพูด

ผู้วิจัย ใช้เวลาไหนในการสังเกต การจำละคะ เพราะเราเองก็พากย์เหมือนกัน

มัคคุเทศก์ เออ ก็บางทีเราพากย์เสร็จแล้ว แต่พี่เค้ายังพากย์อยู่ข้าง ก็นั่งฟังตั้งใจหน่อย แล้วก็อยู่กับแขกอะ ที่ผมได้มาเยอะสุดเลยคืออยู่กับแขก ถามเค้าบ้างแต่ไม่ใช่ถามแบบ คำนี้คืออะไร เค้าจะรำคาญ อย่างผมอยากรู้ว่า เรืออันนี้ เรือที่มันไปลากเรือใหญ่เนี่ยเค้าเรียกว่าอะไร เค้าก็จะบอกจะสอน

ผู้วิจัย อะ เค้าก็เต็มใจที่จะสอนเรา

มัคคุเทศก์ เต็มใจอะ เพราะผมจะบอกก่อนเลยว่าผมไม่เคยไปเกาหลีนะ ผมเรียนภาษาเกาหลีนิดหน่อย แต่อยากเรียนภาษาเกาหลีเพราะชอบ เวลาเราพูดไม่ชัดเค้าก็จะบอกว่าต้อง

อย่างนี้ อย่างนั้นนะ ได้เยอะสะกับแขก เค้าไม่ Fix หรือกะว่าต้องพูดเกาหลีเก่ง ขอให้พูดได้บ้าง นิดหน่อย

ผู้วิจัย นอกจากครูพักลักจำ ถ้ามั่นพี ถ้ามั่นแล้ว มีวิธีอื่น อีกหรือเปล่าคะ

มัทคุเทศก์ ก็คือหาซื้ออะ หนังสือหรือใครมีหนังสือบทสนทนา ก็ขอ Copy ใครมี CD อย่างพี่วันได้เค้าจะมี CD เยอะ ผมก็ขอยืมไปดูบ้าง อีกวิธีหนึ่งสำหรับตัวผมนะ จะดู DVD หนังสือเกาหลีที่เป็น Subtitle ไทย แต่พูดเกาหลีอะ ปิดตาฟัง ไม่รู้เรื่องก็ลืมตามาดู

ผู้วิจัย เวลาไปซื้อเนี่ย มีให้เลือกเยอะหรือเปล่านั้น

มัทคุเทศก์ ก็มีอะ อย่างหนังสือที่ออกจากโรงนี้ ทั้งหมด มีทุกเรื่อง เดียวนี้หนังสือเกาหลีเข้ามาเยอะ อย่าง Website ก็มี Koreanmoviefanclub ถ้าจำไม่ผิดนะ แต่ว่าผมจะเดินบ้านหม้อ เพราะบ้านหม้อจะเป็นแผ่น Copy แผ่นละ ร้อย สองร้อย คุณภาพก็ดี

ผู้วิจัย ที่นี้พอเรียนด้วยตัวเอง พอมันมีปัญหาไม่เข้าใจนี้จะถามใครหรือแก้ปัญหาอย่างไรคะ

มัทคุเทศก์ ถ้าไม่เข้าใจแล้วมีโอกาสก็ได้ ถ้ามั่นพีเลย เปิด Dic บ้างเป็นบางคำ แต่บางทีมาเป็นรูปประโยค อย่างรูปประโยคนี้ใช้ Verb ตัวนี้พอมาดูอีกประโยคมันเปลี่ยน ตัวอักษร ยิ่งถ้าสำเนียงด้วยนะ เสียงเปลี่ยนเลย เหมือนกับ ก. เจอ ค. เสียงเปลี่ยนเป็น ก. อย่างนี้

ผู้วิจัย แสดงว่าจริง ๆ แล้วภาษาเกาหลีก็ไม่ได้ง่ายซิคะ

มัทคุเทศก์ อะ ไม่ง่ายเลย

ผู้วิจัย เวลาที่คุณหยิบไปเพื่อศึกษาภาษาเกาหลีด้วยตัวเองนี่ อาทิตย์หนึ่งสักกี่วัน ก็ชั่วโมงคะ

มัทคุเทศก์ สำหรับตัวผมนะ ถ้ามีอารมณ์อยากจะอ่านมีสมาธิ ผมก็อ่านได้ทั้งวัน แต่ส่วนมากผมจะแบบวันนี้ผมอยากจะคุยเรื่องนี้กับแขก ผมไม่รู้ก็จะกลับไปเปิด Dic หาก่อนเลย อย่างรถเก่ง พูดอย่างไร มันจะเป็นไทย-เกาหลี ซึ่ง Dic เล่มนี้มันจะสำหรับคนเกาหลีที่เรียนภาษาไทยที่โน่น ไม่ใช่สำหรับคนไทยที่เรียนภาษาเกาหลีเอาของเค้ามาเปิดอ่านแล้วก็หัดแต่งประโยคเอง คือรูปประโยคเราเรียนมาแล้ว ผมก็เอา Grammar ง่าย ๆ ผมจะไม่สละสลวย ซ้ำซ้อนเหมือนรุ่นพี่เค้าพูด บางทีตัวเชื่อมสวรูปประโยคยาว แต่ผมนี่พูดอาจจะจบปึบ สั้น ๆ

ผู้วิจัย แสดงว่ามีการเตรียมตัวก่อนการทำงานหรือเปล่านั้น

มัทคุเทศก์ตอบ ส่วนตัวผมจะเตรียมนะ คนอื่นผมไม่รู้ ผมว่ามันทำงานไม่คุ้ม Trip เค้านะ มันไม่สบายใจเลยเตรียมดีกว่า

ผู้วิจัย คิดว่าการเรียนรู้ด้วยตัวเองนี้เกิดทักษะด้านไหนบ้างคะ

มัทคุเทศก์ จำง่าย อย่างบางทีอ่าน มันก็ลืม แต่พูดกับฟังนี้ได้มากที่สุด เพราะต้องทำงานทุกวัน เจอแขก

ผู้วิจัย แล้วตอนนี้คิดอยากกลับไปเรียนในโรงเรียนอีกหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ อยากเรียนมาก แต่อย่างบางที่มันเป็นธุรกิจเกินไป อุปกรณ์ไม่ค่อยเต็มที่ Sound Lab ไม่มี

ผู้วิจัย แล้วจากการเรียนที่ผ่านมาคิดว่าวิธีไหนดีสำหรับตัวเองคะ

มัคคุเทศก์ ผมว่าสำหรับพื้นฐานนะ เรียนในโรงเรียนดี เพราะมันเป็นพื้นฐานไปขยายต่อๆ ไปได้ แต่เวลามาทำงานจริง ๆ แล้ว ประสบการณ์จะสอนเราได้ดีกว่า อย่าใจร้อนอยากพูดเร็วซะ ค่อยๆ เริ่มไปจะดีกว่า

ผู้วิจัย แล้วจากทุกวิธีที่เรียนมา คิดว่าได้ทักษะด้านไหนมากที่สุดคะ

มัคคุเทศก์ ผมว่า พูด นะ เพราะผมพูดมาก พูดทุกวัน พูดเยอะ แต่เขียนนี้น้อยสุดไม่ค่อยได้เขียน

ผู้วิจัย คะ ที่นี้ขอถามเรื่องค่าใช้จ่ายนะคะ ตอนที่เรียนที่จุฬาฯ คอร์สหนึ่งก็บาทคะ

มัคคุเทศก์ ผมจำไม่ผิดที่จุฬาฯ รู้สึกจะ สองพันกว่าบาทนะ ช่วงนั้นถูก

ผู้วิจัย สองพันกว่านี้ รวมอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ ค่า Sheet ค่าอาจารย์ อุปกรณ์ ก็รวมหมดทุกอย่างล่ะคะ

ผู้วิจัย คิดว่าสองพันกว่าบาทที่จ่าย กับระยะเวลาที่เรียน ความรู้ที่ได้นี้ ค่ะคุ้มหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ สำหรับผม ผมว่ามันคุ้มนะ

ผู้วิจัย คุ้มอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็อย่างที่ผมบอก ผมได้พื้นฐานที่ดีเลย เราได้อ่านออก เขียนได้ รู้ที่ไปที่มา ของรูปประโยค เป็นอย่างนั้นมากกว่า

ผู้วิจัย แล้วที่ซื้อหนังสือ DVD ล่ะคะ ซื้ออย่างไร

มัคคุเทศก์ ก็ใครมีก็บอกต่อ ๆ กันมา ดวงกมลก็มี แพร่พิทยาก็มี หนังสือ บ้านหม้อ แต่ตอนนี้ทั่วไปก็มีเพราะสื่อมันเข้ามาเยอะ อย่างบางที่ตลาดนัดก็มีนะ

ผู้วิจัย แล้วมีที่ต้องซื้อเพิ่มหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ ส่วนมากก็ขอ Copy เค้ามากกว่านะสะดวกดี ราคาถูก เป็นพวก Grammar นี่ผมเอาหมด สนทนาก็เยอะของอาจารย์บุญมา

ผู้วิจัย เวลาซื้อครั้งหนึ่งจ่ายเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ตามราคาปก ฮะ ร้อย สองร้อยก็มี เจ็ดร้อยบาทก็มี อย่างวันก่อนมีน้องเค้า ซื้อมา ราคาปก 290 บาท ผมก็ขอ Copy เค้า ราคาถูกลงไปอีก อย่างหนังสือ 99 บาทก็มี

ผู้วิจัย คิดว่าตำราที่ซื้อ เทียบกับคุณภาพ แล้วก็ประโยชน์ที่ได้รับนี้คุ้มหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ คือถ้าตัวผมนะ ผมว่ามันคุ้ม ถึงแม้ว่าตอนคุณซื้อไปนี้ คุณยังไม่ได้ใช้มันหรอก แต่อนาคตวันหนึ่ง มันจวนตัวคุณอาจจะหยิบมันมาใช้ก็ได้ ถ้าเราไม่มีมันก็แย่เหมือนกันนะ อย่างอยุธยา มีเป็นบทสนทนาเลยนะ

ผู้วิจัย คุณหยินนี้มีทีมสังกัดอยู่ แล้วเป็นสมาชิกของชมรมด้วยหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ ไช้ชะ เพิ่งตั้งได้ ก็มีพี่วันได้ เป็นประธาน ก็เพิ่งเปลี่ยนประธานคนใหม่

ผู้วิจัย มีค่าใช้จ่ายหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีชะ ฐีสักจะ 200 บาท 2 ปี

ผู้วิจัย แล้วชมรมมีกิจกรรม หรืออะไรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีชะ อย่างตอนสมัครนี่ก็จะมี CD การเรียนภาษาเกาหลีให้ 2 แผ่น อย่างพี่วันได้ตอนเป็นประธานนี้ เวลาได้หนังสือดี ๆ มาแล้วมันยังไม่มีขายนี้ แกจะถ่ายเอกสารแล้วมาขายเอาเงินเข้าชมรม ช่วย ๆ กัน ก็ Copy กันเต็ม ทุกคนก็อยากได้ คนที่ไม่เป็นสมาชิกก็ซื้อได้นะ เงินก็เข้าชมรม

ผู้วิจัย แล้วชมรมนี้มีกิจกรรมอื่น ให้สมาชิกอีกหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีชะ แต่เป็นแบบอย่างมีงานพิเศษ คือเป็นแขก VIP ของนายกทักษิณ เข้ามาต้องการใช้ล่ามก็เอาไกด์พวกนี้ช่วยดูแลให้

ผู้วิจัย แล้วเป็นสมาชิกสมาคมด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ สะเป็น ก็ 500 บาท ต่อ 2 ปี เหมือนกัน

ผู้วิจัย แล้วสมาคมมีกิจกรรมหรือข่าวสารที่เกี่ยวกับภาษาเกาหลีเหมือนชมรมบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ของสมาคมนี้ ส่วนมากจะเป็นแบบการช่วยเหลือ สวัสดิการอย่างนั้นมากกว่า อย่างเวลามีเรื่องประท้วง ร้องเรียนอะไรแบบนี้ ก็จะเป็นสมาคมดำเนินการให้ ก็คนละแบบกับชมรมนะ

ผู้วิจัย คิดว่าค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้ชมรม จ่ายให้สมาคม นี่คุ้มค่าหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ คุ้มแบบไหนละ ถ้าแบบเวลามีปัญหาแล้วมีคนต่อสู้ให้ มันคุ้มนะ ก็ดีชะ แต่ชมรมนี้มันได้ทั้งเพื่อนด้วย ทุกทีมสามัคคีกัน ช่วยกัน มีอะไรอย่างมีหนังสือก็แบ่งกัน ที่ไหนมีเรียนก็บอกกัน คุ้มนะ อย่างงานพิเศษ เป็น Tour Leader ให้คนไทยไปเที่ยวเกาหลีอย่างนี้ก็ได้จากชมรมสำหรับผม ผมว่ามันคุ้ม

ผู้วิจัย ขอดูเรื่องค่าจ้างหน่อยนะคะ ปกติทำงานทุกวันหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ แทบทุกวันชะ อย่างเดือนนี้เป็นเดือนที่เค้าฮันนีมูนกัน แหกก็จะเยอะ แต่ช่วงนี้มันแบบปัญหาหลายอย่างนะ มันก็เลยไม่ค่อยจะมี อย่างตอนนี้ของผม ก็ประมาณ อาทิตย์หนึ่ง 4 วันได้ แต่ถ้าเป็นช่วง High นี้ บางทีงานล้นเลย ทำเข้าเย็น ทุกวัน

ผู้วิจัย แล้วค่าจ้างละคะ ได้รับแบบไหน เพราะที่บอกตอนแรกคือเป็นมัคคุเทศก์อิสระ

มัคคุเทศก์ สะ ก็จะได้เป็น Job Job หนึ่งก็ 500 บาท

ผู้วิจัย 500 บาทนี้ ทำงานนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 2 – 3 ชั่วโมงชะ

ผู้วิจัย แล้วเงินอย่างอื่นละคะ มีหรือเปล่า อย่าง Tip

มัคคุเทศก์ อ้อ มีอะ คือลักษณะทัวร์เกาหลีนี่เค้าจะขายเป็น Package นะครับ ก็จะมีทั้งแบบรวมทิปแล้ว หรือไม่รวมทิป ถ้ารวมทิปแล้วแขกก็ไม่ต้องให้อีกเพราะอยู่ในราคา Package แต่ถ้าไม่รวมก็ให้ต่างหาก

ผู้วิจัย อ้อ ค่ะ แล้วปกติจะได้ประมาณเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ 20 USD ครับ ต่องาน ตอนนี้เหรียญหนึ่งก็ 40 บาท อะ

ผู้วิจัย เมื่อกี้ที่คุยกัน มีงานล้น ของคุณหยินนี้รับบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีบ้างอะ แต่ไม่บ่อยนาน ๆ ครั้ง

ผู้วิจัย ค่าตอบแทนละคะ ได้เท่าไร ต่อวัน

มัคคุเทศก์ ของผมนี่ประมาณ 3,000 บาท แต่อย่างพี่บางคน เก่ง ๆ ก็มากกว่านั้นนะ

ผู้วิจัย พอใจหรือเปล่าคะกับเงินที่ได้ตอนนี้

มัคคุเทศก์ ก็พอใจนะอะ ก็ดูอย่างผมทำงาน 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง ผมได้แล้ว 500 กับ Tip ตอนบ่ายว่าง ผมก็ไปทำอย่างอื่นได้ บางทีซ่อมบ้านซ่อมรถ ตามเรื่อง ดินะ

ผู้วิจัย แล้วผลตอบแทนอย่างอื่นละคะหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ที่ไม่เป็นเงิน มีบ้างหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ ก็คง เป็นงานที่ทำสนุกอะ อิสระดีไม่ต้องนั่งโต๊ะ ผมชอบงานบริการ ชอบใช้ภาษา ได้เจอคนอื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อย่างบางที่ทำงานนาน ๆ ประสบการณ์เยอะแล้ว แบบก็มีชื่อเสียง คนรู้จักพอมีงาน อย่างงานล้นเค้ารู้จักเราก็มารเรียกให้ไปช่วยกันก็มีอะ อีกอย่างนะงานไกด์นี่มันเหมือนกับเป็นหน้าตาของประเทศเหมือนกันนะ ทำดี ๆ ก็สร้างชื่อให้ประเทศไทย แล้วก็เวลาพูดอะไรให้เค้าฟังนี่มันก็เหมือนกับเราให้ความรู้เค้า นี่วัดนะ มีประวัติอย่างนี้

ผู้วิจัย คิดว่าอาชีพมัคคุเทศก์มีความน่าสนใจอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ สำหรับผมนะ ผมว่าผมมีโอกาสได้ใช้ภาษา ได้เรียนรู้คำศัพท์แปลก ๆ ใหม่ จากเจ้าของภาษาเลย ไม่ต้องมานั่งเรียนกับตำราได้ใช้จริง อีกอย่างคือเป็นไกด์นี่ มันได้เดินทางไปตามที่ต่าง ๆ

ผู้วิจัย คิดจะทำอาชีพนี้ไปอีกนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็คงทำไปเรื่อย ๆ นะ รายได้ดี หรืออย่างบางที่ไปทำงานอื่น มีเวลาว่าง ๆ ก็มาทำไกด์ได้ เรามีความรู้แล้วไง ภาษาก็ได้ ผมว่าทำได้ตลอดนะ ก่อนข้างพอใจเลย

ผู้วิจัย คิดว่ามัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้างคะ เพราะอะไร

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็นเรื่องภาษาละ เรื่องใหญ่ เพราะอย่างบางคนนี่ พูดได้แต่ไม่ถูกหลัก ไวยากรณ์บ้าง ทำนองนี้ ถ้ามีโอกาสก็น่าจะเรียนกัน อีกอย่างคือเรื่องหนังสือเรียน อยากให้มีเยอะกว่านี้แล้วก็ใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ จัง ๆ เพราะบางเล่มที่มีนี่ ก็ไม่ได้ช่วยในเรื่องของการทำงานเท่าไร มีน้อยมาก

ผู้วิจัย คิดว่าหน่วยงานไหนควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็นสมาคมนะ อย่างข่าวสารนี้ ช่วงแรก ๆ ก็มีให้ แต่หลัง ๆ ไม่ได้รับเลย อาจเพราะเค้างานเยอะมั้ง หรือไม่ก็จัดสอนภาษาก็น่า

ผู้วิจัย แล้วเรื่องสถานศึกษาล่ะคะ มีความเห็นอย่างไรบ้าง

มัคคุเทศก์ มีน้อยนะผมว่า ที่รู้ไม่กี่แห่งเองก็อย่างที่บอกตอนแรก ผมเรียนที่จุฬา น้องบางคนเรียนศิลปากร ที่ สงขลา ก็มี หรืออาจจะมากกว่านี้แต่ไม่รู้สิ ผมว่าเค้าไม่ค่อยโฆษณาเกินไปมากกว่านะ

ผู้วิจัย ถ้ามีการเปิดสอนในสถานศึกษานี้ ควรสอนด้านไหนบ้างคะ ค่าเรียนคิดว่าเท่าไรถึงจะดี

มัคคุเทศก์ ผมว่าเรียนในโรงเรียนนี้ก็คงตั้งแต่เริ่มแรกซะ หัดอ่าน หัดเขียน ผมว่ามันสำคัญ คนเราพูดได้ แต่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เยอะแยะ แต่ถ้าคุณเขียนได้ อ่านออกนี่ มันอีกเรื่องเลยนะ คุณไปต่อได้ อ่านหนังสืออื่น ๆ เองได้ เกิดความรู้ขึ้นเอง แล้วเรื่องค่าเรียนนี้ ผมว่าอย่าแพงเลย อย่างตอนผมเรียนจุฬา ก็ สองพันกว่าบาท ผมก็ว่าไม่แพงนะ พอคิดออกมาเป็นชั่วโมง ร้อย ร้อยห้าสิบ ก็โอเค แพงมาก ๆ หากคนเรียนยาก มันไม่เหมือนภาษาอังกฤษ คนอยากเรียนเยอะกว่า แต่ไม่ใช่เกาหลีไม่มีคนอยากเรียน แต่มันเหมือนเฉพาะกลุ่มนะ คนที่จะเรียนนี้เค้าต้องการจริง ๆ

**** ขอขอบคุณมากนะคะ ที่สละเวลามาช่วยตอบคำถาม

**** ครับไม่เป็นไร ถ้ามีอะไรจะถามเพิ่ม ก็โทรไปได้เลย ตามเบอร์ที่ให้ไว้ค่ะ

**** ค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 4 กลุ่มประสบการณ์ 6-10 ปี

ผู้วิจัย สวัสดิ์ ค่ะ ต้องขอรบกวนเวลาหน่อยนะคะ ชื่ออะไรคะ

มัคคุเทศก์ ชื่อ ฟีนิด

ผู้วิจัย ปีนี้อายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ 34 ปีค่ะ

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์มาแล้วกี่ปีคะ

มัคคุเทศก์ 6 ปีค่ะ

ผู้วิจัย แล้วมัคคุเทศก์เกาหลีล่ะคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 6 ปี เหมือนกันค่ะ

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์อิสระ เหมือนกับคนอื่น ๆ หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ จะ อยู่ทีมเดียวกับพี่วันโด

ผู้วิจัย เป็นคนกรุงเทพหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ค่ะ บ้านอยู่หนองคาย อำเภอศรีวิไล

ผู้วิจัย เริ่มเรียนภาษาเกาหลีครั้งแรกตอนไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 28 29 ประมาณนี้

ผู้วิจัย เคยไปดูงาน หรือฝึกงานที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่เคยเลยคะ แต่ว่าก่อนทำทัวร์นี้ พี่ไปตามทัวร์เกาหลีอยู่ครั้งสองครั้งนะ คือเพื่อน

ทำก็ไปดูเขาทำกัน แล้วพอเขามีเปิดอบรมภาษาเกาหลีที่ตึกฟอรัม รัชดา พี่ก็ไปเรียนที่นั่น 2

คอร์ส แล้วก็ไปสอบเข้า

ผู้วิจัย ตอนนี้เป็นสมาชิกอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ เคยเป็นของสมาคมนะ แต่ตอนนี้หมดอายุไปแล้วยังไม่ได้ต่อเลย แต่ของพี่วันโด พี่

ยังไม่ได้สมัคร

ผู้วิจัย อยากให้เล่านิดหนึ่งคะว่า พี่เข้ามาทำงานมัคคุเทศก์ได้อย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ตอนแรกพี่ทำงานอยู่โรงงาน แล้วก็เรียนราม จบรัฐศาสตร์รามไซไหม แล้วที่นี้พี่ก็ มี

คนแนะนำ พวกไกด์วังแนะนำ คือเป็นเพื่อนของเพื่อนกันอีกทีนะ แนะนำว่ามาเป็นไกด์ดีกว่า

ออกทำทัวร์ Sitting นี่ก็วันละพัน อย่างพี่จบปริญญาตรี มา ค่าแรงอย่างมากที่สุด รายวันมันก็น้อย

พี่ก็เลยไปเรียนภาษาเกาหลี

ผู้วิจัย เริ่มแรกคือไปเรียนไกด์เลยหรือคะ

มัคคุเทศก์ คือเริ่มแรกนี่ต้องพื้นฐานภาษาใดภาษาหนึ่งก่อนนะ เราต้องมีภาษา เราถึงจะสอบ

เข้าได้ ถ้าเราไม่ภาษาเราก็ไม่สามารถจะสอบ เรียนรู้ได้ เริ่มแรกคือได้ภาษาเกาหลีนิดหน่อย

ผู้วิจัย ทำไมเลือกภาษาเกาหลีล่ะ

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นพี่ไม่รู้จักภาษาอื่น คือเพื่อนทำเกาหลีอยู่แล้ว พวกพี่วันโตนี่ แต่ว่าจะมีอีกคน

ผู้วิจัย ที่พี่ไปเรียนลักษณะเป็นอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ คือที่พี่ไปเรียนนี้เป็นออฟฟิศ รับแปลเอกสาร แล้วคนเกาหลีก็เปิดคอร์ส สอนเล็ก ๆ แต่ว่าคอร์สนี้ไม่ได้รับสมัครโดยตรงนะ ถ้าเราจับกลุ่มมาได้ 4-5 คน ถึงจะรับสอนเรา ถ้ารับโดยตรงคนมันเรียนน้อยภาษานี้ เมื่อก่อนคนไม่ค่อยกว้างเหมือนสมัยนี้ มีคนเรียนน้อย ถ้าติดป้ายเป็นทางการคนไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าไร ทิ้งก็คือชนในทีมที่เป็นไกด์อยู่แล้ว ที่ภาษายังไม่เก่ง รวมกลุ่มมาได้กับพี่ 4-5 คน ก็ไปติดต่ออาจารย์ เขาก็เปิดสอนให้ 2 คอร์ส

ผู้วิจัย มีชื่อไหมคะ

มัคคุเทศก์ พี่จำไม่ได้นะ แต่อยู่ตึกฟอรัม รัชดา ชั้น 20 นะ

ผู้วิจัย ตอนนั้นเขาจัดสอนแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ คือเจ้าของเขาเป็นคนเกาหลี ก็มีพวกบริษัทซัมซุงเขาส่งคนมาเรียนด้วย คืออาจารย์คนนั้นเขาจบภาษาไทยที่กรุงโซล แล้วก็เคยมาเป็นไกด์เกาหลีที่นี่ เมื่อก่อนนี้ไม่มีไกด์เกาหลีคนไทย จากนั้นเขาก็มาเปิดแปลเอกสารด้วย สอนด้วย

ผู้วิจัย เวลาที่เขาสอนบรรยายภาคเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็คือส่วนหน้าเป็นออฟฟิศ แล้วก็จะมีห้องเล็ก ๆ นั่งได้สัก 10 คน มีไวท์บอร์ด

ผู้วิจัย อุปกรณ์การเรียนละคะมีอะไรให้บ้าง

มัคคุเทศก์ ก็จะมีหนังสือเกาหลี มาจากเกาหลี สอนจากหนังสือแล้วก็ขึ้นกระดาน แล้วก็สั่งทำการบ้าน

ผู้วิจัย การบ้านเป็นลักษณะแบบไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ เขาให้มาเริ่มต้นคือหัดเขียนใช้ไหม แล้วก็เข้า Grammar ก็สั่งมา ให้ประโยคมาตอบคำถาม หัดอ่านด้วย

ผู้วิจัย ใช้เวลาหัดอ่าน หัดเขียนนานไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่นานนะ แป๊บเดียว เพราะพี่หัดอ่าน แล้วก็เทียบเสียงกับตัวอักษรไทยด้วย มันก็เลยง่าย พอไปเรียนนี้อาจารย์หัดอ่านหัดเขียนแคว้นเดียว เพราะพยัญชนะตัวอักษรเขาไม่เยอะ

ผู้วิจัย ที่พี่เรียนนี้กี่คนนะคะ

มัคคุเทศก์ 6 คน

ผู้วิจัย เวลาเรียนเป็นอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนทุกวัน จันทร์ถึงศุกร์ วันละ 2 ชั่วโมง ช่วงเย็นนะ ห้าโมงถึงทุ่มหนึ่ง

ผู้วิจัย ใช้เวลาเรียนนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ 2 เดือน คือคอร์สหนึ่ง 22 ชั่วโมงนะ พี่เรียน สองคอร์ส ก็ประมาณ สองเดือนเรียนต่อเนื่องกันไปเลย

ผู้วิจัย เรียนที่นี้พี่ได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็น Grammar ได้เยอะ แต่เรื่องพูดนี้ไม่ค่อยได้ ที่นี้พอไปทำจริงเราก็ต้องพยายามต้องขยันขึ้น

ผู้วิจัย ตอนแรกที่บอกว่าเคยหัดอ่าน หัดเขียนเองใช่ไหมคะ ทำไมถึงเลือกวิธีนี้จะ

มัคคุเทศก์ เพราะภาษาเกาหลีคนเรียนน้อย สถาบันที่จะเปิดอบรม เปิดสอนมีน้อยมาก เฉพาะเกาหลีนะ อย่าง เอยูเอ นี้ ก็สอนแต่ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น จีนอย่างนี้มีแต่เกาหลีไม่มี ตามโรงเรียนก็มีอย่างประสานมิตร อาจารย์บุญมา เปิดสอนที่นั่น ราชภัฏพระนครก็มีสอน ที่รามก็มี เพิ่งจะเริ่มมี แต่ก็ยังน้อยมาก สำหรับเจ้าของภาษาตรง ๆ ที่จะมาสอนก็ยังไม่มี ถ้ามีก็แพงมาก ซึ่งหลังจากนั้นพี่ก็ยังชวนขายเรียนต่อนะ พี่ไปเรียนกับอาจารย์บุญมาที่ราชภัฏพระนครเฉพาะวันอาทิตย์ เขาเปิดคอร์ส คอร์สแรกเป็นการเริ่มเรียน ซึ่งพี่รู้แล้ว พี่ก็ไปเริ่มเรียนคอร์สสอง คอร์ส 3 คอร์สสี่ แต่ไม่ได้เรียนเต็มทีเพราะตอนนั้นทำงานแล้ว ถ้าอาทิตย์ไหนมีงานก็ต้องทิ้งไม่ได้ไปเรียน

ผู้วิจัย เตี่ยวนะคะ แสดงว่ามีเรียนที่อื่นด้วย นี่คือหลังจากจบได้บัตรไกด์แล้วใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ อ่าใช่ เรียนกับอาจารย์บุญมา

ผู้วิจัย ตอนนั้นใช้เวลาเรียนคอร์สหนึ่งนานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ 40 ชั่วโมงนะ หรือ 30 ประมาณนี้ เรียนตั้งแต่ 9 โมง จนถึงเที่ยงนะ

ผู้วิจัย พี่เรียนคอร์สสองนี้ เขาสอนอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คอร์สสองก็ยัง Grammar เบื้องต้นอยู่เหมือนเดิม ยังไม่ใช่ Grammar ลึก ๆ

ผู้วิจัย แล้วพี่เรียนก็คอร์สคะ

มัคคุเทศก์ เรียนสองคอร์ส คอร์ส สองกับสาม คอร์สสี่นี้ไม่มีเวลาเรียนเลยเลิกไป

ผู้วิจัย คอร์สสามละคะสอนอะไร

มัคคุเทศก์ ก็เป็น Grammar เพิ่มขึ้นไป เป็นพวกคำเชื่อม หลังจากอันนี้ประโยคสั้น ๆ จะเชื่อมประโยคแล้ว คุณจะต้องเชื่อมประโยคยาวให้ได้

ผู้วิจัย ค่ะ แสดงว่าเรียนกับอาจารย์บุญมาก็ยังเป็น ไวยากรณ์ซะส่วนมาก

มัคคุเทศก์ ค่ะใช่ คือเรียนกับพวกนี้เขาจะไม่สอนเรื่องการทำทัวร์ เพราะก็ไม่ได้มีประสบการณ์จากการทำทัวร์มา อาจารย์ที่สอนเขาก็ต้องสอนเรา Grammar เหมือนกัน เอยูเอ เหมือนกันใช่ไหม ก็สอนอย่างนั้น แล้วก็สอนสนทนาอะไรอย่างนั้น หลังจากอาจารย์บุญมาเรียนเสร็จ พี่ก็ออกทำทัวร์ ส่วนมากตอนนั้นพี่ยังไม่ได้ออกทำเต็มตัว คือพี่ไปพักยาก่อน เป็น Sitting Guide ก่อน 3 ปี แรก แล้วก็สองปีกว่า ๆ ก็มาทำวัดพระแก้ว

ผู้วิจัย ตอนที่พี่เรียนกับอาจารย์บุญมา มีอุปกรณ์การเรียนการสอนอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ที่อาจารย์บุญมาก็จะมีหนังสือ ถ่ายเอกสารมาเป็นเล่มอย่างนั้นนะ คอร์สหนึ่ง คอร์สสองอยู่เล่มมเดียวกัน แล้วก็ 3 กับ 4 แยกกัน แล้วก็จะมีเทปประกอบกับหนังสือไปด้วยกัน

ผู้วิจัย ในห้องเรียนมีเพื่อนเรียนกี่คนคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มี มีแต่สอนร้องเพลง มันก็ได้พูดพวกนี้

ผู้วิจัย พี่ก็เรียนเยอะเหมือนกันนะ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่เยอะนะ นับจริง ๆ ก็ ห้า หกเดือนเอง

ผู้วิจัย ทุกครั้งที่พี่เรียนนี้ พี่มีทบทวนบทเรียนบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ใช่ พอพี่เรียนแล้วพี่ก็จะมาทบทวนตลอด ทำทุกวัน ไม่งั้นพี่ก็จะไม่สามารถฟังเขา
พูดรู้เรื่องได้เลย

ผู้วิจัย นอกจากเรียนในโรงเรียนแล้วพี่เรียนรู้ด้วยตัวเองบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ตอนนี้มี ทำทัวริ่งไปอย่างวันนี้ศัพท์คำนี้เราไม่รู้ อยากจะพูด อาจจะต้องอธิบาย
กว้างกันมาหน่อยแขกถึงจะเข้าใจ ซึ่งทุกวันนี้ศัพท์มันก็มาเหมือนกัน

ผู้วิจัย แล้วพี่ได้ศัพท์มาจากไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีหนังสือ ท่องศัพท์เอาบ้าง ก็พี่วันได้เขาก็มี เอามาจากเขาบ้าง ก็ซื้อจากพี่เขา

ผู้วิจัย นอกจากอ่านหนังสือแล้วมีอย่างอื่น อีกหรือเปล่านั้น อย่างดูหนัง

มัคคุเทศก์ ดูหนังนี้ไม่มี อ่านหนังสืออย่างเดียว

ผู้วิจัย เคยเห็น คือสัมภาษณ์มาหลายคนเขาจะมีจด พี่มีหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ก็มีนะ แล้วก็สัมภาษณ์พวกไกด์ที่เป็นคนเกาหลีด้วย แล้วถามจากลูกค้าด้วย

ผู้วิจัย พี่ใช้เวลาศึกษาด้วยตัวเองบ่อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็ว่างก็อ่านนะ อย่างวันนี้ทำงานเข้าป้ายว่างแล้ว ก็จะนั่งอ่าน บางทีก็อ่านตอนเย็น
ๆ บ้าง ท่องศัพท์ทุกวัน วันละชั่วโมงได้นะ

ผู้วิจัย พี่ว่าการศึกษาเองนี้พี่ได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้ศัพท์นะ อย่างนโยบาย 30 บาท รักษาทุกโรค พี่จะพูดกับแขกอย่างนี้ พี่ก็จะ
แต่งประโยค แล้วก็ให้คนเกาหลีที่เป็นไกด์นี้เช็คให้ว่าเข้าใจไหม ก็จะเป็นอย่างนั้น

ผู้วิจัย พี่คิดว่าเรียนด้วยวิธีไหนดีที่สุดคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนด้วยตัวเองดีที่สุดนะ แต่ก็ถ้าเรียนกับอาจารย์ขอเป็นคนเกาหลีโดยตรงนะ
อย่างนั้นก็ดีเหมือนกัน ซึ่งพี่เคยโรงเรียนมันเป็นโบสถ์นะ ตรงรามชอย 53 เข้าไป จะเป็นอนุบาล
เกาหลี อาจารย์จะสอนภาษาเกาหลีให้เด็กที่นั่น แล้วอาจารย์ก็ได้ภาษาไทยด้วย

ผู้วิจัย พี่เรียนที่นี่เสียเงินไหมคะ

มัคคุเทศก์ เสีย แพงมากด้วย ถ้าเรียนคนเดียวชั่วโมงละ 250 ถ้าเรียนวันหนึ่ง สองชั่วโมง ก็วัน
ละ 500 แล้ว

ผู้วิจัย พี่เรียนนานไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนกับเพื่อนนะ 30 ชั่วโมง อาจารย์คิดชั่วโมงละ 150 บาท ต่อคน

ผู้วิจัย สัปดาห์ละกี่วันคะ

มัคคุเทศก์ ที่นี้เขาเรียนช่วงเย็น ทุกวัน วันละ 2 ชั่วโมง พี่เรียนกับเพื่อน 3 คน

ผู้วิจัย เขามีหนังสืออะไรให้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ มี เขามีหนังสืออย่างนี้ อย่างเป็นรูปภาพดินสอ แล้วก็มีคำบอกว่าดินสอ ที่ไปเรียนนี้ เพราะอยากได้สำเนียงภาษาเขา โอกาสมันดีกว่า

ผู้วิจัย เรียนที่นี้ ยังสอนไวยากรณ์ด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ สอนก็ยังสอนอยู่ คือเขาจะมี Test ด้วยว่าเราอยู่ในระดับไหนด้วย

ผู้วิจัย การบ้านละคะมีบ้างหรือเปล่า เป็นพวกไหน

มัคคุเทศก์ มี ก็อย่างวันนี้สอนเรื่องนี้ เขาก็จะให้การบ้านกลับไปแต่งประโยคมา

ผู้วิจัย มีสนทนาหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีก็มีด้วย

ผู้วิจัย แสดงว่า ถ้าเรียนในโรงเรียนก็ยังได้ Grammar เหมือนเดิม

มัคคุเทศก์ ใช่ คือถ้าเรียนในโรงเรียนก็อย่างนี้แหละ แต่ถ้าอยากได้เพิ่มก็ต้องพูดกับแขกเอานะ หรือถ้าใครมีทุนก็ไปเรียนเมืองนอกเอา ซึ่งเพื่อน ๆ หลายคนก็ไปเรียนที่โน่นมา เขาก็ภาษาก็จะดีกว่าเรา อย่างนั้น

ผู้วิจัย พูดถึงค่าใช้จ่ายบ้างนะคะ ก็คือพี่เรียนเท่าที่จำได้นี่ 3 แห่ง เรียนที่ฟอรัมนี้เท่าไรนะคะ

มัคคุเทศก์ 9,000

ผู้วิจัย คออร์สหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ คออร์สละ 4,500 พี่เรียน สองคออร์สไป

ผู้วิจัย เรียนที่ราชภัฏพระนครเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ คออร์ส ละ 2,000

ผู้วิจัย 30 ชั่วโมงนี่นะคะ 2,000 แล้วที่โบสถ์ละคะ

มัคคุเทศก์ เท่าไหร่ละ 30 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 150 นะ

ผู้วิจัย คออร์สหนึ่งก็จ่ายครั้งหนึ่งนะคะ พี่คิดว่าการเรียนแบบนี้คุ้มค่าหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ พี่ว่าคุ้มค่า เพราะเราทำงานแบบนี้รายได้ค่อนข้างสูงอยู่

ผู้วิจัย หมายถึงว่า การเรียนภาษาเกาหลี กับสิ่งตอบแทนที่ได้มานี้คุ้มค่า

มัคคุเทศก์ ใช่ มันทำงานได้ไง

ผู้วิจัย นอกจากค่าเรียนที่พี่จ่ายตอนเรียนในโรงเรียนแล้ว พวกตำราที่พี่ซื้อมามีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ซื้ ใครมีที่ไหนมา แพลก ใหม่ ๆ มา ก็ซื้

ผู้วิจัย เป็นถ่ายสำเนาหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มันก็ถ่ายสำเนาทั้งนั้นนะ อย่างที่อาจารย์สอนนี้ก็ถ่ายสำเนา ที่พี่ซื้อเองก็ถ่ายสำเนาเหมือนกัน ไม่มีเป็นหนังสือ

ผู้วิจัย แล้วที่ถ่ายสำเนาเนี่ เล่มหนึ่งพี่ต้องจ่ายเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ประมาณ 70 บาทขึ้นไป ถึง ร้อยกว่า หรืออย่างที่เป็นเล่ม พี่เขาถ่ายมาแล้ว ก็ 260 ก็มี

ผู้วิจัย เวลาพี่ซื้อตำรา พี่มีแหล่งซื้อที่ไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีพี่เขามาขายให้ละสมัยก่อน ที่ทำข้างนี้แหละ เป็นโกดังด้วยกัน แต่ตอนนี้ไม่ได้ขายแล้ว เขาจะเอามาวางขาย ถ้าเจออ่านแล้วถูกใจก็ซื้อ

ผู้วิจัย แล้วพวกตำราตามร้านขายหนังสือละคะ

มัคคุเทศก์ มันผิदनะ พี่เคยดูแล้ว เป็นคำอ่านภาษาไทย เขาให้เสียงผิด

ผู้วิจัย พวกตำราที่ซื้อ หรือที่พี่ ถ่ายเอกสาร ที่พี่ซื้อ ๆ ไปนี้ พี่คิดว่ามันคุ้มหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ คุ้ม เพราะถ้าเราได้เอามาใช้จริงนะ ตำรานั้นะ แล้วเข้ากับเหตุการณ์ที่เราได้ทำจริง ก็คุ้ม แต่ว่าบางตำราที่เราอ่านแล้วไม่รู้เรื่อง บางทีมันยากก็ไม่คุ้ม แต่ที่พี่ซื้อนี้จะดูก่อนแล้วว่าเราอ่านแล้วเข้าใจรู้เรื่องหรือเปล่า ถึงจะซื้อ มันก็คุ้ม

ผู้วิจัย แสดงว่าพี่ก็อ่านหมดที่พี่ซื้อมา

มัคคุเทศก์ ค่ะ

ผู้วิจัย พี่เป็นสมาชิกกับสมาคมมัคคุเทศก์ ด้วยใช่ไหมคะ ตอนนั้นเสียค่าสมาชิกอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นสมัครค่าสมาชิกสมาคมเท่าไรนะ 500 มั้ง 2 ปี เขาก็คุ้มครองพวกสวัสดิการ

ผู้วิจัย แล้วมีพวกข่าวสารให้บ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ มี ก็มีพวกวารสาร ส่งมาให้ตามที่อยู่ เรื่องอบรมอะไรก็มี แต่ตอนนี้สมาคมไม่ได้จัดแล้ว เขาจัดมาที่ชมรมเรา ข้อมูลจะอยู่ที่ชมรมซะมากกว่า

ผู้วิจัย แสดงว่าสมาคมก็ไม่มายุ่งเรื่องส่งเสริมความรู้เท่าไร แต่ไปดูเรื่องผลประโยชน์มากกว่าใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ อ้อ ๆ ใช่

ผู้วิจัย พอสมาคมส่งข่าวสารมาให้ พี่เคยไปเรียนหรือว่าสอบถามกลับไปบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ถ้าพี่สนใจก็จะถามไป ทำนองนี้

ผู้วิจัย อย่างค่าสมาชิกที่พี่จ่ายไป สองปีครั้งหนึ่งพี่ว่าคุ้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็พี่ก็ว่าคุ้มค่านะ เพราะเขาก็คุ้มครองเรา

ผู้วิจัย แต่เรื่องของความรู้ก็ไม่ได้ประโยชน์เท่าไรใช่ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ค่ะ

ผู้วิจัย จะถามเรื่องค่าตอบแทนจากอาชีพนี้หนึ่งนะคะ ตอนที่พี่ได้นี้เป็นค่าตอบแทนแบบไหนคะ เป็นรายวัน หรือแบบไหน

มัคคุเทศก์ เป็นรายวัน เป็น Job เป็น Trip ไป งานอย่างวันนี้มีถึงจะรับค่าแรง คือจะไม่มีเงินเดือน

ผู้วิจัย สมัยก่อนที่พี่ทำ Sitting Guide นี่ทำอยู่นานไหมคะ ได้เท่าไร

มัคคุเทศก์ ก็ทำอยู่ 3 ปี ได้วันละ พัน

ผู้วิจัย แล้วไกด์วันนี้ได้ค่าจ้างเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ได้ครั้งละ 600 คือ ร้อยหนึ่งเป็นค่ารถนะ

ผู้วิจัย แล้วพี่มีเงินได้อีกด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ มี ก็มียกแพกให้ ดอกรูปก็ประมาณ 800

ผู้วิจัย กรูปีหนึ่ง ลูกค้ากี่คนคะ

มัคคุเทศก์ 2 คนขึ้นไป

ผู้วิจัย 2 คน ขึ้นไป จนถึง 40 ก็กรูปีหนึ่ง หรือคะ

มัคคุเทศก์ คือกรูปีหนึ่งนี้ แนนอนส่วนใหญ่ นี่ทิปอย่างน้อยของไกด์หน้าวันนี้ 800

ผู้วิจัย พอจะบอกได้ไหมคะว่ารายได้จากการทำทัวร์นี้ได้เท่าไรคะต่อเดือน

มัคคุเทศก์ ค่าแรงอย่างเดียวใช้ไหม ถ้าค่าแรงอย่างเดียวก็ หมีนกว่า ๆ

ผู้วิจัย ถึง สองหมีนไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ถึง ก็ค่าแรงวันละ 600 ใช้ไหม ถ้าทำทุกวันก็ 18,000 ในทีมนี้บริษัททัวร์ก็

ประมาณ 6 บริษัท อาทิตย์หนึ่งก็จะหมุนเวียน อาจจะอาทิตย์หนึ่งพี่จะออกประมาณ 3 ครั้ง หรือ 4 ครั้ง ช่วงงาน High high บางทีก็ 5 ครั้ง ประมาณ นี้ ก็คูณไป วันละ 600

ผู้วิจัย มีงานเข้า แล้วมีงานปายด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ มี แต่ก็น้อยมาก เปอร์เซ็นต์ที่จะทำงานปาย เดือนหนึ่ง 2 หรือ 3 ครั้ง ถ้าไม่ใช่หน้า High จริง

ผู้วิจัย แล้วช่วงนี้ใช้ช่วง High ด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ ช่วงนี้ Low มาก มากเลย พี่กลับบ้านเป็นเดือนนะ เพิ่งกลับมาทุกคนแย ไม่ว่า Guide Sitting หรือ ไกด์วัง ทุกคนแยวงการนี้

ผู้วิจัย แล้วเงินพิเศษจะได้เท่าไร

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณ อยู่หมีน กว่า ๆ หมีนสอง

ผู้วิจัย เงินพิเศษนี้ได้ทุกครั้งที่มิทัวร์ใช้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ใช่

ผู้วิจัย ทำงานอาทิตย์ละกี่วันคะ

มัคคุเทศก์ ถ้าหน้า High ก็อาทิตย์ละ 5 วัน แต่ถ้า Low อย่างนี้ ก็หยุดไปเลย อาทิตย์หนึ่ง อาจจะ สองวัน สามวัน แต่ถ้า High จริง ๆ ก็ 5 วัน

ผู้วิจัย เป็นไกด์เกาหลีอย่างนี้ มีให้คำตอบแทนเรื่องคำภาษา บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มี เพราะให้เป็นคำแรงก็จบกันไปแล้ว นอกจากคนที่เป็นมัคคุเทศก์ระดับที่เป็นล่ามอย่างนั้น เขาก็มีคำภาษา ที่ไปแปลพวกสำนักทนายความ การแปลอะไรอย่างนั้น เขาก็มีคำภาษา

ผู้วิจัย แล้วพี่รับบ้างหรือเปล่าคะ งานแบบที่บอก

มัคคุเทศก์ ไม่ พี่คิดว่าพี่ยังไม่ถึงขนาดนั้น

ผู้วิจัย แล้วมีงานแบบที่จ้างเราพาไปเที่ยวที่อื่น อย่างอยุธยา มีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ มี

ผู้วิจัย เขาจ้างกันวันละเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ วันละ 1,500 พี่ได้ 1,500 นะ

ผู้วิจัย ได้งานประเภทนี้บ่อยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่บ่อย เพราะทัวร์เกาหลีเขาก็จะใช้คนเกาหลี นอกจากว่า เขาขอมาว่าขอไกด์คนไทยทั้ง ปาร์ตี้ เราก็ออกไป

ผู้วิจัย พี่คิดว่าพี่ทำงานเป็นไกด์เกาหลีนี้ได้ผลตอบแทนเป็นอย่างไรบ้างคะ พอใจไหม ค่ะค่าไหมคะกับการต้องเสียเวลามา นั่งเรียน มาทำงานตากแดด

มัคคุเทศก์ พี่ก็ว่าคุ้มค่า กับการที่เราจบปริญญาตรี แล้วเราต้องไปเริ่มต้นทำงานที่ งานประจำ ถ้าราชการ ก็ หกพันกว่าใช้ไหม แล้วออฟฟิศ ก็เจ็ดพันขึ้น ซึ่งตรงนี้เราก็ทำงานบ้าง ไม่มีบ้าง อย่างช่วงนี้ Low เราก็ยังหมื่นอยู่ อย่างอาทิตย์นึง ออก สองครั้งสามครั้ง เราก็ยังระดับหมื่น ยังได้หมื่นอยู่ ก็ โอเค

ผู้วิจัย แสดงว่ารวมทั้งทิป ทั้งค่าจ้างแล้วพี่ก็ได้ประมาณ สามหมื่นกว่าบาท

มัคคุเทศก์ ก็ประมาณนั้น แต่กับบางเดือนไม่ถึง ถ้ามัน High จริง ๆ ก็เกิน

ผู้วิจัย พี่นี้ขอถามเรื่องคำตอบแทนอื่นที่ไม่ใช่เงินบ้างนะคะ ทำไมถึงเลือกมาเป็นมัคคุเทศก์

มัคคุเทศก์ ก็เป็นอาชีพที่อิสระ ไม่จำกัดเวลา พี่ก็ว่าพี่ก็ชอบอาชีพนี้ แต่ความมั่นคงมันก็เสี่ยงมากเลย อย่างโรคซาร์มา ไกด์ทุกคนเดือดร้อน สี่เดือนเต็ม ๆ ธุรกิจการโรงแรม การท่องเที่ยว แยกหมดเลย

ผู้วิจัย ไม่มั่นคง แต่ว่าผลตอบแทนก็ได้สูง

มัคคุเทศก์ ใช่ แต่ว่าเราก็เสี่ยงนะ เสี่ยงมาก

ผู้วิจัย นอกจากเงินคำตอบแทนแล้วพี่ได้อะไรจากการเป็นไกด์บ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้ประสบการณ์นี้แหละที่เราทำงานกับลูกค้า เจอะเจอลูกค้าหลากหลายอาชีพ ลูกค้าที่มา ก็มีข้อมูลเกี่ยวกับบ้านเขา บ้านเรา รู้สึกว่าอาชีพนี้มันต้องรู้ข้อมูลใหม่ ๆ ไปเรื่อย ๆ ตลอดเวลา

ผู้วิจัย พี่ชอบงานบริการด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ พี่ก็ชอบงานนี้อยู่แล้วนะ

ผู้วิจัย อาชีพนี้น่าภูมิใจไหมคะ

มัคคุเทศก์ พี่ว่าภูมิใจ เพราะภาษาที่เราได้ตรงนี้แหละที่เราภูมิใจ ซึ่งเราอยู่ตั้ง หนองคาย อยู่ส่วนไหนของโลกก็ไม่รู้ใช่เปล่า ถึงตรงนี้ได้พี่ก็โอเคแล้ว พี่ก็ภูมิใจ

ผู้วิจัย พี่ทำงานไกด์อย่างนี้ มีแขกที่ประทับใจในการบริการบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ เยอะ เยอะมาก โดยเฉพาะแขกแก่ ๆ คือคนเกาหลีนี่ นิสัยเขาจะเป็นคนน่ารัก ถ้าเปรียบเทียบกับคนญี่ปุ่นนี่ที่ฟังจากเพื่อนที่ทำญี่ปุ่น แขกญี่ปุ่นนี่ค่อนข้างที่จะไม่ค่อยใจดีเท่าไร แต่ถ้าเป็นคนเกาหลี พี่ว่าเขาเป็นคนใจดี แต่จะมีชี้อะไรนิดหน่อย คือบ้านเขาจะเป็นคนใจร้อน

ผู้วิจัย ทำงานลูกค้าประทับใจอย่างนี้ มีแบบที่ให้ทิปต่างหากนอกจากที่บอกบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ มี มีเยอะมาก ถ้าเป็นกรุ๊ปทัวร์ใหญ่มานะ พอเสร็จงานไกด์เกาหลีที่มาด้วยเขาจะเป็นคนเก็บเงินใส่ซองให้เรา แต่แขกก็จะมีทิปมือต่างหากด้วยเหมือนกัน

ผู้วิจัย พี่ว่างานไกด์นี้ ช่วยประเทศไทยได้อย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็สร้างชื่อเสียงให้นะ ถือว่าเป็นทูตวัฒนธรรม พี่ว่าอย่างนี้นะ ไกด์นี่มันต้องต้อนรับแขกโดยตรงมากกว่าอย่างอื่นนะ

ผู้วิจัย พี่คิดว่าจะเป็นไกด์อีกนานไหมคะ

มัคคุเทศก์ คือพี่ชอบงานไกด์ มันเป็นงานอิสระ ถ้ามันไม่มีผลกระทบเรื่องโรคซาร์ ใช้ชีวิตนั้นก็ยังสามารถไปเรื่อย ๆ

ผู้วิจัย ไกด์นะคะ สำหรับผู้หญิงนี่ เหมาะกับคนอายุแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ถ้าเป็นทริป ต่างจังหวัดนี่ 50 ก็ไม่เหมาะสมแล้ว เพราะมันพักผ่อนน้อย แต่ถ้าเป็นไกด์วัง 50 ก็ยังได้ไม่มีปัญหา

ผู้วิจัย อาชีพนี้ทำให้พี่มีสถานภาพทางสังคม หรือว่าฐานะเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ โอเค เมื่อก่อนเรา ค่าแรงเท่าไร ร้อยกว่าบาทใช้ไหม กับอันนี้ เราก็มีบ้านมีรถ ขึ้นมาได้ เลี้ยงครอบครัวเราได้

ผู้วิจัย พี่คิดว่ามัคคุเทศก์เกาหลีควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คือไกด์เกาหลีนี่มันไม่เหมือนไกด์อื่น ระบบไกด์มันซ้ำซ้อน มันจะมีทั้งไกด์เกาหลี Sitting ไกด์วัง แล้วการจ่ายทิปนี่มันซ้ำซ้อน แขกที่มาเขาก็อาจคิด เดี่ยวจ่ายเดี๋ยวจ่าย แขกก็ไม่ Happy ถ้าทำได้ก็คือ การท่องเที่ยวผลักดันไกด์เกาหลีออกไปให้หมด ตรงนี้ขอให้คนไทยทำได้ทั้งทริปเลย คือเรารู้กันมานานตั้งแต่พี่วันได้แล้ว แต่ยังทำไม่ได้ เพราะบุคลากรเรายังน้อยอยู่ แล้วเวลาแขกทัวร์เกาหลีมานี่มันดูตาม บางครั้งไกด์คนไทยยังไม่พอ

ผู้วิจัย ก็คือต้องส่งเสริมในเรื่องของบุคลากร

มัคคุเทศก์ ใช่ แล้วก็เรื่องของภาษาต้องเปิดกว้างอีกเยอะ อย่างถ้ามีสอนที่ไหนก็ยังอยากจะเรียน

ผู้วิจัย ก็คือควรมีสอนภาษาเกาหลีให้มากขึ้นนะคะ

มัคคุเทศก์ ใช่ ให้ไกด์มีโอกาเรียนได้มากขึ้น คือให้มหาลัยเปิด แล้วพวกไกด์ไปเรียน

ผู้วิจัย ปัจจุบันนี้พี่คิดว่าพวกพี่มีทักษะในภาษาเกาหลีเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ทักษะทางภาษาที่ดีก็ 30 เปอร์เซนต์ ได้ ให้บริการแขกดี

ผู้วิจัย ถ้ามีการเปิดสอนภาษาเกาหลี พี่ว่าใครควรมีส่วนร่วมบ้างคะ

มัคคุเทศก์ น่าจะเป็นมหาลัยนะ โดยคนสอนนี้เป็นคนเกาหลีจะดีมากเลย คือเมืองไทยนี้มันยังมีคนรู้น้อย หนังสือก็น้อย ก็สอนกันตั้งแต่ Grammar เลย

ผู้วิจัย เรียนช่วงไหนดีคะ

มัคคุเทศก์ ก็ช่วงเย็น เพราะวัดพระแก้วปิด 3 โมงครึ่ง แต่ Sitting เขาก็จะไม่เป็นเวลา แต่ช่วงเย็นก็คงดีที่สุด

ผู้วิจัย ควรจะเรียนกี่ชั่วโมงดีคะ แล้วค่าเรียนที่เหมาะสมควรเท่าไรพอดี

มัคคุเทศก์ ก็วันละ 3 ชั่วโมงก็ได้ สัก 30 ชั่วโมง คอर्सหนึ่ง ค่าเรียนก็ 2,500 ขึ้น ก็จะไปเทียบ กับ เอยูเอ 1,500 คงไม่ได้

ผู้วิจัย นอกจากภาษาเกาหลีแล้วยากเป็นไกด์ภาษาอะไรอีกบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็นภาษาญี่ปุ่น เพราะมันใกล้เคียงกัน คงไม่ยาก แล้วอีกอย่างคือทัวร์ในแถบ เอเชียมีตลอดปี แต่ทัวร์ยุโรป มันเป็น season

ผู้วิจัย แสดงว่าพี่ดูตลาดด้วย

มัคคุเทศก์ ค่ะ

*** โอเคค่ะพี่ ขอขอบคุณมากเลยคะ ถ้ามีคำถามเพิ่มเติมจะโทรมารบกวนนะค่ะ***

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 5 กลุ่มประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป

ผู้วิจัย สวัสดิ์ค่ะ ขอทราบชื่อจริงกับชื่อเล่นนะคะ

มัคคุเทศก์ ชื่อ... ชื่อพงษ์ครับ

ผู้วิจัย อายุค่ะ

มัคคุเทศก์ 32 ครับ

ผู้วิจัย มีญาติ หรือมีใครในบ้านที่พูดเกาหลีบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีอะ พ่อผมนี่จีนเลย ไม่มีใครพูดเป็นเลย

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์มากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ ปีนี้ น่าจะอยู่ปีที่ 12 ได้

ผู้วิจัย แล้วเป็นมัคคุเทศก์เกาหลีมากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 12 ปีเหมือนกัน แต่ 2 ปีแรกยังไม่มีบัตรมัคคุเทศก์ หลังจากนั้นก็ไปสอบ ตอนนั้นยังไม่เข้มงวดอะไร ช่วงนี้เขาก็ต้องมีบัตรนี้

ผู้วิจัย เป็นมัคคุเทศก์ภาษาอื่นด้วยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ได้เป็นครับ

ผู้วิจัย เริ่มเรียนภาษาเกาหลีตอนอายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ 19 คือจริง ๆ แล้วผมจบ กศน. จบ ม.6 แล้วก็มาอบรม

ผู้วิจัย จบ ม.6 แล้วมาเป็นไกด์เลยหรือคะ

มัคคุเทศก์ อ้อ ไม่ ผมมาเป็นไกด์ตอน ยี่สิบ

ผู้วิจัย แล้วเริ่มเรียนเกาหลีตอนอายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 19 20 ช่วงนั้นแหละ

ผู้วิจัย พอจบ ม.6 ก็เอาหนังสือเกาหลีมาอ่านเลยหรอคะ ทำไมไม่เป็นหนังสือภาษาอังกฤษละ

มัคคุเทศก์ ก็อยากเป็นภาษาเกาหลี คือไปอังกฤษก็เคยไปเรียนที่ เอยูเอ แต่ช่วงนั้นคนเกาหลีมาเที่ยวเยอะ เยอะมาก มาก ช่วงสิบปีก่อนนะ ผมก็ให้เขาสอนภาษาเกาหลีให้ แล้วก็ไม่มีไกด์เกาหลี แล้วก็พี่สาวก็ทำทัวร์ เป็นไกด์ญี่ปุ่น เขาก็มองแล้วว่าภาษาเกาหลีมันเวิร์ค เขาก็เลยลองให้ไปเรียน

ผู้วิจัย เคยไปฝึกงานหรือดูงานที่เกาหลีไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่เคยเลย เคยแต่ไปเที่ยว ไปมา สองครั้งแล้ว

ผู้วิจัย ไปครั้งหนึ่งนานไหมคะ แล้วไปพักกับใคร

มัคคุเทศก์ ก็ครั้งหนึ่ง 2 อาทิตย์ 3 อาทิตย์ได้ ตอนแรกไปก็ไปอยู่กับเพื่อนก่อนแล้วก็ไปพักกับแขกที่รู้จักกัน

ผู้วิจัย ตอนนี้ได้เป็นสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับอาชีพบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ผมเป็นสมาชิกชมรมมัคคุเทศก์ เป็นกรรมการ อุดมการณ์การนะ

ผู้วิจัย แล้วเป็นสมาชิกสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เคยเป็น แต่ตอนนี้ไม่ได้เป็น เพราะไม่ได้ต่ออายุ คือไม่ได้ติดต่อกันเท่าไร ไม่มีวารสารเกี่ยวกับสมาคมอะไร ไม่ได้แจก ก็เลยไม่ได้ทำต่อ

ผู้วิจัย ค่ะ มาถึงเรื่องวิธีการเรียนรู้ภาษาเกาหลีนะคะ ถ้าไม่ได้เรียนจากครอบครัว แล้วเคยไปเรียนที่ไหนบ้างคะ อย่างโรงเรียน สถานศึกษา

มัคคุเทศก์ เมื่อ 10 ปีที่แล้ว ประมาณนั้นมันจะมี คณะอักษร ของจุฬา เขาเปิดอบรมบุคคลภายนอก แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายด้วยนะ มีอาจารย์อยู่ท่านหนึ่งเป็นคนเกาหลีนี้แหละมาสอนเรียนได้ประมาณเดือนหนึ่ง

ผู้วิจัย ค่ะ แล้วทำไมถึงไปเรียนที่จุฬาลงกรณ์คะ

มัคคุเทศก์ ก็มีที่นั่นที่เดียว ที่รู้แหละ เพราะว่าหายาก ไม่เห็นมี รัฐก็ไม่เห็นสนับสนุนเปิดเป็นให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอะไรมาสอน ไม่เห็นมีอะไรเลย ต้องไปหาเรียนเอง

ผู้วิจัย แล้วตอนที่เรียนจุฬานี้เขาจัดสอนอย่างไรคะ เป็นอาจารย์เกาหลีมาสอนหรือ

มัคคุเทศก์ เป็นอาจารย์เกาหลีมาสอนเลย อาจารย์เขามาจากเกาหลี มหาลัษีเชิญมาสอน แล้วก็พูดไทยได้นิดหน่อย

ผู้วิจัย บรรยากาศในห้องเรียนเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ นักเรียนสัก 15 คน ห้องเรียนก็เป็นคล้ายห้อง Lab แล้วก็มีการสนทนา สอนพหุวัฒนธรรมเกาหลี สอนการออกเสียง พอคล่องปั๊บก็สอนการสนทนา บทสนทนา แต่ว่าอาจารย์ก็สอนเป็นแบบว่าคล้าย ๆ ให้อ่านจามากกว่า ซึ่งมันเป็นง่ายแบบนั้นแหละ

ผู้วิจัย เป็นอย่างไรคะ คำศัพท์หรือ

มัคคุเทศก์ ก็จะมีในบทสนทนานะ ว่าคำศัพท์นี้แปลว่าอะไร ก็จะบอก

ผู้วิจัย ก็คือจะมีหนังสือให้

มัคคุเทศก์ มีหนังสือให้ละ

ผู้วิจัย เป็นหนังสือแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ เป็นหนังสือ แบบ อังกฤษ เกาหลี คือ Copy มาจากหนังสือสอนภาษาเกาหลีให้ฝรั่ง

ผู้วิจัย แล้วมีเทปฟังหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีนะ

ผู้วิจัย กิจกรรมอย่างอื่นมีหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นไม่มี ให้เราพูดตาม ท่องตาม อย่างสวัสดิ์ครับ อะไรอย่างนี้

ผู้วิจัย ไม่มีแบบเขียนรายงานมาส่งหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีครับเพราะมันเป็นแบบขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัย เวลาไปเรียนใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละกี่วันคะ

มัคคุเทศก์ สัปดาห์ 3 วัน วันละ 3 ชั่วโมง

ผู้วิจัย เรียนนานไหมคะ

มัคคุเทศก์ ผมเรียนแค่เดือนครึ่ง แล้วเขาจะให้ต่อคอร์ส แต่ไม่มีนักเรียนก็เลยเปิดไม่ได้

ผู้วิจัย นอกจากจุฬาแล้วรู้จักที่อื่นที่เขาเปิดสอนอีกไหมคะ

มัคคุเทศก์ สมัยโน้นไม่มีเลย

ผู้วิจัย คิดว่าจากการเรียนที่จุฬาได้ทักษะด้านไหนบ้างคะ ฟัง พูด อ่าน เขียน

มัคคุเทศก์ ได้... ได้มาน้อยมาก ได้แค่อ่าน รู้ว่าพยัญชนะตัวนี้เขียนยังไง แค่ 14 ตัวเอง จำแป็บเดียวก็ได้ อย่าง ก.ไก่ ก็แค่นี้ สระก็น้อย

ผู้วิจัย ก็เขียนได้ทักษะการอ่าน กับการเขียนนะคะ แล้วอะไรได้น้อยคะ

มัคคุเทศก์ ไวยากรณ์ได้น้อย เพราะเขาไม่ได้สอน

ผู้วิจัย ตอนนั้นที่ไปเรียนมีเพื่อนอยู่แล้วหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็นิดหน่อยเพราะผมเคยอ่านจากบ้านไปนิดหน่อย คือผมนี้ขยันมากนะช่วงแรก ๆ นี้
อย่างหลังจากเรียนที่จุฬาแล้ว ผมก็ไปเรียนภาษาอังกฤษที่ เอยูเอ แล้วผมไปเจอคนเกาหลีอยู่
สองคนที่เขาเป็นนักศึกษา มาเรียนภาษาไทย เขาก็เลยขอแลกเปลี่ยนให้ผมสอนภาษาไทยให้
แล้วเขาก็สอนภาษาเกาหลีให้ผม

ผู้วิจัย ตอนนั้นที่เรียนภาษาเกาหลี ตอนนั้นทำมัคคุเทศก์หรือยังคะ

มัคคุเทศก์ ออ้อยฮะ เรียนจบแล้วพี่ในวงการก็ชวนมาช่วยงาน

ผู้วิจัย สาเหตุที่ไปเรียนที่จุฬาเพราะอะไรคะ

มัคคุเทศก์ เมื่อตอนนั้นมันเป็นอาชีพอิสระไงฮะ แล้วพี่สาวก็บอกว่าตลาดเกาหลีนักท่องเที่ยว
เยอะ แต่ยังขาดบุคลากรมัคคุเทศก์ ก็เลยสนใจ นั่นละคือสาเหตุ

ผู้วิจัย ที่บอกว่าไปเกาหลีนี่ ตอนนั้นเป็นไกด์หรือยังคะ

มัคคุเทศก์ เป็นแล้วฮะ 3 ปี 4 ปีได้

ผู้วิจัย ไปอยู่กับเพื่อนแล้วให้เพื่อนสอนภาษาให้หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ฮะ อย่างมากก็แค่ถาม เอ๊ะตัวนี้ผมไม่เข้าใจก็ถามเขา อย่างผมแต่งประโยค
ขึ้นมาเขาก็จะแก้ไข ก็ไม่ได้สอนอะไรมากนัก

ผู้วิจัย ตอนไปเกาหลีนี้ทำงานด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ฮะเที่ยวอย่างเดียว ก็ไปดูว่าบ้านเมืองเขาเป็นอย่างไร ก็เอามาใช้ทำทัวร์ได้

ผู้วิจัย ตอนไปเที่ยวเกาหลีนี้ ฟังพูดเกาหลีคล่องหรือยังคะ

มัคคุเทศก์ ก็พอได้นะ แต่ดูทีวีนี่ยังไม่ค่อยเข้าใจ อย่างเขาพูดลึก ๆ ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ
เหมือนกัน

ผู้วิจัย ต้องใช้เวลานานไหมคะกว่าจะเข้าใจ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่นานนะ คือผมไม่ได้ Fix ว่าต้องฟังรู้เรื่อง คือตั้งใจไปเที่ยวอย่างเดียว เรื่อง ภาษาไม่ได้ใช้เวลาตรงนี้เท่าไร คือไปเที่ยวอะ ไม่ได้กะเรียน แต่อย่างพวกศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ผมจด ทุกวันนี้ก็ยังจดอยู่ นี่ไงอย่างวันนี้ก็จดคำศัพท์ใหม่ ๆ ไว้ เยอะแยะเลย ไ้ตรงนี้ช่วยให้ผมพูดได้ไง คำไหนที่ไม่รู้ถามแขกนี่

ผู้วิจัย ไปเกาหลีได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็พวกวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของเขามากกว่า

ผู้วิจัย เรื่องภาษาละคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ค่อยได้นะ เพราะไปแบ็บเดียวเองไม่นาน อย่างมากก็คงได้แต่ฟัง แล้วก็คำศัพท์แปลก แปลกที่เราไม่เคยรู้จัก

ผู้วิจัย นอกจากไปเรียนที่จุฬา ไปเที่ยวเกาหลีนี่ เคยซื้อหนังสือ หรือเคยเรียนภาษาเกาหลีด้วยวิธีการอื่น ๆ บ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ เคยครับ ก่อนหน้าไปเรียนที่จุฬา ผมก็ได้หนังสือภาษาเกาหลีเบื้องต้น พวกพยัญชนะ การออกเสียงจากพี่สาว

ผู้วิจัย เหมือนอ่าน ก.ไก่เหรอะคะ

มัคคุเทศก์ ฮะ แล้วก็พวกบทสนทนา อ่านออกเสียงสั้น สั้น

ผู้วิจัย แล้ววิธีการเรียนละคะ ทำอย่างไร

มัคคุเทศก์ ก็ตอนแรกเราก็ต้องรู้ว่าพยัญชนะตัวนี้ อ่านออกเสียงยังไง แล้วก็เขียนตาม เขาจะมีวิธีบอกการเขียนขึ้นลากลงตรงไหน พอเราจำได้หมด ก็เริ่มหัดอ่านบทสนทนาสั้น ๆ โดยการเอาคำสมาสมกัน คล้าย ๆ ภาษาไทยบ้านเรานั้นแหละ

ผู้วิจัย ระยะเวลาที่ใช้นานไหมคะ กว่าจะเริ่มอ่านได้

มัคคุเทศก์ ก็ไม่นานนะ เพราะอย่างที่บอกว่ามีแค่ 14 ตัว ถ้าคนขยันนะ หัวดี ๆ ก็ได้แล้ว แต่ว่ายังแปลไม่ได้นะ

ผู้วิจัย แล้วมีไปดูหนัง ฟังเพลง บ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีนะ แต่ฟังเพลงอาจจะยากหน่อย ฟังไม่ค่อยรู้ ต้องฟังหลายรอบ ดูทีวีง่ายกว่า เพราะเห็นภาพ

ผู้วิจัย ใช้เวลาศึกษาด้วยตัวเอง บ่อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็วันหนึ่ง 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมงเลย อย่างสมัยก่อนที่ผมรู้จักคนเกาหลีนะ เขาให้หนังสือผมมาเล่มหนึ่ง แล้วผมก็ให้เขาอ่านอัดใส่เทป ใส่ไปเลยหมดเล่ม แล้วผมก็เอาเสียงเขามาฟังทุกวันทุกคืน แล้วก็อ่านตาม จนแบบว่าหลับคาเทปทุกวันเลย

ผู้วิจัย แล้วทุกวันละคะทำอย่างไรบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็เดี๋ยวนี้อีกดูทีวี พวกเคเบิ้ล เป็นหนังเกาหลี

ผู้วิจัย ที่บอกว่ามีปัญหาเรื่องภาษาถามเพื่อน ตอนนี้อย่างถามด้วยหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ อะก็ด้วย แต่ตอนนี้ผมมี Dic อยู่ด้วยก็เปิด Dic เอา

ผู้วิจัย มี Dic ก็เล่มละ

มัคคุเทศก์ ผมมี 4 เล่ม ก็เกาหลี-อังกฤษ เกาหลี-ไทย พวกนี้

ผู้วิจัย แล้วเรียนรู้ภาษาเกาหลีด้วยตัวเองนี้ได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ได้ฟัง ได้พูด

ผู้วิจัย เพราะอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็เวลาทำงานกับแขก เราก็ได้ มันทุกวัน อย่างคำไหนผิด แขกก็จะแก้ไขด้วย

ผู้วิจัย ถ้างั้นวิธีเรียนอย่างไรหนดีที่สุดคะ

มัคคุเทศก์ ระยะเริ่มแรกผมว่าน่าจะเรียนที่สถาบัน แต่เขาต้องสอนไวยากรณ์ด้วยนะ พอเรียนได้สักพักก็มาเรียนกับเจ้าของภาษา คือลองเอามาใช้กับเจ้าของภาษา แล้วก็ต้องเก็บศัพท์ไปด้วย ศัพท์นี้ทิ้งไม่ได้

ผู้วิจัย ที่นี้ขอถามเรื่องค่าใช้จ่ายนะคะ ตอนเรียนที่ญี่ปุ่นเท่าไรคะคอร์สหนึ่ง

มัคคุเทศก์ น่าจะ 2,000 นะ

ผู้วิจัย ค่าใช้จ่าย สองพันนี้รวมอะไรให้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็รวมหมด ค่าหนังสือ ค่าอาจารย์

ผู้วิจัย คิดว่าเรียนกับจุฬา ค่ะไหมคะ

มัคคุเทศก์ คือตอนนั้นเรียนกับอาจารย์แก คือแกก็พูดไทยไม่ค่อยได้ด้วย แล้วแกจะอธิบายให้เราฟังก็อธิบายลำบาก คือมันก็คุ่มนะ เพราะผมเริ่มอ่านออกเขียนได้ ก็ที่นี้ แต่พอดีช่วงนั้นอาจารย์แกยังพูดไทยได้ไม่คล่องนะ

ผู้วิจัย แล้วพอหนังสือที่ซื้อเอง ละคะ ชื่อที่ไหน

มัคคุเทศก์ ที่มาบุญครอง ร้านดวงกมล ศูนย์หนังสือจุฬา

ผู้วิจัย เป็นหนังสือพวกไหนบ้างคะที่ซื้อ

มัคคุเทศก์ พวกสุภาษิตเกาหลี แต่ตอนนี้ไม่ค่อยได้ซื้อ เพราะพี่วันได้เขาก็ให้มาหลายเล่มเหมือนกัน แล้วก็ได้จากเพื่อนมา Copy กันมา

ผู้วิจัย เวลาซื้อนี้ประมาณ เท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ สองร้อย สามร้อยกว่าบาท

ผู้วิจัย หนังสือหาซื้อยากไหมคะ ตามร้านหนังสือ

มัคคุเทศก์ ก็น้อยอะ ไม่ค่อยมีหรอก เพราะคนซื้อก็น้อย

ผู้วิจัย หนังสือที่ซื้อมาคิดว่าแพงไหมคะ ได้ใช้ประโยชน์แค่ไหน

มัคคุเทศก์ ไม่แพงนะ เพราะส่วนมากเป็น Copy ใจ แล้วก็ใช้งานตลอด คิดว่าไม่แพงหรอก

ผู้วิจัย นอกจากเป็นสมาชิกของชมรมแล้ว เป็นสมาชิกสมาคมด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็เป็นช่วงแรก ๆ แต่ตอนนี้ไม่ได้ติดต่อกันแล้ว

ผู้วิจัย ตอนที่นี้เป็นนี้ได้รับประโยชน์อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีนะ คือเขาไม่มีข่าวสารอะไรให้เลยก็เลยขาดการติดต่อ ไม่ได้ต่ออายุอีก

ผู้วิจัย นอกจากค่าใช้จ่ายที่เรียน ค่าซื้อหนังสือ มีค่าใช้จ่ายอย่างอื่นอีกไหมคะที่ทำให้รู้ภาษาเกาหลีอีก

มัคคุเทศก์ ไม่มี อย่างผมนี้ใช้เรียนรู้จากแขก ก็ถามเขา แต่เวลาถามนี่อย่าให้เขารู้สึกว่าเราถามนะ มันเป็นการคุยกันมากกว่า

ผู้วิจัย ขอถามเรื่องค่าตอบแทนนะคะ

มัคคุเทศก์ ตอนที่ผมก็เป็นไกด์อิสระนะให้กับหลายบริษัท คือเขามีงานก็ส่งงานมาให้ ทำอิสระ

ผู้วิจัย ต่อเดือนไม่รวมทิป ประมาณ เท่าไหร่คะ โดยเฉลี่ย

มัคคุเทศก์ รายได้ก็ หนึ่งหมื่น ถึง สองหมื่น

ผู้วิจัย นอกจากรายได้ประจำแล้วมีทิปไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีอะ ทิปได้ทุกครั้ง ครั้งละ 20 เหรียญ

ผู้วิจัย แล้วมีทิปจากแขกที่ให้ต่างหากหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีอะ แต่ก็ไม่บ่อย

ผู้วิจัย มีเงินได้อีกอย่างอื่น อีกไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็มีอะ นาน ๆ นะอย่างบางทีคนเกาหลีเขามาซื้อเสื้อ ซื้อของซื้อสินค้า เขาก็อยากจะได้ลามาแปล เขาก็จะจ้างเราไป

ผู้วิจัย อย่างนี้คิดอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็คิดเป็นวัน วันละ 2,000 บาท ถึง 4,000 บาท ก็แล้วแต่ Case อย่างโรงงานมันจะแปลยาก หรือไปต่างจังหวัดก็จะแพงหน่อย

ผู้วิจัย แล้วพวกงานพิเศษนี้ หาอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ผ่านสมาคมบ้าง บริษัททัวร์บ้าง บางทีก็มีพวกถ่ายหนังมา ก็ไปช่วยเขา ตรงนั้นคือพิเศษ

ผู้วิจัย คิดว่าการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้นี้เหมาะสมกันไหมคะ ถ้าเทียบกับอาชีพอื่นด้วยนะคะ

มัคคุเทศก์ ก็พอสมควร ไม่สูงไม่ต่ำ แต่ถ้าเทียบกับอาชีพอื่น อย่างพวกพนักงานบริษัทเข้าแปดโมง เลิก ห้าโมงเย็น เขาก็อยู่ในห้องแอร์สบาย ๆ แต่ก็เงินเดือน อยู่ หนึ่งหมื่นกว่า ๆ แต่มัคคุเทศก์นี่มันต้องออกมาข้างนอก มันก็ได้มากกว่าพนักงานบริษัทหน่อยหนึ่ง แต่ว่ามันต้องโดนแดด ทำงานเหนื่อยกว่า

ผู้วิจัย นอกจากนี้มีผลตอบแทนอื่น ที่ไม่ใช่เงินบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้ประสบการณ์ ได้พบผู้คน เจอคนหลากหลาย แล้วบางอย่างก็ไปที่ที่ไม่เคยไป
อย่างโรงงานทำกระดาษอะไรอย่างนี้ คือเขาเป็นนักธุรกิจใจ ได้ความรู้เยอะด้วย หลาย ๆ ด้าน
เลย อย่างการเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคม

ผู้วิจัย ทำไมถึงมาเป็นไกด์คะ

มัคคุเทศก์ ก็ชอบ งานมันอิสระดี ไม่จำเจ หลากหลาย

ผู้วิจัย ภูมิใจกับอาชีพนี้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็ภูมิใจ เพราะทำให้เรารู้สึกรักประเทศ ได้พูดของดี ๆ ของประเทศ แล้วก็มีชื่อเสียง
แบบ แยกชอบที่เราบริการดี ผมว่าทุกคนมีนะ แยกประทับใจ ผมก็เคยได้ แบบแยกบอกต่อกัน
มา

ผู้วิจัย คิดว่าพอใจกับอาชีพนี้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็พอใจนะ แต่คงไม่ทำไปตลอด คือมันเหมาะกับเด็ก ๆ นะ ถ้าอายุมากไปมันก็ไม่
ไหวเหมือนกัน มันเหนื่อย คือถ้าอายุมากก็ต้องเป็นทัวร์คนอายุมากเหมือนกัน

ผู้วิจัย คิดว่ามัคคุเทศก์ภาษาเกาหลีควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ภาครัฐควรเข้ามาส่งเสริม คือพัฒนาบุคลากรให้เข้ามาทำงานไกด์ด้วยก็ดี คือยังไ
ล่ะ นักท่องเที่ยวก็เยอะ แต่มัคคุเทศก์ที่มีคุณภาพมันยังน้อยอยู่นะ ทุกวันนี้ยังปล่อยให้คนเกาหลี
มาทำกัน เป็นไกด์ผี คือผมฟังภาษาเกาหลีได้ บางทีพวกนั้นพูด อธิบายประวัติศาสตร์เรา
เสียหายหมด บ้านเมืองเราไม่ดีเลย แล้วผมพูดไม่ได้ เพราะเราต้องให้เกียรติเขา เขาน่าจะมี
จรรยาบรรณ เขามาให้ทรัพยากรบ้านเรา ไม่งั้นอีกหน่อยเสีย

ผู้วิจัย มัคคุเทศก์บ้านเราควรพัฒนาเรื่องอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ภาษา จรรยาบรรณ สิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัย ถ้าเป็นภาษานี้ ด้านไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ไวยากรณ์นะ หรือไม่ก็ถ้ามีเงินน้อยส่งไปดูงานสักเดือนก็ยังดี เพราะจะได้รู้นิสัย
เขาด้วย คือคนเกาหลีนี่นิสัยไม่เหมือนเรานะ พวกนี้ใจร้อน

ผู้วิจัย ถ้าจะมีการช่วยเหลือเพื่อพัฒนาบุคลากรละคะ น่าจะเป็นใครบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็การท่องเที่ยวนะ ภาครัฐนี่แหละ สมควร

ผู้วิจัย แล้วสถาบันสอนภาษาละคะเป็นอย่างไรบ้าง

มัคคุเทศก์ น้อยไม่ค่อยมีเท่าไร แต่ก็อาจขาดการประชาสัมพันธ์ด้วยนะ

ผู้วิจัย ถ้ามีการเปิดสอนละคะ ควรเปิดสอนด้านไหนดี

มัคคุเทศก์ ก็ตั้งแต่ พื้นฐาน เลย ถ้าเป็นท่องเที่ยวก็ เรื่องการทำทัวร์เลย ด้านประวัติศาสตร์
ไทย ประวัติศาสตร์เกาหลีด้วยนะ สังคม เศรษฐกิจ

ผู้วิจัย แล้วเวลาเรียนละคะ

มัคคุเทศก์ ผมว่าเรียนจริง ๆ มันชั่วชีวิตนะ ไม่มีวันจบหรอก แต่อย่างน้อยก็คอร์สหนึ่ง สามเดือน ให้ออกไปทำงานได้

ผู้วิจัย ค่าเรียนละคะ เท่าไหร่ดี

มัคคุเทศก์ ก็ 2,000 นักเรียนสัก 15-20 คน น่าจะดี

ผู้วิจัย คิดว่าอุปกรณ์อะไรสำคัญที่สุดในการเรียนภาษาเกาหลีมากที่สุดคะ

มัคคุเทศก์ ผมว่าเทปนะ ต้องหัดฟัง

ผู้วิจัย คิดว่าเป็นไกด์ทำให้สถานภาพ ฐานะดีขึ้นไหมคะ

มัคคุเทศก์ ดีขึ้นนะ แต่ไม่มีเครดิต ธนาคารไม่ให้กู้นะ คือเราไม่มีเงินเดือนไปขอกู้แบงก์ ซื้อคอนโด มันไม่มีเงินเดือนรับรองไง

ผู้วิจัย ถ้ามีโอกาสเรียนภาษาอื่น อยากเรียนภาษาอะไรบ้างคะ เพราะอะไร

มัคคุเทศก์ ก็จีน ญี่ปุ่น คือภาษามันใกล้เคียงกัน แล้วอีกอย่างมันเป็นโซนเอเชีย น่าจะเข้าใจได้ง่ายกว่า

***** ขอบพระคุณมากนะคะ ถ้ามีคำถามเพิ่มจะโทรไปรบกวนนะคะ*****

คำสัมภาษณ์ มัคคุเทศก์คนที่ 6 กลุ่มประสบการณ์ 11 ปีขึ้นไป

ผู้วิจัย สวัสดิ์ค่ะ ชื่อพี่อะไรคะ

มัคคุเทศก์ ชื่อ เรียก แซม แซมดีกว่า

ผู้วิจัย ขอบถามเรื่องทั่ว ๆ ไปก่อนนะคะ ตอนนี้อายุเท่าไรแล้วคะ

มัคคุเทศก์ ปีนี้ 40

ผู้วิจัย มีใครในบ้านพี่ที่พูดเกาหลีได้บ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ มีอะ คุณพ่อ แต่เขาก็ไม่เก่ง แล้วก็พี่ชายอีกคนที่พูดได้

ผู้วิจัย ทำไมคุณพ่อพูดเกาหลีได้คะ คุณพ่อเป็นคนเกาหลีหรือคะ

มัคคุเทศก์ เขาทำงานอะเกี่ยวกับส่งออก

ผู้วิจัย ส่งออกไปเกาหลีหรือคะ แล้วอ่านออกเขียนได้ด้วยหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ อะ

ผู้วิจัย พี่มีประสบการณ์ในอาชีพมัคคุเทศก์นี้ตั้งแต่เริ่มทำมากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 19 ปี แล้ว

ผู้วิจัย แล้วทำเกาหลีมากี่ปีแล้วคะ

มัคคุเทศก์ 18 ปี

ผู้วิจัย 18 ปี แสดงว่าก่อนหน้านี้ทำอย่างอื่น

มัคคุเทศก์ ก็ทำทัวร์อื่น ทัวร์อังกฤษ

ผู้วิจัย พี่เป็นมัคคุเทศก์อิสระ ไม่สังกัดบริษัทนะคะ

มัคคุเทศก์ อะ แต่มีบริษัทสังกัดนะ มัคคุเทศก์เกาหลีทุกคนมีบริษัทสังกัดหมด เพียงแต่เราไม่มีเงินเดือนเท่านั้นเอง ไม่มีสวัสดิการ ไม่ใช่พนักงานประจำ เป็นหลายบริษัท คืออยู่หลายบริษัทนะของผม

ผู้วิจัย ตอนที่พี่เด็ก ๆ พี่พ่อก็มีโอกาสได้สอนภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีโอกาสได้สอนเลย เพราะเราแยกบ้านกันอยู่

ผู้วิจัย แล้วพี่เริ่มเรียนภาษาเกาหลีตั้งแต่อายุเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ คือ เริ่มเรียนเกาหลีนี้ไม่ได้เรียนนะ อายุ 18 ปี นี่ทำเลย ไม่เรียนเลย ทำเลย

ผู้วิจัย คือพี่จบ ม.6 มากี่ทำไทดัลเลยหรือคะ ทำไทดัลอังกฤษเลยหรือ ทำไมถึงมาเป็นไทดัลคะ

มัคคุเทศก์ คือพวกพี่สะใภ้พี่เขาทำงานทัวร์ แต่ทัวร์เองนี่ไม่ชอบเลยเกลียดเลย แต่ว่าญาติทำหมดเลยเกลียด เสร็จแล้วพี่สะใภ้เขามาหลอกไปทำทัวร์ ตามทัวร์ครึ่งวันก็ได้ 300 แล้ว สมัยก่อนมันก็เยอะ แป็บเดียวเอง เราคิดว่าเราทำได้ก็เลยทำ เท่านั้นเอง ไม่มีอะไร แต่เริ่มทำจริง ๆ นี่

ตอนอายุ 21

ผู้วิจัย แล้วพี่เคยไปอยู่เกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เคยอะ ไปอยู่มา 3 ปี ไปตอนอายุ 30 กว่าแล้ว

ผู้วิจัย แล้วเคยฝึกงานหรือดูงานที่เกี่ยวกับภาษาเกาหลีบ้างหรือไม่คะ

มัคคุเทศก์ ไม่อะ ไม่เคยเลย

ผู้วิจัย แล้วตอนไปเกาหลีนี่พี่อ่านออกเขียนได้หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้นิดหน่อย

ผู้วิจัย ตอนที่ไปนี่ไปเพราะสาเหตุอะไรคะ

มัคคุเทศก์ ตอนแรกนี่ไปเที่ยว ก็พักอยู่กับเพื่อนอาทิตย์หนึ่ง แล้วก็เลยทำงานต่อเลย

ผู้วิจัย ทำงานนี้ก็ยังอยู่กับเพื่อนหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่อะ คือเขามีที่พักให้ เรืองง่าย ๆ ว่าบ้านเช่าก็ได้ เขาเช่าบ้านให้อยู่ฟรีเป็นห้องหนึ่งเท่านั้นเอง

ผู้วิจัย บ้านที่อยู่นี้อยู่กับใครหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ อยู่คนเดียว

ผู้วิจัย แล้วเพื่อนบ้านล่ะคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มี คือมันก็มีนะ แต่ผมไม่ค่อย ไม่เคยคุยด้วย

ผู้วิจัย ตอนนีพี่เป็นสมาชิกอะไรบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เป็นก็เป็นของเกาหลีนี่ ของชมรม แล้วก็ของสมาคม

ผู้วิจัย ที่นี้ขอถามเรื่องการเรียนภาษาเกาหลีของพี่นะคะ สรุปว่าในครอบครัวของพี่นี่พ่อจะพูดเกาหลีได้ แต่พ่อก็ไม่เคยสอนพี่เลยใช่หรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ เออ เขามาสอนที่หลังนะ คือจริงแล้ว มาถึงนี่พ่อเขาจะเขียนให้เลยนะ เขียนให้อยู่หนึ่งคำ สองคำ สามคำ สี่คำ ห้าคำ เขียนให้ 7 ประโยค เรียน 15 นาที แล้วก็ทำเลย

ผู้วิจัย สอนแบบไหนคะ

มัคคุเทศก์ คือวัดพระแก้วจะมีอยู่ทั้งหมด 4 ดิกใช้ไหมอะ รวมโบสถ์ด้านหนึ่งดิก แล้วก็ดิกอื่น ๆ รวม 7 ดิก เราก็ถือโพยเล็ก ๆ แค่นี้ มาถึงก็ชี้ให้เขารู้ว่านี่อะไร เรายังพูดไม่เป็นเลยว่า “มาทางนั้นนะ, ตรงนี้ถ่ายรูป, ตรงนี้ห้องน้ำ” เรายังพูดไม่เป็นเลย

ผู้วิจัย ก็คือพ่อบอกแค่ว่า อันนี้ดิกอะไรแค่นี้เองหรือคะ แล้วอธิบายล่ะคะใครพูด

มัคคุเทศก์ ไม่มีอะ สมัยก่อนไม่มี คือพ่อเขาจะจดเป็นภาษาไทยว่า ดิกนี้ภาษาเกาหลีเขาพูดว่าอะไร สมัยก่อนนี่ไม่มีคนไทยทำ มีพ่อกับผมทำกันแค่ สองคนเอง

ผู้วิจัย แสดงว่าคุณพ่อนอกจากทำส่งออก แล้วก็ไปไกด์เหมือน

มัคคุเทศก์ ใช่ คือพ่อทำไกด์มานานแล้วตอนนั้นทำไกด์เยอรมัน ทำมาหลายอย่าง ไปทำส่งออก แล้วก็มาทำทัวร์เกาหลี

ผู้วิจัย แล้วมีการคุยเป็นภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีเลย แต่เขาจะสอนเป็นคำศัพท์มากกว่า ซึ่งพอเราเรียนจริง ๆ นี่ ไม่ได้เรียนกับ พ่อ เรามาเรียนกับคนเกาหลีมากกว่า เราอยากจะหาเงินใช้ไหม เพราะสมัยก่อน 18 ปีที่แล้วนี้ ผมได้เดือนหนึ่งถึง 40,000 ผมอยากได้เงินใช้ไหม อยากได้เงินมากกว่านี้อีก อยากได้ภาษา เพราะมันหาเงินได้ง่าย 40,000 บาท แป็บเดียวเอง เพราะฉะนั้นผมก็ เวลาคนเกาหลีเขาไปกิน เหล้า ผมก็ตามไปกิน เวลาเขาคุยว่า สมมตินะ “อรรอย” เราก็ฟังแล้วพูดตาม แต่พูดในใจนะ ซึ่ง เราไม่รู้เลยว่ามันแปลว่าอะไร ก็ค่อย ๆ เรียน

ผู้วิจัย แล้วพี่ไม่รู้ความหมายอย่างนี้ ตามใครคะ

มัคคุเทศก์ คือเขามากินเหล้า เขาคงไม่บอกเรา แต่พอเวลาเราเจอข้างนอก เราก็ถาม เฮ้ยคำนี้ แปลว่าอะไร บางคนพูดภาษาอังกฤษได้เราก็ถาม

ผู้วิจัย แล้วพี่คิดว่ามันคุ้มค่าหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ผมก็คิดว่ามันคุ้มนะ เพราะถ้าไปกินเหล้าเฉย ๆ มันก็คงไม่มีอะไร แต่ผมไปนี่ก็ สังเกตว่าเขาพูดอะไรกัน จำมา หัดพูด คือทำทุกอย่างที่มันจะทำให้เราพูดได้ มันก็คุ้ม

ผู้วิจัย ขอย้อนเรื่องพ่อนิดนะคะ ตอนที่พ่อสอนนี่จดบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ไม่ จำเอาอย่างเดียวเลย ผมไม่ชอบจด เป็นคนไม่ชอบจด ไม่เอา ถ้าเกิดจดเมื่อไหร่ ทำให้เราขี้เกียจ เวลาพูดไม่ได้ต้องมาคอยดู ลักษณะของผมจำเอามากกว่า ถ้าอันไหนก็ไม่ได้ก็ โทษตัวเอง ทำไม่เรื่องแค่นี้ทำไม่ได้

ผู้วิจัย แล้วแต่ละคำ แต่ละประโยคนี้นานหรือเปล่านั้นกว่าจะจำได้

มัคคุเทศก์ ไม่ เพราะเราต้องพูดต้องใช้ ถ้าไม่ใช้มันจำไม่ได้หรอก เอาที่เราต้องใช้ ต้องคุย ผม คุยก่อน

ผู้วิจัย ที่พ่อสอนคำศัพท์มา เวลามาใช้ผสมคำให้เป็นประโยคที่ทำอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ไม่มีหลักอะ ใช้หลักจำเอา หลักมันก็คล้าย ๆ กับ เอ้อ คือออกไปเลย ไม่ได้ดูหลัก ไวยากรณ์ ครั้งแรกนี้จะพูดกลับไปกลับมาอย่าง เราจะบอกว่า “ไปโรงแรม” เราก็บอกว่า “โรงแรมไป” อะไรอย่างนี้ พอตอนหลังนี้เราต้องคิดว่า ภาษาเกาหลีนี่มันตรงข้ามกับภาษาไทย หลักมันแค่นี้เอง อย่างภาษาไทย กินข้าว ภาษาเกาหลีจะ ข้าวกิน

ผู้วิจัย เวลาที่พ่อสอนภาษาเกาหลีนี่ตอนไหนคะ ช่วงทานข้าว ไปเที่ยว หรืออะไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ช่วงที่เจอกัน แต่เจอกันก็คุยกันแป็บเดียว ไม่ได้คุยอะไรกันแบบนี้ เราอยากรู้ก็ ถาม พ่อก็จะบอกคำนี้ อย่างนั้นนะ แค่นั้น

ผู้วิจัย แล้วสมัยก่อนนี้มันหนังสือเกาหลี มีหนังสืออะไรบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีเลย คือสมัยก่อน ไม่มีโรงเรียน ไม่มีหนังสือ ไม่มีอะไรเลย

ผู้วิจัย จากการที่เรียนภาษาเกาหลีจากพ่อ นี่พี่คิดว่าได้ทักษะด้านอะไรมากที่สุด

มัคคุเทศก์ ผมว่าได้ก็แค่พูดนะ แต่น้อยมาก ถ้าพูดจริง ๆ แล้วภาษาเกาหลีนี้ได้จากคนเกาหลี คือผมทำไกด์เกาหลีมาก่อน 7 ปี แล้วถึงไปเกาหลี คือตอนนั้นพูดได้แล้ว อะไรได้แล้ว ก็ไปอยู่ที่

นั่น คือคนเกาหลีที่อยู่ที่นี่ พูดไม่เหมือนคนที่โน่นนะ ตอนผมไปนี่พอไปถึงไปนั่งรถไฟใต้ดิน ไปดูทีวี เขาคุยอะไรเราก็ไม่รู้เรื่อง ผมนั่งดูประมาณเดือนหนึ่ง ถึงจับคำได้ว่าโอเค “รอเดี๋ยวนะ” “คุณพ่อ” “คุณแม่” ได้แค่นั้นเอง หนึ่งเดือน ได้จากทีวี

ผู้วิจัย แสดงว่าตอนไปเกาหลีนี่พี่เขียนได้ อ่านแล้วซิคะ

มัคคุเทศก์ ฮะ ผมเคยเรียนอยู่คอร์สหนึ่งตอนนั้น ที่สวนสุนันทา

ผู้วิจัย ตอนนั้นอายุเท่าไรแล้วคะ

มัคคุเทศก์ เท่าไร ตอนนั้น 30 ได้แล้วมั้ง

ผู้วิจัย ทำไมถึงไปเรียนคะ

มัคคุเทศก์ คือเราอยากรู้ไง อย่างเวลาพูดไปนี่ มันเขียนอย่างไร ตัวอะไรนะ อยากจะรู้อย่างนั้นเอง

ผู้วิจัย แสดงว่าตอนนั้นที่ไปเรียนนี่ พูดได้ แต่เขียนไปเป็น ก็เลยอยากไปเรียน

มัคคุเทศก์ ใช่ อยากรู้ตัวอักษร อยากเรียนตัวอักษรเฉย ๆ

ผู้วิจัย ที่สวนสุนันทานี้ เขาจัดสอนอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ เป็นคนเกาหลี เป็นมิชชันนารี เขาอยู่ในเมืองไทยนี้แหละ

ผู้วิจัย ห้องเรียนเขาจัดกันอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ 10 คน 20 คน เอง เขาจะสอนอย่างนี้ฮะ ก. ไก่ สระอา น. หนู สอนขึ้นกระดาน แล้วก็เขียนตาม

ผู้วิจัย แล้วเขามีสื่อการสอนดีไหมคะ

มัคคุเทศก์ ตอนนั้นหรือฮะ ตอนนั้นไม่มีแน่นอน คือไม่มีคนสอน ไม่มีอะไรเลย น้อย มีก็แต่กระดาน Sheet พิมพ์เองแจก แล้วก็สอนเขียนตาม Sheet เหมือนเขียน ก.ไก่

ผู้วิจัย หัดเขียนแบบนี้นานไหมคะ

มัคคุเทศก์ คือเขียนนี่มันไม่ยากนะ เพราะตัวอักษรเขามีแค่ 14 ตัวเอง แป็บเดียวมันไม่เหมือนภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่นคันจิ อะไรแบบนั้น

ผู้วิจัย แล้วกิจกรรมอื่นล่ะจะมีสอนหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ กิจกรรมอื่นไม่มีนะ ก็แค่สอนพูด สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ

ผู้วิจัย ไม่มีพวกเทพ หรือ วีดีโอ ให้ดูให้ฝึกบ้างหรือคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ฮะไม่มีเลย คือเขาจะสอนพูดอย่างที่บอกมากกว่า แข็ง ๆ สอนให้จำมากกว่า เพราะเบสิกคือไม่มีไ้

ผู้วิจัย แล้วเรียนนี้นานแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียน 3 วันฮะ วันหนึ่งก็ 2 ชั่วโมง ประมาณนี้ คอร์สหนึ่งก็ 1 เดือนได้นะ

ผู้วิจัย พี่เรียนที่สวนสุนันทา พี่ได้อะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ เขียน ได้เขียน แล้วมันก็ช่วยให้อ่านได้ด้วย

ผู้วิจัย ที่นี้พื่ออยู่เกาหลีมา 3 ปี นะคะ ใครสอนภาษาเกาหลีให้พี่คะ

มัคคุเทศก์ ไม่มีอะ คือ จากกินข้าว แล้วไปซื้อ แล้วเขาบอก เราก็จำเอาไว้ ครั้งต่อไปเราก็เรียก แล้วก็สั่งมากิน

ผู้วิจัย แล้วตอนนั้นที่ไปอยู่พี่ได้ฝึกอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ฟัง ฟังล้วน ๆ เลย เรื่องพูดนี่จับจ้อยมากนะ ผมได้เรื่องฟังมากกว่า

ผู้วิจัย เวลาว่างจากงานตอนอยู่เกาหลีพี่ทำอะไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ดูทีวีอะ บางทีว่างจากงานอาทิตย์หนึ่ง นี่ดูทีวีอย่างเดียวเลย ชอบดูมาก มีเวลาเมื่อไหร่เป็นดูทีวี 95% คือดูทีวี เพราะไปไหนมันแพงมาก ไม่ไหว

ผู้วิจัย นอกจากดูทีวีแล้วมีอย่างอื่นบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ก็อ่าน อ่านการ์ตูน อ่านได้ทุกชนิด แบนด์ผมก็อ่าน แต่ส่วนมากเป็นการ์ตูนเลย

ผู้วิจัย พี่คิดว่าการทำงานที่ไปอยู่เกาหลีทำให้พี่พัฒนาทักษะในภาษาได้มากน้อยแค่ไหนคะ

มัคคุเทศก์ มากเลย อย่างผมพูดเกาหลีได้ก่อนไปนี่ พอไปจริง ๆ แล้วเรารู้เลยว่า เราคือศูนย์ เราทำงานมา 7 ปี แต่เราคือศูนย์

ผู้วิจัย อย่างนี้พี่คิดว่าการทำงานที่เราจะพูดภาษาได้สักภาษาหนึ่ง..

มัคคุเทศก์ ต้องไปใช้ชีวิตที่ประเทศเขา สำคัญที่สุด สำหรับผมนะ คนอื่นผมไม่รู้ เพราะจะทำให้คุณเข้าใจว่าทำไมเขาคิดอย่างนี้ มันเกี่ยวกับวัฒนธรรม

ผู้วิจัย ไปอยู่นานไหมคะกว่าจะรู้เรื่อง

มัคคุเทศก์ 1 เดือนเต็ม ๆ กว่าที่จะฟังทีวีเขาออกได้นี่

ผู้วิจัย นอกจากพ่อสอน ไปอยู่เกาหลี พี่มีวิธีอื่น อีกไหมคะ อย่างค้นคว้าเอง

มัคคุเทศก์ ก็ไม่มีนะ

ผู้วิจัย แล้วถ้าพี่สงสัยละคะ ถามใคร

มัคคุเทศก์ ก็ถามใครก็ได้ นี่ ใครก็ได้ที่เราพูดได้ เจอใครก็ถาม ไม่มีปัญหานี้

ผู้วิจัย ขอถามเรื่องค่าใช้จ่ายบ้างนะคะ ตอนที่เรียนกับพ่อนี้มีค่าใช้จ่ายบ้างหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ ไม่มีอะ ไม่มี

ผู้วิจัย แล้วตอนเรียนที่สวนสุนันทาละคะ มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง

มัคคุเทศก์ ถูกมากนะ 1,500 คอร์ส

ผู้วิจัย เขามีอะไรให้บ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ Sheet นะ

ผู้วิจัย พี่ว่าคุ้มไหมคะ เพราะอะไรคะ

มัคคุเทศก์ คุ้มอะ คุ้มมาก เพราะอย่างตอนนั้น ผมพูดได้นิดหน่อย แต่อ่านเขียนนี่ไม่ได้เลย พอไปเรียนนี่ ผมเริ่มเขียนได้ แล้วอ่านมันก็ตามมา มันเริ่มจากตรงนั้น

ผู้วิจัย แล้วพวกหนังสือละคะมีซื้อบ้างหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ หนังสือก็ซื้ออะ อย่างอันไหนเราเห็นว่าน่าสนใจเราก็ซื้อมา

ผู้วิจัย ซื้อที่ไหนบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ก็ซื้อเพื่อนด้วยกันบ้าง ตามร้านบ้าง อย่างดวงกมลมีขาย แต่ไม่เยอะนะ พวกบทสนทนา คือถ้าสนทนาไม่ได้ อย่างอื่นคุณก็ไม่ได้แล้ว

ผู้วิจัย ราคาที่ซื้อเท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ไม่ก็ร้อยบาทเอง ไม่เกิน 500

ผู้วิจัย พี่ซื้อบ่อยไหมคะ

มัคคุเทศก์ ผมนะชอบอ่าน แต่มันไม่มีให้ซื้อ

ผู้วิจัย พี่ว่าหนังสือที่พี่มี ที่พี่ซื้อมันแพง มันคุ้มค่าไหมคะ

มัคคุเทศก์ คุ้มครับคุ้ม ผมถือว่าหนังสือมันจะแพงเท่าไรก็คุ้มครับ หนังสือเล่มละหมื่นบาทมันก็คุ้ม สำหรับผมแล้วหนังสือไม่มีคำว่าแพง เรื่องของหนังสือ

ผู้วิจัย เพราะอะไรคะ

มัคคุเทศก์ เพราะมันได้ใช้ ถ้าเราซื้อมาแล้วได้ใช้อย่างเต็มที่นะ มันเป็นความรู้ เราซื้อมาหนึ่งหมื่นเราสามารถหาเงินหนึ่งล้านได้ ไม่มีคำว่าแพง สำหรับผมไม่มีคำว่าแพง ถ้าถูกใจนี่เราจะซื้อ

ผู้วิจัย พี่มีหนังสือเยอะไหมคะ

มัคคุเทศก์ มีอยู่ 4 เล่มเองอะ บทสนทนา 3 Dictionary 1

ผู้วิจัย ที่นี้ค่าสมาชิกนะคะ พี่เป็นสมาชิกของอะไรบ้างคะตอนนี้

มัคคุเทศก์ ก็จ่ายเป็นรายปี ของชมรมก็เป็น แต่สมาคมคิดว่าไม่ได้เป็น

ผู้วิจัย จ่ายค่าสมาชิกอย่างไรคะ

มัคคุเทศก์ ของชมรม รู้สึก 2 ปี 200 นะ

ผู้วิจัย พี่ได้รับข่าวสารอะไรที่เกี่ยวกับภาษาเกาหลีบ้างหรือเปล่าคะ

มัคคุเทศก์ ไม่อะ ไม่มี ปัจจุบันนะ แต่เมื่อก่อนมีพวก เรียนภาษาพวกนี้ แต่ตอนนี้ไม่มี

ผู้วิจัย นอกจากค่าใช้จ่ายที่ถามไปแล้วพี่มีค่าใช้จ่ายอย่างอื่นอีกไหมคะที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาเกาหลีของพี่

มัคคุเทศก์ มีอะ ค่าเช่า ผมเสียค่าเช่าเยอะ

ผู้วิจัย ค่าเช่า เพื่อแลกกับภาษาที่เราต้องการนี้หรือคะ ก็คือไปกินเหล้ากับเค้า นี่คือผู้ชาย ถ้าเป็นผู้หญิงละ

มัคคุเทศก์ ไม่จำเป็นครับผม มันแล้วแต่คน แล้วแต่กลุ่ม

ผู้วิจัย แล้วพี่เสียเยอะไหมคะ

มัคคุเทศก์ เยอะอะ เยอะมาก มาก เลย ประมาณ 2 ล้าน

ผู้วิจัย นี่เสียก็ปีละ จ่ายที่เกาหลีหรือเปล่า

มัคคุเทศก์ จ่ายที่นี้ละ ตอนไปอยู่โน่นไม่มีเลย คือสมัยก่อนคนเกาหลีทำงานในเมืองไทยมีไม่ถึงสิบคน ก็ 7 ปี ได้

ผู้วิจัย ขอถามเรื่องผลตอบแทนนะคะ ได้ค่าจ้างลักษณะไหนคะ

มัคคุเทศก์ ปัจจุบันนี้หรือเปล่า ก็ได้เป็น Job เป็นงาน

ผู้วิจัย ประมาณเท่าไรคะ ต่อเดือน

มัคคุเทศก์ 30,000 กว่าบาท ไม่เกิน 35,000 นะ

ผู้วิจัย แล้วพี่มีทิปบ้างไหมคะ เท่าไรคะ

มัคคุเทศก์ ก็ได้ทุกทัวร์นะ เขาบังคับอยู่แล้ว แยกไม่ให้ บริษัททัวร์ก็ต้องให้ คือ 30,000 นี้รวมทิปแล้วนะ แต่ถ้าจะให้แยก ก็ ได้จากงานจริง ๆ ประมาณ ห้าหมื่นกว่า ๆ ถึง สองหมื่น ทิปอีกครั้งละ 20 เหรียญ ก็สองหมื่นกว่า

ผู้วิจัย งานพี่มีทุกวันหรือเปล่านั้น

มัคคุเทศก์ แล้วแต่ ถ้าช่วงแขกเยอะ ก็ทำทุกวันเข้าเย็น แต่อย่างตอนนี้ก็ 3 – 4 วัน

ผู้วิจัย พี่มีเงินค่าความชำนาญในภาษาบ้างไหมคะ

มัคคุเทศก์ ออไม่อะไม่มี ที่ทำทัวร์นะ

ผู้วิจัย พี่คิดว่ารายได้ที่พวกพี่ได้นี้ เหมาะสมหรือยังคะ

มัคคุเทศก์ ผมว่าดีนะ เหมาะสมแล้ว ค่อนข้างสูง

ผู้วิจัย ทำมัคคุเทศก์เกาหลีนี้พี่คิดว่าพี่ได้อะไรจากอาชีพนี้บ้างคะ อย่างเช่น มีชื่อเสียง ได้รู้จักคน ได้ใช้ภาษา หรืออะไรทำนองนี้คะ

มัคคุเทศก์ นั่นแหละที่พูดหมดเลย

ผู้วิจัย แล้วที่ตอนแรกบอกว่าไม่ชอบอาชีพนี้เลยละคะ

มัคคุเทศก์ หาเงินได้ง่ายไง เยอะ

ผู้วิจัย ภูมิใจกับอาชีพนี้ไหมคะ

มัคคุเทศก์ ภูมิใจมาก แต่ไม่ให้ลูกเป็น

ผู้วิจัย เพราะ

มัคคุเทศก์ คือมันหาเงินได้ง่ายนะ แต่ดูแล้วเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง คุณไม่สบายไม่อะไร คือมันไม่ดี เองง่าย ๆ ไม่ให้ลูกเป็นดีกว่า

ผู้วิจัย จากการที่พี่ทำตรงนี้นานาน พอจะบอกได้ไหมคะว่ามัคคุเทศก์ควรได้รับการส่งเสริมเรื่องอะไรบ้าง

มัคคุเทศก์ ก็คงเป็นเรื่องภาษานะ เรื่องใหญ่ พูดนี้มันสำคัญมันต้องพูดทุกวัน แต่ภาษาบางคนยังไม่แน่นไง

ผู้วิจัย เรื่องทักษะละคะ พี่ว่ามัคคุเทศก์มีทักษะในภาษาเกาหลีกันเป็นอย่างไร

มัคคุเทศก์ ทักษะเขาก็ดี แต่อย่างที่เขาบอกเรื่องพูดมันสำคัญ ต้องฝึกฝน เรื่องฟังด้วย ไปด้วยกัน

ผู้วิจัย ถ้ามีการช่วยเหลือเรื่องการเรียนภาษาเกาหลีพี่ว่าใครควรเข้ามาคะ

มัคคุเทศก์ พวกโรงเรียนสอนภาษาใช้ใหม่ ก็มหาลัยก็ดีนะ น่าจะมีบุคลากรพร้อมให้เขาเปิดสอนก็ได้

ผู้วิจัย พี่คิดว่าโรงเรียนสอนภาษาเกาหลี หรือพวกที่มีเปิดอยู่ตอนนี้เพียงพอหรือยังคะ

มัคคุเทศก์ คือสมัยก่อนมันน้อยไป อย่างที่บอกน้อยมาก แต่ตอนนี้คงดีขึ้น มีสอนเยอะนะ

ผู้วิจัย ถ้าเปิดสอนควรสอนด้านไหนบ้างคะ แล้วค่าเรียนเท่าไรดี แล้วก็เรียนตอนไหนดีคะ

มัคคุเทศก์ ก็เรียนเรื่องพูด เรื่องฟัง นะดี ก็มันต้องใช้ใจ ค่าเรียนก็ไม่ต้องแพงมาก สอง สามพัน ก็คงพอ แพงมากก็ไม่ไหว เวลาเรียนก็คงต้องตอนเย็น เพราะกลางวันก็ต้องทำงานกัน แล้วก็ว่างไม่แน่นอนด้วย

ผู้วิจัย ถ้ามัคคุเทศก์ต้องเรียนภาษาเกาหลีด้วยตัวเองละคะ พี่คิดว่าสื่อการเรียนอะไรดีที่สุด

มัคคุเทศก์ ก็หนังสือนี่ก็ต้องอ่านออกเขียนได้แล้วนะ แต่ถ้าอยากได้พวกสำเนียงก็ต้องพวกคู่มือ เพราะได้ฟังด้วย หัดพูดด้วย ได้หลายอย่าง

ผู้วิจัย แล้วค่าใช้จ่ายละคะ เท่าไรดี

มัคคุเทศก์ ก็ไม่ต้องแพงมากนะ ไม่เกิน เจ็ด แปดร้อยก็น่าจะโอเค

ผู้วิจัย การที่พี่เป็นไกด์นี้ทำให้พี่มีฐานะ หรือว่าสถานภาพทางสังคมเป็นอย่างไรบ้างคะ

มัคคุเทศก์ ดีนะ คือ รายได้มันดีไป อย่างที่บอก เดือนหนึ่งได้ สามหมื่นกว่าบาทไม่ลำบากอะไร

ผู้วิจัย ถ้าพี่มีโอกาสเรียนภาษาอื่น พี่อยากเรียนภาษาอะไรอีกบ้างคะ

มัคคุเทศก์ คือตอนนั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสแต่ก็นานแล้ว ถ้ามีโอกาสก็อยากเรียน แต่ก็ถ้าเป็นไกด์ก็คงต้องดูแลด้วย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีนก็น่าสนใจ

**** ขอบคุณพี่มากนะคะ****

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางกฤติยา อุษชิน
วันเดือนปีเกิด	23 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1135 ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน แขวงบुकคโล เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
	พ.ศ. 2528 ประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา สมุทรปราการ
	พ.ศ. 2531 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร
	พ.ศ. 2532 มัธยมศึกษาปีที่ 6 (สอบเทียบ)
	พ.ศ. 2536 บัณฑิตบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
	พ.ศ. 2547 เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยครึนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร